

စနေနေ့တိုင်းထုတ်ဝေသည်

THE SUN RAYS

Vol.1 No.200 WEEKLY NEWS JOURNAL 2nd June 2018

မောင့်ဘက်တန်အစူးထောင်စစ်ဆင်ရေး

ပြီကစတန်နိုင်ငံ၏သဲကန္တာရသွား ကုလားအုတ်တပ်ရင်း။

သန့်ခေါင်ယံလွတ်လပ်ရေး

အပိုင်း(၁၀)

စနေနေ့တိုင်းထုတ်ဝေသည်

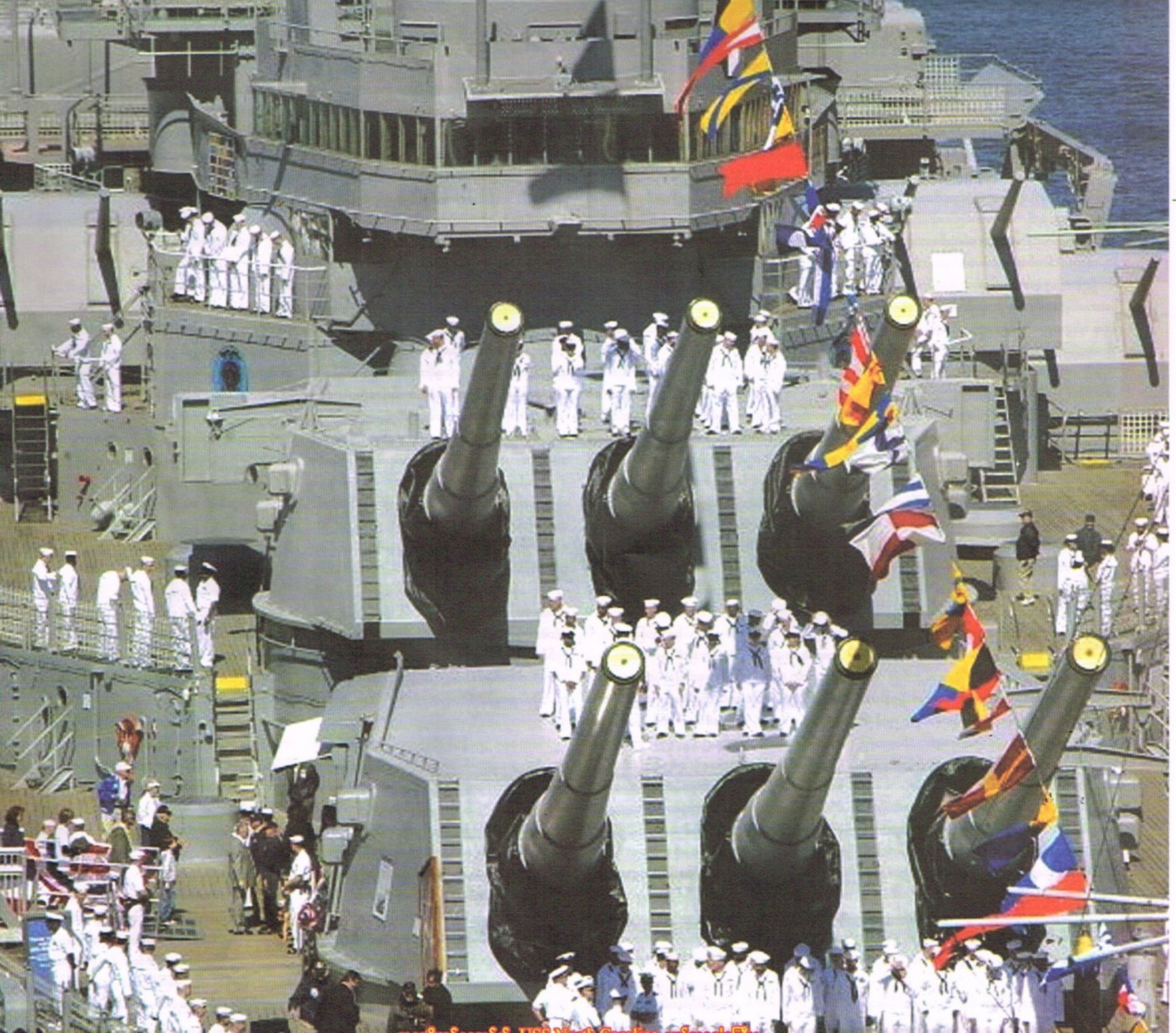
THE SUN RAYS

Vol.1 No.200 WEEKLY NEWS JOURNAL 2nd June 2018

Gunboat Diplomacy

အပြောက်တင်စစ်သင်္ဘောဝါဒ

ရော်နီညိုင်း

မှည့်အကြွေးမှတ်သမ်းစာမန်ခင်းဆီသို့ Debtbook Diplomacy

ရော်နီညိမ်း

NAVY AMERICAN CARRIER STRIKE GROUPS
DOTAGE OF THE AIRCRAFT CARRIER USS NIMITZ (CVN 68)

အမေရိကန်ရေတပ် ဝင်လာတာကို Satsuma Domain စပ်စုမ စီရင်စုရဲ့ Daimyo ခိုင်မြဲက ကန့်ကွက်တဲ့အပေါ် ဗိုလ်မှူးချုပ်မက်သလူးပယ်ရိက လုံးဝရမခိုက်ပါဘူး။

ဒါ့အပြင် အိုကီနာဝါကျွန်း Naha နာဟမြို့ တော်က Shuri ရွှံ့ရဲရဲတိုက် (ယနေ့ UNESCO World Heritage Site) မှာ ခံမြန်းနေတဲ့ Ryukyuan Kingdom လျှက်ကူးအနိပိုင်နက်ဒေသရဲ့ King Sho Tai ဘုရင်ရဲ့ ထိုင်းကို ဗိုလ်မှူးချုပ်မက်သလူးပယ်ရိက သွားတွေပြီး ဧည့် ပရိသတ်တွေရဲ့မှောက်မှာ အမေရိကန်ကို Ryukyuan Kingdom လျှက်ကူးအနိပိုင်နက်ဒေသမှာ ကုန်သွယ်ခွင့် ပြုဖို့ King Sho Tai ဘုရင်ရဲ့ထိုင်းကို ကတိကဝတ်ပြုစေခဲ့ တယ်။

အဲဒီနောက်မှာ ဗိုလ်မှူးချုပ်မက်သလူးပယ်ရိရဲ့ အမေရိကန်ရေတပ်စစ်သင်္ဘောအုပ်စုဟာ ဂျပန်ပြည်မ ကြီးရဲ့မြို့တော် အယ်ဒို Edo (Tokyo) ရဲ့ တောင်ဘက်ကီ လိုဗီတာ(၁၀၀၀)အကွာက ကျွန်းပေါင်း (၃၀)ကျော်ပါဝင် တဲ့ ဂျပန်တွေက Bonin Islands အိုင်ကျွန်းစုလည်း ခေါ်ကြတဲ့ Ogasawara Islands အိုင်ဆာဝရ ကျွန်းစုကို ၁၈၅၃ ဇွန်လမှာ ရောက်ရှိလာပြီး နောက်ဆုံးမှာ အယ်ဒို ပင်လယ်အော် Edo Bay (ယနေ့ တိုကျို ပင်လယ်အော် Tokyo-wan) ရဲ့ အဝက Uraga အူရဂ (ယနေ့ အမေရိ ကန်ရေတပ်အခြေစိုက်စခန်းကြီးရှိရာ Yokosuka ယိုကို ဆုဆမြို့) ဆိပ်ကမ်းကို ၁၈၅၃ခု၊ ဇူလိုင်လမှာ ရောက်ရှိ လာခဲ့ပါတယ်။

Uraga အူရဂ ဆိပ်ကမ်းကိုရောက်တာနဲ့ ဗိုလ် မှူးချုပ်မက်သလူးပယ်ရိက သူစစ်သင်္ဘောတွေက အ မြောက်တွေကို Uragaအူရဂမြို့ကို ချိန်ခိုင်းထားခဲ့ပါတယ်။

အယ်ဒိုရဲ့ဂျပန်အာဏာပိုင်တွေကလည်း အ မေရိကန်စစ်သင်္ဘောတွေကို (ထိုစဉ်က ဂျပန်ရဲ့ အနောက် ဘက်ခြမ်းက နိုင်ငံခြားသင်္ဘောများ ဝင်ထွက်ဖို့ခွင့်ပြုထား တဲ့ တစ်ခုတည်းသော ဆိပ်ကမ်းမြို့) Nagasaki နာဂစကီ မြို့ကို သွားကြဖို့ နှင်ထုတ်ပါတယ်။ (Nagasaki နာဂစကီ မြို့ဟာ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်မှာ အမေရိကန်ရဲ့ ဒုတိယမြောက် အကျဉ်းပြင်းကြံခံရတဲ့မြို့ ဖြစ်ခဲ့တယ်)

အဲဒီအခါမှာ ဗိုလ်မှူးချုပ်မက်သလူးပယ်ရိက သူစစ်သင်္ဘောပေါ်က အမြောက်တွေကို Warhead ထိပ် ဖူးပေါ် အသံပုံပြည့်တဲ့ အမြောက်ဆံ Blank-round တွေနဲ့ (၇၈) ချက် ပစ်ဖောက်စေခဲ့ပါတယ်။

၁၈၅၃ ဇူလိုင်လဟာ ဗြိတိသျှဆိက အမေ ရိကန်တွေ လွတ်လပ်ရေးရတာ (၇၈) နှစ်ပြည့် မြောက်တဲ့ နှစ်ဖြစ်တာကြောင့်၊ အမေရိကန်လွတ်လပ်ရေးနေ့ (ဇူလိုင် ၄ရက်) အထိမ်းအမှတ် အမြောက်ပစ်ဖောက်တာလို့

ဗိုလ်မှူးချုပ်မက်သလူးပယ်ရိက အကြောင်းပြပေးမယ်၊ တစ် ခါမှ မကြားဖူးတဲ့ ကြောက်မက်ဖွယ် အမြောက်ပစ်သံတွေ ကြောင့် အယ်ဒို Edo က Tokugawa ထိုခင်က ရွှံ့ဂန်းအုပ် ချုပ်ရေး ဂျပန်အာဏာပိုင်တွေ ထိတ်လန့်သွားခဲ့ကြတယ်။

ဗိုလ်မှူးချုပ်မက်သလူးပယ်ရိက လိုအပ်ရင် နောက်တစ်ကြိမ်ပစ်ဖို့ကိုတော့ သူရဲ့ အမြောက်တွေမှာ ကျည်စစ် Life-round အမြောက်ဆံတွေ ဖြည့်ခိုင်းထား တယ်။

ဗိုလ်မှူးချုပ်မက်သလူးပယ်ရိရဲ့ အမြောက်သံ တွေရဲ့ ခြိမ်းခြောက်နေတာကို တုံ့ပြန်ဖို့ အယ်ဒို Edoက ဂျပန်အာဏာပိုင်တွေမှာ အခတ်တွေနေတာက နိုင်ငံ ရေးအရ အဆုံးအဖြတ်ပေးမယ့် ဂျပန်တစ်ပြည်လုံးကို အုပ်ချုပ်နေတဲ့ အဲဒီအချိန်က Tokugawa Shogun Ieyoshi ထိုခင်က စစ်သူရဲကောင်း အဲဒီလိုရှိတာ အ သက်အရွယ်ကြီးရင့်ပြီး နာမကျန်းဖြစ် အိပ်ရာထဲလဲနေ ခြင်းပါပဲ။

ဗိုလ်မှူးချုပ်မက်သလူးပယ်ရိက အယ်ဒို အာ ဏာပိုင်တွေဆီ စာတစ်စောင်ရေးပြီး 'အမေရိကန်ကုန် သင်္ဘောတွေ လာရောက်ကုန်သွယ်ကြမှာကို ခွင့်ပြုဖို့၊ ခွင့်မပြုဘဲ ပြန်ပြီးခွင့်တိုက်ခိုက်ဖို့ အယ်ဒိုအာဏာပိုင်တွေ ရွေးချယ်ရင် Uraga အူရဂမြို့ကို သူစစ်သင်္ဘောပေါ်က အမြောက်တွေနဲ့ စိမ့်ညက်ညက်ချေပယ်လို့' စာထဲမှာ ရာဇသံပေးဖော်ပြထားပါတယ်။

အယ်ဒို Edo က ဂျပန်အာဏာပိုင်တွေကို စာ တစ်စောင်လာယူဖို့ သူသင်္ဘောဆီ ဖိတ်ခေါ်ခဲ့ပါတယ်။

အယ်ဒို Edo ဂျပန်အုပ်ချုပ်ရေးကောင်စီရဲ့ Roju လျိုးဂျူးခေါ်တဲ့ အကြီးတန်း ကောင်စီဝင် Abe Masahiro အာဘဲမာဆာဟိရိုက စာတစ်စောင်ပေးတာ ကို လက်ခံခြင်းဟာ ဂျပန်ရဲ့ အချုပ်အခြာအာဏာကို ဖောက်ဖျက်ရာ မကျပါဘူးလို့ အုပ်ချုပ်ရေးကောင်စီမှာ တင်ပြ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါတယ်။

Roju လျိုးဂျူး Abe Masahiro အာဘဲ မာဆာ ဟိရိုက ဗိုလ်မှူးချုပ်မက်သလူးပယ်ရိရဲ့ အပေးအယူလုပ် တာက 'သုတို့ စာလာယူမယ်၊ အမေရိကန် စစ်သင်္ဘော တွေကို Uraga အူရဂ ဆိပ်ကမ်းကနေ Kurihama (ယနေ့ Yokosuka ယိုကိုဆုဆ) ခုရိဟာမ ကမ်းခြေဘက်ကိုရွှေ့ ပေးဖို့' ဆိုတာပါ။

ရာဇသံစာကို လက်ခံယူခဲ့ရတယ်။

ဗိုလ်မှူးချုပ် မက်သလူးပယ်ရိက သူစာပါ ရာဇ သံကို အယ်ဒို Edo က ဂျပန်အာဏာပိုင်တွေ စဉ်းစားပြီး အကြောင်းပြန်ဖို့ မကြာခင် သူပြန်လာခဲ့မယ် လို့ ပြောပြီး၊ သူရဲ့ East India Squadron အရှေ့အိန္ဒိယစစ်ရေယာဉ် စုဟာ ဟောင်ကောင်နဲ့ ထိုင်ဝမ်မှာရောက်နေတဲ့ အ နောက်ဥရောပနိုင်ငံတွေရဲ့ ကုန်သွယ်ရေးနဲ့ အမေရိကန် ကုန်သွယ်ရေး ဘက်ပြိုင်နိုင်ရေး တိုးချဲ့ဖို့ ထွက်ခွာသွား ခဲ့တယ်။

၁၈၅၄ မတ်လမှာ ဗိုလ်မှူးချုပ် မက်သလူးပယ် ရိရဲ့ East India Squadron အရှေ့အိန္ဒိယ စစ် ရေယာဉ်စုဟာ အယ်ဒို Edo (Tokyo) ရဲ့ အယ်ဒိုပင် လယ်အော် (ယနေ့ Tokyo-wan တိုကျိုပင်လယ်အော်) တစ်ဖက်ကမ်းက Yokohama ယိုကိုဟားမားဆိပ်ကမ်း ကို ပြန်လည်ဆိုက်ရောက်လာခဲ့တယ်။

ဒီတစ်ခါမှာတော့ အယ်ဒို Edo ရဲ့ Tokugawa shogun ထိုခင်က ရွှံ့ဂန်းအုပ်ချုပ်ရေးအာဏာပိုင်တွေက သူတို့ကိုယ်စား၊ ဂျပန်ပညာရှင်တစ်ဦးဖြစ်တဲ့ Hayashi Akira ဟာယရှိအာခါရ ဦးဆောင်တဲ့ဂျပန်သံအဖွဲ့နဲ့ ဗိုလ် မှူးချုပ်မက်သလူးပယ်ရိကို သွားရောက်တွေ့ဆုံစေခဲ့တယ်။

Hayashi Akira ဟာယရှိ အာခါရဟာ အဲဒီအ ချိန်က ဂျပန်ရဲ့အဆင့်မြင့်ဘုရားဂုဏ်ထူးဖြစ်တဲ့ Daigaku-no-kami ခိုင်ငံဥနော့ခမိ - Chief Educational Expert for Imperial Hierarchy Court ဘုရင်ကေရာဇ်က တရားရုံးချုပ်အတွက် ပညာရေးဆိုင်ရာကွမ်းကျင်သူ အရာရှိချုပ်အဖြစ် ခန့်အပ်ထားခြင်းခံရသူနဲ့ သံတမန် တစ်ဦးလည်း ဖြစ်တယ်။

၁၈၅၄ မတ် (၃၁)ရက်နေ့မှာတော့ Hayashi Akira ဟာယရှိအာခါရ ဦးဆောင်တဲ့ ဂျပန်သံအဖွဲ့နဲ့ ဗိုလ် မှူးချုပ်မက်သလူးပယ်ရိတို့ဟာ Yokohama ဆိပ်ကမ်း တည်ရှိရာ Kanagawa Prefecture ခနဝခရိုင်ကို အစွဲပြု ပြီး The Convention of Kanagawa - "Japans and U.S. Treaty of Peace and Amity" (ဂျပန်ဘာသာနဲ့ ဟက် ဘန်း 'နီချီဘိုင်း ဝါရှင်း ဂျီယကု Hepburn: Nichibei Washin Joyaku') ခနဝ သဘောတူစာချုပ်ကို လက် မှတ်ရေးထိုးခဲ့ကြပါတယ်။

ဂျပန်တွေက Black Ships သင်္ဘောမည်း ကြီးတွေလို့ ကြောက်လန့်ကကြား ခေါ်ခဲ့ကြတဲ့ အမေရိ ကန်စစ်သင်္ဘောတွေပေါ်က အမြောက်တွေနဲ့ခြိမ်းခြောက် ဖူးကြောင့် ရေးထိုးခဲ့ရတဲ့ ဒီသဘောတူစာချုပ်ကို Kanagawa Treaty - Kanagawa Joyaku ခနဝ ဂျီယကု လို့လည်း အတိုခေါ်ကြပါတယ်။

အမေရိကန်- ဂျပန် ခနဝ သဘောတူစာချုပ် Kanagawa Treaty (Kanagawa Joyaku ခနဝ ဂျီယ ကု)မှာ ပါဝင်တဲ့ အဓိကအချက်တွေကတော့ -

(၁) အယ်ဒို Edo က Tokugawa Shogun ထိုခင်က ရွှံ့ဂန်း စစ်သူရဲကောင်းတွေရဲ့ 'ဂျပန်နဲ့နိုင်ငံခြားဆက်ဆံ ရေးကို ဥပဒေနဲ့ ပိတ်ပင်ပြဌာန်းပြီး' နှစ်ပေါင်း (၂၂၀) ကျင့်သုံးခဲ့တဲ့ (ဂျပန်ဘာသာနဲ့ Sakoku) တံခါးပိတ် ဧက စာရိမူဝါဒကို အပြီးအပိုင်ရုပ်စံရမယ်။

(၂) ဂျပန်ရဲ့ ပင်မကျွန်းကြီး (၄)ကျွန်းထဲက အကြီးဆုံး အယ်ဒို Edo(Tokyo) မြို့တော်ပါ တည်ရှိနေတဲ့ Honshu ကျွန်းရှုးကျွန်း Shizuoka Prefecture ရှီဇုကိုခါခရိုင် (ဂျပန်ခေတ်က ရဲဘော်သုံးကျိပ် နေထိုင်ခဲ့ရာ) Shimoda ရှီမိုဒါ ဆိပ်ကမ်းမြို့နဲ့ မြောက်ဘက်က Hokkaido ဟော့ ကိုင်းဒီးကျွန်း Oshima Prefectureရှိရှိမခရိုင် Hakodate ဟကိုဒတ် ဆိပ်ကမ်းမြို့တွေမှာ အမေရိကန်ကုန်သင်္ဘော တွေ ဝင်ထွက်ကုန်သွယ်ခွင့် ပြုရမယ်။

(၃) ပင်လယ်ထဲ အန္တရာယ်နဲ့ကြုံတွေ့လာတဲ့ အမေရိကန် သင်္ဘောသားတွေကို ဂျပန်ကျွန်းတွေမှာ လုံခြုံစွာ ခိုလှုံခွင့် ပြုရမယ်။

(၄) အမေရိကန်ကောင်စစ်ဝန်ရုံးတစ်ရုံး ဂျပန်မှာ လာ ရောက်ဖွင့်လှစ်ခွင့် ပေးရမယ်။

တို့ ဖြစ်ကြပါတယ်။

ခုတော့လည်း ဒါတွေ ဒါတွေ ပြီးခဲ့ပါပြီ... အဲတော့ ဒီနေရာမှာ မေးရာရှိလာတာက အမေရိကန်ရဲ့ 'Gunboat Diplomacy' စစ်သင်္ဘောသမင်း တမန်ခင်းကို အုပ်ချုပ်ရေး နှစ်(၂၅၀)ကျော် ခိုင်မြဲလာတဲ့ အယ်ဒိုခေတ် Edo jidai အယ်ဒိုဂျီဒိုင်းရဲ့ Tokugawa Shogun ထိုခင်က ရွှံ့ဂန်း စစ်သူရဲကောင်းတွေက အလွယ် တကူ အညံ့အနွှေးပေးခဲ့ကြသလား ဆိုတာပါ။

ဗိုလ်မှူးချုပ်မက်သလူးပယ်ရိက အမြောက်ပြ ဆန်တောင်း လုပ်လာတော့၊ စစချင်းမှာ Tokugawa Shogun ရွှံ့ဂန်းတွေက ခံတပ်မြို့ Fort တွေတည်ပြီး ခုခံဖို့ လုပ်ကြသေးတာပေါ့။

ပြီးခဲ့တဲ့ ၂၀ရာစုမှာ တိုကျိုပင်လယ်အော် (Tokyo-wan) ထဲမှာ မြေတွေဖို့ Man-Made-Island ကျွန်း အတုစုပ် မြို့သစ်တည်ခဲ့တဲ့ Odaiba အိုဒိုဘဲဘ ကျွန်းတွေ နေရာမှာ ခံမြို့ (၅)မြို့ပဲ တည်ပြီးတဲ့အချိန်မှာ 'Might Is Right' အင်အားသည်သာ အမှန်ပါ' ဆိုတဲ့အတိုင်း တိုင်း သူပြည်သားတွေလည်း သေကြေပျက်စီး နိုင်ငံရဲ့ ငြိမ်းချမ်း သာယာစည်ပင်ဝပြောနေမှုပါ ထိခိုက်သွားမှာ စိုးရိမ်လို့ Tokugawa Shogun ထိုခင်က ရွှံ့ဂန်း စစ်သူရဲကောင်းတွေ က ဗိုလ်မှူးချုပ်မက်သလူးပယ်ရိကို အလျှော့ပေးပြီး Kanagawa Treaty ခနဝ သဘောတူစာချုပ်ကို ချုပ်ဆိုခဲ့ ရတာပါ။

၂၀၀၀ ခုနှစ်တွေမတိုင်ခင်က ခံမြို့တွေကို အို ဒိုင်းဘာ Odaiba ကျွန်းပေါ်မှာ ဆောက်လုပ်လက်ထမ်း လန်း အခြေအနေတွေနဲ့ တတိယ ဒိုင်းဘာကျွန်းနဲ့ ဆဌမ ဒိုင်းဘာကျွန်းတွေမှာ တွေ့နိုင်ပါသေးတယ်။

အဲဒီမှာ Daisan Daiba Shiseki Koen ခိုင် ဆန်ဒိုင်းဘန်ဆီဆီ ဆိုတဲ့ သမိုင်းဝင် ဝန်းခြံကြီး ဖြစ်ပေါ် လာပြီး ခံမြို့တွေတည်ဆောက်စဉ်က အမြောက်ဆံလေး တွေတောင် တီးနားဒီနား ပန်းခြံထဲမှာ တွေ့နိုင်သေးတယ် လို့လည်း ဆိုကြတယ်။

အဲဒီအချိန် ၁၈၅၂ - ၁၈၅၄ မြန်မာနိုင်ငံမှာ ကုန်းဘောင်မင်းဆက် အဌမမြောက်ဘုရင် ပုဂံမင်း (သာ ယာဝတီမင်းရဲ့ သားဖျားဖြစ်ကြတဲ့ မင်းတုန်းမင်းသား၊ ကနောင်မင်းသားတို့ရဲ့ အဖေတူအမေကွဲ အစ်ကို) က တော့ ဗြိတိသျှတွေရဲ့ 'Gunboat Diplomacy' စစ်သင်္ဘော သမင်းတမန်ခင်း' ကို အလွယ်တကူ အညံ့အနွှေးပေး တဲ့ ၁၈၅၂ - ၁၈၅၃ အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ ဒုတိယစစ်ပွဲမှာ မြန်မာတပ်တွေ အင်္ဂလိပ်ကို ရွံ့ရွံ့ချွံ့ချွံ့ခံတိုက်ခိုက်ခဲ့ပြီးမှ အောက်မြန်မာပြည်ကို လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးခဲ့ရတယ်။

အင်းဝနန်းတွင်းမှာတော့ ဘုရင်ရဲ့နမူနာအရင်း (မင်းတုန်းမင်းကြီးရဲ့ အဖေတူအမေကွဲ အစ်မလည်း ဖြစ် အချစ်ဆုံးမိဖုရားခေါင်ကြီးလည်းဖြစ်လာမယ့်) ဗေဒင် ကျွမ်းကျင်သူ စကြာဒေဝီမင်းသမီးက သူ့အစ်ကိုရင်းကို ပုန်ကန်ကြမယ့် အဖေတူအမေကွဲ မောင်တွေ ဖြစ်ကြတဲ့ မင်းတုန်းမင်းသားနဲ့ ကနောင်မင်းသားတို့ကို ပုန်ကန်ရ မယ့် အခါပေး ဗေဒင်တွက်ချက်နေတဲ့ 'အင်းဝနန်းတွင်း အရေးတော်ပုံ' ဖြစ်နေချိန်လည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ရော်နီညိမ်း

ဆက်လက်ဖော်ပြပါဦးမည်။

၁၉၇၅။ ကျောင်းလေလွတ်ငြိမ်းခွင့်စာရင်းမှာ ကျွန်တော်မပါ။ ငါတန်းတန်းကလည်း မလွတ်ဘဲ။ ကျောင်းမှတစ်ဆင့်သွား ကျောင်းလေလွတ်ငြိမ်းခွင့်မရနိုင်ဘဲမိဘတို့ မကျေနပ်ကြောင်းပြောရင်း အတန်းပိုင် ဆရာရွေးမှာ ချီးပွဲခွင့်ရသည့် ကျွန်တော်ဘဝကို ယခုရေးနေရင်း ဆိုခဲ့ရသော သတိရနေသည်။

၁၉၈၇။ (အဖေက တံငါသည်ပါဆရာ။) မြစ်နံဘေးနေရတာ ဆရာအသိပါ။ ကျောင်းလေလွတ်ဖို့ ထောက်ခံပေးပါ။ အိမ်ပိုင်ပိုင်ပိုင်မရှိ။ ဧရာဝတီမြစ်သောင်မှာတည်း လူအဖွားဖြင့် ငါးရှာစားရသော ကူလီတစ်ပိုင်း တံငါသည်။ သူ့အဖေဝင်ငွေနှင့် မိသားစု ငါးဦး မလောက်င ခိုသည်ကို မပြောလည်း သိနေသည်။ ဆရာတပည့် အမည်ကဆင်တူပါ။ ဆရာ ကျွန်တော်က ငွေဝင်း။ သူက - ငွေလင်း။ ဝင်းပြီး လင်းပြီး မချမ်းသာနိုင်သော လူဆင်းရဲတို့သားများ။ အတန်းပိုင်ဆရာက မိမိအတန်းမှ အမှန်တကယ် ဆင်းရဲတပည့်ကို ထောက်ခံပေးရခြင်း ကျောင်းလေလွတ်ငြိမ်းခွင့် အစိုးရ(မူအရ) သူမရနိုင်မှန်း ကျွန်တော် သိနေ၍ ကိုယ်ချင်းစာစိတ်မကောင်းဖြစ်ရသည်ကိုလည်း ယခုရေးရင်းမောဟိုက်စွာမှတ်မိလာပါသည်။

မဆလ ခေတ်။ ၉-၁၀ ကျောင်းလေ ၅ကျပ်/ နှင့် ၆ကျပ်။ ကျောင်းသား ၉၀ ရာခိုင်နှုန်း ဆင်းရဲသည်။ သို့သော် မျက်နှာမငယ်ရ။ အိမ်တွင် စီးပွားရေးကြောင့် ဘဝအဆင်မပြေရှိကြသော်လည်း ကျောင်းမှာ ဆရာတပည့် ဆက်ဆံရေးက မိဘ-သားသမီး ထိတွေ့မှုလွန်စွာထွေးသည်။ ကျောင်းဆရာတို့ ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘက်လိုက်မှုမရှိ။ အတန်းထဲမှာ အားလုံးကို တတ်စွမ်းသမျှ ပညာအတူတူပေးသည်။ တပည့်အချင်းချင်း ဆက်ဆံမှုကလည်း ရဲဘော်ရဲဘက်စိတ် ထားဖြင့် ညီညွတ်ကြသည်။ ဆရာတပည့် မိဘဆင်းရဲမှုက ညီညွတ်မှုဖြစ်၍ ကျောင်းတွင်းရာသီဥမ္မာရာသီဥမ္မာလျောက် စာမေးပွဲမှာ စာမေးပွဲအလျောက် ပြောဆိုမတ်၊ ပျော်ရွှင်ခင်မင်စွာ လက်တွဲခဲ့ကြ။ သစ္စာ၊ မေတ္တာနှင့် ဆရာကျောင်းသားတို့ ပါတကာဟု ယခုရေးရင်း ကျောင်းဆရာစစ်စစ် ဘဝအသုဘတို့ ကြည်နူးရွှင်မြူးစွာ အောက်မေ့စားရပါသည်။

၁၉၉၁။ ကျွန်တော် ဆရာစစ်မဟုတ်တော့။ ကျောင်းဆရာတစ်ဝက် ကျွန်ုပ်တို့ဆရာတစ်ဝက်ပိုင်း။ ဝိုင်းတွေ ဘော်ဒါတွေ ခေတ်စားလာသည့် ၁၉၉၅ မှာ အသပြာဆရာဘဝက နှစ်ပုံ၊ ကျောင်းဆရာအမည်ခံကာ တစ်ပုံ။ ထိုစဉ်က ရွှေမောက်မြို့ ငယ်ငယ်လေးတွင် ခိုင်ကယ်စီးနိုင်သူ လက်တဖက်စာ ဦးရေထဲမှာ ကျွန်တော်ပါသည်။ ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ် နောက်ပိုင်း ကျောင်းဆရာတို့ ဖောက်ပြန်မှုကို တရားမဝင် အားပေးလာသော အကျင့်ပျက်ပညာရေးဌာနမှူးက (မြို့ပေါ်) မူ-လယ်-ထက် ဆရာတွေကျောင်းမှာ ဟုတ်တိပတ်တိ စာမသင် (နားလည်ချင်လျှင် အိမ်လာခဲ့ဟု ကျင့်ဝတ်ပျက်စကား)ကို မရှက်မကြောက်ပြောကာ ပုံလျှိုးကွယ်လျှိုး လူသိရှင်ကြား သင်ကြားခွင့်ရ၍ အောက်စက် အထက်စက် ဆိုင်ကယ်တွေနှင့် ဟန်ကျလာသည်။ ၂၀၁၁ ဦးသိန်းစိန်အစိုးရခေတ် ပညာရေးဝန်ကြီး ဒေါ်ခင်စန်းရီက ကျွန်ုပ်တို့နှင့် မိမိမီးပေးလိုက်သောအခါ (နယ်စပ်ထက်-လယ်နှင့် ကျေးလက်မူကျောင်း တို့မှလွဲ၍) ကျန် (ထက်-လယ် မှန်သမျှနှင့် မြို့ပေါ်မူကျောင်း ၉၀ရာခိုင်နှုန်းဆရာတွေ ဆရာမျက်နှာဖုံးတပ်ကာ တပည့်မုန့်ဖိုးနှင့် မိဘများခွဲခွာလူသူသမား ဖြစ်လာသည်။)

၂၀၁၆ NLD အစိုးရဝန်ကြီးကလည်း ဒေါ်ခင်စန်းရီ၏အလှူကို ဆက်လက်ရှာဖွေခိုင်းထားရာ ယခု အခါ(တော၊ မြို့) အစိုးရလယ်-ထက် ကျောင်းမှန်သမျှ ကျောင်းသားမိဘတို့ထံမှ အေးအေးပြတိုက်ခွင့်ရ ဌာနချုပ်များဖြစ်လာသည်။ တစ်စခန်းတွေက ကျောင်းဆရာတို့နောက်ခံ ဘော်ဒါ၊ ဝိုင်းနှင့်ခွင့်ရ ဆရာတို့ အိမ်ကလည်း စားပြခန်းများပင်။ စခန်းအရေအတွက်က မြို့ပေါ်ဌာနချုပ် အစိုးရကျောင်းထက် အဆ ၂၀။ ရွာ-လယ်-ထက် ကျောင်းတစ်ကျောင်းရှိလျှင် ကျောင်းဆရာတို့ တရားဝင်ဖွင့်ခွင့်ရ ၈-၉-၁၀ ဘော်ဒါကျောင်းခွဲ အနည်းဆုံး သုံးခု။ ထိုသို့ အစိုးရကျောင်းထက် ကျွန်ုပ်တို့ ဘော်ဒါ၊ ဝိုင်းများနေခြင်းက ၈-၉-၁၀ ကျောင်းသားတို့မှာ အစိုးရကျောင်းကစာမသင်၍ ကျောင်းဆရာတို့ ခွဲခွဲဖွင့်ထားသော ကျောင်းတို့မှာ တက်ကြရသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ အမှန်တကယ်လည်း အစိုးရ ထက်-လယ် ကျောင်းဆိုသည်မှာ ၈-၉-၁၀ တပည့်တို့ကို အမည်စာရင်းသာလက်ခံ၍၊ ပြီး-ပြီးစရာ စာသင်ကာ၊ နိုင်ငံဘာဆိုလျှင် အီးရော-အီးရောနှင့် ၁၀တန်းဆိုလျှင် နိုင်ငံဘာမှစ၍ ပိတ်ထားလိုက်ပြီး “ဘော်ဒါ” ဝိုင်းရောက်သည်။

၁၉၉၁ မှ ယနေ့အထိ ၉-၁၀ ပြခရာတို့ စာကောင်းစွာမပြကြဘဲ အများစုလုံးဝမပြကြဘဲ ၎င်းတို့ ဘော်ဒါဝိုင်းတို့မှာ ထင်ရာကြံနေသည်ကို အစိုးရကိုယ်တိုင်သိလျက် ခွင့်ပြုထားသောအခါ မိဘတို့မှာ သားသမီးကို ထိုဘော်ဒါများသို့ ကျေးရွာဆိုလျှင် အနည်းဆုံး ၆သိန်း၊ မြို့ (ငယ်၊ လတ်၊ ကြီး)ဆိုလျှင် ၈သိန်း/၁၀သိန်း/၁၅သိန်းတို့ဖြင့် အပ်နှံကြရသည်။ သိန်း ၃၀/၄၀ ကိုယ်ပိုင်ကျောင်းတွေကလည်း ငွေကိုသာ ယူသည်။ လူစဉ်စီပညာရေးပေးနိုင်သည်မဟုတ်။ ယခုတော့ အစိုးရဟူသည် ပညာရှင်ငွေရှင်တို့အကျိုးကိုသာ ကောင်းစွာသယ်ပိုးသည့်အဖွဲ့အစည်းဟု ယနေ့ ဆင်းရဲသားပြည်သူတို့ သဘောပေါက်နားလည်လာသည်။

၈-၉-၁၀ ဖြစ်လျှင် နံနက် ၇ မှ ၈ ဘော်ဒါဝိုင်း။ ၉ မှ ညနေ ၃-၃၀ အမည်ခံအစိုးရကျောင်း။ ၄ နာရီမှ နောက်နေ့ နံနက် ၈-၀၀ ဘော်ဒါ။ တစ်လှည့်စီပြောင်းတက်။ Alternative အစိုးရသစ်စနစ်။ ပုဂ္ဂလိကကျောင်းထားလည်း ကျွန်ုပ်တို့မလွတ်။ လွတ်သည်ဆိုသည် ကိုယ်ပိုင်ကျောင်းက သူတို့ဘာသာ အချိန်ပိုရိုက်စားတွယ်။

၂-၈-၀၆ တုန်းက Tony Higgin ဆိုသည့် ကနေဒါ Tourist ရွှေမောက်မြို့ရောက်လာစဉ် ကျွန်ုပ်တို့ ဘော်ဒါ ၃၀ ခန့်ရှိသည်ဟုသိရ၍ (အစိုးရကျောင်းတွေက စာမသင်ဘူးလား)ဟု မေးရာ Yes ဟုဖြေဆိုရသည်။ ပညာရေးဆိုင်ရာ ကျွန်တော်ကလည်း ကျန်းမာရေးကို ပြင်ပဆေးခန်း သူငယ်ချင်းဆရာဝန်ကရှင်း။ ဆရာဝန်က - လူနာက ပြင်ပဆေးခန်းပြုပြီး အစိုးရဆရာဝန်ကြီးနေအိမ်ဆေး

ခန်းပြုပြီး ခိုးခိုးဖျားနာ တစ်ခါပြန်သေကြီးကြီးသုံးကောင်၊ စာနာစိတ်မဲ့ဆရာဝန်က ဆင်တစ်ကောင်နှင့် အစိုးရဆေးရုံအိမ်ရိတ်မျှပေး ကျန်းမာ ရေးရှင်းပြတော့ Tony က(ပညာရေးနဲ့ကျန်းမာရေးမှာ ငွေကုန်နေရင် ပြည်သူတွေဆင်းရဲတယ်။ သူတို့နိုင်ငံမှာ KG မှ တက္ကသိုလ်ထိ အခမဲ့၊ ကျန်းမာရေးလည်းအခမဲ့)ဟု ပြောပြသည်။ အင်္ဂလန်နိုင်ငံတွင်လည်း ပညာ-ကျန်းမာမှာ ပြည်သူတွေ မပူပင်ရကြောင်း မြန်မာစာပါမောက္ခ (လန်ဒန်) ဒေါက်တာလူဖေနှင့် ဆရာမမြသွာလီနွယ်တို့ စာအရ သိရသည်။

Tony သိမသွားသည့် ဆင်းရဲတစ်ခုမှာ (အတတ်-အသိ-ပညာ) ချို့တဲ့သွားခြင်းဖြစ်သည်။ ၂၈-၅-၁၀ ပြည်သူ့ခေတ်တွင် ပါမောက္ခဆရာကြီး ဦးမော်သန်းက (ယခုခေတ်-မာစတာဘွဲ့ရတွေက ဆရာတို့တုန်းက ၁၀တန်းဆင့်လောက်ပဲရှိတယ်)ဟု ပြောခြင်းမှာ ပညာချမ်းသာရာမှ ဖွဲ့သွားသည့်သဘော။ စာသင်သက် ၃၀ ကျော် အတွေ့အကြုံအရ ၁၉၉၃ ထိ ၁၀တန်းအောင်သူတို့ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးမြင့်မားသေးသည်။ တိတိကျကျဆိုရလျှင် ၁၉၉၅ မှယနေ့ထိ ၁၀တန်းအောင်တွေ့သုံးမရ။ ဘွဲ့ရစာ မတတ်တွေမို့ မဆလခေတ် ၁၀တန်းအဆင့်မှ။ ဥစ္စာခန့် ရုပ်ဝတ္ထု မချမ်းသာခြင်းက စိုးရိမ်စရာမရှိ။ အသိဆင်းရဲပညာမဲ့ခြင်းက အန္တရာယ်ကြီးမားလွန်းသည်။ မတတ်ဘဲလျှင် တတ်ဟန်ဆောင်

ဆင်းရဲတွင်းသက်ဆင်းအောင် ပန်တီးထားတဲ့ ပညာရေး

ကိုဌေး(နတ်မောက်)

သူမသိဘဲလျှင် သိဟန်ဆောင်သူတွေ ကြီးစိုးနေပြီ။ ဦးသန်းရွှေအလို ကျအမည်ခံပညာရှင်တို့ နှစ် ၃၀ စီမံပညာရေးက Tony ပြောသည့် လူထုငွေကြေးဆင်းရဲမှုကို ဖြစ်နေစေသည့်အပြင် ဝိဇ္ဇာ၊ သိပ္ပံ စာရိတ္တတို့ပါ ချွတ်မြိုကျနေစေပြီ။

၂၀၁၀ သမ္မတဦးသိန်းစိန်က ပြည်ခိုင်ဖြိုးအစိုးရအနေဖြင့် ဆင်းရဲမွဲတေမှုပျောက်ရေးကြိုးပမ်းမည်ဖြစ်ကြောင်း အစိုးရမိန့်ခွန်းမှာဖွင့်ဟသည်။ ဆင်းရဲသွေတို့ဘဝမြှင့်တင်ဖို့ ငွေချေးသော်လည်း ပညာ-ကျန်းမာ ယိုပေါက်ကိုတော့ ပိတ်မပေး။ ၂၀၁၆ သမ္မတဦးဦးထင်ကျော်ကလည်း NLD အစိုးရသည် ပြည်သူတို့၏ လူနေမှုဘဝမြှင့်တင်မှု ကြိုးစားမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ သမ္မတဦးသိန်းစိန်အဖွင့်မိန့်ခွန်းစသလို ဖွင့်ဆိုခဲ့သည်။ သို့သော် ၂၀၁၈ မတ်လ သူနုတ်ထွက်သွားချိန်အထိ သမ္မတဦးဦးသိန်းစိန်လုပ် အိတ်ပေါက်နှင့် ဖားကောက်ခိုင်းရာ လယ်နံ့ယာနံ့ ငတ်တို့နှင့် လယ်မဲယာမဲ ကိုဖိုးလုံးတို့ ရင်သွေးတို့ ပညာရေးအတွက် ငွေကြေးကုန်ကျကြရာ အကြွေးသံသရာမှာ ချာချာလည်မြဲ။ (ငွေဝင်းတို့ ငွေလင်းတို့)သာ ယနေ့ခေတ်ကြီးပြင်းရမည်ဆိုလျှင် အုတ်ကြားမြက်နှယ် ဖြစ်နေရမည်။

၁၉၇၅ က ကျွန်တော်သူငယ်ချင်း ၁၀တန်း လေးခါကျ။ ငါးကြိမ်ဖြေမှ အောင်ရာ။ ထို ငါးနှစ်ကျကျစရိတ်မှာ စာမေးပွဲပုံစံ ၁၅x၅x၇ကျပ်၊ ၁၀တန်းကျသူတို့ကို ညကျောင်းဖွင့်သင်ပေးရာ လခ ၆ကျပ်/ တစ်နှစ် ၇၂ကျပ်၊ ၅နှစ် ၃၇၀ကျပ်။ ယနေ့ကလေးတစ်ယောက် ၁၀တန်းကျလျှင် တစ်နှစ်စာသင်စရိတ် ၁၀သိန်း။ ဆင်းရဲမိဘတို့မှာ ပညာတတ်မြစ်စေချင်၍ ခုတ်ယအကြိမ်အားခဲ။ အောင်ပြန်တော့ အဝေးသင်သင်၊ အနီးတက်တက် လက်ကြားရေယိုသလို ငွေထွက်တော့ရာ ဖွတ်ကျော ပြာရု ဘဝရောက်ရသည်။ ယင်းသို့ ငွေနှင့်စက်ဝယ်ရသည့် ၁၀တန်း ပညာ၊ ဘွဲ့တို့ အသိအတတ် မကြွယ်တော့ (ငါ- ၁၀တန်းအောင်၊ ဘွဲ့ရပညာတတ်)ဟု မဆလခေတ် ကျောင်းသားတွေ လောက်တောင် ရင်ကောမဆိုရ။ ခိုးခိုးဘွဲ့မှ မဟုတ်။ မာစတာ၊ ဒေါက်တာ၊ ဆေး၊ အင်ဂျင်နီယာ B.Ed, M.Ed နှင့် ပညာရေးဒေါက်တာတို့ လူကြားမှာ ဝင်နိုင်သည့် အသိအတတ်မရ။

အာဏာရှင် လက်အောက် အရှေ့ကုမ္ပဏီ ပညာ၊ ကျန်းမာ လူနေမှုအဆင့်အတန်း နိမ့်ကျခဲ့ရသည်။ အနောက်နှင့်ပေါင်းစပ်ပြီး ပညာ-ကျန်းမာ လူတန်းစေ့ရသလို ကုမ္ပဏီပြည်သားအားလုံး တက္ကသိုလ်ထိ အခမဲ့ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ပညာသင် စရိတ်ကြီးသည်။ သို့သော် လူငယ်တွေပညာနှင့် မဝေး။ အင်္ဂလန်မှာ မိဘဆင်းရဲ၍ မိဘမဲ့၍ ကျောင်းမှော စားသောက်ဆိုင်မှာ ချိုင့်စွာ လုပ်ရရှာသည့် ကလေးမရှိ။ အစိုးရကောင်းတို့ မည်သည် (ကျန်စစ်မင်းကြီး)ကဲ့သို့ ကျင့်ကြံကြပါတကား။ ကျင့်ကြံရမည်တကားဟုတွေ့မိသည်။ ဆရာဇော်ဂျီက ပုဂံခေတ်ကျန်စစ်မင်းကြီး ပြုမူစိတ်ထား အလှတရားကို (စီးကျ မျက်ရည် သုတ်ပေးမည်ဟု ဆန် ဆီ စားစရာ တော်လက်ယာဖြင့် ဝတ်စရာ ချည် ရက် တော်ဝဲလက်ဖြင့် ရက်ရော သာကြည် ပေးကမ်းမည်ဟု မြေခို မြေကောင်း အိုးလောင်းတို့ လည်ရောင်းရွက်သယ် ပင်ပန်းဖွယ်တည့်အရွယ် ယွင်းယို အမယ်အိုသည် အလိုပြည့်ကြောင်း ရောင်းကောင်းပါစေ ... ရပါစေ ဟု

မိန့်ခြေသည်ပါ နှလုံးလှ) ဟု ဖွဲ့ဆိုပြသည်။ ထို့အတူ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ (ဗြဟ္မစိုရ်တရားကို အခြေပြသော လူအများကောင်းစားရေးဝါ၊ လူထုကောင်းစားရေးဝါ၊ မြန်မာ့စည်ကားအောင် ဆောင်ရွက်ရမည်)ဟူသော ၂၀-၁-၁၉၄၆ မိန့်စကားသည် ကျန်စစ်မင်းနှင့်တူသော ဗိုလ်ချုပ်၏နှလုံးသား အလှပင်ဖြစ်သည်။ NLD အစိုးရသည် လူထုတင်မြှောက်အစိုးရရှိ ကျန်စစ်မင်းကြီးနှင့် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတို့ နှလုံးသားမျိုး မွေးမြူကာဆောင်ရွက်စေချင်သည်က ပြည်သူတိုင်းဆန္ဒဖြစ်သည်။ ယခုသမ္မတသစ်ဦးဝင်းမြင့်ကလည်း (ပြည်သူများရဲ့လူမှုစီးပွားဘဝတိုးတက်မြှင့်တင်ရေး လုပ်မည့်အကြောင်း) ၃၀-၃-၂၀၁၈ က ကတိသစ္စာပြုသည်။ သို့ဖြစ်၍ သမ္မတသစ်ကြီး ဦးဝင်းမြင့်သိစေချင်သည်မှာ -

(၁) ဦးသန်းရွှေ ပညာရေးမှ ဦးသိန်းစိန်အစိုးရဆက်ခံ၍ ပညာရေးနာလန်မထူနိုင်သလို ဆင်းရဲပြည်သူတွေ မွဲသထက်မွဲစေခဲ့သည်။

(၂) သမ္မတဦးဦးထင်ကျော် လက်ထက် ၂၀၁၆ နှင့် ၁၇ ပညာသင်နှစ်ခရီးကလည်း ဦးသန်းရွှေ ဖောက်သောလမ်းကို ဆက်လျှောက်သဖြင့် မမွဲသေးသည့်ပြည်သူတို့ ဆင်းရဲတွင်းထဲ ထပ်မံကန်ချသလိုဖြစ်သည်ဖြစ် တွင်းထဲက ဆင်းရဲသမားတို့လည်း ပက်လက်လဲကျ။ ကုန်း၍ပင် ထမရတော့ပါ။

(၃) ယခု သမ္မတဦးဦးထင်ကျော် NLD အစိုးရအနေဖြင့် ပြည်သူတို့ လူနေမှုဘဝကို တကယ်စိတ်ရင်းမြှင့် မြှင့်တင်မည်ဆိုလျှင် ဆင်းရဲတွင်းထဲ ဆွဲသွင်းနေသည့် ဓားပြအားပေး သူခိုးမွေး Teacher robbers တွေ ဖြစ်နေသည့် မူ-လယ်-ထက်မှ တက္ကသိုလ်ထိ ကျောင်းဆရာကျွန်ုပ်တို့ပြည်သူစနစ် ပျောက်အောင် ဖျောက်နိုင်ရမည်။ ဆိုလိုသည်မှာ ဆင်းရဲမွဲတေမှုမှ လွတ်ကင်းအောင်ဆိုလျှင် ပညာရှင်၊ ငွေရှင်၊ လုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိ အာဏာရှင်တို့အကျိုးပြု ပုဂ္ဂလိကကျောင်း ဆေးရုံတို့ မည်မျှရှိစေ ကနေဒါ၊ အင်္ဂလန်၊ ဂျာမနီပြည်တို့လို ပညာရေးစနစ် မဖြစ်သော်မျှ ကျောင်းဆရာစစ်စစ်ရှိသည့်စနစ်ကို ပြန်လည်တည်ဆောက်နိုင်ရမည်။

(၄) အသိ အတတ်ကြွယ်ဝချမ်းသာသော အနာဂတ်လူငယ်တွေ ပေါများ စေချင်လျှင် မူလတန်းတွင် အင်္ဂလိပ်စာသင်ခြင်းရပ်စဲ၍ ၉-၁၀ သိပ္ပံဘာသာ ရပ်နှင့် BA,B.Sc ပညာရပ်တို့ကို မိခင်စာပေဖြင့်သာ သင်ကြားဖို့သတ်မှတ်ရမည်။

(၅) အထူးသိစေချင်သည်မှာ သမ္မတဦးဦးထင်ကျော်လက်ထက်က စခဲ့သော KG+12 တန်း စနစ်သည် နိုင်ငံနှင့်လူမျိုးကို မွဲမြာကျစေသော စနစ်ဖြစ်ပါသည်။ သမ္မတဦးဦးထင်ကျော် ရှင်းပြပါရစေ။ KG အတွက် သီးသန့် အဆောက်အဦ ၁၀တန်းနှင့် ၁၂တန်းအတွက် အဆောက်အဦတို့အပြင် ဆရာများခန့်ထားရ၍ နိုင်ငံအလို ငွေကုန်၊ မိဘတို့မှာ ကျွန်ုပ်တို့စရိတ်ကြောင့် ငွေကုန်။ အတတ် အသိပညာမှာမူ ဆရာကြီးမင်းသုဝက်တို့ စီမံခဲ့သည့် KG+10တန်း လောက်မျှပင်မရသည်ကို သမ္မတဦးဦးထင်ကျော်သိသည်။ သမ္မတဦးဦးထင်ကျော်သည် ဆရာကြီးမင်းသုဝက်တို့စနစ်ကို ကောင်းစွာမိခဲ့ရာ ဆရာကြီးတို့စနစ်မှာ နိုင်ငံလူမျိုးအကျိုးရှိပြီး တိုင်းပြည်လူထုကုန်ကျမှုစရိတ်လည်းနည်းသည့်အပြင် အသိအတတ်ပြည့်စုံစွာရသော စနစ်ဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းစနစ်ကို ပြန်ဖြစ်အောင် လုပ်ပေးနိုင်လျှင် ဆင်းရဲခြင်းလွတ်ကင်းအောင် ပညာရေးလမ်းပြနိုင်သော သမ္မတဦးဦးထင်ကျော် နတ်လူသားစုခေါ်ကြပါလိမ့်မည်။

သို့မဟုတ်ဘဲ ဦးသန်းရွှေ ဦးသိန်းစိန်တို့ ပညာရေးအကြံပေးတို့၏မူကို မိတ္တူကျူး၍ ၂၀၁၈-၁၉ ပညာသင်နှစ်မှာလည်း ယခင်အကြိမ်းပဲသွားမည်ဆိုပါက လူနေမှုအဆင့်မြင့်တက်မလာဘဲ ပြည်သူတွေ ဆင်းရဲတွင်းထဲသက်ဆင်းနေဦးမည်ဖြစ်ရာ NLD ၏ အနာဂတ်သမိုင်းသည် ပုပ်အုံနံ့စပ်လာမည်ဖြစ်၍ လူထုမှာ ကိုယ်တည်မိသည့်ဘုရား လင်းတန်းနေသည်ကို စိတ်မချမ်းမြေ့စွာခံစားရတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း ယခုရေးနေရင်း လူထုအတွက် ရင်မောစွာတွေးမြင်နေမိကြောင်း။

♦ကိုဌေး(နတ်မောက်)♦

အမေရိကန်သမ္မတနှင့် မြောက်ကိုရီးယားခေါင်းဆောင်နှစ်ဦးတို့သည် နှစ်ဦးစလုံးသည် အတူတူပင် သီးခြားစီ အစည်းအဝေးများ ပူးတွဲကျင်းပခဲ့ကြသည်။ အခြေအနေအထားမှာ အတော်အတန် ချောမွေ့သွားခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း တောင်ကိုရီးယားသမ္မတက မြောက်ကိုရီးယားခေါင်းဆောင်နှင့် ပြန်လည်တွေ့ဆုံကာ အချိန်မီအချိန်ပြေညှိနိုင်ရေးအတွက် ယခုအချိန်တွင် တောင်ကိုရီးယားသမ္မတက အမေရိကန်-မြောက်ကိုရီးယား ထိပ်သီးအစည်းအဝေးအား မူလစီစဉ်ထားသည့်အတိုင်း ဇွန်လအတွင်း ကျင်းပနိုင်ရေးအတွက် ယတင်းများ ပြန်လည်ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။

အမေရိကန်ဒုတိယသမ္မတ၏ပြောစကား
ဇွန်လတစ်လပြည့်ကျော်လောက်မှာ အမေရိကန်ဒုတိယသမ္မတ ဗိုက်ပင်နစ်၏ ပြောစကားတစ်ခုကြောင့် အခြေအနေအထားသွားရခြင်းမှ တစ်ဆင့်ပင်။ ဒုတိယသမ္မတဗိုက်ပင်နစ်က မြောက်ကိုရီးယား၏ အနာဂတ်နှင့်ပတ်သက်၍ ဒုတိယလစ်ဗျားနိုင်ငံဖြစ်သွားနိုင်သည်ဟု မှတ်ချက်ပေးပြောဆိုခဲ့သည်။ ထို့ပြောဆိုချက်ကြောင့် မြောက်ကိုရီးယားနိုင်ငံဘက်တွင်ဒေါသ ပေါက်ကွဲမှုကြုံ၍ သံတမန်ရေးအခြေအနေများရှုပ်ထွေးသွားခဲ့သည်။

မြောက်ကိုရီးယား၏ တုံ့ပြန်မှု
အမေရိကန် ဒုတိယသမ္မတ ဗိုက်ပင်နစ်သည် ရုတ်တရက်ပေါ်ပေါက်လာသော တစ်ဦးဖြစ်သည်ဟု မြောက်ကိုရီးယားနိုင်ငံ၏ အကြီးတန်းအဆင့်မြင့် အရာရှိတစ်ဦးဖြစ်သူ ချိုဆန်ဟွေးက တုံ့ပြန်ပြောဆိုလိုက်သည်။ ချိုဆန်ဟွေးသည် လွန်ခဲ့သောဆယ်စုနှစ်အတွင်း အမေရိကန်နှင့် ပြုလုပ်ခဲ့သော သံတမန်ပူးပေါင်းဆွေးနွေးပွဲများတွင်ပါဝင်ခဲ့သူ တစ်ဦးဖြစ်သည်။

အမေရိကန်၏ အရေးကိစ္စများအား ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ရာတွင် ပါဝင်နေသူတစ်ဦးအနေဖြင့် ယခုကဲ့သို့ မှတ်ချက်များပေးနေခြင်းမျိုးအား သူမအနေဖြင့် အံ့အားသင့်မှုကို မထိန်းချုပ်နိုင်မိသည်အထိဖြစ်ရသည်ဟု မေ့ချီဆန်ဟွေးက ပြောဆိုသည်။ အမေရိကန်ဒုတိယသမ္မတ၏နာမည် ယခုကဲ့သို့ ရုတ်တရက်ပေါ်ပေါက်လာသော မှတ်ချက်များအားလုံးအား အောင်မြင်စွာကိုင်တွယ်နိုင်ပါသည်ဟု သူမက ပြောဆိုသည်။

အကယ်၍ သံတမန်ဆက်ဆံရေးတွင် ထိခိုက်ဆုံးရှုံးမှုများ ရှိပါက ပေါ်လာမည်ဆိုလျှင် ယင်းသည် ကောင်းမွန်သော အကြောင်းအရာမဟုတ်ကြောင်း၊ နှုတ်ကပတ်တော်အရ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ သို့မဟုတ် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခြင်းဖြင့် ဖြေရှင်းမလား ဆိုသည်မှာ အမေရိကန်အပေါ်တွင် မူတည်နေသည်ဟု သူမက ပြောဆိုသည်။

ကိုရီးယားဒီမိုကရက်တစ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံ(မြောက်ကိုရီးယား) အနေဖြင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲကျင်းပနိုင်ရန် အမေရိကန်ကို ခယတောင်းပန်နေရာမဟုတ်သကဲ့သို့ အမေရိကန်ဘက်မှ ဆွေးနွေးပွဲလာတက်ပေးပါရန် ဖောင်ဒေးရှင်းအဖြစ်လည်း မဟုတ်ကြောင်း သူမက ပြောဆိုသည်။

အမေရိကန်ဒုတိယသမ္မတဗိုက်ပင်နစ်သည် မေ့ချီဆန်ဟွေး၏ စကားများပြောကြားခဲ့သည်ဟု မေ့ချီဆန်ဟွေး၏အဆောင်အယာယတွင် ထည့်သွင်းရေးသားထားပါသည်။ ထို့အပြင် ပါးကို ကေစီအန်အသံတံတွင်လည်း ထုတ်လွှင့်ဖော်ပြခဲ့သည်။

အမေရိကန်အနေဖြင့် မြောက်ကိုရီးယား၏ အကျိုးလက်နက်များကို ဖိအားပေးပိတ်သိမ်းစေရန် လုပ်ဆောင်လာမည်ဆိုလျှင် မြောက်ကိုရီးယားအနေဖြင့် အမေရိကန်နိုင်ငံနှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးရန် ပြန်လည်စဉ်းစားရမည်ဖြစ်သည်ဟု မြောက်ကိုရီးယားဘက်မှ ပြောဆိုလာခဲ့သည်။

ထိပ်သီးအစည်းအဝေး ပျက်ပြားဖွယ်အခြေအနေ

ထိုနောက်ပိုင်းတွင် အမေရိကန်နှင့် မြောက်ကိုရီးယားအကြား နှစ်ဖက်စလုံးက တင်းမာမှုဖြင့် အပြန်အလှန်တုံ့ပြန်ပြောဆိုနေကြသည်။ စင်ကာပူ၌လာမည့် ဇွန်လ(၁၂)ရက်နေ့တွင် ကျင်းပရန်မူလက စီစဉ်ထားခဲ့သော အမေရိကန်-မြောက်ကိုရီးယား ထိပ်သီးအစည်းအဝေးသည် နောက်ကျရွှေ့ဆိုင်းရန် သို့မဟုတ် ပျက်သိမ်းရန်အလားအလာများရှိနေသည်ဟု နှစ်ဖက်စလုံးက ပြောဆိုနေကြသည်။

အမေရိကန်သမ္မတထရမ်က မြောက်ကိုရီးယားနှင့် ထိပ်သီးအစည်းအဝေးကျင်းပနိုင်ရန် ကြိုတင်ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းမှုများ ပြုလုပ်ရမည်ဟု မေလ(၂၂)ရက်နေ့တွင် ပြောဆိုခဲ့သည်။

အမေရိကန်နှင့်တောင်ကိုရီးယားသမ္မတနှစ်ဦးတွေ့ဆုံခြင်း

အမေရိကန်သမ္မတဒေါ်နယ်ထရမ်နှင့် တောင်ကိုရီးယားသမ္မတမွန်ဂျေအင်းတို့နှစ်ဦးသည် အမေရိကန် သမ္မတအိမ်ဖြူတော်၌ မေလ(၂၂)ရက်နေ့တွင် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့ကြသည်။ အမေရိကန်နှင့် မြောက်ကိုရီးယား ထိပ်သီးအစည်းအဝေးအား မူလစီစဉ်ထားသည့်အတိုင်း ကျင်းပနိုင်ခြင်းရှိ/မရှိသောအချက်နှင့် ထိပ်သီးအစည်းအဝေး အောင်မြင်နိုင်ရန် အခွင့်အလမ်းများအပေါ် သံသယများထွက်ပေါ်နေချိန်အတွင်းတွင် ယခုကဲ့သို့ အမေရိကန်နှင့် တောင်ကိုရီးယားသမ္မတနှစ်ဦး ကြိုတင်တွေ့ဆုံဆွေးနွေး

ညှိနှိုင်းမှုများ ပြုလုပ်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

နှစ်ဦးစလုံးက အကြံပြုညှိနှိုင်းဆွေးနွေးမှုအတွင်း စင်ကာပူ၌ပြုလုပ်မည့် အမေရိကန်-မြောက်ကိုရီးယား ထိပ်သီးအစည်းအဝေးမှတစ်ဆင့် ထိရောက်အောင်မြင်သော တိုးတက်ဖြစ်ထွန်းမှုများ ရရှိလာနိုင်ကြောင်း တောင်ကိုရီးယားသမ္မတမွန်ဂျေအင်းက ထပ်မံဖော်ပြခဲ့သည်။

စင်ကာပူ၌ကျင်းပမည့် အမေရိကန်-မြောက်ကိုရီးယားထိပ်သီးအစည်းအဝေးအား ဆက်လက်လုပ်ဆောင်ရန် သင့်မသင့်ဆိုသောအချက်အား အမေရိကန်သမ္မတထရမ်က သူ၏လက်ထောက်များ၊ အခြားသောနိုင်ငံခြားခေါင်းဆောင်များနှင့် တိုင်ပင်ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးနေခဲ့သည်။

ထိုအချိန်အတွင်း၌မှာပင် ဝါရှင်တန်မြို့တော်ရှိ သဘောထားတင်းမာ၍ စစ်မက်လိုလားသော အမေရိကန်အရာရှိအချို့က မြောက်ကိုရီးယား

ထိုအချိန်၌ အမေရိကန်-မြောက်ကိုရီးယားထိပ်သီးအစည်းအဝေးအမှန်တကယ် ပျက်ပြားသွားပြီဟု အားလုံးနီးပါးကယူဆသွားကြသည်။ ဒေါ်နယ်ထရမ်နှင့် ကင်ဂျီအန်တို့နှစ်ဦး၏ ထိပ်သီးအစည်းအဝေးကို မူလစီစဉ်ထားသည့်အတိုင်း ဆက်လက်ကျင်းပပါရန် ပန်ကြားချက်များစွာ အမေရိကန်သမ္မတထံသို့ ရောက်ရှိလာ ကြသည်။

တောင်နှင့်မြောက်ကိုရီးယားနှစ်နိုင်ငံခေါင်းဆောင်များတွေ့ဆုံခြင်း

ဘက်ပေါင်းစုံမှ ဝင်ရောက်လာသော အခြေအနေများကြောင့် တောင်နှင့်မြောက်ကိုရီးယားနှစ်နိုင်ငံ ခေါင်းဆောင်များသည် အရေးပေါ်တွေ့ဆုံဆွေးနွေးမှုအား မေလ(၂၆)ရက်၌ ရုတ်တရက်ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။

နှစ်နိုင်ငံအကြား နယ်စပ်ဒေသရှိ ပန်မွန်ဂျီစခန်းတွင် မြောက်ကိုရီးယားနိုင်ငံတော်ရေးရာ ကော်မရှင် ဥက္ကဋ္ဌကင်ဂျီအန်နှင့် တောင်ကိုရီးယားသမ္မတမွန်ဂျေအင်းတို့နှစ်ဦးသည် နှစ်ဦးစလုံးက တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့ကြသည်။

ထို့တွေ့ဆုံဆွေးနွေးမှုကို သတင်းအချက်အလက်များအသေးစိတ်ထုတ်ပြန်ခဲ့ခြင်းမရှိပေ။ သို့သော်လည်း ပျက်ပြားသွားသည့် အမေရိကန်-မြောက်ကိုရီးယားထိပ်သီးအစည်းအဝေးအား မူလစီစဉ်ထားသည့်အတိုင်း ကျင်းပနိုင်ရေးအတွက် ဆက်လက်လုပ်ဆောင်နိုင်ရန် အမေရိကန်နှင့် မြောက်ကိုရီးယားခေါင်းဆောင်များ အကြားတွင် တောင်ကိုရီးယားသမ္မတမွန်ဂျေအင်းက ကြားလူအဖြစ်သွားရောက်ညှိနှိုင်းပေးရခြင်းဖြစ်သည်။

တောင်နှင့်မြောက် ကိုရီးယားနှစ်နိုင်ငံခေါင်းဆောင်များသည် တစ်လအတွင်း ဒုတိယအကြိမ် မြောက်နှင့်ဖက်တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့ကြခြင်းလည်းဖြစ်သည်။ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးရာ၌ အမေရိကန်-မြောက်ကိုရီးယားထိပ်သီးအစည်းအဝေးဖြစ်မြောက်နိုင်ရန်အတွက် နှစ်ဖက်ခေါင်းဆောင်များအပြန်အလှန်ဆွေးနွေးဖလှယ်ခဲ့ကြပြီး ဆွေးနွေးမှု၏ရလဒ်များကို မေလ(၂၇)ရက်၌ ထုတ်ပြန်ကြေညာမည်

ပျက်စီးမှုရှေ့ဆိုင်မလုံဖြစ်ခဲ့ရသော အမေရိကန် - မြောက်ကိုရီးယား ထိပ်သီးအစည်းအဝေး

ရဲကျော်စွာ

နိုင်ငံတော်ရေးရာကော်မရှင်ဥက္ကဋ္ဌ ကင်ဂျီအန်၏ အကျိုးလက်နက်များ ဖယ်ရှားရင်းလင်းရန် ဆန္ဒသဘောထားအပေါ် အမေရိကန်သမ္မတထရမ်ထံသို့ ကတိပြုထောက်ခံစကားများ ကြားဝင်ပြောကြားပေးခဲ့ကြသော တောင်ကိုရီးယားအစိုးရအဖွဲ့ဝင်များအား အပြစ်တင်ဝေဖန်နေခဲ့သည်။

ထိပ်သီးအစည်းအဝေးနှောင့်နှေးဖွယ်အခြေအနေ

ထို့နောက် မေလ(၂၂)ရက်၌ပင် အမေရိကန်သမ္မတထရမ်က အမေရိကန်-မြောက်ကိုရီးယားထိပ်သီးအစည်းအဝေးကျင်းပရန် နှောင့်နှေးကြန့်ကြာဖွယ်ရာရှိသည်ဟု သတိပေးပြောကြားလိုက်သည်။

အမေရိကန်နှင့် တောင်ကိုရီးယားနှစ်နိုင်ငံပူးတွဲစစ်ရေးလေ့ကျင့်မှုကို တုံ့ပြန်သည့်အနေဖြင့် ထိပ်သီးအစည်းအဝေးမတိုင်ခင်ကြိုတင်ကျင်းပရန် စီစဉ်ထားခဲ့သော အမေရိကန်နှင့်မြောက်ကိုရီးယားနှစ်နိုင်ငံ အဆင့်မြင့် ကိုယ်စားလှယ်များ၏ အကြံပြုညှိနှိုင်းတွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲများကို မြောက်ကိုရီးယားဘက်မှ ပျက်သိမ်းပစ်ခဲ့ပြီး နောက်ပိုင်းတွင် အမေရိကန်-မြောက်ကိုရီးယားထိပ်သီးအစည်းအဝေးလည်း ပျက်ပြားနိုင်ဖွယ်ရှိကြောင်း သမ္မတထရမ်က ပြောကြားခဲ့သေးသည်။

သို့သော်လည်း အမေရိကန်နှင့်တောင်ကိုရီးယားသမ္မတနှစ်ဦး ဝါရှင်တန်အိမ်ဖြူတော်အကြို ညှိနှိုင်းတွေ့ဆုံဆွေးနွေးမှုအပြီးတွင် အမေရိကန်-မြောက်ကိုရီးယားထိပ်သီးအစည်းအဝေးအောင်မြင်စွာကျင်းပနိုင်ရေးအပေါ် ထိခိုက်ပျက်စီးဖွယ်ရာ အလားအလာထင်မြင်ယူဆချက်များအား သမ္မတထရမ်က ချေဖျက်ပေးခဲ့သည်။ မြောက်ကိုရီးယားနိုင်ငံတော်ရေးရာကော်မရှင်ဥက္ကဋ္ဌ ကင်ဂျီအန်အနေဖြင့် အကျိုးလက်နက်များကင်းစင်ရေးအတွက် အလေးအနက်ရှိနေကြောင်း သမ္မတထရမ်က အခိုင်အမာ ပြောကြားလိုက်သည်။

စင်ကာပူထိပ်သီးအစည်းအဝေး ကျင်းပရေးအစီအစဉ်နှင့်ပတ်သက်၍ ဇွန်လ (၁၂)ရက်တော့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ နောက်တော့ဖြစ်လာမှာပေါ့။ ဟု သမ္မတထရမ်က မှတ်ချက်ပေးပြောကြားခဲ့သည်။

သမ္မတထရမ်သည် အမေရိကန်-မြောက်ကိုရီးယား ထိပ်သီးအစည်းအဝေးကျင်းပနိုင်ရေးကို ဆက်လက် လိုလားနေဆဲဖြစ်ပြီး အမေရိကန်အစိုးရအဖွဲ့ဝင်များနှင့် အခြားလေ့လာသူများကလည်း ထိပ်သီးအစည်းအဝေးကျင်းပနိုင်ရေး အထောက်အကူမည်ဟု ယုံကြည်နေကြဆဲဖြစ်သည်။

ထိပ်သီးအစည်းအဝေး ပျက်သိမ်းကြောင်းကြေညာခြင်း

စင်ကာပူ၌ကျင်းပမည့် အမေရိကန်-မြောက်ကိုရီးယား ထိပ်သီးအစည်းအဝေးအား အမေရိကန်သမ္မတ ထရမ်က ပျက်သိမ်းလိုက်ကြောင်း မေလ(၂၄)ရက်နေ့တွင် မျှော်လင့်ထားခဲ့သော်လည်း မြောက်ကိုရီးယား၏ အမျက်ဒေါသနှင့် ရန်လိုသောသဘောထားများကြောင့် ယခုအချိန်သည် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးရန် မသင့်တော် သေးဟု ယူဆကြောင်း အိမ်ဖြူတော်ထုတ်ပြန်ကြေညာချက်တွင် သမ္မတထရမ်က ပြောဆိုထားသည်။

ဟု တောင်ကိုရီးယားဖက်မှ ပြောဆိုသည်။

ထိပ်သီးအစည်းအဝေး မူလအစီအစဉ်အတိုင်းကျင်းပမည်

အမေရိကန်-မြောက်ကိုရီးယားထိပ်သီးအစည်းအဝေးကျင်းပရေးကိစ္စအပေါ် အမေရိကန်သမ္မတ၏ အမျိုးသားလုံခြုံရေးအကြံပေးအရာရှိ ဂျွန်တိုလ်တန်နှင့် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးမိုက်ပွတ်ယိုတို့နှစ်ဦးအကြားတွင် သဘောထားကွဲပြားမှုများ ဖြစ်ပေါ်နေသည်ဟုလည်း သတင်းများထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေကာမူ တောင်ကိုရီးယားသမ္မတမွန်ဂျေအင်း၏ အမေရိကန်နှင့်မြောက်ကိုရီးယား နှစ်ဖက်အကြား၌ ကြားဝင်စေ့စပ်ညှိနှိုင်းမှုများက အောင်မြင်အလုပ်ဖြစ်လာခဲ့ပုံပေါ်လွင်နေသည်။

အမေရိကန်-မြောက်ကိုရီးယား ထိပ်သီးအစည်းအဝေးအား မူလအစီအစဉ်အတိုင်း ကျင်းပနိုင်ဖွယ်ရှိသည်ဟု သမ္မတထရမ်က မေလ(၂၆)ရက်နေ့တွင် တွစ်တာလူမှုကွန်ရက်အကောင့်မှတစ်ဆင့် ရေးသားဖော်ပြလိုက်သည်။

မေလ(၂၆)ရက်နေ့၌ပင် အမေရိကန်သမ္မတရုံးအိမ်ဖြူတော်က ထုတ်ပြန်ကြေညာရာတွင် အမေရိကန်-မြောက်ကိုရီးယားထိပ်သီးအစည်းအဝေးအား မူလစီစဉ်ထားသည့်အတိုင်း ဇွန်လ(၁၂)ရက်နေ့တွင် ကျင်းပနိုင်မည်ဆိုလျှင် အဆင်သင့်ဖြစ်နေစေရေးအတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်မည့် ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့တစ်ခုအား ယခုရက်ပိုင်းအတွင်း စင်ကာပူသို့စေလွှတ်တော့မည်ဖြစ်ကြောင်း ထည့်သွင်းဖော်ပြထားသည်။

ယင်းကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့တွင် သမ္မတအိမ်ဖြူတော်နှင့် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာနမှ အမေရိကန်အရာရှိများ စုစုပေါင်းသုံးဆယ်ခန့် ပါဝင်မည်ဖြစ်သည်။

ပျက်ပြားဖွယ်ရာ အခြေအနေနှင့် နှောင့်နှေးနှောင့်ကျယ်ရာ အခြေအနေများကို ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသော အမေရိကန်-မြောက်ကိုရီးယားထိပ်သီးအစည်းအဝေးသည် ယခုလောလောဆယ်တွင်မူ ဇွန်လ(၁၂)ရက်၌ စင်ကာပူတွင်ကျင်းပနိုင်ရန် မူလအစီအစဉ်အတိုင်း ဆက်လက်လုပ်ဆောင်သွားဖွယ်ရာ အလားအလာများ ဖြစ်ပေါ်နေပါသည်။

စေ့ကွက်၏တုံ့ပြန်နိုင်ခြေအလားအလာ

ကိုရီးယားငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် အပြုသဘောဆောင်သော အခြေအနေများကြောင့် အရှေ့အာရှနှင့် ပတ်သက်သောအတွင်း အစွန့်လွှတ်ချေးနှုန်းများနှင့် အိမ်ခြံမြေဈေးနှုန်းများ ပြန်လည်တည်ငြိမ်လာနိုင်သည်။ အမေရိကန်ဒေါ်လာငွေတန်ဖိုးကျဆင်းနေမှု ရပ်တန့်သွားနိုင်ပြီး မြင့်တက်ခဲ့သော ရွှေဈေးနှုန်းလည်း အနည်းငယ်ပြန်လည်ကျဆင်းသွားနိုင်ဖွယ်ရာရှိနေသည်။

မူရင်းအားပေးသော (to trust) ကော်မတီ (trustee/အမှုခိုင်ခံ့သူ) သက်သေခံသော စက်ဝိုင်းပေါ်တွင် ဆွတ်ခံလုပ်နှင့် အခေခံကိုင်ခံ့နိုင် တို့က စတင်အမှုပြုခဲ့ပြီး နိုင်ငံရေးလောကထဲသို့ CE 1700 တစ်ပိုက်တွင် စတင်သွင်းကြသည်။ ကမ္ဘာ့ပေါင်းစု၊ ဒီမိုကရေစီ နိုင်ငံရေးစနစ်ကို ဆွတ်ခံလုပ်နှင့် အခေခံကိုင်ခံ့နိုင်တို့က လက်တွေ့ကျင့်သုံးသော 1789 ခုနှစ်မူဝါဒပြည်ပြည်ခေတ်စား လာခဲ့သည်။

ဇာတ်ခရယ်နည်းစနစ် ဗဟိုချုပ်
တိုင်မူဖြေရှင်းခြင်းသည် နိုင်ငံရေး
လောကတွင်သာမက စီးပွားရေး
အုပ်ချုပ်ပုံ စီမံခန့်ခွဲပုံတို့တွင်လည်း
decentralization နည်းကို CE
700 ခုနှစ်ထက် British East
India Company ကအလွန်ဝေးကွာ
သောဗြိတိသျှကျွန်းနှင့်အိန္ဒိယနိုင်ငံ
တို့အကြား ကြေးနန်းပရိ၊ တယ်လီ
ဖုန်း၊ Email မရှိဘဲ စီးပွားရေးစီမံခန့်
ခွဲမှုများ စက်ရုံထုတ်လုပ်မှုများကို
ဒေသအခြေအနေအလိုက် စီမံခွဲကြ
သည်။ မိသားစုစင်ပူတွင်လည်း
မိဘတို့က သားသမီးတို့အားတ
ဖြည်းဖြည်း“ငယ်စဉ်ထဲက”ကိုယ်
ခြေထောက်ပေါ်ရပ်နိုင်အောင်
လေ့ကျင့်ပေးလျက် ၁၈နှစ်ကျော်
သည်နှင့် လုံးဝနီးပါးအစစဆုံးဖြတ်
ချက်များကိုချခွင့်၊ လုပ်ခွင့်ပေးမှ
မိမိ၏သားသမီးတို့ရင့်ကျက်ဖွံ့ဖြိုး
တိုးတက်ပါသည်။ ထိုနည်းအတူ
Unitary အစိုးရ(ဗဟိုချုပ်ကိုင်သော
အစိုးရ)ထက် အာဏာကန့်သတ်
သော Limited Governmentနှင့်

ဗဟိုချုပ်ကိုင်မှုများသောအစိုးရထက်ဖက်ဒရယ်မှု ဗဟိုချုပ်ကိုင်မှု ဖြေလျှော့မှု
သောအစိုးရတို့ကအခြေခံလူတန်းစားတို့ကိုပိုမိုအကျိုးပြုပါသည်။

ပါလီမန်ပုံစံ၊ ရွေးကောက်သောအစိုးရ Parliamentary Republics များနှင့် လူဦးရေအချိုးအစားအလိုက်ရွေးကောက်သော Proportional Electoral System ရွေးကောက်မှုပုံစံများသည် အချုပ်အခြာအာဏာပိုင် ကဏ္ဍသုံးရပ်တို့ခွဲခြားရာတွင် ရေပြင်ညီ Horizontal Separation of Power (ဥပဒေပြုကဏ္ဍ၊ အလုပ်အမှုဆောင်ကဏ္ဍနှင့် တရားဦးစီရင်စေ့ကဏ္ဍ) အတွက်ဆီလျော်ပြီး ဖက်ဒရယ်ဝါဒသည် Vertical Power Sharing အပေါ်နှင့် အောက်လုပ်ပိုင်ခွင့် တာဝန်ခွဲဝေယူခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဖက်ဒရယ်စနစ်တွင် အစိုးရကဏ္ဍတစ်ခုတည်းအတွင်း အစိုးရအဆင့်ဆင့်တိုးတန်းတည်မျှစွာ တာဝန်ထမ်းခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ပြင်သစ်စကားပြောသော Quebec (ကီဘက်၊ Canada)၊ စပိန်နိုင်ငံ၏ Basquesနှင့် UKနိုင်ငံ၏ စကော့တလန်နိုင်ငံတို့တွင် ဗဟိုချုပ်ကိုင်ဖြေလျှော့သော အစိုးရ Decentralization Governance ရရှိရန် အချေအတင်ဆွေးနွေးပွဲများ မကြာခဏဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိသည်။ ဤဆွေးနွေးပွဲမျိုးသည် လူမျိုးစုံတွဲပြားမှုများသော နိုင်ငံများနှင့် ပြည်တွင်းစစ် ရှည်ကြာနေသောနိုင်ငံများတွင် စစ်ပွဲများရပ်ရေး၊ ငြိမ်းချမ်းရေးတည်ဆောက်ရေးနှင့် လူနည်းစုလူမျိုးစုဝယ် Marginalized Communities တို့ကို ကာကွယ်မှုရေးရန်အလွန်အထောက်အကူပြုပါသည်။

သီရိလင်္ကာနိုင်ငံတွင် ဆင်ဟာလီလူမျိုးတို့နှင့် ဟိန္ဒူတစ်ယောက်တို့၏ စစ်ပွဲများသည် ဖက်ဒရယ်ဝါဒ ကျင့်သုံးခြင်းကြောင့် စစ်ရပ်စဲခဲ့ပြီး ငြိမ်းချမ်းရေးရခဲ့သည်။ ဆူနန်နိုင်ငံတွင် 2005 ငြိမ်းချမ်းရေးစာချုပ်ဆိုရာတွင် ဖက်ဒရယ်မူအစိုးရထူထောင်မည်ဟု နှစ်ဖက်သဘောတူရာမှ ပြည်တွင်းစစ်ချုပ်ငြိမ်းခဲ့သည်။ အီရန်နိုင်ငံတွင် ရှိလာနှင့် ဆူနီမူတ်ဆလင်အာချင်းချင်းသွေးချောင်းစီး သတ်ဖြတ်နေမှုကို ဖက်ဒရယ်မူဝဟိုဖြေလျှော့သည့် အစိုးရထူထောင်ခြင်းဖြင့် ငြိမ်းချမ်းမှုရရှိစေသည်။

မကြာမီက ခေတ်စားလာသော “Consociational Theory” အရပုဂ္ဂိုလ်တိုင်းခွဲခြားမှုလျော့နည်းသောအစိုးရ Decentralization Governance ရှိခြင်းနှင့် နိုင်ငံရေးလူမှုရေးတည်ငြိမ်ပြီး လူမျိုးပေါင်းစုံအတူယှဉ်တွဲနေထိုင်လျက်သာယာသောဘဝကို ကိုယ်တိုင်တည်ဆောက်နိုင်လာကြပါသည်။

ဖက်ဒရယ်မူကိုဦးတည်ရေးဆွဲသော ဖွဲ့စည်းမှုအခြေခံဥပဒေ Federal Constitutions များကပြည်နယ်နှင့်ခရိုင်အစိုးရတို့ကို နိုင်မာတောင့်တင်းစွာပြီး ဒေသအလိုက် ကိုယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ်ခွင့်အမျိုးမျိုးကို ရရှိလာစေပါသည်။ အခြားနည်းတူသော ဗဟိုအစိုးရက ပြည်နယ်အစိုးရ၏ ရွေးကောက်ခံရမှုကိုယ်စားလှယ်များလက်သို့ Devolution of Powers လုပ်ပိုင်ခွင့်ကို အပ်နှံပျက် ဗဟိုအစိုးရ၏ အရွယ်အစားသေးငယ်စေခြင်း၊ အစိုးရပိုင်လုပ်ငန်းများကို ပုဂ္ဂလိကနှင့် အကျိုးမြတ်မယသော အဖွဲ့များ Non-profit Organization ပေးခြင်း၊ ဌာနဆိုင်ရာ “လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ ဆုံးဖြတ်ခွင့်နှင့်အကောင်အထည်ဖော်ခြင်းတို့ကို လူထုနှင့်ပိုမိုနီးကပ်သောနေရာ (Field Office) များထဲသို့ ပြောင်းပေးခြင်း၊ တိုင်းရင်းသားရုံးရာ အကြီးအကဲများ ဖြိုဖိဖြိုမများကိုဦးစီးများတွင်အာဏာပြုပါဝင်စေခြင်းတို့ဖြင့် Decentralized governance ရှိစေပါသည်။

ဤသို့ Decentralization နည်းများကို နိုင်ငံတကာအသင်းအဖွဲ့များ MFနှင့် စက်မှုဖွံ့ဖြိုးပြီး နိုင်ငံများက အထူးအားပေးလျက်ရှိပါသည်။ World Bank က 1980 တွင် စတင်သောဒေသအစိုးရ (SNG) တို့မိမိအနှံ

ဒို့သိခါကောကိသ်။ သိုးခွဲလွတ် လူထုလုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်မှုများသည် တစ်ကမ္ဘာလုံးတွင် တစ်ဟုန်ထိုးတိုးတက်လာခဲ့ပြီးကျေးလက်နေ လူများစုခြီး၏ ကျန်းမာရေး၊ ပညာရေး၊ လူမှုရေးများ ဖွံ့ဖြိုးလာပြီးဆင်းရဲတွင်းမှ လွတ်မြောက်စေခဲ့သည်။ OECD စာရင်းဇယားများကလည်း Fiscal Decentralization ပိုမိုကျယ်ပြန့်တွင်ကျယ်လာသည်နှင့် အမျှအနောက်ဥရောပနိုင်ငံ

(၃) နယ်မြေဒေသအလိုက်၊ ယဉ်ကျေးမှုအလိုက်၊ ပြောစကားကွဲပြားမှုအလိုက် လူမျိုးစုငယ်တို့နိုင်ငံရေးတွင် ကိုယ်စားပြုမှုတို့တိုးတက်မှုရှိကြောင်း ရေးသားခဲ့ကြသည်။ မျက်မှောက်ခေတ်တွင် ဘရာဇီးလ်နိုင်ငံဆော်ပေါလိုတွင် လူထုပိုမိုပါဝင်ပူးပေါင်းလာခဲ့ပြီး အစိုးရ၏ စီမံကိန်းအဆင့်တိုင်းတွင် ပြည်သူလူထု၏ ဆန္ဒနှင့်ဆုံးဖြတ်ချက်ပါဝင်လာခဲ့ပြီးသမ္မတ Lula da Silva လက်ထက်တွင် ဘရာဇီးလ်နိုင်ငံ၏ အဆင့်ရဆုံးအောက်ခြေလူတန်းစား ၇၀ ရာခိုင်နှုန်းကို ဆင်းရဲထွေးပွားမှုကယ်တင်နိုင်ခဲ့သည်။ Fiscal Decentralization သည် လာဘ်ပေးလာဘ်ယူမှုကိုလျော့နည်းစေပြီးအစိုးရ၏ဆုံးဖြတ်ချက်မှတ်မှုနှင့်တာဝန်ယူတာဝန်ခံနိုင်မှုတို့တွင်ပိုမိုသိသာမြင်သာထင်ရှားလာစေပါသည်။

Decentralizationကိုနှစ်သက်ထောက်ခံသူများက ဤဗဟိုပြေလျှော့မှုကြောင့် လူမှုရေးနှင့် လူမှုဖူလုံရေးကိစ္စများတွင် ဒေသအလိုက်တီထွင်မှုများ၊ စမ်းသပ်ခြင်းများနှင့် ပြောင်းလွယ်ပြင် လွယ်ဖြစ်မှုကိုအားပေးသည်ဟုဆိုကြပါသည်။ Privatization Policy ဖြစ်သော ယခင်က နိုင်ငံတော်ပိုင် စက်ရုံ အလုပ်ရုံများကို လွတ်လပ်သောဈေးကွက် Free Market လက်ဝယ်သို့ (ခန့်န့်လက်ထဲသို့ မဟုတ်ပါ) တရားမျှတပွင့်လင်းစွာ လွှဲပြောင်းပေးခြင်းသည် decentralizationနှင့် နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေးနှင့် အုပ်ချုပ်ရေး၊ စီမံခန့်ခွဲမှုတို့ကိုအစိုးရက ပြေလျှော့ပေးသည့်လက္ခဏာများဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့ဖြင့် စီးပွားရေးတိုးတက်လာပြီး လူတို့နေ့စဉ်ဘဝစဉ်ဆက်မပြတ် စည်ပင်တိုးတက်လာပါသည်။ အစိုးရယန္တရားသည်လည်း ပိုမိုပွင့်လင်း၊ မြင်သာ၊ တာဝန်ယူ၊ တာဝန်ခံပိုမိုလာပါသည်။ အဆိုပါလက္ခဏာများသည် အစိုးရအဆင့်ဆင့်၏ ဗဟိုချုပ်ကိုင်မှု ပြေလျှော့ခြင်းနှင့် ဒီမိုကရေစီလူ့ဘောင် တည်ဆောက်ခြင်းတို့တိုက်ရိုက်အပြန်အလှန်အကျိုးပြုသောကြောင့် သာကေဖြစ်ပါသည်။

Decentralization ခေါ်အကျိုးများပုံကို လူမျိုးစုပေါင်းစုံစုံပြီး တစ်စုနှင့် တစ်စုနာကြည့်သွား ကွဲလွဲနေသော နိုင်ငံများတွင် ကျင့်သုံးပါက ရလဒ် ကောင်းများရရှိနိုင်သည်ကိုအီရတ်နိုင်ငံတွင်တွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။ ပြည်နယ် အစိုးရတစ်ခုခေါ် နိုင်ငံရေးနယ်နိမိတ် Political Boundaries သည်လူမှုရေး နယ်နိမိတ် Social Boundaries နှင့်ထပ်တူညီပါလျှင် မတူကွဲပြား သော လူမျိုးစုတို့ပိုမို ရောထွေးအဆင်ပြေ Homogeneous Society ခေါ်သင်္ကေတ တစ်ခုဖြစ်ပြီး ရန်ပုံစံတစ်မျိုးပပျောက်ပြီး နိုင်ငံရေးပိုမိုတည်ငြိမ်ပါလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ဖက်ဒရယ်မူပုဒ်ကိုချုပ်ကိုင်မှုဖြေလျှော့ခြင်းတို့သည် လူမျိုးစုကွဲ များ ပိုမိုထူထပ်စွာနေထိုင်သော မဲဆန္ဒနယ်များအတွက် အထူးသင့်လျော်ပါ သည်။ မိမိတို့နေထိုင်ရာအရပ်ဒေသတွင် မိမိတို့၏စကား၊ ယဉ်ကျေးမှု၊ ဆုံးစံတို့အတိုင်း လူနေမှုဘဝ Societyများကို သီးခြားစီ၊ ငြိမ်းချမ်းစွာ ထူ ထောင်နေထိုင်နိုင်ကြပါသည်။ ဒေသခံဘာသာစကားကိုကျောင်းများတွင် ပြဌာန်းသင်ကြားခြင်း၊ ဘာသာရေး အခွန်းရောက်မှုသင်ကြားခြင်းကို တား ဆီးထိန်းချုပ်နိုင်ခြင်း၊ မိမိတို့ဒေသအလိုက် လိုအပ်သလို အခွန်စည်းကြပ် ကောက်ခံခြင်း၊ လိုအပ်သောနေရာများတွင် အများသဘောတူသုံးစွဲခြင်း၊ မိမိဒေသအတွက် လူထုရဲတပ်ဖွဲ့ Community Police ကိုထူထောင်ခြင်း၊ မိမိဒေသလေလှည့်စံအလိုက် တရားဥပဒေပြဌာန်းခြင်းနှင့် တရားစီရင် ဆုံးဖြတ်ခြင်း၊ မိမိဒေသစကားဖြင့် ရေဒီယို၊ TV ၊ သတင်းစာဖြန့်ဝေခြင်း၊ လူမှုအသိုင်းအဝန်းတွင် မပါဝင်သော လူနည်းစုလူမျိုးငယ်တို့ကို ပါဝင်လာ အောင်စည်းရုံးခြင်း တို့ကို ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။ အစိုးရရန်သုံးကိစ္စများတွင်ပင် မိမိဒေသစကားနှင့် စာကို ရိုက်နှိပ်သုံး စွဲနိုင်ပါသည်။

Consociation အယူအဆကို ပြန်လည်ခေတ်စားအောင် တင်ပြခံ
သောနိုင်ငံရေးပညာရှင် (နယ်သာလန်နိုင်ငံသား) Arend Lijphart က
Administrative and Political Decentralization helps to promote
accommodation အပ်ချုပ်ရေးနှင့် နိုင်ငံရေးဗဟိုချုပ်ကိုင်မှုဖြေလျှော့ခြင်း
သည် လူမျိုးစုငယ် တို့ရွေးကောက်ခံရအောင် အားပေးပါဝင်လာစေသည်ဟု
ရှင်းပြခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့်ပညာရေးကဏ္ဍတွင်လူမျိုးစုငယ်တို့၏ ဘာသာ
စကားကို ကျောင်းများတွင် သင်ကြားပေးခြင်းဖြင့် အဆိုပါ လူမျိုးစုငယ်၏
identity ကိုပိုမိုထိရောက်ခိုင်မာစေသည်။

ဗဟိုချုပ်ကိုင်မှုဖြေလျှော့ခြင်းဖြင့် နိုင်ငံတည်ငြိမ်လာပြီး ငြိမ်းချမ်းရေး နှင့်ဒီမိုကရေစီရေးတို့ ကို ယခင်ကပြိုကွဲလုနီးဖြစ်သော လူမျိုးစည်းစုနေထိုင် ရာတိုင်းပြည်များတွင် တွေ့ရသည်။ ဖက်ဒရယ်မူဝါဒကျင့်သုံးရာနိုင်ငံများ သက် စစ်အာဏာရှင်အစိုးရ၊ တပ်ပါတီအစိုးရ၊ ဗဟိုအာဏာစု အစိုးရ Unitary government တို့အုပ်ချုပ်သောနိုင်ငံများတွင် လက်နက်ကိုင်ပုန် ကန်မှု သုံးဆယ့်မိုးများပြားကြောင်း UNကလေ့လာတွေ့ရှိပါသည်။ ဖက်ဒ ရယ်စနစ်မကျင့်သုံးလျှင် နိုင်ငံတစ်ခု၏ ဒီမိုကရေစီအခြေခံတရားများ ဖယ်သောခါမှ အခြေတကျဖြစ်လာမည် မဟုတ်ကြောင်း Liphart နှင့် Stephen Harpes တို့က သက်သေပြနိုင်ခဲ့ကြသည်။

တည်ငြိမ်ခိုင်မြဲသောလူမျိုးစုပေါင်းစုံနေထိုင်သည့် ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံ
အစ်ခုသည် ဖက်ဒရယ်ဝါဒကို ကျင့်သုံးကြသည်။ ဥပမာ ဆွစ်ဇာလန်၊
ကနေဒါ၊ ဘယ်လ်ဂျီယံ၊ ဝိနီနီနှင့် အိန္ဒိယနိုင်ငံတို့ဖြစ်ကြပါသည်။

ဒေါက်တာတိုးမြင့်
ဝေဖန်အကြံပြုလိုပါက
toelmyint2@gmail.com

ဒေါက်တာတိုးမြင့်

[illegible]

ဒေါက်တာတိုးမြင့်

စက်ဒရယ်လွှဲနှင့် စတီဗျင်တိုင်းရေးစာချုပ်

များတွင်နှင်ပေါင်း ၃၀ကျော်အတွင်းစီးပွားရေးတိုးတက်ခဲ့သည်။ decentra-
lization သည်(၁) အစိုးရ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်၊ ဆောင်ရွက်ချက်များကို
ပြည်သူနှင့်နီးကပ်သိသာစေသည်၊ (၂) လုပ်ငန်း မူဝါဒချမှတ်ရာတွင်
ဆိုင်ရာဒေသ လိုအပ်ချက်နှင့် ညီအောင်မြင်ပြီး၊ ပြောင်းလွယ်၊ တီထွင်ကြံ
ဆင်နိုင်သည်၊ (၃) ရပ်ကွေအဆင့်အထိ လူထု၏ လိုအပ်ချက်နှင့် အညီ
Responsive and Accountable Government တုံ့ပြန်လုပ်ဆောင်ပေးပြီး
တာဝန်ခံသောအစိုးရဖြစ်ပေါ်စေပါသည်။

ဖက်ဒရယ်ဝါဒကို ဆန့်ကျင်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ အာဏာရှင်များ၊ စစ်အစိုးရများကမူ ဖက်ဒရယ်ဗဟိုချုပ်ကိုင်မှု ဖြေလျှော့သောအစိုးရသည် ပြိုကွဲပျက်စီးနိုင်သည်ဟုဆင်ခြင်ပေးခဲ့သော်လည်း ယခုအထိ ကီဘက်နှင့် ကနေဒါနိုင်ငံ၊ စကော့တလန်နှင့် UK၊ ဘာစီလိုနာနှင့် စပိန်တို့ပြိုကွဲပျက်စီးခြင်းမရှိသေးပါ။ ကီလပ် (ကနေဒါ) နှင့် UK ၏စကော့တလန်တို့တွင် “ခွဲထွက်လိုသလား” ဟူသော မေးခွန်းကိုပြည်လုံးကျွတ်ဆန္ဒခံယူပွဲလုပ်ခဲ့ရာ ပူးပေါင်းရေး၊ လက်တွဲလျက် ဖက်ဒရယ်မူဖော်ဆောင်ရေးဘက်ကသာ Referendum ဖြင့်အနိုင်ခဲ့ပါသည်။

ဖက်ဒရယ်မှု ဗဟိုအုပ်ချုပ်ပုံစံနှင့် ဖြေလျော့သော အစိုးရတစ်ခု၏ အားနည်းချက်၊ အားသာချက်များကို (၁) Demoractic Participation and Representation လူထုကဒီမိုကရေစီ အရေးအတွက် ပါဝင်ဆောင်ရွက်မှုနှင့် ကိုယ်စားပြုနိုင်မှု (၂) Effectiveness of government policy making အစိုးရ၏စီမံကိန်းများ ထိရောက်မှုရှိ မရှိနှင့် (၃) Representation of minorities in a multi national States လူနည်းစုလူမျိုးစုငယ်တို့ ရွေးချယ်ခံရမှုတို့ အပေါ်မူတည်၍ Federalism Deconcentration ဝါဒ၏ သက်ရောက်ပုံတို့ကို အဓိကထားဆွေးနွေးကြပါသည်။

ကွာရှားတွင် ဖက်ဒရယ်မူဝါဒကိုင်ကျင့်သုံးသော ဆွစ်ဇာလန်နှင့် အမေရိကနိုင်ငံတို့နဲ့ပုံစံနှင့် ယနေ့ဖက်ဒရယ်မူနဲ့ လုပ်ကိုင်ပုံလုံးဝ ကွာခြားလျက်ရှိပါသဖြင့် ပြည်နယ်အစိုးရတစ်ခုစီ “စီးပွားရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေးနှင့် နိုင်ငံရေးအရာများတွင် ဗဟိုချုပ်ကိုင်မှု မည်မျှလျော့ချသည်ကို အဓိကထားလေ့လာချက်များရှိပြီး အချို့နိုင်ငံရေးသုတေသီများကမူ “ဗဟိုအစိုးရနှင့် Subnational Government (SNG) တို့အကြားဆက်ဆံရေး Inter Governmental Relations ကိုလေ့လာသော ပညာရှင်များလည်းရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့် Fiscal, Administrative နှင့် Political Federalism (decentralization) အတစ်မျိုးပြောင်းလဲပြီး အစိုးရအသက်နှင့် အောက်ဆက်ဆံရေး Inter Governmental Relations ကိုဖြေလျှော့မှုဟူ၍ ဖက်ဒရယ်မူပြောင်းလဲပုံနှင့်အဓိကရှိပါသည်။

အုပ်ချုပ်ပုံ၊ ဖွဲ့စည်းပုံဥပဒေအလိုက် (၁) ဗဟိုအာဏာစုအစိုးရ
Unitary Government (၂) ဖက်ဒရယ်အစိုးရ Federal Government နှင့်
၃) နှစ်မျိုးစပ် Hybrid Government ဟုသမားရိုးကျ အုပ်စုခွဲထားခဲ့ကြပြီး
အဆိုပါအစိုးရသုံးမျိုးလုံး၏ Fiscal စီးပွားရေးကဏ္ဍ၊ Administrative
အုပ်ချုပ်စီမံခန့်ခွဲမှုနှင့် Political နိုင်ငံရေးတို့တွင် ဗဟိုချုပ်ကိုင်မှုမည်မျှ
လျော့ထားသည်ကိုမူမည်မျှ “ဖက်ဒရယ်ဝါဒ” ကိုမည်မျှကျင့်သုံးသည်ကို
လေ့လာကြပါသည်။

နိုင်ငံရေး အတွေးအခေါ်ရှင် Montesquieu နှင့် Madison တို့လက်
ဝက်မှရ၍ decentralized အစိုးရများ၏ အကျိုးပြုပုံကို ဖော်ပြခဲ့ရာ (၁)
Democratic Participation ဒီမိုကရေစီအရေးကိစ္စများတွင် လူထုပါဝင်
ဆောင်ရွက်မှု (၂) ပြသသူ စီမံကိန်းများအမှတ်ရာတွင် ထိရောက်မှုရှိရန်နှင့်

အသံကားများ: ■ တစ်ခုချင်းစီ: ၄၈ နှစ်၊ ၆၀ နှစ်၊ ၆၅ နှစ်၊ ၇၀ နှစ်၊ ၇၅ နှစ်၊ ၈၀ နှစ်၊ ၈၅ နှစ်၊ ၉၀ နှစ်၊ ၉၅ နှစ်၊ ၁၀၀ နှစ်

အစိုးရအမျိုးမျိုးနှင့်
စွဲစဉ်းပုံအခြေခံပုဒ်
ဒေါက်တာတိုးမြင့်

Locations

မောင်ခင်မိုင်း(ချောက်)

ဟိုးဟိုးမကျော်သည့်ကျော်ဟိုး

အချိန်ကာလကား ၁၉၈၀ပြည့်နှစ် ဩဂုတ်လဖြစ်သည်။ ဩဂုတ်လသည် မိုးလယ်ကာလမို့ ကရင်ပြည်နယ် မြောက်ပိုင်းဖာပွန်ဒေသမှာတော့ မိုးကောင်းတုန်းရှိသေး၏။ ကံမကောင်းအကြောင်းမလှသော ကျွန်တော်တို့ ခမရ(၆)တပ်ရင်းသည် မိုးတွင်းကာလကြီးတွင် စစ်ဆင်ရေးဝင်မိလျက်သား ဖြစ်နေသည်။ စစ်ဆင်ရေးနာမည်က “နေမင်းအောင်စစ်ဆင်ရေး”ဖြစ် သည်။ မိုးတွင်းစစ်ဆင်ရေးမို့ ကျွန်တော်တို့တပ်ရင်းမှာ အတော်ပင်ပန်းလှပါ သည်။ ပြီးတော့ ဗိုလ်မှူးစိန်လင်းဦးစီးသော ကျွန်တော်တို့စစ်ကြောင်း (၂) မှာ အထိုင်စစ်ကြောင်းမဟုတ်။ လှုပ်ရှားစစ်ကြောင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် တို့စစ်ကြောင်းသည် ဘီးလင်း-ဖာပွန်ဒေသတွင် စစ်ဆင်ရေးဝင်လာသည် မှာ ဘာလိုလိုနှင့် ငါးလပင်ကျော်ခဲ့ပြီ။ စစ်ဆင်ရေးကာလ ခြောက်လမို့ မကြာမီနောက်တန်းပြန်ရတော့မည်။ ကျွန်တော်တို့တပ်ရင်းကို ခမရ(၁၃) မှ လာရောက်၍ တပ်ချင်းလဲလှယ်မည်ဟုလည်း သိရ၏။ ထို့ကြောင့် တပ် ရင်းတစ်ရင်းလုံးပျော်ကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့တပ်ရင်းအဖို့ သည်စစ်ဆင် ရေးငါးလတာအတွင်း ရန်သူ KNU တို့နှင့် တိုက်ပွဲကြီးကြီးမားမားတော့မ ဖြစ်ခဲ့ချေ။ KNU တို့သည် အဖွဲ့ငယ်လေးများဖြန့်ခွဲ၍ ချောင်းပစ်ပြေးသည့် အလုပ်ကိုသာ လုပ်ကြသဖြင့် အသေးအမွှားထဲတွေ့ပစ်ခတ်မှုလေးတွေသာ ရှိသည်။ ကျွန်တော်တို့တပ်ရင်းစစ် ဆင်ရေးဝင်ရသည့် ဘီးလင်းနတ်ကြီး- ဖာပွန်လမ်းကြောင်းနှင့် ဘီးလင်းမြစ်နီးတစ်လျှောက်တွင် ကျော်ဟိုးဦးစီး သော KNU တပ်မဟာ(၁)က အဓိကလှုပ်ရှားသည်။ သို့သော် ကျော်ဟိုး အဖွဲ့သည် ကျွန်တော်တို့တပ်ရင်းကို ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်တာမျိုးမ လုပ်ဘဲ မိုင်းဆောင်၍ချောင်းပစ်သည့် ပြောက်ကျားစစ်မျိုးသာလုပ်ကြ လေသည်။ KNUခေါင်းဆောင်ဗိုလ်မြသည် စည်းကမ်းပျက်နေသော တပ်မဟာ(၁)အား ကိုင်ရန်တစ်မြန်နှစ်ကမှ ကျော်ဟိုးအား တာဝန်ပေး ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ KNUတွင် တပ်မဟာ(၁)သည် စည်းကမ်းအပျက်ဆုံးဟုနာ မည်ကြီးသည်။ အခြားတော့မဟုတ်။ အရက်နှင့်မိန်းမရွပ်ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ဗိုလ်ကအစ တပ်သားအဆုံး မိန်းမရွပ်ကြသည်။ မိန်းမနှင့်ပတ်သက်၍ဗဟို ကိုတက်လာသောပြဿနာတိုင်းသည် ဗေဒင်မေးကြည့်စရာမလိုဘဲ တပ်မ ဟာ(၁)ကဟု လူတိုင်းသိကြသည်။ တပ်မဟာ(၁)သည် စည်းကမ်းပျက်တော့ တိုက်ရည်ခိုက်ရည်လည်းမရှိကြ။ တပ်မတော်စစ်ကြောင်းများနှင့်ဖြစ်ပွား သည့် တိုက်ပွဲတိုင်းတွင် ခံရတာကများသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုသို့ စည်းကမ်းပျက်နေသောတပ်မဟာ(၁)အားကိုင်ရန်စည်းကမ်းကြီး၍သ ဘောထားတင်းမာသောကျော်ဟိုးအားကိုင်စေခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ကျော်ဟိုး သည် တပ်မဟာမှူးဖြစ် စစ်ဆင်ရေးမှူးဟုတိုက်ရည်သည်။ တကယ်လည်း ကျော်ဟိုးဆိုသူကား စည်းကမ်းကြီးသည်။ မောက်မာသည်။ သဘောထား တင်းမာသည်။ ထို့ကြောင့် တပ်မဟာ မှူးကျော်ဟိုးအား ငယ်သားတွေက မျက်တောင်လေးထော်၍မျှ မော်မကြည့်ရဲကြချေ။ ကျော်ဟိုးကိုင်တော့ တပ်မဟာ(၁)သည် တိုက်ရည်ခိုက်ရည်လည်း ပြန်ကောင်းလာခဲ့၏။ စည်း ကမ်းလည်းပြန်ကောင်းလာခဲ့သည်။ သို့သော် ငယ်သားများအပေါ်မောက် မာလွန်းသဖြင့် အတိုင်အတာခံရသည်။ သည်တွင် KNUခေါင်းဆောင် ဗိုလ်မြက ကျော်ဟိုးအား တပ်မဟာမှူးရာထူးဖြတ်၍ စောကျော်လင်းအား တပ်မဟာမှူးခန့်အပ်ခဲ့၏။ ကျော်ဟိုးကိုတော့စစ်ဆင်ရေးမှူးတာဝန်ပေး၍ ဘီးလင်းမြစ်နီးတစ်လျှောက်နှင့် ဘီးလင်း-ဖာပွန်လမ်းကြောင်းတစ်လျှောက် လှုပ်ရှားစေခဲ့သည်။

တစ်ချိန်တစ်ခါတုန်းက စည်းကမ်းမလိုက်နာသောတပ်မဟာ(၁)မှ တပ်မှူးငယ်များအား ဗိုလ်မြကိုယ်တိုင် ဘောသရောရွာတွင် လုံ့လနှင့်ထိုး သတ် ၍ အရေးယူခဲ့ဖူးသည်။ ကျော်ဟိုးသည် စည်းကမ်းပျက်သော တပ်မ ဟာ(၁)အား ကိုင်ခါစက တပ်မဟာ(၁)သည် KNUတွင် ခေါင်ခေါင်မြည်၍ တိုးတိုးကျော်စေရမည်ဟု ကြားဝါး ခဲ့၏။ ကျွန်တော်တို့တပ်ရင်းသည် မကြာမီစစ်ဆင်ရေးကာလပြီးဆုံး၍ နောက်တန်းပြန်ရတော့မည်မို့ ကျွန် တော်တို့တပ်ရင်းတာဝန်ယူရသည့် ဘီးလင်း-ဖာပွန်ဒေသတွင်စစ်ဆင်ရေး အစားထိုးဝင်လာမည့် ခမရ(၁၃)နှင့် တပ်ချင်းလဲလှယ်ရေးသားပြင်ဆင်ကြ လေသည်။ သို့သော် တပ်ရင်းနောက်တန်းပြန်ခါနီးမှ ဗိုလ်မှူးစိန်လင်း ဦးစီးသော ကျွန်တော်တို့စစ်ကြောင်း(၂)သည် အရေးပေါ်စစ်ဆင်ရေးတာ ဝန်ပေးအပ်ခြင်းခံရလေသည်။ ထိုစစ်ဆင်ရေးက KNU တပ်မဟာ(၁) စစ်ဆင်ရေးမှူးကျော်ဟိုး၏ စခန်းအားတိုက်ခိုက်ချေမှုန်းရန်ဖြစ်လေသည်။ စစ်ဆင်ရေးမှူး ကျော်ဟိုး၏ စခန်းတည်နေရာကို မနေ့တစ်နေ့ကမှ မိမိသတင်းပေးအမာခံတစ်ယောက်ဆီမှ သတင်းရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် စစ်ကြောင်း(၂)မှ ဗိုလ်ကြီးမင်းအောင်ဦးစီးသော ကျွန်တော်တို့ ချေမှုန်းရေးတပ်ခွဲသည် ဘီးလင်းချောင်းဘေးရှိ မပလိရွာမှ နံနက်၇ နာရီအချိန်တွင် စတင်၍ချီတက်လာကြပါသည်။ ဗိုလ်လှကုန်းဦးစီး သော ကျွန်တော်တို့တပ်(၁)က ပွိုင့်တပ်ရပ်ဖြစ်ပြီး ကျွန်တော်တို့တပ်စိတ်က ရှေ့ပြေးပွိုင့်တပ်စိတ်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်ပွိုင့်တပ်စိတ်သည် လူသွားလမ်း ကြောင်းတွေကိုမသုံးဘဲ တောတိုး၍ချီတက်နေရသဖြင့် ပင်ပန်းလှပါသည်။ ချီတက်ရာလမ်းကြောင်းတစ်လျှောက် တောငှက်ပျောအုပ်တွေ၊ ဝါးရုံတော အုပ်တွေ ပိတ်ပိတ်သည်းသည်း ပေါက်ရောက်နေသဖြင့် ခက်ခက်ခဲခဲချီ တက်လာကြရသည်။

ထိုသို့ချီတက်လာသော ကျွန်တော်တို့တပ်ခွဲသည် တောင်ကြားတစ်နေ ရာအရောက်တွင် ပွိုင့်ရဲတော်တပ်သားလူဝင်းက သူ့ရှေ့ဝါးရုံခြေက ခြေကြီးကို မသင်္ကာသဖြင့် တပ်စိတ်မူးဖြစ်သူ ကျွန်တော်အားသတင်းပို့ သည်။ ကျွန်တော်က ရှေ့တက်ပြီး သေချာကြည့်လိုက်ရာ မိုင်းဖြစ်နေ၏။

တိုက်ကင်းထွက်လာသော တပ်မဟာ(၁)မှ KNU တပ်ဖွဲ့ဝင်များ

သည်မိုင်းထောင်ထားခဲ့သည်မှာ သိပ်တော့မကြာသေးချေ။ မိုးရေကြောင့် ခပ်ပါးပါးစိုစွတ်သောမြေမှုန့်များပျော်ပြီးငါယာကြိုးတွေပေါ်နေ၏။ ကျွန်တော်က ထိုမိုင်းကို လုံ့လဖြင့် အသာလေးဆွဲ၍ဖော်ကြည့်ရာ လက် လုပ်မိုင်းအသစ်ဖြစ်နေသည်။ တပ်ခွဲမှူးဗိုလ်ကြီးမင်းအောင်က မနိုးမဝေး တွင် ရန်သူတွေရှိနိုင်ကြောင်း ထို့ကြောင့်အထူးသတိထား၍ ချီတက်ကြရန် ကျွန်တော်တို့ပွိုင့်တပ်စုအား သတိပေးသည်။ ကျွန်တော်တို့ချေမှုန်းရေး တပ်စုသည် ဆက်လက်၍ ဝါးရုံတော အုပ်တွေအတိုင်း ဆက်လက်ချီတက် လာကြရာ မိုးချုပ်လာသဖြင့် ခံစစ်အတွက်ကောင်းမည့် တောင်ကုန်းအား ရွေးချယ်၍ စခန်းချကြသည်။ ကျွန်တော်တို့တပ်စုသည် မီးခိုးနှင့်မီးရောင်မ ထွက်အောင် ကျင်းတွင်း၍လှိုင်များဖောက်ကာ ထမင်းချက်ကြရပါသည်။ ထို့အပြင် သည်တောင်ကုန်းကိုကြည့်လျှင် လူသူလေးပါးမရှိသည့် တောင် ကုန်းတစ်ခုလုံးထဲမှတစ်ခုအောင် တစ်ညလုံး တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ် နေရာယူထားကြ၏။ သည်လိုနှင့် တဖြည်းဖြည်း မိုးလင်းသွားပြီ။ ဗိုလ်ကြီး မင်းအောင်ဦးစီးသော ကျွန်တော်တို့ချေမှုန်းရေးတပ်စုသည် ခြေရာလက် ရာများဖျက်၍ ထိုတောင်ကုန်းမှဆက်လက်၍ ချီတက်လာကြ၏။ မြောက် ဘက်တောင်ကြောအတိုင်း အထူးသတိထားပြီး တရွေ့ရွေ့ချီတက်လာကြ သည်။ ထိုသို့ချီတက်လာကြရင်း တောင်ကြားတစ်ခုထဲသို့ အဆင်းတွင် မျက်နှာချင်းဆိုင်တောင်ကြောမှ ဝါးခတ်သံနှင့်စကားပြောသံများ ခပ်သွဲသွဲ ကြားရသဖြင့် တပ်ခွဲမှူးဗိုလ်ကြီး မင်းအောင်က ရန်သူဖြစ်နိုင်ကြောင်းသုံး သပ်သည်။

ကျွန်တော်တို့ပွိုင့်တပ်စုသည် တောင်ကြားထဲရှိ ချောင်းငယ်လေး တစ်ခုအနီးသို့ ရောက်လာကြသည်။ သို့သော်ရှေ့ဆက်တိုး၍ ရုန်းရုန်းနှင့် တောတိုးလာကြသော်လည်း ကြွေတံဝါးရုံများသည် လူတစ်ကိုယ်စာ ဝင်လို့မရနိုင်အောင်ပင် ရွပ်ယုက်ခတ်အောင်ပိတ်နေသဖြင့် တိတ်တဆိတ် နောက်ကြောင်းပြန်ဆုတ်ကြပြီး တောင်ကြောပေါ်တက်၍ နေရာပြန်ယူ ထားကြသည်။ တပ်ခွဲမှူးဗိုလ်ကြီးမင်းအောင်က တပ်စု(၁)တပ်စုမှူး ဗိုလ်လှကုန်းဦးစီးလက်ရွေးစင် ၃၀ယောက်ရွေးချယ်၍ တပ်စိတ်လေးစိတ် ဖွဲ့ပေးလိုက်သည်။ ထိုလက်ရွေးစင်တပ်စိတ်မှ တပ်စိတ်မှူးများသည် တပ်ကြပ်လုံးထော်၊ ကျွန်တော်တပ်ကြပ်ထင်ဇော်၊ တပ်ကြပ်သန်းမြင့်၊ ဒုတပ်ကြပ် မောင်စိုးတို့ဖြစ်ကြသည်။ တပ်စုတပ်ကြပ်ကြီးက တပ်ကြပ်ကြီး တင်ရွှေဖြစ်သည်။ တပ်စုမှူးက ဗိုလ်လှကုန်းဖြစ် ၏။ ဗိုလ်လှကုန်းဦးစီးသော ကျွန်တော်တို့ချေမှုန်းရေးတပ်စုသည် တပ်ခွဲမှူးဆီမှ တိုက်စစ်အမိန့်ရသည် နှင့် တပ်ကြပ်နက် စောစောက ဝါးခတ်သံနှင့် စကားပြောသံတွေကြားရသော တောင်ကြောအား တဖြည်းဖြည်းချင်းကပ်လာကြသည်။ တပ်ခွဲမှူး ဗိုလ်ကြီးမင်းအောင်နှင့် ကျန်တပ်စုက လက်ရှိတောင်ကုန်းပေါ်မှာနေရာယူ ခဲ့ပြီး စက်လက်နှင့်နှစ်လက်မစိတ်ပြောင်းဖြင့် ပစ်ကူးပေးရန် ပြင်ဆင်ထား ကြသည်။ သည်တစ်ခါ ပွိုင့်တပ်စိတ် ကတပ်ကြပ်လုံးထော်တပ်စိတ်ဖြစ် သည်။ ကျွန်တော်တို့တပ်စုသည် အတတ်နိုင်ဆုံး အသံပလံမထွက်အောင် အထူးဂရုစိုက်ကြရသည်။ သို့သော် ထိုသို့ထုထပ်လှသော တောအုပ်နှင့် တစ်ချက်တစ်ချက်လေတိုးသံများက ကျွန်တော်တို့အတွက် အခွင့်ကောင်း တစ်ခုဖြစ်စေလေသည်။ ဝါးခတ်သံနှင့် စကားပြောသံတွေက နီး၍နီး၍ လာသည်။ ရန်သူတွေဆိုတာတော့သေချာပြီ။

တစ်နေရာအရောက်တွင် အင်ပင်နှင့်ကျွန်းပင်ခြေများတွင် ခြောင့် များထောင်ထားသည်ကိုတွေ့ကြရ သည်။ ကျွန်တော်တို့မှာ ချွန်မြီနေသော ခြောင့်များကိုကြည့်ပြီး အသည်းတယားပင်ဖြစ်ကြသေးသည်။ ခြောင့်များ အပြင် မိုင်းများလည်းရှိနိုင်သဖြင့် မသင်္ကာသော နေရာမှန်သမျှကို ရှောင် ကွင်း၍ချင်းကပ်လာကြရသည်။ ထိုသို့ချင်းကပ်လာကြရင်း ဝါးသုံးပြန်ခန့် အကွာတွင် KNUကင်းသမားနှစ်ယောက်ကို တပ်ကြပ်လုံး ထော်ပွိုင့် တပ်စိတ်က စတင်တွေ့ရှိကြသည်။ ကင်းသမားနှစ်ယောက်မှာ ဆေးလိပ် ဖွာရင်း စကားပြောနေကြ၏။ သို့သော် ပစ်ကူးမရှင်းသဖြင့် ခြေဆယ်လှမ်း ခန့်ရှေ့တိုးပြီးမှ ပွိုင့်တပ်စိတ်က KNUကင်းသမားနှစ်ယောက် ကို စတင် ပစ်ခတ်ရာတစ်ယောက်လဲကျသွားပြီးတစ်ယောက်ကထွက်ပြေးသွားသည်။ သည်တွင်ချေမှုန်းရေး ခေါင်းဆောင်ဗိုလ်လှကုန်းက တပ်ကြပ်လုံးထော်၏ ပွိုင့်တပ်စိတ်နှင့် ဒုတပ်ကြပ်မောင်စိုးတပ်စိတ်ကို ရှေ့ဝါး သုံးပြန်အထိ တိုးစေပြီး ဆက်လက်ပစ်ခိုင်းထားသည်။ ကျွန်တော်တပ်စိတ်နှင့်တပ်ကြပ် သန်းမြင့်တပ်စိတ်ကို ဘယ်ဘက်ခြမ်းကနေဝင်ပြီး ပစ်ခတ်စေပါသည်။ ထိုအချိန်တွင် KNUအင်အား ၂၀ခန့် ချက်ချင်းရောက်လာပြီး ကျွန်တော် တို့တပ်စုအား အတင်းပစ်ခတ်၍ ခုခံထားကြသည်။ ကျွန်တော်တို့တိုက်ပွဲ ဖြစ်နေသောနေရာသည် ခပ်ပြန့်ပြန့်ဆင်ခြေလျှောတွင်ဖြစ်ပြီး ဆင်ခြေ လျှောအောက်တွင် လျှို့ဝှက်ခိုခဲ့သည်။ ဝါးရုံတောအုပ်တွေ နည်းနည်း ပါးသဖြင့် ဝါးသုံးလေးပြန်အကွာတွင် ဝါးရုံတွေ အင်ပင်တွေကို အကာ အကွယ်ယူ၍ ခုခံနေကြသော KNUတွေတို့မြင်နေရသည်။ KNU တွေက လည်းမခေပါ။ ကျွန်တော်တို့ကို ၃၀၂လောင်ချာ၊ အမ် ၇၂လောင်ချာ၊ အာရ်ပီဂျေတို့ဖြင့် တစ်အုန်းအုန်းတစ်ကျိမ်းကျိမ်းပစ်ခတ်လာကြလေသည်။

သည်တွင်တပ်ခွဲမှူးအဖွဲ့က နှစ်လက်မမော်တာဖြင့် KNU တွေနေ ရာယူထားသော ဆင်ခြေလျှောတစ် လျှောက်ပစ်ခတ်ပေးသည်။ KNU ၁၀ယောက်ခန့်ထပ်ရောက်လာပြီး ပူးပေါင်းလာကြသည်။ KNUများသည် တော်တော်နှင့် မဆုတ်ကြဘဲပေ၍ခုခံနေကြ၏။ သည်တွင် တပ်စုမှူး ဗိုလ်လှကုန်းက တပ်စိတ်လေးစိတ်မှ ကိုဦးသမားတွေနှင့် အမ်၇၂လောင်ချာ သမားတွေဆွဲထုတ်စေပြီး တစ်နေရာတည်းမှာစုပေါင်း၍အတင်းပစ် ခိုင်းသည်။ သည်တော့မှ KNU များသည်ကိုဦး ရှစ်လက်နှင့် အမ်၇၂ လောင်ချာ သုံးလက်စပ်အားကို မခံနိုင်တော့ဘဲ ဆင်ခြေလျှောအောက် က လျှို့ဝှက်သို့ပြေးဆင်းသွားကြတော့သည်။ ကျွန်တော်တို့တပ်စုလည်း ချက် ချင်းပင်ရှေ့တက်အောင်ခြေချ၍ တပ်စုတစ်စုလုံးက KNU စခန်းကို ဝိုင်းပစ်ကြသည်။ KNUစခန်းသည် အင်ဖက်မိုးအင်ဖက်ကာသော တံခြောက်လုံးခန့် ဖြစ်သည်။ စခန်းထဲရှိ KNU၁၀ယောက်ခန့်က ငါးမိ နှစ်မိသာခုခံကြပြီး သူတို့လည်း လျှို့ဝှက်ပြေးဆင်းသွားကြရာ ကျွန်တော် တို့တပ်စုက စခန်းတစ်ခုလုံးအား သိမ်းပိုက် လိုက်ကြပါသည်။ စခန်းတစ်ခု လုံးရှင်လင်းကြရာ KNUတပ်မဟာ(၁)တပ်မဟာမှူးဟောင်းနှင့် စစ်ဆင် ရေးမှူး ဗိုလ်မှူးကျော်ဟိုးအပါအဝင် KNUအလောင်းလေးလောင်း၊ ကာ ဘိုင်နှစ်လက်၊ အမ်၇၂ လောင်ချာရှစ်လက်၊ အမ် ၁၆ နှစ်လက်နှင့် ခဲယမ်း မီးကျောက်များ သိမ်းဆည်းရမိကြပါသည်။ သည်တိုက်ပွဲက KNU တပ်မဟာမှူးအဆင့်ရှိ ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးအား အသေရမိသောတိုက် ပွဲဖြစ်လေသည်။ သည်နည်းဖြင့် တစ်ချိန်က ဘီးလင်းမြစ်နီး တစ်လျှောက် ဟိုးဟိုးကျော်စေရမည်ဟု ကြားဝါးခဲ့သော တပ်မဟာမှူးဟောင်း ကျော်ဟိုး တစ်ယောက်ဟိုးဟိုးမကျော်နိုင်တော့ဘဲဘဝနိဗ္ဗာန်အဆုံးသတ်ခဲ့ရလေသည်။

ကေ(တောင်တန်းပြာ)

ဝန်ခံချက်။ ။ ၁၉၈၀ခုနှစ်၊ KNUတပ်မဟာ (၁)မှူးနှင့် စစ်ဆင် ရေးမှူးကျော်ဟိုးစခန်းအား တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ရာတွင် ပါဝင်ခဲ့သည့် ထိုစဉ်က အကြပ်တစ်ဦးပြောပြခဲ့သော ဖြစ်ရပ်မှန်အား စာရေးသူမှခံစား တင်ပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

“သူကွန်တော်နှင့် မြန်မာနိုင်ငံအတွက်” ဆိုတဲ့ သူရဦးရွှေမန်းရဲ့ စာအုပ် သိပ်တိုက်ရယ်။ ဒီနှစ်အတွက် ဦးရွှေမန်း Best Seller များ ဖြစ်နေတာပဲ။ ခေါင်းစဉ်က (၄၉)ခုကို နိဒါန်းပိုဒ်ရဲ့သား ပျိုးထားပါတယ်။ ဆိုလိုတာက သူရဦးရွှေမန်းက သူတွေအတွက် သိလို စိတ်ကို နှိုးဆွပေးရုံပါပဲ။ ဒီဆိုနာက ဝေဖန်ပုံအားမရှိ။ ခေတ်တစ်ခေတ်ကို ဦးရွှေမန်းစောင့် နေခဲ့ရတာပဲ။ ဒါဆိုရင်ခေါင်းစဉ်က (၄၉)ခုရဲ့ စာကိုယ်ပိုဒ်တွေကို တစ်အုပ်သီး ခြားနေရပါမယ်။ နိဒါန်းပိုဒ်ကို စာတစ်အုပ် သီးခြားရေးရပါမယ်။ စောင့်နေ တဲ့ခေတ်ကတော့ ဦးသန်းရွှေအလွန်တစ်ခေတ်ရယ်။ အခြေခံဥပဒေပြင်ဆင် ပြီးတဲ့ ခေတ်ရယ်ကိုစောင့် နေပုံရတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ သူရဦးရွှေမန်းဟာ ကျန်းမာစွာ၊ ရင်ကျက်စွာနဲ့ ပြန်လည် Review လုပ်နိုင်တဲ့ အနေအထားရောက် ပါပြီ။ သမိုင်းတစ်ခုကို ပြည့်စုံစွာမှတ်တမ်းတင်ခဲ့မယ်လို့ မျှော်လင့်ရတယ်။ ပြည် သူများအကျိုးအတွက်ပါ။

နဝတအဖွဲ့ဝင် စစ်ဗိုလ်ကြီးတချို့ရဲ့ ကိုယ်တိုင်ရေးစာအုပ်တွေက ဟော တစ်အုပ်လောက်တော့ ကြာပါပြီ။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ခင်ညွန့်၊ ဗိုလ်ချုပ် ကြီး စိုးဝင်း၊ ဗိုလ်ချုပ်ချစ်ဆွေ၊ ဗိုလ်ချုပ်ထွန်းကြည်၊ ဗိုလ်ချုပ်တင်ဆွေ စသူတို့ရဲ့ စာအုပ်တွေထွက်ပေါ်ခဲ့ပါတယ်။ ဒီမိုကရေစီ ခေတ်ပြောင်းကာလရဲ့ ထင်ဟပ် ချက်တွေပါ။ စစ်ဗိုလ်တွေဆိုတော့ စစ်ဆင်ရေးက ခပ်များများ၊ နယ်ဘက် သတင်းက ပါလေဟန်။ နိုင်ငံရေးအယူအဆက လုံးဝမရှိသလောက်ပဲ။ ဦးရွှေမန်းကတော့ ပါတီနဲ့ လွှတ်တော်ကို ကိုင်တွယ်ဖူးတော့ နိုင်ငံရေးကိစ္စတွေ များတော့ ဖတ်လို့ကောင်းတာပေါ့။ လူထုကြီးရဲ့ သိလိုစိတ်ကို ဖြည့်ဆည်းပေး ရာရောက်သလို သမိုင်းကွက်လပ်တစ်ခုကိုလည်း ဖြည့်တင်းပေးလိုက်ပါပြီ။

သန်းခေါင်ယံအာဏာသိမ်းပွဲ
လူတိုင်းစိတ်ဝင်စားကြတဲ့ “သန်းခေါင်ယံအာဏာသိမ်းပွဲ”ကို ဦးရွှေမန်းက ထိန်းသိမ်း သိမ်းသိမ်းရေးခဲ့ပါတယ်။ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေအပေါ် အပြစ် မဖြစ်ရအောင်၊ သူ့မှာလည်းအခြေအနေအရမလည်ပတ်ဖြစ်ခဲ့ပုံတွေကို အရိပ် အမြှောက်ဖော်ပြထားပါတယ်။ နားကြီးမျက်စိကြီး ပါရင်သတင်းသမားကြီးတွေက ခန့်မှန်းချက်နဲ့တူနေတာလည်း ရှိပါတယ်။ ပါစင်အောင်လွဲခဲ့တာလည်း ရှိတာ ပေါ့။ ဒါပေမယ့် ဒီဖော်ပြပါအချက်က အမှန်ဖြစ်လောက်တော့ အဓိကစပြီး စဉ်းစားရင်အခြေမှန်ထွက်နိုင်တာပေါ့။

၂၀၁၅ ခု ဩဂုတ်လ(၈)ရက်နေ့ နောက်ဆုံးထားပြီး ရွေးကောက်ပွဲဝင် မယ့် လွှတ်တော်အမတ်စာရင်းတင်သွင်းရမယ်။ ဦးရွှေမန်းက ပြည်ခိုင်ဖြိုးရဲ့ ပူးတွဲဥက္ကဋ္ဌဖြစ်နေတယ်။ လတ်တလော တပ်မတော်အငြိမ်းစား ၁၅၀လောက် ရှိတယ်။ ၅၅ယောက်ကို ပြည်ခိုင်ဖြိုးအမတ်လောင်း အဖြစ် နိုင်ငံခြေခိုတဲ့ မဲဆန္ဒနယ်တွေမှာ စာရင်းသွင်းရမှာ ဦးရွှေမန်းက အနည်း အကျဉ်းပဲ စာရင်းသွင်းခဲ့လို့ အမာခံတွေ က မကျေနပ်ကြဘူးဆိုတာ လူထုက သိ လိုက်တယ်။ လေးရက်ကြာတော့ ပြည်ခိုင်ဖြိုးနဲ့ သန်းခေါင်ယံအာဏာသိမ်းပွဲ ဖြစ်တယ်။ သမ္မတတိုက်ရိုက်ကွပ်ကဲရတဲ့ ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်တွေ ပါတီရဲ့မှာအင် အားပြလို ညတွင်းချင်း ဦးရွှေမန်းနဲ့သူရဲ့ ဩဇာခံတွေကို လူစားလဲတယ်။ နောက်တစ်နေ့ညသတင်းမှာ အဲဒီလူတွေကို ဗဟိုအမှုဆောင်စာရင်းက နုတ် ထွက်ခွင့်ပြုကြောင်း ကြေညာတယ်။ လွယ်လိုက်တာ။ ပါတီဗဟိုအတွင်းအာ ဏာသိမ်းပွဲလေ။

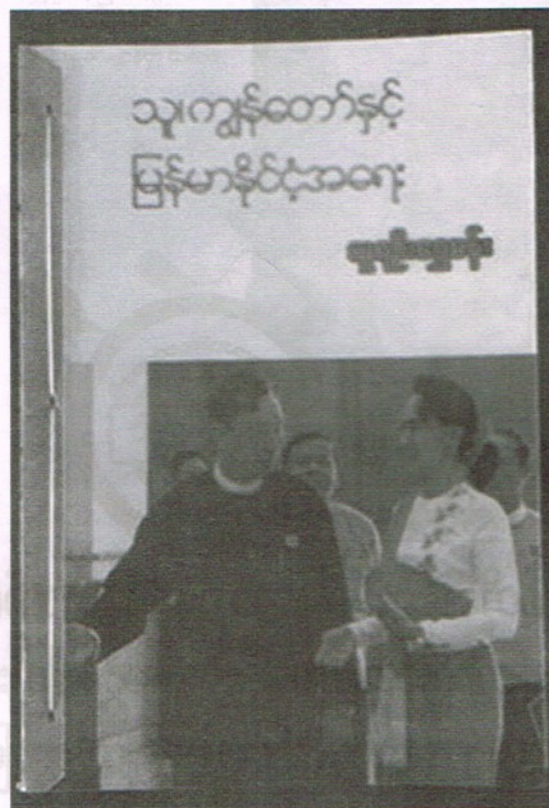
နိုင်ငံတော်အာဏာသိမ်းပွဲ (အစိုးရကိုဖြုတ်ချပွဲ) မဟုတ်။ ပါတီတွင်း ဗဟို အဆင့် အာဏာသိမ်းပွဲဖြစ်လို့ တော်သေးတာပေါ့။ အဲဒီပွဲကြောင့် ပြည်ခိုင်ဖြိုး ပါတီ မရှေ့လှမ်းရတယ်လို့ထင်ရပေမယ့် ဒီပွဲမလုပ်ရင်လည်း ဒီထက်ပိုပြီးနဲ့နိုင် လို့ ရွေးကောက်ပွဲအလို သုံးလအတွင်း ပါတီတွင်းတိုက်ပွဲလုပ်ရတော့တယ်။ သမ္မတနဲ့ လွှတ်တော်ပွဲတိုက်ပွဲတွေကများလာပြီး ဒီပွဲမှာ အပြတ်ရှင်းကြတာ လားတော့မသိပါ။ လွှတ်တော်ကြီးရဲ့လာပြီဆိုတော့ ဒီမိုကရေစီဆန်လာပြီ။ ချက်ချင်းဒီမိုကရေစီဆန်လို့ မရသေးဘူးဆိုတဲ့ အတွေးအခေါ်နဲ့ ဒီမိုကရေစီလုပ် နိုင်သလောက်လုပ်မယ်ဆိုတဲ့ အတွေးအခေါ်တွေ စာရင်းရှင်းတဲ့ပွဲဆိုမှပေးပါဘူး။

ပါတီတွင်းအာဏာသိမ်းပွဲဆိုတာ
၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် ဆိုဗီယက်ယူနီယံ (ရုရှား)မှာ ပါတီပထမအတွင်းရေးမှူး ဝန်ကြီးချုပ် နီကီတာစရုရှော့ကို ဗဟိုကော်မတီမှာ ဖြုတ်ချပွဲကြတယ်။ ခရု ရှော့ဟာ သွားလေသူ၊ ဂျိုးဇက်စတာလင်ကိုရှုတ်ချပြီး စတာလင်ရဲ့ရက်စက် ကြမ်းကြုတ်မှုတွေကို အပြစ်တင်လာတယ်။ စတာလင်တို့ဇာသားဘဲမီးယားတို့ ဟာ အထူးရဲတပ်ဖွဲ့ခေါင်းဆောင်အနေနဲ့ ဗဟိုအမှုဆောင် အဖွဲ့မှာပါရတယ်။ သူလက်ဆွဲအိတ်မှာ ခြောက်လုံးပြူးတစ်လက်အမြဲရှိတယ်။ ဒါကိုခရုရှော့က သိနေတယ်။ ဘဲနီးယားကို ဗဟိုအမှုဆောင်အစည်းအဝေးမှာ တန်ပြန်စွဲချက် တင်ပြီး ဖြုတ်ချရေးလုပ်ရတော့မယ်။ ဘဲနီးယားက လက်မခံဘဲ သေနတ်နဲ့ ထုတ်မပစ်ခင် စားပွဲပေါ်က သူ့လက်ဆွဲကို ပုတ်ထုတ်ပြီး ပိုင်းဝန်းဖမ်းဆီးပြီးဖြုတ် ပစ်ခဲ့ရတယ်။

မြန်မာမှာလည်း ပါတီထိပ်ပိုင်းတာဝန်ရယူနေတာ နိုင်ငံတော်ရာထူး ဝေခြမ်းရေးအတွက် အခရာဖြစ်တယ်။ ၁၉၅၈ခုမှာ ဖဆပလအဖွဲ့ချုပ်ဥက္ကဋ္ဌ သခင်နု၊ ဒုဥက္ကဋ္ဌဦးပေဆွေ၊ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး ဦးကျော်ငြိမ်းတို့ဟာ ဝန်ကြီးချုပ်နု၊ ဒုဝန်ကြီးချုပ်တွေအဖြစ်တန်းစီထားတယ်။ ဦးနုနေရာမှာ ဦးကျော်ငြိမ်းဆက်ဆံရမယ်။ ဦးပေဆွေက နိုင်ငံရေးရည်မှန်းချက် နည်းတယ်။ အဖွဲ့ချုပ်အတွင်းရေးမှူးနေရာကို သခင်ကျော်ထွန်းကို ယုံကြည်မှုအရပေးလိုက် မှုကြောင့် ဦးနုနဲ့ ဦးကျော်ငြိမ်းတို့အတွက် အကြီးမားဆုံးဖြစ်ခဲ့တယ်။ နိုင်ငံ ရေးအကွဲကြောင့် အုပ်ချုပ်ရေးအကွဲတွေ နက်ရှိုင်းလာပြီး စစ်အာဏာသိမ်းဖို့

အကြောင်းရင်း တစ်ခုဖြစ်လာတယ်။ လွှတ်တော်အားပြိုင်မှုမှာ သခင်နုဟာ ပမညတလက်ဝဲအုပ်စုနဲ့ မဟာမိတ်လုပ်နေတာ စစ်တပ်ကလည်း သံသယဖြစ် လာတယ်။ တိုင်းရင်းသားတွေကလည်း ဗဟိုအစိုးရ အားနည်းနေမှန်းသိလာ တော့ အခွင့်အရေးတွေတောင်းလာတယ်။ ဗိုလ်နဝင်းနဲ့ ဦးကျော်ငြိမ်းတို့ မဟာမိတ်ဖြစ်ဖူးလို့ တည်မြဲအတွက် အာဏာသိမ်းသလိုနဲ့ ဦးကျော်ငြိမ်းကို လည်း ၁၉၆၄မှာ အပြစ်ရှာပြီး ဖမ်းချုပ်ပြန်တယ်။

အခြေခံဥပဒေရဲ့ အားနည်းချက်
ပါတီဥက္ကဋ္ဌဟာ သမ္မတလုပ်ရင် ပါတီလုပ်ငန်းတွေ မလုပ်ရဘူးဆိုတာ မှား

သူရဦးရွှေမန်းရဲ့ စာအုပ်ထဲက စိတ်ဝင်စားစရာ

□ မိုးမြင့်ဝင်း(နည်းပညာ) □

နေတယ်။ ပါတီ ဥက္ကဋ္ဌ အနေနဲ့ သမ္မတဟာပါတီနဲ့ အစိုးရနှစ်ရပ်စလုံးကို ဦးဆောင်ရမယ်။ ပြန်ပြင်ရမယ်။

သမ္မတဦးသိန်းစိန်အကြိုက်ကို ပူးတွဲဥက္ကဋ္ဌဦးရွှေမန်းက လုပ်မပေးလို့တဲ့ ကြတယ်။ ဂျပန်မှာ ဝန်ကြီးချုပ်ဟာ ပါတီဥက္ကဋ္ဌပဲ။ ပါတီက နှစ်နှစ်ကြိမ် နိုင်ငံစီးပွားရေးကို သုံးသပ်တယ်။ စီးပွားရေးဦးမော့ရင် ပါတီဥက္ကဋ္ဌက ထွက် ပေးရတယ်။ ဥက္ကဋ္ဌရာထူးဖြုတ်တာနဲ့ ဝန်ကြီးချုပ်ရာ ထူးပါပြုတ်လို့ ဝန်ကြီးချုပ် အသစ်ရွေးရတယ်။ ပါတီဥက္ကဋ္ဌအသစ်က ဝန်ကြီးချုပ်သစ်ပါပဲ။ လူထုမနဲ့ ဖြုတ် ချတာထက် ပါတီဗဟိုကပဲ ဥက္ကဋ္ဌကိုလဲလှယ်ပေးရင်း ဝန်ကြီးချုပ်ပါပြောင်းလဲ သွားတယ်။ ဒါကြောင့် ဂျပန်ဝန်ကြီးချုပ်တွေကြာကြာမခံဘူး။

မြန်မာအခြေခံဥပဒေသစ်က တိုင်းဒေသကြီးနဲ့ ပြည်နယ်အဆင့်မှာ အင်္ဂလိပ် Westminster စနစ်နဲ့ နီးစပ်သလိုရှိတယ်။ ဝန်ကြီးချုပ်တွေအားလုံး လိုလို့ NLD ကဖြစ်တယ်။ နိုင်ငံတော်အဆင့် (ဗဟို) က အမေရိကန် Minhatton စနစ်နဲ့ နီးစပ်သလိုလဲပဲ။ သမ္မတဟာပါတီအလုပ်တွေမလုပ်ရတော့ ပါတီအပေါ် ဩဇာမရှိပါ။ ဒါပေမယ့် အမေရိကန်လို လွှတ်တော်သက်တမ်းဝက် နှစ်နှစ်ကြာ မှ သမ္မတကို တိုက်ရိုက်ရွေးကောက်ရတာလည်းမရှိဘူး။ ကပြားစနစ်ပါ။ ဒါ ကြောင့်လည်း ပါတီနဲ့ လွှတ်တော်ပွဲတိုက်ပွဲတွေဖြစ်ရတဲ့ အကျိုးသက်ရောက် မှုတွေဟာ ရွေးကောက်ပွဲ အထိကထက်ရှက်ခဲ့တယ်။ အခြေခံဥပဒေမှာ ဒီကိစ္စကို ဘယ်လိုပြင်မလဲ။

သေနတ်ခေါင်းအုံးအောက်ထားအိပ်
“သူ့လုံခြုံရေးအတွက် သေနတ်ကို ခေါင်းအုံးအောက်ထားပြီး အိပ်ရ တယ်လို့” ဦးရွှေမန်းစာအုပ်မှာ ဖော်ပြချက်ရှိပါတယ်။ သန်းခေါင်ယံအာဏာ သိမ်းပွဲအပြီးမှာ ထားအိပ်မယ်လို့ ဆောင်းပါးရှင်အချို့က ဖော်ပြကြပေမယ့် တပ်မတော်အရာရှိဟောင်းတစ်ဦးဟာ နယ်ဘက်တာ ဝန်ထမ်းဆောင်တဲ့ကာလ မှာလည်း လိုင်စင်နဲ့ သေနတ်ကို ကိုင်ဆောင်ခွင့်ရှိပါတယ်။ ထောက်လှမ်းရေး ဗိုလ်ချုပ်ကြီးခင်ညွန့်ကို ဖယ်ရှားတဲ့ ၂၀၀၄ခု သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲမှာ သူရဦး ရွှေမန်း ကိုယ်တိုင် ဦးဆောင်ရှင်းပြရတာပါ။ အထက်အမိန့်အရ လုပ်ရတာပါ။ ဦးခင်ညွန့်ကို ခြေမြင်မှာ စတင်ဖမ်းဆီးခြင်းမပြုဘဲ ဝေဟင်မှာ လက်ထိပ်ခတ်ခဲ့ တယ်ဆိုတာ လူထုကြီးကသိပြီးသားအပါ။ သူ့မှာသေနတ်ရှိလို့ ခုခံနိုင်တယ်။ တပ်မတော်သားတွေ နယ်ဘက်အုပ်ချုပ်ရေးကို ပါဝင်လာရင် အဲဒီလိုပဲ ဖယ်ရှားရပါတယ်။ အကြီးဆုံးနဲ့ မသင့်မြတ်သူ ဦးအောင်ကြီး၊ သူရဦးတင်ဦးတို့ ဘယ်လိုဖယ်ရှားခံရသလဲဆိုတာတွေ အာလုံးသိကြသလို- သူရဦးရွှေမန်းကိုယ် တိုင် အမာခံအင်အားစုရဲ့သစ္စာဖောက်ဘဝကို ကျဆင်းရတာပါ။ နိုင်ငံရေး

သမားတွေကို လူထုမဲဆန္ဒနဲ့ ရွေးကောက်ပွဲက ဖယ်ရှားရတာလောက် မသိမမြေ့ ပါ။ ဦးအောင်ကြီး၊ ဦးတင်ဦးတို့လို ဦးရွှေမန်းထောင်ထဲသွားရမယ့်ဆိုတာ စိုးရိမ်စရာဖြစ်ခဲ့တယ်။

လွှတ်တော်သက်တမ်း မကုန်သေးပေမယ့် (၈)နှစ်ဝင်တာ ၂၀၁၅မှာ ပြည်ခိုင်ဖြိုးတွေမဲရုံးပြီ။ သမ္မတက ၂၀၁၆ဧပြီ(၁)ရက်မှ သက်တမ်းကုန်မယ်။ ဦးရွှေမန်းက ဘယ်လိုလုပ်မလဲဆိုတာ လူထုကြီးက သိချင်တာပေါ့။ ဒေါ်စုနဲ့ သင့်မြတ်နေတဲ့ ဦးရွှေမန်း နှစ်နှစ်နာနာဖြစ်မှာမို့တယ်။ ၂၀၁၆ ဖေဖော်ဝါရီလ မှာ NLD လွှတ်တော်သစ်စတင်တယ်။ ဦးရွှေမန်းကို လွှတ်တော်ကော်မတီ သစ်မှာ တစ်နေရာပေးလိုက်တယ်။ နိုင်ငံသားပြီး။ ဒါပေမယ့် ဒီကော်မတီကို နှစ်စဉ် သက်တမ်းတိုးနေတာကို တပ်ကကန့်ကွက်နေကြတယ်။ ဦးရွှေမန်းက ဦးသန်းရွှေနဲ့ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်တို့ကို တွေ့ပေးတယ်။ လူထုက တစ်ခဲနက် တင်မြှောက်ခဲ့သူကို ဦးသန်းရွှေက အသိအမှတ်ပြုလိုက်တယ်။ ဝန်ကြီးအဖွဲ့ဝင် တွေဟာ ဦးရွှေမန်းအုပ်စုက တချို့ပါနေတယ်။ အမျိုးသားရင်ကြားစုနေမှုပါ ပဲ။ ဒေါ်စု ခေတ်ဗိုလ်ချုပ်လည်း သူ့အစိုးရအဖွဲ့မှာ ပါတီအပြင်ဘက်က သခင် ဗစိန်၊ ဂဠုန်ဦးစောနဲ့ စောဘဦးကြီးတို့ကို ဘုရင်ခံရဲ့ ဆန္ဒအရ All inclusive ဖြစ်အောင် အစိုးရအဖွဲ့မှာ ထည့်ရသေးတယ်။ နောင်တော့လည်း သူတို့နုတ် ထွက်ကြတယ်။ အခြေခံဥပဒေ ပြင်ဆင်ရေးအတွက် ဒေါ်စုနဲ့ ဦးရွှေမန်းတို့ ညီညွတ်နေတာ အပြစ်ဖြစ်နေသလား။

ကြာကြာခံမှာ မဟုတ်တဲ့အစိုးရ
သူရဦးရွှေမန်းရဲ့စာအုပ်မှာ ဖော်ပြချက်အရ- အစိုးရသစ်မှာ ပါဝင်မည့် သူတွေကို သစ္စာဖောက်ဟုသတ်မှတ်မည်ဖြစ်ကြောင်း “ဒီအစိုးရ ကြာကြာခံမှာ မဟုတ်ကြောင်း လပိုင်းပဲခံမှာ၊ သွားပြီးတာဝန်ယူနေလည်း နာမည်ပျက်ရဲ့၊ ဓား စာခံဖြစ်ရုံရှိမှာပဲ” လို့ ပြောသူလည်းရှိတယ်လို့ ရေးထားပါတယ်။ ဘယ်သူတွေ ပြောလောက်တယ်ဆိုတာလည်း ခန့်မှန်းနိုင်ပါတယ်။ သူရဦးအောင်ကိုတို့၊ ဦးသိန်းဆွေတို့ကို ပြောတာနေမှာပါ။ သာသနာရေးနဲ့ လဝကဌာနတွေမှာ ပြ သာနာတွေရှိအောင် ဖန်တီးပေးနေတာလည်း ထင်သာမြင်သာ ရှိနေတယ်။ အခုဒေါ်စုတို့ အစိုးရနှစ်နှစ် အုပ်ချုပ်လို့ပြီးပြီ။ အရပ်သားတွေ အုပ်ချုပ်တာပြီ။ အာဏာလည်းခိုင်မြဲသွားပြီ။ အစိုးရတစ်ရပ်ကို နှစ်နှစ်လောက် အကဲခတ်ရင် ရပြီ။ သခင်နုရဲ့အစိုးရ ၄ ဧပြီ ၁၉၆၀ပြည့်မှာ ဖွဲ့စည်းပြီး ၂၄ ဘွဲ့ ၁၉၆၂မှာ အာဏာသိမ်းခံရတယ်။ နှစ်နှစ်မပြည့်ဘူး။ (၂၃)လအကြာမှာ အာဏာသိမ်း တာ။ သခင်နုနိုင်အောင်မထိန်းသိမ်းနိုင်ဘူး။ (၁) ဦးဗိုလ်သခင်အကွဲ့၊ (၂) တရုတ် ဖြူကျူးကျော်မှုနဲ့ ဗိုလ်တိတာကျဆုံးမှု၊ (၃) ဗွန်နဲ့ ရခိုင်ပြည်နယ်ဖွဲ့စည်းရေး (၄) နိုင်ငံတော်ဘာသာကိစ္စ၊ (၅) ဖက်ဒရယ်မူကိစ္စတွေကြောင့်

မနိုင်မနင်း အုပ်ချုပ်နေရတယ်ထင်ရလို့ အာဏာသိမ်းတာ။ လူထုကလည်း လက် ခံတယ်။ အခုလည်း သမ္မတဦးထင် ကျော် နှစ်နှစ်အုပ်ချုပ်ပြတယ်။ လူထုက လည်း လက်ခံတယ်။ ကာ-လုံ ကောင်စီတောင် ဒေါ်ပုံမရဘူး။ ရခိုင်ကိစ္စကြောင့် သတ်နေ တာတောင်အစိုးရအဖွဲ့တည်ငြိမ်နေတယ်။ အရပ်သားစစ်စစ်တွေ အုပ်ချုပ်တာပြီ။ ပြည်ပအကူအညီတွေလည်း ရနေတယ်။ ဒါဆိုသမ္မတ ဦးဝင်း မြင့် အခိုင်အမာအုပ်ချုပ်နိုင်ပြီ။ အခြေခံဥပဒေ(၁၀)နှစ်ပြည့်ပြီ။ ပြင်ရင်ရပြီ။ (၁၀)နှစ်ကြာရင် အခြေခံဥပဒေရဲ့အားနည်းချက်ကို သုံးသပ်လို့ရပြီ။ ၂၁-ရာစု ငြိမ်းချမ်းရေးညီလာခံရဲ့ရလဒ်အရ ပြင်ဆင်ကြရပြီးပြတ်သွားမှာပါ။
သူရဦးရွှေမန်းရဲ့စာအုပ်မှာ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် လွှတ်တော်ထဲ မရောက်ခင် နှစ်နှစ်နာနာဖြစ်ရတဲ့ကိစ္စကို ဦးရွှေမန်းတစ်လုံးတစ်ပါးမှ မရေး တာ စာဖတ်သူတွေ ဘဝင်မကျသေးဘူး။ သူ့အကုန်သိတဲ့ နေရာမှာရှိနေတယ်။ အဲဒီခေါင်းစဉ်နဲ့ စာတစ်အုပ်ရေးနေချင်တယ်။ သမိုင်းတန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်တဲ့ အချက်တွေပါနေချင်တယ်။ အနာဂတ်ပါတီစုံစနစ်အတွက် ဆောင်ရန်ရှောင် ရန်တွေပေါ့။

◆ မိုးမြင့်ဝင်း(နည်းပညာ) ◆

ပုဆိုးနှစ်ထည်

(ငွေကြည့်/လေးငါး)

(၁)

ရှင်ဘုရင်ပုဆိုး

ဝိုး... တဲ့

(၂)

ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျာ

ကဗျာဆရာပုဆိုးလည်း

ချုပ်ရိုးပေါင်းများစွာ

အဟန့် အစားထိုး

အဲဒါလည်း “ဝိုး”ပဲ။

(ငွေကြည့်/လေးငါး)

အလင်းဦးတင်အကြောင်းကို ချစ်ခင်သောစာအုပ်များဖြင့် ဖော်ပြထားသည်။ အလင်းဦးတင်အကြောင်းကို ချစ်ခင်သောစာအုပ်များဖြင့် ဖော်ပြထားသည်။ အလင်းဦးတင်အကြောင်းကို ချစ်ခင်သောစာအုပ်များဖြင့် ဖော်ပြထားသည်။

ဖန်လာတာက မိတ်ဆွေတစ်ယောက်၏အကူအညီတောင်းမှုဖြင့် မြန်မာ့အလင်းဦးတင် အကြောင်းကိုရေးဖွဲ့ဖြစ်လာသည်။ ထိုအခါ မရေးခင်မှာ 'စာ' ရှာရသည်။ စာဖတ်ရသည်။ သည်မှာပင် စာဖတ်ပြီးပြီးချင်း မြန်မာ့အလင်းဦးတင်ကို ကျွန်တော်ရှာဖွေတွေ့ရှိသွားသည်။

မြန်မာ့အလင်းဦးတင်နှင့်ပတ်သက်၍ ဆရာမောင်ဇေယျာက သူ၏မြန်မာလူ့ကျော်(၁၀၀) (ပထမတွဲ) (နှစ်ချီပိုင်စာအုပ်တိုက်၊ နိုဝင်ဘာ၊ ၂၀၀၂)တွင် "အသက်(၁၀)နှစ်အရွယ်တွင် မိဘနှစ်ပါးလုံးကွယ်လွန်၍ ခေတ်ပညာကို ခုနစ်တန်းအောင်ရုံသာသင်ကြားခွင့်ရသော်လည်း ကိုယ့်ထူးကိုယ်ချွန်ကြီးစားမှုဖြင့် သာမန်စာရေးဘဝမှ မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာတိုက်အုပ်၊ ဖဆပလအဖွဲ့ကြီး၏ဘဏ္ဍာရေးမှူး၊ အစိုးရအဖွဲ့ဝင်ဝန်ကြီး၊ လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌတို့ထံမှ ထိပ်တန်းရာထူးများကို တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရသူ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကိုယ်တိုင် ဖဆပလဘဏ္ဍာရေးမှူးအဖြစ် ရွေးချယ်တာဝန်ပေးအပ်ခံရသူ ဘဏ္ဍာရေးနှင့်ကုန်သွယ်ရေး အသိပညာပေးလုပ်ငန်းအတွက်အကြံထုတ်သူ၏သီလ၊ သမာဓိ၊ သိက္ခာကြောင့် တိုင်းပြည်ကဝန်ကြီးအဖြစ် ယုံကြည်စိတ်ချစွာ တာဝန်ပေးအပ်ခံရခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ပါလီမန်ဒီမိုကရေစီခေတ်တွင် သန့်ရှင်း၊ တည်မြဲ၊ အိမ်စောင့်အစိုးရနှင့် အတိုက်အခံမညီတအဖွဲ့အစည်းအားလုံး၏ထောက်ခံမှုအပြည့်အဝရခဲ့သည်။ အထင်ရှားဆုံးလူမှုရေးလုပ်ဆောင်ချက်မှာ နှစ်ပေါင်း ၄၀ ကျော်နှင့်ဆီးကုန်းဘိုးဘွားရိပ်သာ၏ ဥက္ကဋ္ဌတာဝန်ကို စွဲစွဲမြဲမြဲထမ်းဆောင်ခဲ့ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။"ဟု ကိုယ်ရေးအကဏ္ဍမရေးမီတွင် အကဲဖြတ်မှတ်ချက်ပြုရေးထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဤမှတ်ချက်စာသားမျှလောက်ဖြင့်ပင် မြန်မာ့အလင်းဦးတင်၏ရုပ်လုံးက ပေါ်လွင်နေသည်။ ချက်ချင်းနားလည်စေသည်။ လွယ်လွယ်ကူကူ သိမြင်စေသည်။

အမှန်တကယ်လည်း မြန်မာ့အလင်းဦးတင်၏ ကိုယ်ရေးအတ္ထုပ္ပတ္တိက (အထူးသဖြင့်နောင် လာနောက်သားများအတွက်)စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းလှပါသည်။ ရှာဖွေရသမျှ စာများထဲမှ မြန်မာ့အလင်းဦးတင်ရုပ်ပုံလွှာကို ကြည့်ပါမည်။

မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာတိုက်တွင် အစဉ်တစိုက်အမှုထမ်းခဲ့သဖြင့် အမည်တူအခြားပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် မလွဲမှားစေရန် မြန်မာ့အလင်းဦးတင်ဟူ၍ ခေါ်တွင်ခဲ့သော ဦးတင်ကို ၁၈၉၇ခုနှစ် ဩဂုတ်လ (၁၇)ရက်နေ့တွင် ကြာခင်းမြို့၌ အထည်ကုန်သည် ဦးဘိုးသန့်၊ ဒေါ်ရွှေရွှေတို့က မွေးဖွားသည်။ သူ့ကျွန်ဘဝရောက်ခဲ့ပြီဖြစ်သည့် မြန်မာနိုင်ငံကို အိန္ဒိယနိုင်ငံနှင့် ပူးပေါင်းလိုက်ပြီး အင်္ဂလိပ်ပိုင်အိန္ဒိယပြည်နယ်တစ်နယ်အဖြစ် သတ်မှတ်ကြောင်းကြေညာသည့်နယ်မှာ မွေးဖွားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုနှစ် ၁၈၉၇ခုနှစ် ထူးထူးခြားခြားပင် ရန်ကုန်၊ မန္တလေး၊ မော်လမြိုင်၊ မြင်းခြံမြို့များ၌ ဗုဒ္ဓဘာသာအသင်းများပေါ်ထွက်ခဲ့သည်။ အသက်ကိုးနှစ်အရွယ်တွင် ဖခင်ကွယ်လွန်၍ ဝန်ထုပ်အရွယ်တွင်မိခင်ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ ငယ်စဉ်ကကြာခင်း မြို့နယ်ပါအင်္ဂလိပ်စာသင်ကျောင်း၊ အာစီအမ်(ရိုမင်ကတ်သလံသာသနာပြုကျောင်း)တို့တွင် ပညာသင်၍နုနစ်တန်းအောင်သည်။ ငယ်စဉ်ကပင်အသင်းအဖွဲ့အစည်းအဝေးများ၌ စိတ်ဝင်စားသည်။ သတင်းစာပညာကို ဝါသနာထုံသည်။ ထို့ကြောင့် မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာတိုက်တွင် အလုပ်ဝင်လုပ်သည်။ မြန်မာ့သမိုင်း၏အထက်ကရံတက္ကသိုလ်ကျောင်းသားသပိတ် စတင်သည့် ၁၉၂၀ ပြည့်နှစ်တွင် လခ ၃၀ ကျပ်ရသော ငွေကိုင်စာရေးအဖြစ် စတင်ဝင်ရောက်ခဲ့ပြီး ၁၉၂၃ ခုနှစ်တွင် စာရင်းကိုင်ရာထူးကိုရသည်။ ၁၉၃၀မှ ၁၉၄၇ အထိ အထွေထွေမန်နေဂျာ(တိုက်အုပ်)အဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာတိုက်တွင် ပုံနှိပ်လုပ်ငန်း၊ ကြော်ငြာလုပ်ငန်း၊ စာရင်းကိုင်စသည့် လုပ်ငန်းမျိုးစုံကို လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ တစ်နေ့လျှင် ဝန်ခံရကျော်အလုပ်လုပ်သည်။ မြန်မာ့အလင်းတိုက်အုပ်ဘဝတွင် တို့ဗမာအစည်းအရုံးမှ ကိုနုကိုးအောင်ဆန်း၊ ကိုသိန်းမိုး၊ ကိုဗဟိန်း၊ ကိုအုန်းတို့နှင့် ခင်မင် ရင်းနှီး၍ နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှုများကို အကူအညီအထောက်အပံ့ပေးခဲ့သည်။ မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာ၏ သတင်းထောက်၊ ညာဘာသပြန်အယ်ဒီတာ၊ သတင်းခေါင်းကြီးရေးသူအဖြစ် တာဝန်ပေး၍ ငွေကြေးထောက်ပံ့ခဲ့သည်။

၁၉၄၇ ခုနှစ်(ဂျပန်ခေတ်)တွင် ရန်ကုန်မြို့တော်ငြိမ်းချမ်းရေးအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌ၊ ဂျပန်ခေတ်အစိုးရ အတိုင်ပင်ခံလွှတ်တော်အဖွဲ့ဝင်၊ ၁၉၄၇ ခုနှစ်တွင် နှင်းဆီကုန်းဘိုးဘွားရိပ်သာ စောင့်ရှောက်ရေး အဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌ၊ ၁၉၄၅၊ မေလတွင်

ဆဆပလအဖွဲ့ချုပ်၏ ဘဏ္ဍာရေးမှူးအဖြစ် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကိုယ်တိုင်ရွေးချယ်တာဝန်ပေးအပ်သည်။ ၁၉၄၇ ခုနှစ်မှ ၁၉၄၈ ခုနှစ်တိုင်အောင် ဖဆပလအလုပ်အမှုဆောင်အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်သည်။ ၁၉၄၇ခုနှစ်တွင် သတင်းစာနှင့်ပုံနှိပ်လုပ်ငန်း လေ့လာရန် အမေရိကန်၊ နော်ဝေ၊ ဆွီဒင်၊ ဒိန်းမတ်၊ ပြင်သစ်၊ ဟော်လန်နိုင်ငံများသို့ အစိုးရကော်မရှင်အဖွဲ့ကို ဦးဆောင်၍သွားခဲ့သည်။

၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၄ရက်မှ ၁၉၅၆၊ ဇွန်(၁၁)အထိ ဘဏ္ဍာရေးနှင့်အခွန်ဝန်ကြီး၊ ၁၉၅၈၊ အောက်တိုဘာ ၂၀အထိ ကုန်သွယ်ရေးဝန်ကြီး

လူသားအရင်းအမြစ်တို့၏ရေးဦးစံပြလူသားတစ်ယောက်(သို့မဟုတ်) ခုနစ်တန်းအောင်ရုံကျောင်းသားဘဝမှ အစိုးရအဖွဲ့ဝန်ကြီး၊ လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ၊ ရွေးကောက်ပွဲကော်မရှင် မင်းကြီးချုပ်ဖြစ်လာသူ (သို့မဟုတ်) နှင်းဆီကုန်းဘိုးဘွားရိပ်သာ၏နှစ်ပေါင်း ၄၀ကျော်ဥက္ကဋ္ဌ(သို့မဟုတ်) မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာ၏အထွေထွေမန်နေဂျာ

မြန်မာ့အလင်းဦးတင်

(၁၈၉၇-၁၉၇၀)

ဇော် ဝင်း ထွန်း

၁၉၅၈၊ အောက်တိုဘာ(၃၁)မှ ၁၉၆၀၊ မတ် (၃၁)အထိပါလီမန်လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ၊ ၁၉၆၀၊ ဧပြီတွင် အစိုးရအကြံပေးအဖွဲ့ဝင်၊ ၁၉၆၁၊ အောက်တိုဘာ(၃)မှ ၁၉၆၂ မတ်(၈)အထိ ရွေးကောက်ပွဲကော်မရှင် မင်းကြီးချုပ်အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ ၁၉၅၈ခုနှစ်အောက်တိုဘာ (၂၈)တွင် အစိုးရအဖွဲ့မှ ဝန်ကြီးချုပ်ဦးနုနှင့်အတူ နတ်ထွက်ခဲ့သည်။

၁၉၄၇ခုနှစ် မတ်(၂၂)တွင် တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်အမတ်အဖြစ် ရန်ကုန်(သိမ်မြူ)မဲဆန္ဒနယ်၊ ၁၉၅၂ အထွေထွေရွေးကောက်ပွဲတွင် ရွှေဘိုမဲဆန္ဒနယ်၊ ၁၉၅၆တွင် ရန်ကုန်(ကြည်မြင်တိုင်တောင်ပိုင်း)မဲဆန္ဒနယ်တို့မှ ရွေးချယ်ခံရသည်။ သန့်ရှင်းတည်မြဲအကွဲဝယ်ကြောင့် ၁၉၆၀ပြည့်နှစ်နောက်ပိုင်းတွင် ရွေးကောက်ပွဲမဝင်တော့ချေ။

၁၉၄၇ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ(၁၉)ရက်နေ့တွင်ကျဆုံးသော အာဇာနည်ခေါင်းဆောင်ကြီးများ၏ကျန်ရစ်သော အမွေဆိုင်ရာအမွေအနှစ် ဘဏ္ဍာတော်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးအဖြစ် အမွေကဏ္ဍများအားလုံး ရှင်းလင်းပြီးဆုံးသည့်တိုင် နှစ်ပေါင်း ၂၀ ကျော် တာဝန်ယူခဲ့သည်။ မြန်မာနိုင်ငံဘာသာပြန်စာပေအသင်း အလုပ်အမှုဆောင်(စာပေဗိမာန်အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့၊ အဖွဲ့ဝင်လူကြီး)၊ သာသနာ့ဥက္ကဋ္ဌ အသင်း ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ၊ ဗုဒ္ဓသာသနာ့ကောင်စီအဖွဲ့ဝင်အဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ၁၉၅၅၊ ဒီဇင်ဘာတွင် ယိုးဒယားဘုရင်၏နိဗ္ဗာန်သီလအောင်ပွဲအခမ်းကရောင်ဘွဲ့တံဆိပ်၊ ၁၉၆၁၊ ဇန်နဝါရီလ(၄)တွင် နိုင်ငံတော်မှအိုးမြိုင်သော သတိုးသီရိသုဓမ္မဘွဲ့တံဆိပ်များရသည်။ ၁၉၇၈ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ(၃)ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့၊ ဝက်ပါရိပ်သာလမ်း၊ အမှတ်(၃)နေအိမ်၌ ကွယ်လွန်သည်။ ဇနီးဒေါ်သန်းစိန်၊ သမီးမထူးထူးလျှံနှင့်မြေးလေးယောက်ကျန်ရစ်သည်။ ကိုလိုနီခေတ်၊ ဂျပန်ခေတ်၊ လွတ်လပ်ရေးခေတ်၊ တော်လှန်ရေးကောင်စီခေတ်လမ်းစဉ်ပါတီခေတ်ဟူသော ခေတ်ပေါင်းများစွာကို ဖြတ်သန်းနိုင်ခဲ့ပြီး ဖြတ်သန်းသလောက် အစွမ်းလွတ်စွာ နေထိုင်နိုင်သူအဖြစ် နာမည်ကျော်ကြားမှုက တော်တော်တန်တန် နေထိုင်မှုပုံစံတော့ မဟုတ်ပေ။

ဤတွင် ကွယ်လွန်သူ ဆရာတင်နိုင်တိုးမှ မှတ်တမ်းတင်ပေးခဲ့သော ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့် မြန်မာ့အလင်းဦးတင်(ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့်အနုပညာရှင်များ၊ ၂၀၁၂၊ နိုဝင်ဘာလ၊ Unity စာအုပ်တိုက်မှထုတ်ဝေ)ဆောင်းပါးမှ ကောက်နုတ်ကြည့်ချင်ပါသည်။

"ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် သခင်အောင်ဆန်းဘဝက ဒဂုန်မုဗ္ဗရင်းတွင် ဆောင်းပါးများ ရေးသားခဲ့သည့်နည်းတူ မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာတွင်လည်း ခေါင်းကြီးပိုင်းဝင်ရေးခဲ့သေး၏။ ထိုစဉ်က မြန်မာ့အလင်းတိုက်အုပ်မှာ ဦးတင်ဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာ့အလင်းဦးတင်က သခင်အောင်ဆန်းအား ခေါင်းကြီးတစ်ပုဂ္ဂိုလ်လျှင် စာမူခေတ်ဆယ်ကျပ်ပေးပါသည်။

သခင်အောင်ဆန်းတို့ခေတ်က စာမူခေတ်ဆယ်ကျပ်မှာ နည်းလှသည်တော့မဟုတ်ပေ။ လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက် သုံးပြားခေတ်ဖြစ်သဖြင့် ငွေတစ်ဆယ်၏တန်ဖိုးက များပြားလှသည်။ သခင်အောင်ဆန်းကလည်း မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာတွင် အဖိုးတန်စာများကိုရေးသားခဲ့သည်။"ဟု အစပျိုး၍ ရေးသားထားသည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့်မြန်မာ့အလင်းဦးတင်တို့ ဆက်နွယ်မှုအနီးအဝေး၊ အစိမ်းအကျက်ကို ခန့်မှန်းမိနိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။ နောင်တွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက မြန်မာ့အလင်းဦးတင်ကို လုံးဝယုံကြည်စိတ်ချပြီး ၎င်း၏အစိုးရအဖွဲ့ဝင်ထိန်းအဖြစ် ခန့်အပ်ခဲ့ခြင်းကလည်း မြန်မာ့အလင်းဦးတင်၏ စိတ်နေစိတ်ထား၊ အစွမ်းသတ္တိကို သိသာပေါ်လွင်စေသည်။ ဆက်လက်ကောက်နုတ်ကြည့်ပါမည်။

"သခင်အောင်ဆန်းသည် မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာတွင် ခေါင်းကြီးတချို့ဝင်ရောက်ရေးသားခဲ့ကြောင်း သိရှိရသော်လည်း ခေါင်းကြီးပိုင်းများတွင် မည်သူမည်ဝါရေးသားကြောင်း ရေးမှတ်လေ့မရှိသဖြင့် သခင်အောင်ဆန်းရေးသားသော ခေါင်းကြီးပိုင်းဟူ၍ ဖော်ပြရန်ခက်ခဲလှပေသည်။"ဟူ၍လည်းကောင်း၊ "ငါ့ ဇူလိုင်၊ ၁၉၄၆ထုတ် မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာတွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက ဖဆပလဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် အမေရိကန်လက်အောက်မှ လွတ်မြောက်လာခဲ့သည့် ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံအတွက် လွတ်လပ်ရေးသမ္မတလွှာကိုထည့်သွင်းစေခဲ့ရာ မြန်မာ့အလင်းဦးတင်ကလည်း ထည့်သွင်းပေးခဲ့သည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက ယင်းသမ္မတလွှာတွင် "ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံတော်ကြီး လွတ်လပ်ရေးရရှိသည့် ကောင်းမြတ်သော ဤအချိန် ဤအခါတွင် မြန်မာပြည်က ဖိလစ်ပိုင်အမျိုးသားများအား မေတ္တာပို့သလိုက်ပါကြောင်း မြန်မာပြည်သည်လည်း ဖြစ်နိုင်လျှင် ဗြိတိသျှအစိုးရနှင့် စေ့စပ်ခြင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ မဖြစ်နိုင်လျှင် လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းမှုများဖြင့်လည်းကောင်း၊ မကြာမီလွတ်လပ်ရေးရရှိလိမ့် မည်ဟု ယုံကြည်မျှော်လင့်လျက်ရှိနေပါကြောင်းဟူ၍ ထည့်သွင်းရေးသားထားပါသည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် အရည်အချင်းလည်းရှိ ကျေးဇူးလည်းရှိသူ မြန်မာ့အလင်းဦးတင်အား ၁၉၄၇ခုနှစ်၊ မေလတွင် ဖဆပလအဖွဲ့ချုပ်၌ ဘဏ္ဍာရေးမှူးအဖြစ် ကိုယ်တိုင်ခန့်အပ်ခဲ့သည်။" ဟူ၍လည်းကောင်း မြန်မာ့အလင်းဦးတင်ကို မှတ်တမ်းတင်ရေးသားခဲ့သည်။

လက်စသတ်တော့ မြန်မာ့အလင်းဦးတင်သည် ကန့်လန့်ကာနောက်ကွယ်က လူတစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့ပေသည်တကား။ ကျွန်တော်တို့ဤသို့ ပြောရပေတော့မည်။ ဆက်၍ပြောလျှင် မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းမှုသမိုင်း၌ အဓိကအခန်းကဏ္ဍမှ မဟုတ်သေးလည်း ဇာတ်ဆောင်များကို အကောင်းဆုံးပို့ဆောင်ပေးခဲ့သည့် ဇာတ်ပို့အနေဖြင့် သမိုင်းဝင်လူတစ်ယောက်ဟု ပြောပါက မှားမည်မဟုတ်နိုင်ပါ။ ထို့ပြင် နိုင်ငံရေးစနစ်အမျိုးမျိုးပေါ် ၎င်းကိုယ်တိုင်ဝန်ကြီး၊ လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ၊ ရွေးကောက်ပွဲကော်မရှင်ဥက္ကဋ္ဌ စသည်ဖြင့် ဇာတ်ဆောင်လုပ်ရသည့် ကာလမျိုးတွင်လည်း နိုင်ငံအတွက် ပြည်သူအတွက် တာဝန်ကျေရုံမျှမက အကောင်းဆုံးဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့သည်ကို တွေ့ရသည်။ နိုင်ငံအကြီးအကဲတိုင်းက စိတ်ချယုံကြည်ရသောသူဟူသည့်ကား တော်တော်တန်တန် အရည်အချင်းတော့မဟုတ်ပြန်လေ။ ရုပ်ရှင်ကားနှင့်ပြောလျှင် ဇာတ်ဆောင်ဆရာ၊ ဇာတ်ပို့ဆရာ ဆွတ်ခူးနိုင်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ စဉ်းစားကြည့်တော့ ထိုသို့ဆွတ်ခူးနိုင်ဖို့အတွက် မြန်မာ့အလင်းဦးတင်သည် မည်သို့သောအရာများကို အားကိုးအားထားပြုခဲ့သလဲဆိုသည်ကို စဉ်းစားစရာရှိသည်။ ရိုးသားခြင်း၊ ကြိုးစားခြင်းဟူသော သူတော်စင်တို့ထူးကိုနုလင်းမှုက အားကိုးအားထားပြုခဲ့မှုပေါ်လွင်သည်။ ကြိုးစားခြင်းဆိုရာ၌ ပညာ၏အခန်းကဏ္ဍကို ထည့်သွင်းပြောဆိုရမည်။ စင်စစ်ဦးတင်သည် ခုနစ်တန်းသာအောင်မြင်သော အလယ်တန်းကျောင်းသားတစ်ယောက်၏ ပညာသာရှိသူဖြစ်သည်။ ဒါက အတန်းပညာနှင့်ယှဉ်၍ ကြည့်ခြင်းဖြစ်သည်။ အဲဒီအလယ်တန်းကျောင်းသားက ဝန်ကြီး၊ လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ အထိ လုပ်နိုင်ခဲ့ခြင်းဆိုသော အစွမ်းသတ္တိနှင့်နှိုင်းစာပါက ၎င်းတို့ပညာသည် အလယ်တန်းအဆင့်တော့မဟုတ်ပေ။ ဘွဲ့ရကပင် ဘွဲ့လွန်တစ်ယောက်၏ ဉာဏ်စဉ်နှင့် ချိန်ထိုးစဉ်းစားစရာရှိနေ သည်။ ဒီနေ့ခေတ်ပြောနေသည့်စကားအရ လူသားအရင်းအမြစ်အတွက် "စံ"ပြုအပ်သည့် ပညာအရည်အချင်းရှိခဲ့သူဟု ဆိုရပေမည်။

မြန်မာ့အလင်းဦးတင်က အတော်ပင်လေ့လာသုတေသနပြုသင့်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဆိုသည်ကို ကျွန်တော်အကဲခတ်ကြည့်မိပါသည်။ တစ်ခါနိုင်ငံနှင့်လူမျိုးအတွက်လုပ်ပြီးလို့ ရရာပိုင်းရောက်ပြန်တော့ ပရဟိတလုပ်ငန်း၊ တရားဘာဝနာစီးမြန်းခြင်းလုပ်ငန်းတွေကို ဆက်လက်လုပ်လိုက်ပါသေးသည်။ ယနေ့နှင်းဆီကုန်းဘိုးဘွားရိပ်သာအကြောင်းပြောလျှင် မြန်မာ့အလင်းဦးတင်ကို မည်သို့မျှချန်ထား၍မရပါ။ နှင်းဆီကုန်းရောက်လျှင် ၎င်း၏ကြီးမားသောဓာတ်ပုံကြီးကို တွေ့ရပါလိမ့်မည်။

အရာအားလုံးသည် မြန်မာ့အလင်းဦးတင်၏ ကိုယ်ထူးကိုယ်ချွန်ကြီးစားမှုပေါ်ထွက်လာသော အောင်မြင်ကျော်ကြားမှုရလဒ်များဟုသာ ဆိုသင့်ပါသည်။ တစ်နည်းပြောလျှင် လူသားအရင်းအမြစ်တို့၏ ရေးဦးစံပြလူသားဟုဆိုလျှင် သူ့လုပ်ရပ်နှင့်သူ့ဂုဏ်ဒြပ်က ပို၍ဟပ်မိထပ်မံ ပေါလ်မိုမည်ပင်ဖြစ်သည်။

ပညာရှင်တို့၏တောင်သမန်ဝန်းကျင် ကွန်သယာ

Intellectuals' Shelter Around The Lake Taungthaman

“မင်္ဂလာပါ မဒမ်။ မန္တလေးက ကြိုဆိုပါတယ်။ နေကောင်းလားဗျ”

“မင်္ဂလာပါ။ မွန်စီယာ။ နေကောင်းပါတယ်ရှင်၊ ကျေးဇူးပါ။ ရှင်ရောဘယ်လိုလဲ”

“နေကောင်းပါတယ်ဗျ။ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ အခု ဘယ်အရပ်သွားမလဲ၊ မဒမ်”

“မနက် စောစော သာယာလိုက်တာ။ မန္တလေးက ကိုယ့်မြို့ကိုယ့်ရွာလို ဖြစ်နေတာမျိုး ကျွန်မလုပ်ချင်တာတွေအများကြီးပဲ။ စာရေးဆရာမကြီး လူထုဒေါ်အမာနဲ့ မနက် တစ်ဆယ်နာရီခွဲ ချိန်းထားတယ်။ ပြီးရင် အမရပူရတောင်လေးလုံးကျောင်းဆရာတော် ဦးပညာဇောတ...ဟဲ့... စာရေးဆရာကိုပညာ (အမရပူရ) လေ။ သူ့ဆီသွားမယ်၊ မွန်စီယာ”

“ဟုတ်ကဲ့၊ မဒမ်”

မန္တလေးမြို့၊ ချမ်းမြသာစည်လေဆိပ်တွင် ပြင်သစ်နိုင်ငံ ပါရီမြို့ဆော့တွန်းတက္ကသိုလ် အရှေ့တိုင်းဘာသာဌာန အငြိမ်းစားပါမောက္ခ မဒမ်ဘဲနိုကို ကြိုဆိုလိုက်သည်။ ပြင်သစ်အများအပြား မဒမ်ဘဲနိုသည် ငယ်စဉ်က မန္တလေး ဝိဇ္ဇာနှင့်သိပ္ပံတက္ကသိုလ်တွင် မြန်မာစာအဓိကဖြင့် မဟာဝိဇ္ဇာဘွဲ့ရ ယူရန် တက်ရောက်ခဲ့ဖူးသည်။ မန္တလေးတက္ကသိုလ် ရုက္ခဗေဒဌာနမှ ပါမောက္ခဖြစ်ခဲ့သူ ဒေါက်တာသန်းထွန်းနှင့် သူငယ်ချင်း ဖြစ်သည်။

မြန်မာနှင့်ပြင်သစ် နှစ်နိုင်ငံကြားတွင် ပထမဆုံး မြန်မာ-ပြင်သစ် အဘိဓာန်စာအုပ်ပြုစုသူ ဖြစ်သည်။ ထိုအဘိဓာန်စာအုပ်မှာ မြန်မာအက္ခရာ ‘က’ မှ ‘အ’ ထိ အက္ခရာစဉ်အတိုင်း မြန်မာစာနှင့် ပြင်သစ်စာကို ယှဉ်တွဲဖော်ပြသည်။ မိမိသိလိုသော ပြင်သစ်ဝေါဟာရကို ရှာဖွေရသည်မှာ အလွန်လွယ်ကူသည်။ အဘိဓာန်စာအုပ် အစမှအဆုံးထိ ၁၂ တွဲရှိပြီး သရုပ်ပြပုံများ ပါရှိသည်။ အဖိုး ဆန်းစောင်း၊ အတွင်း အဖြူအနက်နှင့် လျှောက်လွှာစာရွက်ဆိုက်ဖြစ်သည်။ စာအုပ်အားလုံးထပ်ပုံလိုက်လျှင် တစ်တောင်ကျော်ခန့် ထူသည်။

မန္တလေးတက္ကသိုလ်နှင့် မန္တလေးမြို့ခံ စာပေပညာရှင် အသိုက်အဝန်းတွင် ၁၁ နှစ်တိုင်တိုင် တရား ဝင်လာရောက်၍ မြန်မာစာပေကို လေ့လာကြိုးပမ်းခဲ့သူဖြစ်သည်။ မြန်မာစာပေနှင့် မြန်မာဘာသာစကားကို မြန်မာလူမျိုးများ အံ့ဩရလောက်အောင် ပြောဆိုနေသေးနိုင်သူဖြစ်သည်။ ပြင်သစ်လူမျိုးများထဲတွင် မြန်မာစာပေလေ့လာမှု၌ မဒမ်ဘဲနိုကိုသို့ ရှိမည်မထင်ပေ။ ပြင်သစ်နိုင်ငံတွင် မြန်မာအသင်း၏ နာယက ဖြစ်သည်။ အသက် ၇၀ ကျော်တွင် ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း ပင်းတယဒေသမှ ‘တောင်ရိုးစကား’၊ အသက် ၇၅ ဝန်းကျင်တွင် မကွေးတိုင်းဒေသကြီး ဂန့်ဂေါနယ်မှ ‘ယောသားနှင့်ယောစကား’ အစရှိသည့် မြန်မာနိုင်ငံ မြန်မာလူမျိုးများအတွက် အကျိုးပြုစာပေများကို ပြုစုခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

“မွန်စီယာ၊ အခုမှ ရှစ်နာရီခွဲပဲ ရှိသေးတော့၊ ကျွန်မမှာ အချိန်နှစ်နာရီလောက်ပိုနေတယ်။ မန္တလေးတက္ကသိုလ်စာကြည့်တိုက်မှာ တစ်နာရီလောက် စာဖတ်ချင်တယ်။ ပြီးမှ ဒေါ်အမာဆီ သွားမယ်လေ”

လူစိမ်းဆန်သော မန်တက္ကသိုလ်

တိုယိုတာခရက်စတာအဖြူရောင် ဆလွန်းကားဖြင့် မဒမ်ဘဲနိုကို တင်ဆောင်လာသည်။ ချမ်းမြသာ စည်လေဆိပ်မှ မန္တလေးဝိဇ္ဇာနှင့်သိပ္ပံတက္ကသိုလ်သို့ ရန်ကုန်-မန္တလေးလမ်းအတိုင်း မောင်းနှင်သည်။ ဘွဲ့နှင့် သဘင်ခန်းမတည်ရှိရာ အနောက်ဘက်ကမ်း ဝင်လာသည်။ အနောက်မှ အရှေ့သို့ မန္တလေးနိုင်ငံခြား ဘာသာတက္ကသိုလ်မြောက်ဘက်ဘေးလမ်းအတိုင်းမောင်းသည်။ တက္ကသိုလ်ဓမ္မာရုံတောင်တွင် မြောက်ဘက်သို့ ကွေ့ကာ မန္တလေးတက္ကသိုလ် မိန်းဘစ်လမ်း (ပင်မဆောင်)သို့သွားသည်။ ထို့နောက် အရှေ့တောင်တောင်တွင်တည်ရှိသော မန္တလေးတက္ကသိုလ် စာကြည့်တိုက်ခေါ် ဦးရာဇာတ်ခန်းရှေ့တွင် ကားကို ရပ်တန့်လိုက်သည်။

“မွန်စီယာ၊ ကျွန်မဆီမှာ ပြင်သစ်စာပေနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအဖွဲ့က ကြိုတင်ပြီး ကျွန်မအတွက် ခွင့်တောင်းထားလို့၊ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် စာကြည့်တိုက်မှာ စာဖတ်ခွင့်ပြုသည်ဆိုတဲ့ စာတစ်စောင်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ညွှန်ကြားရေးမှူးဒေါ်နီနီမြင့် (တက္ကသိုလ်များ သမိုင်းသုတေသနဌာန) ရေးပေးထားတဲ့ လိုအပ်သလို ကူညီပါဆိုတဲ့ စာတစ်စောင်လည်း ပါတယ်။ (ထိုစာကို အသုံးမပြုခဲ့ပါ) လိုအပ်ရင်ပေါ့။ ရှင်စာကြည့်တိုက်မှူးကို အကျိုးအကြောင်းပြောပြပါ။ အဓိက ကျွန်မအနေနဲ့ မန္တလေးမှာ မထင်မှတ်တဲ့ အချိန်ပိုလေးအတွင်း စာဖတ်ချင်လို့ပါရှင်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ မဒမ်”

မန္တလေးတက္ကသိုလ် စာကြည့်တိုက် ပထမထပ်သို့ နှစ်ဦးစလုံး တက်လိုက်သည်။ နံနက်ကိုးနာရီ ထိုးတော့မည်ဖြစ်၍ စာကြည့်တိုက်မှူးကို

ဆရာတော်ဦးပညာ (အမရပူရ)၊ မဒမ်ဘဲနိုနှင့်အတူ (၁၉၉၇)
(စာရေးဆရာတက္ကသိုလ်မောင်စောလွင်အမှတ်တရမည်စဉ်ပင်အောက်မှာ)

အဆင်သင့် တွေ့ရသည်။ မန္တလေးတက္ကသိုလ် စာကြည့်တိုက်တွင် ခေတ္တစာဖတ်ခွင့်ပြုပါရန် မေတ္တာရပ်ခံသည်။ စာကြည့်တိုက်မှူးက မန္တလေးတက္ကသိုလ် ပါမောက္ခချုပ်ထံ သို့သွား၍ ခွင့်တောင်းခံပါရန် ပြောသည်။ ထို့ကြောင့် စာကြည့်တိုက်ပေါ်မှ ဆင်း၍၊ မန္တလေး တက္ကသိုလ် ပင်မအဆောက်အအုံကြီး၏ တောင်ဘက်လှေကားခြေရင်းသို့ ကားဖြင့် သွားရပြန်သည်။ ကားပေါ်မှဆင်းပြီး တောင်ဘက်လှေ ကားကို တက်သည်။ ပင်မ အဆောက်အအုံကြီးထဲသို့ ရောက်သည်။ ပါမောက္ခချုပ်၏ နံ့ခန်းမှာ မြောက်ဘက်လှေကား၏ အတွင်းဘက် အရှေ့မှအနောက်သို့ မျက်နှာပြု ဖြစ်သည်။ နံ့ခန်းအနီးတွင် နံ့အကူဝန်ထမ်းတစ်ယောက် ရှိသည်။ နံနက်ကိုးနာရီ ထိုးပြီ။ ပါမောက္ခချုပ် ရောက်မလာသေးပါ။ ထို့ကြောင့် နံ့ခန်းထဲကို အကျိုးအကြောင်း ပြောထားနှင့်သည်။ ဆရာကြီးနှင့် တွေ့ဆုံ၍ စာကြည့်တိုက်တွင် ခေတ္တစာဖတ်ခွင့်တောင်းလိုကြောင်း ပြောလိုက်သည်။ ထိုအချိန်က မန္တလေးတက္ကသိုလ် ပါမောက္ခချုပ်မှာ (???) ဘာသာရပ်မှ ဆရာကြီး (??) ဖြစ်သည်။

မကြာမီ ဆလွန်းကားတစ်စီး မြောက်ဘက်လှေကားခြေရင်းတွင် ရပ်သည်။ ဝိနိဝိနိ အသားဖြူဖြူနှင့် လက်ဆွဲသတ္တောအနက်ကို ဆွဲကာ တက်လာသည်။ နံ့ခန်းထဲက ပါမောက္ခချုပ်ကို ကြိုဆိုသည်။ ပါမောက္ခချုပ်က နံ့ခန်းနှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ နိုင်ငံခြားသူ အဖွားအိုကို မသိသော အကဲခတ်သည်။

“..... သူတို့က ဆရာကြီးနဲ့ တွေ့ချင်လို့”

“ဘာကိစ္စလဲ”

“မန္တလေးတက္ကသိုလ် စာကြည့်တိုက်မှာ ခဏစာဖတ်ချင်လို့ ဆရာကြီးဆီ ခွင့်လာတောင်းတာ”

“ပြောလိုက်ကွာ၊ ချိန်းထားတာမဟုတ်ရင် အတွေ့မခံဘူး၊ စာဖတ်ချင်ရင် အ-ဆ-ည က ဒေါက်တာ ?? ဆီ ခွင့်သွားတောင်း”

ပါမောက္ခချုပ်နှင့်နံ့ခန်းထဲသို့ပြောနေသည့်စကားကိုအတိုင်းသားကြားနေရသည်။ ပြင်သစ်အဖွား အိုမှာ မန္တလေးတက္ကသိုလ်တွင် မြန်မာစာပါမောက္ခအငြိမ်းစား ဖြစ်သဖြင့်၊ မြန်မာစကားအကုန်လုံး နားလည် ပါသည်။ ကြားလျှင်ကြားချင်း အလွန်စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားသည်။ ဝန်ထမ်းမှာ မျက်နှာငယ်ဖြင့် အားနာစွာ လာပြောရှာသည်။ ဆရာကြီးကတော့ ခပ်မာမာပင်၊ နံ့ခန်းထဲသို့ တန်းဝင်သွားသည်။

“မွန်စီယာ၊ ပြင်သစ်နိုင်ငံ ပါရီမြို့ကို မြန်မာနိုင်ငံက ဆရာ၊ ဆရာမတွေ၊ ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားတွေလာရင် အစစအရာရာ ကျွန်မ ကိုယ်တိုင် အကူအညီပေးတယ်။ သူတို့အခက်အခဲတွေကို ဖြေရှင်းပေးတယ်။ ကျွန်မက မြန်မာတွေကို သိပ်ချစ်တာ။ ကျွန်မက မန္တလေးတက္ကသိုလ် ကျောင်းသူဟောင်းလေ။ ဆရာကြီးကို မသိပေမဲ့ ကျွန်မ နှုတ်ဆက်ချင်တယ်၊ စကားပြောချင်တယ်။ အခုကျတော့ သူစိမ်းဆန်လိုက်တာ၊ လူစိမ်း... ဆန်... ”ဟု ပြင်သစ်အဖွားအိုမှာ ဝမ်းနည်းပန်းနည်းဖြင့် အသံ ဆိုနှင့် သွားသည်။

“မဒမ်၊ ကျွန်တော် စိတ်မကောင်းပါဘူးဗျာ”

“အိမ်ရှင်အနေနဲ့ တစ်ပြည်တစ်ရွာက စဉ်းသည်ကို၊ ကျောင်းသူဟောင်းကို... ကျွန်မတို့ဆီမှာ ဒီလို မလုပ်ဘူး၊ သူပြောတဲ့ အ-ဆ-ည ဆိုတာ”

“အဆင့်မြင့်ပညာ ဦးစီးဌာနကိုပြောတာ၊ လမ်း ၈၀ နဲ့ ၃၅ လမ်းထောင့်မှာ၊ ဟိုမှာ ဒေါက်တာ??က ခိုဦးမှ၊ ခွင့်ပြု-မပြုခိုင်းတယ်၊ မဒမ်”
“အင်း... မန္တလေးတက္ကသိုလ်က မြို့တောင်ပိုင်း၊ အ-ဆ-ညက

တင်ထွန်း (မန္တလေး)

မြို့လယ်။ ခွင့်ပြုရင်တောင် သွားလိုက်ပြန်လို့ကန့်ကျန်မစာဖတ်ချိန်မရ လောက်တော့ဘူး။ ကျွန်မအကြီး ဒေါ်အမာအိမ်ကိုသာပို့ပါတော့ရှင်”

မန္တလေးတက္ကသိုလ်မှ လူထုပုံနှိပ်တိုက်နှင့် စာအုပ်ဆိုင်သို့ ကားမောင်းခဲ့သည်။ ရှေ့ရောက်သည်နှင့် တစ်ဆယ်နာရီခွဲ ကွက်တိဖြစ်သည်။ တိုက်သံတံခါးပွင့်လာကာ အမေလူထု ဒေါ်အမာနှင့် မဒမ်ဘဲနိုသည် ညီအစ်မအရင်းချာသဖွယ် ဖက်လှဲတကင်း နှုတ်ဆက်ကြသည်။

“မဒမ်၊ ကျွန်တော် ဘယ်အချိန် လာကြပြီဗျာလဲ”

“နေ့လယ် တစ်နာရီ၊ မွန်စီယာ၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

“အေး အေး သား၊ ဖြည်းဖြည်းသွား”ဟု အမေ ဒေါ်အမာက တိုက်ဝမှ ပြောသည်။

အမေ ဒေါ်အမာကအထဲမှ နှုတ်ဆက်ရှာသည်။ စာရေးဆရာ ညီပုလေးက မဒမ်ဘဲနိုကို ကားဆီသို့ ပို့ပေးသည်။

“အခု ဘယ်သွားကြမလဲ ဗျာ”

“အမရပူရ တောင်လေးလုံးကျောင်း ဆရာတော် ဦးပညာဆီသွားမှာ”

“ခင်ဗျား ကားမောင်းနိုင်တယ်နော်။ ကျွန်တော်ဖြင့် အပြင်ထွက်ကာ၊ ကားတွေ ဆိုင်ကယ်တွေ ရှုပ်လိုက်တာ။ သတိထား မောင်းနော်”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ခင်ဗျာ။ မနက်ဖြန် စစ်ကိုင်းဘက်က ညောင်ကုန်းရွာနဲ့ ဒေါင်းမရွာကို ပို့ပေးရဦးမှာ။ မဒမ်ဘဲနိုနဲ့ သူတပည့်က ‘ရွှေခတ်စက္ကူအကြောင်း’ ကို သုတေသနစာတမ်း လုပ်နေတာ။ အဲဒီကအပြန်ကမှ သူက စာအုပ်တွေဝယ်ရင်း အမေကိုလာနှုတ်ဆက်ဦးမှာ။ သွားပြီဗျ၊ တောင်သမန်”

ဆလွန်းကား အဖြူရောင်သည် မန္တလေးမြို့ ၈၄ လမ်းနှင့် ၃၂ လမ်းထောင့် လူထုပုံနှိပ်တိုက်မှ တောင်ဘက်ခုနစ်မိုင်ကွာ အမရပူရမြို့သို့ မဒမ်ဘဲနိုကို သယ်ဆောင်ခဲ့သည်။

တောင်သမန်ဝန်းကျင်မှ သုတေသီရဟန်း

‘အမရပူရ ရွှေမြို့တော်’မြောက်ဘက် ကျုံးမြို့နယ်ကို အနောက်စွန်ရန်မျိုးအောင်တံခါးမှ ဖြတ်သန်း၍ ‘မြန်မာ့ဘုံ’ နန်းမြို့တော်သို့ ဝင်သည်။ လက်ယာဘက်တွင် ‘ဆင်ကျိုရွှေရုံ’ အနောက်မြောက် မြို့ထောင့် ဘုရားကို မြင်ရသည်။ မန္တလေး-မြစ်ကြီးနား ရထားသံလမ်းကျော်သည်နှင့် လက်ဝဲဘက်တွင် ‘အောင်နန်းစံရာ’ ရွှေနန်းတော်ရာ၌ အဝါရောင် နန်းမြင့်နှင့် ရွှေတိုက်ကို မြင်ရသည်။ တောင်ဘက်မြို့နယ်ကို အနောက်စွန် နန္ဒာတံခါးမှ ထွက်သည်။

“တမ္ပဒီပ၊ တိုင်းချက်မဟု

ပန်းယ မြင်စိုင်း၊ စစ်ကိုင်း အင်းဝ

ရံကြ ရေညို၊ မြလှိုင် ရောင်ပြေး

မန္တလေး ကို၊ ပေး ရွှေဗျာဒိတ်

အတိတ် နာဂတိ၊ မင်းမြတ်ရာစာ

စကြာမင်း ထုံး၊ ဇမ္ဗူလုံးကို

အုပ်ဖုံးတေဇာ၊ တန်ခိုးပြာ၍

မဟာ အမရ ပူရ ရွှေပြည်

သာမောစည်သည်။ ၊

နတ်ပြည်တည် ယိုးဖွယ်တည်လေး” ဟူ၍ သက္ကရာဇ် ၁၁၄၃ နှစ် တပေါင်းလဆန်း ၁၀ရက် စနေနေ့က စပ်ဆိုပြီးစီးခဲ့သော ‘အမရပူရမြို့သို့ ၁၂ ရာသီလူးတား’ကို တောင်သမန်အင်း မြောက်ဘက် ကန်ပေါင်ပေါ်တွင် ကားမောင်းရင်း ရွတ်ဆိုလိုက်သည်။

“ဟုတ်လှချင်လား၊ မွန်စီယာ၊ ဆွဲဆွဲငင်ငင်နဲ့ ဆိုတဲ့အသံ ကောင်းလိုက်တာ”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ မဒမ်။ ‘လူးတား’လို့ ခေါ်ပါတယ်။ အသံရွည် ရှည်ဆွဲဆိုရတဲ့ လေးလုံးစပ် ကဗျာတစ်မျိုးပါ။ အမရပူရမြို့အကြောင်းကို ခရစ်နှစ် ၁၇၈၁ က စာဆိုတော်ဦးယာစပ်ဆိုခဲ့တာပါ ခင်ဗျာ”

မန္တလေးရတနာပုံစံတောင်ဘက်အုတ်မြို့နယ်နှင့်ကျေးအကြား အနောက်မှအရှေ့သို့ ကားမောင်းနေရ သကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။ တောင်ဘက်ခြမ်းတွင် တောင်သမန်အင်း၊ မြောက်ဘက်ခြမ်းတွင် အုတ်မြို့နယ်လက်ကန် ဆုံးသည်နှင့် အနောက်တောင် မြို့ထောင့် ရွှေလင်းပင်ဝှံဘုရားကိုတွေ့ မြင်ရသည်။ ဘုရားအနောက်ဘက်တွင် အမရပူရရွှေမြို့တော်အနောက်ကျုံးသည် ကိုင်းပင်၊ မြက်ပင်၊ ရှင်မွေးလွန်းပင်အပြည့်နှင့် တောင်မြောက်တန်းလျက် တိမ်ကောနေသည်။ ဘကြီးတော်မင်း ၁၈၅၀ခုနှစ်ကတည်ခဲ့သော အမရပူရစည်းခုံတော် (ပုထိုးတော်ကြီး)နှင့် မန္တလေး-မြစ်ကြီးနား မီးရထားလမ်းထောင့်မရောက်မီ တရုတ်တန်းလမ်းအတိုင်း တောင်သို့ မောင်းနှင်သည်။ လမ်းအနောက်ဘက်တွင် ကွမ်းယင်စိဘုံကျောင်းနှင့် နန်းရံဘုရား၊ အရှေ့ဘက်ခြမ်းတွင် ကျော်အောင်စံထားနှင့် မဟာဂန္ဓာရုံကျောင်းတိုက်ကို ဖြတ်သန်းသည်။ ရွှေမုဋ္ဌောမဟာသိမ်တော်ကြီး ဘုရားနှင့်အောင်ခြင်းရှစ်ပါးကျောင်းတိုက်ကို လွန်သော် သက္ကဋ္ဌာနဘုရားနှင့် တောင်မင်းကြီးဘုရားကို မျက်နှာမူနေသော တောင်သမန်အင်းစောင်းမှ ဆရာတော်ဦးပညာ ဇောတ၏ တောင်လေးလုံးကျောင်းတိုက်သို့ ဆိုက်ရောက်သည်။

“ဘုန်းဘုန်း၊ နေကောင်းလား ဘုရား”

“ဟာ မတွေ့တာတောင်ကြာပြီ၊ နေကောင်းတယ်၊ မင်းရော”

“တင်ပါ၊ နေကောင်းပါတယ်ဘုရား၊ ဧည့်သည်ပါတယ်၊ နိုင်ငံခြားသူ

စာရေးဆရာ(၂၀) ဆို

ကျွန်တော်သည် အများသိပြီး လွန်လေပြီးသော ပညာရေးကိစ္စအဝဝ တို့ကို အကြောင်းသိပြီး ပြောဆိုကာ ဆေးခြောက်ရေချိုးညောင်ခြင်းတို့ကို သူတစ်ဦးတော့မဟုတ်ပါ။ ဆိုရေရန် ဆိုထိုက်လှသဖြင့်သာ အကျိုးသင့် အကြောင်းသင့်ထောက်ခံချက်အတိုင်းပြုခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူ လွန်ခဲ့သည့် မေ(၂၀)ရက်နေ့က ကြံ့ချီသွေးသုံး ချက်ကော်သံဟု တင်စား ပြောဆိုနိုင်သည့် စကားသံတို့ မိမိယာထက်ပိုလွန် လာခဲ့ပြီဖြစ်ပါသည်။ "ကျွန်တော် တို့ပါတီမှာ အရည်အချင်း အတွေ့အကြုံရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေအများကြီးရှိပါတယ်။ နိုင်ငံတာဝန်တွေကို အောင်အောင်မြင်မြင် နဲ့လုပ်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ အဲဒီလို ခဲ့တဲ့အတွက် အကြံနဲ့ ဒီနေ့အာဏာရအစိုးရကို ကျွန်တော်တို့လိုအပ်တဲ့အပိုင်း တွေမှာ တိတိကျကျပြောနေပါတယ်။ ဒီအပိုင်းတွေမလုပ်သင့်ပါဘူး။ ဒါတွေ မလုပ်သင့်ပါဘူး။ ဒါတွေလုပ်ရမယ်။ ကျွန်တော်တို့ပြောပါတယ်။ သို့သော် ကျွန် တော်တို့ ဒီလိုပြောတဲ့ဟာကို လိုက်မ လုပ်ရကောင်းလားလို့ ကျွန်တော်တို့ က လူထုကိုလမ်းပေါ် ဆွဲတင်တဲ့ အ လုပ်မျိုးမလုပ်ပါဘူး။"(၂၂-၅-၁၈၈၆ ထုတ်ဝေတော်ခံရန်၊ နာ-၂၈ပါ ကြည့်ရှုရန် မိန့်စကား)

စေတနာတော်ကွဲဝေ ကမ္ဘာဝံ့ ခါမိ(ဘိက္ခုဝေ-ကိလေသာအညစ်အ ကြေးမှဝေးစွာရှောင်ရှားအံ့ချစ်သား တို့၊ စေတနာ-ရည်ရွယ်မှန်းထားစေ ဆော်ချက်အား အဟံ-ငါသည်၊ ကမ္ဘာ- အလုပ်ကံဖြစ်အကျိုးသစ်ပေါ်ရာအ ကြောင်း တရားဟု ဝါမိ-ဟောကြား ပေ၏။)(ဆန္ဒအာရုံ၊ နိဗ္ဗေဒိက သုတ်) ဤကားရှင်တော်မြတ်ဘုရား ၏ထင်ရှားလှသောတရားဖြစ်ပါ၏။ ကျွန်တော်တို့သည် စေတနာဖြင့် စေတနာဖြင့် ရှေ့ဆောင်၍ ကိုယ်နှုတ်စိတ်တို့ဖြင့် အမှု ကိစ္စတွေကို ဆောင်ရွက်ကြသည်။ ထို့ ကြောင့် ရည်ရွယ်မှန်းထားစေတနာ တရားကို(အကျိုးဖြစ်ရန်) အကြောင်း ကံဟု ခံယူလိုက်နာကျင့်ဆောင်ကြ ပါ၏။ မည်သို့နည်းဟူမူ-ကောင်းမှု တစ်ခုခုပြုခဲ့ပါက စွန့်လွှတ်အနစ်နာခံ လိုမှု(အလောဘ)၊ မေတ္တာရှေ့ထားမှု (အဒေါသ)၊ ပညာမရှိစိမိပြတ်ရှိမှု (အမောဟ)ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်များ ဦး တည်ထားကြသည်။ ထိုမှတစ်ဖန် မကောင်းမှုမှန်သမျှ ပြုကြပြန်လေသော် ရယူလိုသော ရမ္မာဓိ(လောဘ) ခက်ထန်ရက်စက်နိုင်စွမ်းရှိသော(ဒေါသ) တွေဝေမိုက်မဲတစ်ခုသဘော (မော ဟ)ဟူသောရည်ရွယ်ချက်များ ဦးတည်ထားရှိကြပါ၏။ ဤသို့ဖြင့် စေတနာ သည်ကား ကောင်းမှုအတွက် ကောင်းမှုရှေ့ဆောင် မကောင်းမှုအတွက် မကောင်း မှုရှေ့ဆောင်ရည်ရွယ်မှုမှန်ချစ်သော။ ထိုနှစ်မျိုးမျိုး မပြား ကျွန်တော်တို့ ကိုယ်အား ကျွန်တော်တို့ဆင်ခြင်လေသော် တွေ့နိုင်ပါ၏။ ကျွန်တော်တို့သည် ကောင်းမှုဖြစ်စေ၊ မကောင်းမှုဖြစ်စေ(အကြောင်းသင့်တိုင်း)ပြုနေကြမည် မဟုတ် ပါလား။

နိုင်ငံနှင့်ချီကြည့်ပြန်လေသော် တိုင်းပြည်နှင့်လူမျိုးအပေါ် စေတနာ ထားလျက်(ဝါ)စွန့်လွှတ်အနစ်နာခံ၊ မေတ္တာအပြည့်အဝအပ်နှံလျက် သတိတမန် ဉာဏ်မြောက်တတ် ပညာစွမ်းချွန်းအပ်ဖြင့် အုပ်ကာတိုင်းပြည်နှင့်လူ မျိုးအတွက် ကြီးပွားဆောင်ရွက်သွားသူမှာ (က) ဖခင်ဗိုလ်ချုပ်၊ (ခ) ဗိုလ်နေဝင်း၊ (ဂ) ဗိုလ် သန်းရွှေ၊ မည်သူဖြစ်ပါသနည်း။ ရှင်းလိမ့်မည်ထင်ပါသည်။ ဖခင်ဗိုလ်ချုပ်မှ တစ်ပါးအခြားမရှိပါ။ အခြားသူနှစ်ဦးကား ကိုယ်ကျိုးသက်သက်ရှာသွားကြ သူများချည်းဖြစ်ပါ၏။ ဖခင်ဗိုလ်ချုပ်သည်သာ တိုင်းပြည်နှင့်လူမျိုးအပေါ် ကောင်းမှုရှေ့ဆောင်စေတနာအပြည့်အဝ အကြွင်းမဲ့ထားရှိသွားသူဖြစ်ပါသည်။ သူမှ တစ်ပါး အခြားသူနှစ်ဦးကား တိုင်းပြည်အတွက် မကောင်းမှုရှေ့ဆောင်စေတနာပြုခဲ့ သူများဖြစ်ကြပါသည်။ သို့သော် ယင်းသူတို့ကား ခေသူများမဟုတ်ကြ။ အရည် အချင်းအတွေ့အကြုံရှိသူများဖြစ်ကြပါ၏။ ဗိုလ်နေဝင်း၊ ဗိုလ်သန်းရွှေလက်ကျ အဆက်ဆက်သော ဗိုလ်တကာဗိုလ်များမှာ ပြောရလောက်အောင်ပင် ရာထူး ခွဲရမရမက အာဏာကိုလွှဲပြောင်းအားကြီးလှကြပါ၏။ သို့သော် ပြည် သူတို့ကားမဟုတ်၊ တစ်ကိုယ်စာမိသားစုဘဝနှင့် သူတို့၏မဟာကျေးဇူးရှင် လက် တစ်ဆုပ်မစာရာသမားများတွက်သာတည်း။

သူတို့၏စေတနာ(ဝါ)ရည်ရွယ်ချက်ကား တိုင်းပြည်နှင့်လူထုဘက်သို့ မဟုတ်ကြလေသဖြင့် သူတို့နှင့် ပြည်သူ-ဘဝများခြားနေခဲ့ကြခြင်းဖြစ်ပါ၏။ ဖခင်ဗိုလ်ချုပ်ကဲ့သို့ အမျိုးသားခေါင်းဆောင်၊ လူထုခေါင်းဆောင်ဖြစ်မလာ ရုံမက လူထုချစ်ဖတ်ဖြစ်နေကြရသည်မှာ ယနေ့တိုင်ပြော၍ မပြီးနိုင်သော ရင်ကြားစေတနာသက်သေပင်။ ရှင်းစွာဆိုရသော် ယင်းသူ၏အရည်အချင်းနှင့် အတွေ့အကြုံများသည် ပြည်သူကိုဘာလုပ်ဖို့ရာသာ အသုံးဝင်ခဲ့ပါသည်။ ထို အရာများကို အဘယ်ကဲ့သို့ အသုံးချခဲ့ပါသနည်း။ ယနေ့ထိလည်း သူတို့တွင် အရည်အချင်းများရှိကြောင်း၊ အတွေ့အကြုံများရှိကြောင်း တဖောင်းဖောင်း ပြည်တန်ခိုးပြနေဆဲဖြစ်ပါ၏။ ထိုအသံများကား အာဏာဝန်ခံအသံများဖြစ်ပါသည်။ တစ်ပါးထူးခြားလှသောအသံများမဟုတ်ကြပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယင်း သူ၏တွေ့ မျိုးဆက်လက်ကမ်းလျက်နှစ်(၅၀)ကျော် (၆၀)နှစ်ပီး ဗိုလ်တကာဗိုလ် လုပ်ခဲ့ကြပြီးပြီမဟုတ်ပါလား။ တိုင်းပြည်နှင့်လူထုနှစ်ဦးသားသည်သာ အဖတ် တင်ကုန်ခဲ့ကြပါ၏။ ထိုသူများက ယခုတစ်ဖန် ဘာများကြံဆကြပြန်ပါသနည်း။ အားမနာတမ်းပြောရလျှင်ဖြင့် တိုင်းပြည်ခေါင်းဆောင်ချစ်ခြင်းအာဏာသက် တလွှတ်သဘင်ခန်းမကြီးများအတွင်းသို့ဝင် ဘီလီကလားဆိုးများကို ခေါ်

သွင်းလာခဲ့သူများမှာ သူတို့သာမဟုတ်ပါလား။ သူတို့သည်ကား သခင်အားရ ကျွန်ုပ်လုပ်ကြရာ၌ မည်မျှတတ်နိုင်ကြပါသနည်းဟူမူ နဝတခေတ်ကိုပြန် ပြောင်းသတိရမိလာပါတော့၏။

ထိုစဉ်ကာလ ပညာရေးဝန်ကြီးဆိုသူက နဝတခေတ်ရေးရာမျိုးမျိုး မြန်မာ နိုင်ငံပညာရေးကော်မတီဥက္ကဋ္ဌဆိုသူနှင့်တိုင်ပင်ကာ ကြံ့တို့၏ခေါင်းမူအစိတ် အပိုင်းများကိုတင်ပြခဲ့သည်ဆိုပါ၏။ လူငယ်တိုင်းတို့အား ဆင်ခြင်ကမ္ဘာ ကြည့်ကြည့်မြင်တတ် နည်းပါးသိမ်မွေ့သွားစေရန်အလို့ငှာ တက္ကသိုလ်များ တွင် ဒဿနပညာသင်ကြားခြင်းကို ဖျက်သိမ်းရန်လုပ်ကြံခဲ့ဖူးပါ၏။ ထိုရော အခါတွင် သူတို့အရှင်ကြီးက "ဟ ဟ ဟေ ကောင်တွေမလုပ်နဲ့၊ မလုပ်နဲ့ ဒီတိုင်း ပြည်ကလူတွေဟာ စကတည်းက သုံးစားမရအောင် ညံ့ဖျင်းနေတာ။ အဲဒါ ပါမသင်ကြရရင်တော့ တိုင်းတာတောင် မလုပ်တတ်တော့ဘူးဖြစ်သွားမယ်ကွ။"

ပပြောချင်လေပေ ပြောလိုက်ပါရစေ

မလုပ်ပါနဲ့ကွာ"ဟု သတည်း။ ယင်းသို့မလုပ်ရလေသောအခါ အခြားနည်းကို လှည့်သုံးပါလေတော့သည်။ တက္ကသိုလ်ကောလိပ်အသီးသီးမှ တက်ကြွသော ကြက်ဖကြီးများကို ချုပ်တန်ချုပ်၊ ဖြုတ်တန်ဖြုတ်ရန်အလို့ငှာ ဆရာ ဆရာချင်း သပ်သွင်းလေတော့၏။ ၁၉၉၈ တွင်ဖြစ်ပါ၏။ မြန်မာနိုင်ငံပညာရေး ကော်မတီ ဥက္ကဋ္ဌ/နဝတခေတ်ရေးရာမျိုးမျိုးဖြင့် ဥပဒေပညာအပါအဝင် ဝိဇ္ဇာမေဂျာများ တွင် Day/အသေးသင်မခွဲ သာမန်ဘွဲ့လက်မှတ်တင်ပြနိုင်လျှင် ထိုသူအား ပါမောက္ခ(ဌာနမှူး)က လူတွေ့စစ်ဆေး(စာမေးပွဲမဟုတ်၊ အင်တာဗျူးမဟုတ်) ပြီး တက္ကသိုလ်ဆရာ(ကျ)တာအဖြစ် ရွေးချယ်ခန့်ထားစေ။ အမှတ်စာရင်း တင်ပြ ရန်မလို။ လူမှုရေးဆောင်ရွက်မှုအထောက်အထားသာ တင်ပြရမည်ဟူသော (ပါမောက္ခ/ဌာနမှူး)တို့တွက်တာ ခွင့်ရှာပွဲကြီးဖြစ်ရုံမက)မဟာဗလချောင် တက္က သိုလ်ဆရာ၊ ဆရာမရွေးချယ်ပွဲကြီး ပွဲချီးကျင်းပစေပါတော့၏။ ဤသို့ဖြင့် ပင် ထိုစဉ်က ခေတ်စားနေသော မိုက်ခရိုဘာဂျာခေါက်များအသုံးချ စာဖြေပွဲဝင် အောင်ပွဲဆင်ခဲ့သည့် ကူးချဲ့တဲ့ရုများပွဲတော်ကြီးဖြစ်ခဲ့၏။ သူတို့အသီးသီး၏ လက်ဝယ်ကိုင်ဆောင်လာကြသည်က (ဘွဲ့လက်မှတ်နှင့်အတူ) ထိုစဉ်ခေတ် တစ်လျှောက်တန်ခိုးမောက်ခဲ့သည့် ကြံ့မဟာလူမှုရေးအသင်းကြီး၏အသင်း ဝင်ကံကြီးများကိုယ်စီတည်း။

ပါမောက္ခ/ဌာနမှူးကြီးများ၏ (ဟင်းဖတ်ကြီးရာမျက်နှာပါ) ကြိုက် ခြင်းခံရသူ ကူးချဲ့တဲ့အမျိုးကား တောင်နှင့်ချီလျက် (တက္ကသိုလ်ကောလိပ် အသီးသီးတွင်) မတန်မရာ ဆရာ၊ ဆရာမဖြစ်လာကြတော့၏။ ထိုသူများသည် ကွာလ်မိုင်းမဖြစ်ကြပါဘဲ မဟာဘွဲ့သင်တန်းတက်ရောက်ခွင့်ပါ (အထူးအချောင် အခွင့်အရေး)ကို အပိုဆုအဖြစ်ရကြသည်။ ထိုသင်တန်းကိုလည်း စာမေးပွဲ နှစ်ကြိမ်ဖြေ(မအောင်မချင်းဆပ်ပင်ဖြေ)ကာ ကျမ်းရေးသားတင်သွင်းရန် မလို ဘဲ မဟာဘွဲ့ကိုပါရကြပါတော့သည်။ ဤသို့ဖြင့် ဘွဲ့ကြွေတွင် "အဝိဇ္ဇာဘွဲ့"ရ ခဲ့သူများအနက် လက်ဖက်ထုပ်တတ်သူ မောင်ထူး/မယ်ထူးများကား တက္က သိုလ်တွင် ဆရာ၊ ဆရာမဖြစ်လာကြလျက် လွန်စွာမျက်နှာပြောင်လှသည့် "မဟာအဝိဇ္ဇာဘွဲ့"ကြီးများကိုပါ အရှက်မဲ့စွာဆွတ်ခူးရရှိကြလေသည်။ ထိုသူ များက တက္ကသိုလ်များတွင် အမေရိကန်အပုတ်ချီ ဆရာချင်းသာမက ကောင်း သားများကိုပါ နဝတသိုလ်ကောလိပ်သို့ ကြံ့မဟာ သဘင်တစ်ခေတ်၏လက် ရွေးစင်ပညာဖျက်ခြင်းကြီးများ ကာလကြာမြင့်သည်နှင့်အမျှ ဦးချီ(ချီ)များပါ ကိုယ်စီပေါက်၍ ပညာဇာတ်ကြီးကိုကန်သရော၊ ဝေ့သရောနှင့် ပျော်ပျော်ကြီး ဖျက်နိုင်ခဲ့ကြလေ၏။ ထိုသူတို့ကိုယ်စီများကား ငါသာပါရရ၊ ဒေါက်တာ၊ ပါမော က္ခ၊ ဌာနမှူး၊ ဒု. . . ဟူး. . . ဟူး အစွဲထပ်ပြန်ရုံမလွဲ၍ တိုင်းပြည်၏ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ နိုင်ငံရေးစသည့် စသည် ရောရာအဖြာ ဖြာတို့တွင် မည်သည့်နယ်ပယ်၌မျှ အသုံးမဝင်၊ အသုံးမတည့်ပါဘဲ ပြည်သူ၊ ဘဏ္ဍာ၊ လစာရိက္ခာ အချောင်ဝါးနေကြသည်မှာ (ကျွန်ုပ်ပြော အပိုဝင်ငွေရှာ ခွက်စောင်းခတ်သည်ကပါသေး) ပြည်သူတို့နဲ့စာပန်း ငရဲကဏ္ဍဆန်နေကြလေ ပြီ။ ဟုတ်ပါ၏။ ယင်းသူတို့ကား ဖော်ပြခဲ့ပါကြည့်ရှုကြီးပြောသော အရည် အချင်းရှိ သူများ၊ အတွေ့အကြုံရှိသူများ နိုင်ငံတာဝန်ခံလာဆင်များကို အောင်အောင်မြင်မြင် လုပ်ဆောင်နိုင်ခဲ့ကြသူများဖြစ်ပါပေတော့သည်။

ကြံ့ဥက္ကဋ္ဌကြီးက ဆိုပြန်ပါသေးသည်။ "လူထုကိုလမ်းပေါ် ဆွဲတင်တဲ့အ လုပ်မျိုးမလုပ်ပါဘူး"ဟုသတည်း။ မသိ၍မေးကြည့်ချင်မိပါသည်ခင်ဗျာ။ ယနေ့ ခေတ်လူထုသည် တစ်ဦးတစ်ယောက်က(သို့မဟုတ်) တစ်စုတစ်ဖွဲ့က လမ်းပေါ် ဆွဲတင်ရုံနှင့် ရောရောယောယောင်ယောင်မောင်ဘမောင် လုပ်တတ်ကြလိမ့်မည်ဟု ယူဆနေပါသလား။ ယောင်တတ်သူများရှိပါသည်ဟုဆိုကြားအံ့။ ထိုသူများကား သုံးထောင်ယူကာ ဒေါက်တာအား လိုက်လူစားများသာဖြစ်ကြပါလိမ့်မည်။ အများ/အမုန့်၊ အဆိုး/အကောင်း၊ အကျိုး/အကြောင်း ခွဲခြားသိနားလည် မှုဖြင့် ပြည်သူ့ဆန္ဒအမှန်ကို ကိုယ်တိုင်ပါမန်နာစွာ ခံစားကြရ၍ လမ်းပေါ်တက် လာသူများမဟုတ်ကြပါ။ လူထုသည်များမှန် ဆိုးကောင်း၊ ကျိုးကြောင်းခွဲခြား သိမြင်သည့်ဉာဏ်(Conscientiousness)နှင့်ပြည့်စုံနေကြပြီ ဖြစ်သည်မှာ ရှစ်လေး လုံးကာကတည်းကပင်။ ယူနိုင်ခြင်းတိုင်း ချဲ့ထွင်ကြမည်သူများမဟုတ်ပါတော့ချေ။

ဤနေရာတွင်ပညာရှင်ကြီးတစ်ဦးကို ကျွန်တော်တို့သတိရမိလာပါ၏။ သူကားမူလ ထာဝရဘုရားသခင်ကို လွန်စွာရှိကျိုး၊ ဘာသာရေးအမှီးအကာ အောက်၌ ရှင်သန်လျက် ဘာသာရေးဗေဒပညာရှင် (Theologist)ဖြစ်ခဲ့ကာ နောင်သောအခါ ပညာရှင်၊ ဘာ သာရေးတွေ့ကုန်သွားကာ ထာဝရဘုရားဟူသည်မရှိ။ သဘာဝတရားသာရှိဟု ပီတိအယူပြောင်းလေသဖြင့် အနောက်ကမ္ဘာမှဖယ်ကြည့်ခံခဲ့ရသော ကျမ်းပြုအ ကျော်(ခေတ်သစ်၏ အကြီးကျယ်ဆုံးကျမ်းလူမျိုးနှင့် အကြီးကျယ်ဆုံးခေတ်သစ်ဒဿနပညာရှင်)ဘားရွတ် စပီနိုဇာ (Baruch Spinoza)(၁၆၃၂-၁၆၇၇)ဖြစ်ပါ၏။ သူက ဤသို့ဆိုခဲ့ပါသည်။ "The more a government strives to curtail freedom of speech, the more obstinately is it resisted; not indeed by the avaricious, but by those whom good education, sound morality, and virtue have rendered more free. Men in general are so constituted that there is nothing they will endure with so little patience as that views which they believe to be true should be counted crimes against the laws. Under such circumstances they do not think it disgraceful, but most honorable, to hold the laws in obhorrence and to refrain from no action against the government." (အမှီးရအနေဖြင့်လွတ်လပ်စွာ ပြောဆိုခွင့်ကို ကန့်သတ်ရန်ကြိုးစား လေ ဤကြိုးစားမှုသည် ခေါင်းမာစွာ တွန်းလှန်မှုနှင့် ရင်ဆိုင်ရလေဖြစ်၏။ တွန်းလှန်သူများသည် ဝိသမလောဘ သားများမဟုတ်ကြ။ စင်စစ်ယင်းသူတို့ကား ကောင်းစွာ ဆည်းပူးလေ့ကျက်ခဲ့သော ပညာရေး၊ အပြစ်ဆိုးယုတ်ရာမရှိသော ကိုယ်ကျင့် တရားနှင့်ပိုမိုလွတ်လပ်သည့် စိတ်မျိုးရှိအောင် ကံတရားကဖန်တီးပေးလိုက် ခြင်းခံရသူများသာဖြစ်ကြ၏။ ယေဘုယျအားဖြင့်လူအများသည် ၎င်းတို့နှင့်ဆန့် ကြားသတ်မှတ်ခြင်းခံရခြင်းလောက် သူတို့သည် မခံနိုင်သောအရာ သာမရှိ အောင် ရှင်သန်ရပ်တည်နေကြသူများဖြစ်ပါ၏။ ဤသို့သောအခြေအနေမျိုး ပေါ်လာလျှင် သူတို့သည် ဥပဒေများကို စက်ဆုပ်ရွံ့ရှုခြင်းနှင့် အစိုးရကို ဆန့် ကြည်သည့်အပြုအမူများအား မချုပ်တည်းခြင်းတို့ကို ရှက်(ကြောက်)ရောသူ မယူဆတော့ဘဲ ဂုဏ်ယူစရာအဖြစ်ဆုံးဟုသာ ယူဆလာကြတော့သည်။)

ကျွန်တော်တို့သည် အထက်ဖော်ပြပါ စပီနိုဇာပြောသကဲ့သို့သော ပညာ ရပ်ဆန်သည့်စကားများကို ထုတ်မပြောတတ်ကြသော်လည်း တွေ့ကြုံမြင်ရ တဲ့သည်ကား အလိုအလျောက်ပင် စပီနိုဇာဆန်လွက်ရှိကြပါ၏။ လမ်းပေါ် ဆွဲတင်တိုင်းတက်မည့် သူများမဟုတ်သကဲ့သို့ သိုးချေထားသော ဝံ့လွေနှင့် ချစ်ကျွမ်းဝင်ရုံမတတ်ကာ ပုံအလိုက်ကြမည့် သူများလည်းမဟုတ်ကြ။ သို့ သော်ငြားလောကဓမ္မတာ ဆန့်ကျင်ဘက်နှစ်ပြားတို့ အသေအချာရှိသေးလေ သည်မို့ သေမထူး နေမထူး သူများလည်း ရှိနိုင်/တွေ့နိုင်ကြပါ၏။ ထိုသူတို့ ကား ဝံ့လွေများနှင့် ပေါင်းဖော်ယှဉ်တွဲအစိုးအရင်းခံရန် အမုန့်ပင် အသင့်ရှိ နေနိုင်ပါ၏။ ယနေ့ ကြားကြားနေရသော လက်မည်းကြီး ကားယင်းသူတို့၏ အခေါ်အဝေါ်တိုင်းကိုအစိုးအရင်းခံရခြင်းဖြစ်ပါ၏။ အကယ်၍သာ ကျွန်တော်တို့ရွာတွင် သူရွက်ပုများ၍ စပီနိုဇာက အရေအတွက်အားဖြင့် ပိုနည်းလေသော် ဝံ့ လွေတို့ အကြိုက်အမှိုက်ကမ္ဘာ အမှိုက်ရွာသာဖြစ်ရပါလေဦးတော့မည်။ ထို့အ တွက် အနည်းစုသော စပီနိုဇာတို့ဘာလုပ်ကြမည်နည်း။ ငြိမ်းချမ်းကမ္ဘာငြိမ်း ချမ်းရွာတည်ဆောက်ရန် ဆက်လက်ရင်းနှီး သွေးချင်းချင်းနီကြရဦးမည်သာ။

ဖိလစ်ပိုင်မှာဒူတာတေး. . . မလေးရှားမှာ မဟာသီဟာ. . . သူတို့ရွာ သားတွေ ညီညွတ်လိုက်ကြပုံများ. . . အားကျစရာပါတကား. . . ကျွန်တော် တို့မှာတော့ များလိုက်တဲ့ပါတီ။ စည်လိုက်တဲ့အကြမ်းဖက်လက်နက်ကိုင်များ၊ ညီညွတ်မှုဟူ၍ မူလနှင့်ပင်ရှုစရာမရှိ။ ကွဲလိုက်. . . ပြလိုက်ကြသည်များ. . . သူကဘာ. . . ငါက ဘာ. . . အကြောင်းပြရာ တစ်လေကြီးရှိမယမို့ အဓိက ဦးတည်ထားကြသည်များကတော့ အာဏာ. . . အာဏာပယ်မ၊ အက် ကြောင်းရာဇဓမ္မတာ၊ စီးပွားရေးကန့်ချာ။ ပညာရေးက ဗလချာ၊ ကျန်းမာရေးက အသပြာ၊ အားကစားကျွမ်းကျင်တော့ မရေရာ၊ ကျန်သည်အရာများကလည်း ကုရာနတ္ထိဆေးမရှိ၊ ရင်လေးစရာအတိ၊ မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ. . . ကျွန် တော်ကတော့ အမေရိကန်ယုံကြည်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီးမင်းအောင်လှိုင် ကိုလေးစားသည်။ သမ္မတကြီးဦးဝင်းမြင့်ကို ကိုးစားသည်။ သုံးလွန်းတင်မကြီး ခေါ်ခေါ်မြည်မအံ့. . . ဆိုသကဲ့သို့ (ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသုံးဦးတို့ဖြင့် လွန်းတင် လက်)တက်ညီလက်ညီ ကြီးပွားကြလျှင်ဖြင့် ရင်လေးစရာများပြေအေးသွား မည်။ ဘေးဘယာရန်အပေါင်းတွေ ဝေးကွာကာညောင်းသွားမည်ဟု ထင်မြင် ယူဆနေမိကြောင်းပါခင်ဗျာ။

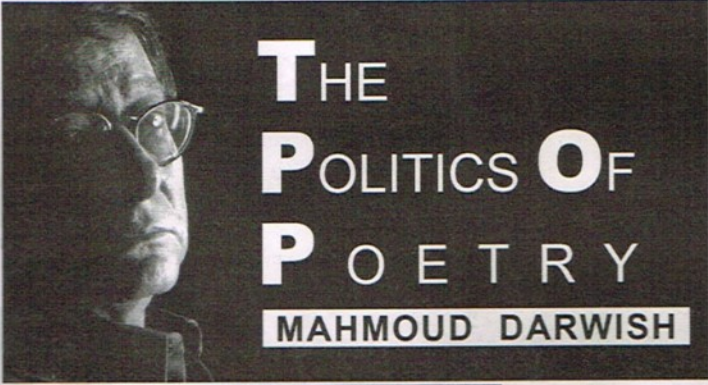
ကမ္ဘာကြီးက အတိုင်းအတာအရ နှစ်ခုရှိတယ်။ အပြောင်းတိုင်းလို့ရတယ်။ အတွေ့အကြုံတွေနဲ့တိုင်း လို့ရတယ်။ လူတိုင်းလူတိုင်း အဖွဲ့အစည်းတိုင်း အဖွဲ့အစည်းတိုင်းမှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တိုင်းထွာရာမှာရော သူတစ်ပါးကို တိုင်း ထွာရာမှာရော အိမ်နီးနားလည်းလုံးဝတယ်။ အိမ်နီးနားနဲ့တိုင်းကို ခိုက်လိုက်မတ်တတ် သုံးခုတို့လူတွေ နိုင်ငံတွေကို မင်းဒင်သိပ်သဘောကျတယ်။ အပြောင်းတိုင်းပြီး နိုင်ငံတစ်သက်၊ လူတစ်သက်အပြောင်း ပဲနေသွားကြတယ်။ အကောက်ပံ တိုင်း ပြီး နိုင်ငံတစ်သက် လူတစ်သက်အကောက်ပံနေသွားကြတယ်။ ဒါဆိုရင်တော် သေးရဲ့။ ခက်တာက နိုင်ငံတကာမှာက သွေးခွန်နဲ့တိုင်းတိုက်လို့ပဲ အပေါ် တက်လိုက် အောက်ကျလိုက်အတည်သွားလိုက် တွန့်ခေါက်သွားလိုက်နဲ့ နိုင်ငံတ ကာနည်းသားတွေက အဖျားအနာရှိသလိုပဲ။ ကမ္ဘာကြီးက သူ့ကျွန်း ကိုယ့် ကျွန်း၊ သူ့နိုင်ငံ ကိုယ့်နိုင်ငံ၊ သူ့လူ ကိုယ့်လူ၊ သူ့ပိုက်ဆံ ကိုယ့်ပိုက်ဆံနဲ့ပဲ အ ချိန်ကုန်နေတဲ့ခေတ်ဆိုတော့ ကမ္ဘာကြီးကို နှိုးနှိုးသားသားချစ်တဲ့မင်းဒင်တို့အဖို့ မင်းဒင်ကိုလုပ်ပေးတယ်လို့ ထင်စရာရှိတဲ့အကြောင်းတွေ ရှေးရောပြောရတော့တာ ပဲ။ ကမ္ဘာမြေပေါ်က လူတွေကို ကိုယ့်လိုပဲနဲ့လုံးဝနဲ့ပြီး ဦးနှောက်နှစ်ခုလုံးလူတွေ အချင်းချင်းမှာ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်အတင်းအဖျင်း အမှန်အကန်ပြောရ တာရှက်စရာကြီးပါ။ မင်းဒင် ဘယ်လောက်လုပ်ပေးဝင် ကမ္ဘာကြီးကိုတော့ချစ် တာပဲ။ ဒါကဖောက်ကလန်ကျွန်းပဲ။ ဒါကအင်္ဂလန်ကျွန်းပဲ။ ဒါက ဂျေရုဆလင်ပဲ။ ဒါက ပါလက်စတိုင်းပဲ။ ဒါက ပန်မန့်ကျွန်းပဲ။ ဒါကဒုံးပျံနဲ့ပဲ။ ဒါကဟိန္ဒူနဲ့မားပဲ။ ဒါက အိုင်တိုတို့မားကျွန်းပဲလို့ မခွဲခြား။ ကမ္ဘာမြေပေါ်က မြေကြီးမြေသား ရေ လေနဲ့သစ်ပင်တောတောင် အာကာသများနဲ့ သက်ရှိလူသတ္တဝါများကိုပဲ ချစ်ပါတယ်။ လူ့အမျိုးလူ့အနွယ်ဆိုတာ ဟိုတုန်းကရှေးဟောင်းကာလနဲ့ပြည်မှာ ရှေးတုန်းက အိန္ဒိယမှာ၊ ရှေးတုန်းက အနာတိုလျာမှာ၊ ရှေးတုန်းက ဗီရိသစ်မှာ ရှေးတုန်းက အဘစ်သီးနီးယား(အီသီယိုးပီးယား)မှာ ရှေးတုန်းက ဧရာဝတီမြစ် ဝှမ်းထဲမှာ၊ ရှေးတုန်းက စကဝဏ္ဏဘာသာ စကားထဲမှာ ရှေးတုန်းက တီဘက်တို ဘားမင်းတွေထဲမှာ လူမျိုးလူနွယ်တွေ တဖြည်းဖြည်းပျံ့နှံ့လာတာပဲလေ။ ကဲ မြေထောက်ဘယ်လောက်တောင်ရှည်တဲ့ လူမျိုးလူနွယ်တွေပါလဲဗျာ။ မိုခပ်ဘစ် ဘာရ်နပ်စ်လယ်တွေ၊ အာရှမိုင်းနား၊ အင်ဒိုဥရောပ ဟစ်တိုက်တွေကြားထဲမှာ သွေးတွေတစ်စင်းချင်း တစ်ပေါက်ချင်း ဖောက်ခွဲလှုပ်လှုပ် လှည့်လည်စေပြီး ကမ္ဘာဟောင်းကြီးထဲမှာ နေခဲ့ကြတယ်။

ဒါကြောင့်လည်း လူ့အကြောင်းကို ပြောရင် ကလေးမြို့၊ ကားကြီးဝင်း၊ အေးသုခတည်းခိုခန်းကလေးထဲက ဒေါ်ချစ်ကိုသတ်ရတယ်။ သူ့စကားလေးက နှိုးနှိုးပြီးတာသွားတယ်။ သိပ်ချစ်စရာ ကောင်းတယ်။ သူ့မောင်တစ်ယောက်က ဖိနပ်-ဂေါ်လန်မှာ။ ဆိုလိုတာက ရေခဲတောင် အရပ်ဒေသမှာ။ နောက်ထပ် သူ့မောင်တစ် ယောက်က မွေးရာခတ်ရေကြိုမှာပဲရှိခဲ့တယ်။ ဒေါ်ချစ်ကိုယ်တိုင်ကတော့ အခု ချင်းတောင်မြေကလေးမြို့ကလေးရဲ့ ကားကြီးဝင်းထဲမှာ သူ့နှလုံးသွေးတွေကို ဖြန့်ဝေနေဆဲပါ။ မင်းဒင်ကိုသူက ဒီလို လွမ်းလွမ်းဆွေးဆွေးပြောပြတယ်။ “လူလေးသစ်မြစ်ဖွာတာထက် လူမြစ်က ပိုဖွာတယ်” ဩော် ချစ်စရာကောင်းတဲ့ ရေကြိုသူကြီး၊ ခုတော့ အသက်မှ နှိုသေးရဲ့လားမသိ။ ကဲ သူပြောတဲ့စကား၊ ခင်ဗျားအဖိုမင်းဒင်တို့ ဘယ်လိုစဉ်းစား စဉ်းစား ဘယ်လောက်ပဲ ပညာတွေတတ်တတ် ဒီလို နှိုးနှိုးရှင်းရှင်းတို့တို့ တောင်းတောင်း ပြောတတ်ဖို့မလွယ်။ သူ့ရင်ဘတ်ထဲက သူ့သွေးထဲက ခံစား မှုကို ဘာသာဗေဒနဲ့ထုတ်ဖော်လိုက်တဲ့အခါ သစ်ပင်တွေနဲ့ သစ်မြစ်တွေမြေပေါ် မှာ မြေအောက်မှာ ဖွာဆန်ကြပြီး နေရာအနှံ့လျှောက်ပြီးသွားနေတာ အနိုးပြင်း ပြင်းနဲ့တော့။ အဲဒီလို အရပ်လေးမျက်နှာ အရပ်ရှစ်မျက်နှာ အရပ်ဆယ့်ခြောက် မျက်နှာသွားချင်ရာသွားနေတဲ့ သစ်ပင်တစ်ပင်ရဲ့ အမြစ်တွေထဲကို လူရဲ့ အရင်းအမြစ်က ဖွာ ဆန်ကြလှုပ်လှုပ်လှည့်လည်ပြီး သွားလိုက်ကြတာ။ ခု မင်းဒင် တို့နိုင်ငံတစ်ခုချင်းစီတို့ ဘာသာတစ်ခုချင်းစီတို့ ယုံကြည်မှုတစ်ခုချင်းစီတို့ ပိုင်း ခြားထားတဲ့ ပိုင်နက်နယ်မြေမျှတစ်ခုစီတို့ဟာ အရေးကြီးဆုံးကမ္ဘာ့ ထမင်း အိုးကို ဖို့သွင်းလုပ်နိုင်ဖို့ဆိုတာတွေက အဲဒီဒေါ်ချစ်ပြောတဲ့ လူဖြစ်မှာပေါ့။ ဩော် သစ်မြစ်တွေခမ္ဘာ လူကိုအနှုံးပေးရတဲ့နေရာမှာ သူ့ဟော်မုန်း၊ သူ့ခရို မိုရုန်း၊ သူ့ကော်တိုရုန်း၊ သူ့အင်ဒိုင်းပလက်စ်တွေပါ အသေခံပြီး ရှင်းပြတဲ့ သူပါ။

တကယ်တော့ ကမ္ဘာကြီးက သစ်ပင်တစ်ပင်မဟုတ်လား။ တောင်ကိုင်း၊ မြောက်ကိုင်း၊ အရှေ့ကိုင်း၊ အနောက်ကိုင်း ကိုင်းပေါင်းစုံညီမှာ တက်ထိုင်နေ ကြတာမဟုတ်လား။ အပေါ်ဆုံးကိုင်းက အူရန်အူတန်က စားလက်စ သူ့ပန်း သီးနှံလွှမ်းပေါက်ရင် အောက်ကကိုင်းက ချင်ပန်နီတွေ၊ ရှောင်ကြရွာကြ၊ အောက်ကိုင်းက မျောက်သိုင်းသမားတွေက ရှောင်ရင်းတိမ်းရင်း သစ်ကိုင်း ကျိုးကျတဲ့ မျောက်တွေဟာ မြေပြင်ပေါ်ကို ဒလိမ့်ခေါက်တွေကျသွက် ကျ၊ မြေပြင်ပေါ်ရောက်သွားတဲ့ မျောက်ဂေါ်ရီလာတွေက သစ်ကိုင်းကျိုးကို လေးစွ လုပ်ပြီး ပန်းသီးကိုလောက်စာလုံးလုပ်ပြီး သစ်ပင်ပေါ်ကိုပြန်ပြီး ပစ်ကြခတ်ကြနဲ့ ကမ္ဘာကြီးက ဆည်ပွက်လောထနေတာပေါ့။ နေရာတကာမှာ ဥရောပ၊ အာရှ၊ လက်တင်အမေရိကနဲ့အာဖရိက၊ အိန္ဒိယတိုက်ကြီးများဆီမှာလည်း နပိုလီယံရဲ့ တပ်က တပ်သားတစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ ချော်ဇင်နစ်(Nicolas Chauvin) ရဲ့ပါဒက ခေတ်သား၊ လူသား၊ မျောက်သား၊ ဒါဝင်ရဲ့ဒီဂိုဂါလာပါဂိုက်ကျွန်းက ပထမတိုင် ဘယ်လို၊ ဒုတိယတိုင်ဘယ်လိုတို့ကိုဆန့်ကျင်ရန်ဖြစ်ပြီးကာစ ကိုယ့်အကျိုးစီး ပွားက နှစ်ပတ်ပြား သူ့အကျိုးစီးပွားက အသင်းကြားကိုရောက်တဲ့ အတ္တနော မတ်မှတ်စု များက ကမ္ဘာ့သစ်ပင်ပေါ်က သစ်သီးအကြီးကြီးတွေဖြစ်လာ။ ဩော် တစ်ချိန်တုန်းကသလေရ၊ ဂျူဒါ၊ ယေဟူဒီ၊ ဂျူး၊ မြောက်အာရဗီတိုက်ကိုင်းက ရှေး ဟောင်းအာရဗီများက ဆိုင်းနိုင်းကျွန်းဆွယ်ကြီးထဲမှာ ကုလားအုတ် သွားသွား ကြချိန်မှာ တစ်ချိန်ကပါလက်စတိုင်းကဗျာဆရာ မာမူမွတ်ဒါဝင်ရဲ့ကဗျာကို အစွဲရောသင်ကျောင်းတွေမှာ ထည့်သွင်းပြဌာန်းချိန်က မဂ္ဂလင်း၊ အင်တာဗျူး စကားတွေဟာ စိတ်ဝင်စားစရာ။ တကယ်တော့ အစွဲရောဆိုတာ နိုင်ငံ၊ ဂျူးဆို တာလူမျိုး၊ ပါလက်စတိုင်းဆိုတာနိုင်ငံ၊ အာရပ်ဆိုတာ လူမျိုး၊ အစွဲရောနိုင်ငံက

မူလ(၅၅၅)စတုရန်းမိုင်နဲ့ဂျူဒါပါ။ ဟီးဘရူးဘာသာစကား၊ ပါလက်စတိုင်းပြန် တည်တဲ့အာရပ်သုံးထိန်းတွေက မူလ(၄၄၂)စတုရန်းမိုင်နဲ့ အရွာလာမူစ်ဝါဒ၊ အာရဗီအရဗူဘာသာစကား၊ ကြားထဲမှာ ခရစ်တော်မွေးဖွားရာနေရာဖြစ်တဲ့ အတွက် ခရစ်တော်အတွက် တစ်နေရာရှိပြီးသား။ သူတို့ရဲ့မတူကွဲပြားတဲ့လူမျိုး၊ ဘာသာစကား၊ စာပေ၊ ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှုနဲ့ခေတ်သစ်နည်းပညာတွေနဲ့ ရေနံ ငွေကြေးတွေကြားမှာ ကမ္ဘာ့သစ်ပင်ကြီး ငလျင်လှုပ်နေလေရဲ့။ ဘယ်သစ်ကိုင်းမှ ငလျင်မလွတ်၊ ဆူနာမီမလွတ်၊ မီးတောင်ချော်ရည်မလွတ်၊ တော်နေဦးမလွတ်၊ သဲမှန်တိုင်းမလွတ်၊ ပင်လယ်သေတွေ၊ ပင်လယ်နီတွေ၊ ပင်လယ်နက်တာတွေ ရေနံခဲခဲလိမ့်မိတဲ့လူတွေလည်းမလွတ် အစွန်းရောက်သွားတဲ့ ဘုရားသခင်ထံ ပြင်းပြင်း ထန်ထန် အမြန်ဆုံးရောက်ချင်လို့ ဖြတ်လမ်းကနေ လျှောက်ချင်တဲ့ အစွလာမူစ် အခြေခံဝါဒတွေနဲ့ မလွတ်။ လူဆိုတာ ဘုရားသခင်တွေ မရှိခင်ကတည်းက တမန်တော်တွေမပေါ်ထွန်းခင်ကတည်းက Civilization ဘဝကို စံခဲ့ကြတာမဟုတ် လား။ အခု Bahai လို့ဘာသာတစ်မျိုးလဲရှိနေပြီ။ ဘာသာအိဆိုတာဘာသာကြီး လေးခုကိုစုပေါင်းထားတာအစွဲရောဟိုင်ဖာမှ ဂျာမနီမရန်ဖတ်အထိ ဒါတင်မက မဟာအလက်နန်းဒါရဲ့ သေနပ်မဟာဗျူဟာအတိုင်း ချီတက်တာလေ။ အိန္ဒိယ နယူးဒေလီအထိ ချီတက်လာနိုင်ခဲ့တယ်။

တကယ်တော့ ကမ္ဘာမြေရဲ့သားသမီးတွေ ကမ္ဘာမြေကို ကိုယ်ကျိုးစီးပွား

ကြိုးစင်ပေါ်ကရောဝတီ အမေချစ်ပြောတဲ့သစ်ဖြစ်လူဖြစ်တွေ အရေးတော်ပုံတပ်သားမင်းဒင်

တွက်နေတာကလွဲရင် သဘာဝတရားကို မမြင်နိုင်တဲ့သူတွေချည်းပဲ။ ဒုက္ခကိုခါး ဝတ်ပုံဆိုးလို့မြပြီး အနိုင်ကျင့်နေကြတာကြီးမျက်မည်းလောက်တစ်ခုဆီကို ကိုယ်ကျိုးစီးပွားရှေ့တန်းတင်ပြီး အသေခံစီးပွားရှာနေတဲ့လောကတစ်ခုမဟုတ် လား။ ကဲ မာမူမွတ်ဒါဝင်ရဲ့ ဘီလီတစ်မျိုး မြန်မာလိုတစ်မျိုး ချို့ချို့တုံ့နဲ့နည်း နည်းလောက်ဝင်ပြောကြည့်ပါလား။ အဗရာဟမ်(Abraham) (ခရစ်ယာန်၊ အစ္စ လာမ်၊ ဂျူဒါဝါဒအရ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်းလေးထောင်လောက်က အရှေ့အလယ် ပိုင်းမှာနေခဲ့တဲ့ ပညာရှင်) အဗရာဟမ်ရဲ့မျိုးဆက်ပီသပေါ့ရဲ့။ မာမူမွတ်ဒါဝင်ရဲ့ ဟာ အစွဲရောအကျဉ်းထောင်တွေမှာနေစဉ်က သူ့အမေရယ် ကော်ဖီရယ် ပေါင်မုန့်ရယ်၊ လွမ်းတဲ့ကိစ္စပါ။ ဥပမာ ဘာဂါလီစာဆိုကြီး အိုမာခရစ်လို့ပေါ့။ စွန်ပလွန်ပင်အောက်မှာ ပိုင်ရယ်ပေါင်မုန့်ရယ် ညည်းညူတဲ့သဘောပါပဲ။ “အစ္စ ရေးတွေအနေနဲ့ အာရပ်ယဉ်ကျေးမှုကနေ တစ်စုံတစ်ရာကို ထုတ်ယူတယ်ဆို တာ အင်မတန်သဘာဝကျပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ဟာ တစ်မြေတည်းပေါ်မှာ နေနေကြတာပါ။ တူညီတဲ့အတိတ် တူညီတဲ့ပစ္စုပ္ပန်မှာနေခဲ့ကြရပြီး ဘုံအနာ ဂတ်တစ်ခုကိုတည်ဆောက်ဖို့ ကျွန်တော်တို့ကြိုးစားနေပါတယ်။ ကျွန်တော်ဟာ ပါလက်စတိုင်းလူမျိုးတစ်ဦးအနေနဲ့ အစ္စရေးကျောင်းတွေမှာ ပညာသင်ကြားခဲ့ ပါတယ်။ ကျွန်တော်ဟာ ဇီယွန်ဒါဒီယဉ်ကျေးမှုကိုသင်ယူခဲ့ရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်ဇီယွန်ဒါဒီဖြစ်မလာခဲ့ပါဘူး။ အစ္စရေးနိုင်ငံအတွင်းမှာနေတဲ့ ပါလက် စတိုင်းလူမျိုးတစ်သန်းရှိပါတယ်။ ကျောင်းမှာအစ္စရေးကဗျာတွေ သင်နေရတဲ့ ပါလက်စတိုင်းလူမျိုးတွေက သူတို့စာဒကမတက်ကြပါဘူး။ ကျွန်တော်က ကျွန် တော်လက်ဆွဲအိတ်ကို ဇာတိနိုင်ငံအဖြစ်ဖော်ပြခဲ့ပါတယ်။ ဒီခရီးဟာ အဆုံး မသတ်ရသေးတဲ့ခရီးပါ။

ပါလက်စတိုင်းလူမျိုးအများစုက သူတို့ပစ္စည်းပစ္စယတွေသယ်ဆောင်တဲ့ အခါမှာ သူတို့ရဲ့မြေကိုပါ သယ်ဆောင်သွားတတ်ကြပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ သူတို့က ကိုယ့်တိုင်းပြည်ရဲ့အဝေးမှာ ရှိနေဆဲမို့ပါ။ အစ္စရေးလူမျိုးတချို့ (အထူးသဖြင့် လက်ဝါဒသမားတွေ)က ဒီတိုင်းပြည်ရဲ့ဇာတ် ကြောင်းကို လက်ဝါး ကြိုးအုပ်ချင်ကြပြီး ဒီတိုင်းပြည်နဲ့အခြားလူမျိုးတွေ ဆက်နွယ်မှုကိုတော့ လျစ် လျူရှုထားချင်ကြပါတယ်။ ကဗျာဆရာတစ်ယောက်က ကိုယ့်ဌာနေကိုယ်လွမ်း တဲ့အကြောင်း ကိုယ့်တိုင်းပြည်ကိုချစ်တဲ့အကြောင်းပြောတဲ့အခါ အဲဒီအချက်က အစ္စရေးတွေသင်ကြားထားတာ ကိုမျက်ဆီးပစ်လိုက်ပါတယ်။ What is that this country was empty when Israel was founded. အစ္စရေးနိုင်ငံ တည်ထောင် တော့ ဒီတိုင်းပြည်မှာဘယ်သူမှမရှိဘူးဆိုတဲ့ သင်ကြားချက်ပါ။ ဒါ ၁၉၄၈ခုနှစ် မေလ(၁၄)ရက် နောင်ပိုင်းကာလများကပေါ့။ ဩော် စတုရန်းမိုင်တစ်သန်း ကျယ်ဝန်းတဲ့ အာရေဗျကျွန်းဆွယ် သို့မဟုတ် အာရေဗီးယားကျွန်းဆွယ်မှာ အလယ်သားက သဲကန္တာရ အတွင်းပိုင်းကတိုင်းခိုင်းလို့ခေါ်တဲ့ ရှေးဟောင်းလူမျိုး စုတွေ၊ ကမ်းခြေတချို့မှာအာရပ်၊ မြေထဲပင်လယ်ကမ်းစပ်မှာ ရဟူဒီသုတိုလည်း မိုင်တစ်သန်းမှာခြေသလုံး အိမ်တိုင်ဘဝတွေနဲ့နေခဲ့သလို ရောမ၊ တိုင်ဇင်တိုင်း၊

အော်တိုမန်၊ အင်ပါယာတွေ လာပြီး တိုးတိုက်မိတော့ အားလုံးပေါင်းစပ်လိုက်၊ ကွဲပြားလိုက်၊ လွင်စင်လိုက်နဲ့ပေါ့။ ခရစ်နှစ်ငါးရာကျော်မှာ ဒါမှမဟုတ် အစ္စ လာမူစ်အယူဝါဒခေတ်စားထွန်းကားလာတဲ့အချိန်ကျမှ အာရပ်တို့လည်း ညီ ညွတ်မှုကိုအရင်းတည်ကြ၊ ပါလက်စတိုင်းကိုသိမ်းယူကြ၊ အဲလိုနဲ့ပါလက်စ ပြည် ပေါ်လာတယ်။ ယခင်တုန်းက အာရပ်တွေဟာ ရဟူဒီနဲ့ ခရစ်ယာန်တွေရဲ့ဩဇာ အကြီးအကျယ်သက်ရောက်တယ်။ မဟာဗျူ၊ ကအာဘာ(Kaaba)အရပ်မှာ အနက်ရောင်အဆင်းရှိတဲ့ ကျောက်တုံးကြီးရှိသတဲ့။

မူလက ၎င်းအရပ်က အာဘာမှာ အာရပ်လူမျိုးစုအသီးသီးကိုးကွယ်ရာ ယုံကြည်ရာ ရပ်တု၊ တန်ဆောင်းမြောက်မြားစွာရှိခဲ့ပါတယ်။ တမန်တော်မိုဟာ မက်ပေါ်လာတဲ့အခါ အဆိုပါရပ်တုများကို ဖယ်ရှားပြီး ကအာဘာဝတ်ကျောင်း ကို ဗလီအဖြစ်ပြောင်းလိုက်ပါသတဲ့ခင်ဗျာ။ ကအာဘာအရပ်မှာထင်ရှား တဲ့လူမျိုးစုဖြစ်တဲ့ ကွာရသျှ (Quarash)မျိုးနွယ်စုက မဟာဗျူ လေးရာစုနှစ်ထဲက စိုးမိုးလာတာ အလွန်ပင်ဩဇာအာဏာကြီးမားခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် တမန် တော်မိုဟာမက်ပေါ်ထွန်းလာမှသာလျှင် ယခင်တုန်းက ကျောက်စာတောင် မရှိခဲ့တဲ့ အာရပ်၊ ယခုတော့ ကမ္ဘာကြီးကိုပင်နေနိုင်ပြီ။ အမှန်ကတော့ မင်းဒင် ဖတ်ကြည့်သလောက် အဲဒီအရပ်မှာ ဇိုရိုအက်စတာဘာသာကို ကိုးကွယ်တဲ့ လူတွေ နေခဲ့ပုံပဲ။ ဆီးမိုက် (Semite)မျိုးရင်းထဲကပေါ့။ ပြောတဲ့ဘာသာစကား က ဆီးမစ်တစ်(Semetic)ဘာသာစကား၊ ယခင်သူ့ ထက်ပိုရွေးကွဲတဲ့အချိန်က ယူဇရေးတီး၊ တိုက်ဂရစ်၊ နိုင်ငံမြစ်ကြားထဲမှာ ဟမစ်တစ်တွေရှိခဲ့တယ်။ မြောက် ပိုင်းဆီးမစ်တစ်ဘာသာစကားနဲ့ တောင်ပိုင်း ဆီးမစ် တစ်ဘာသာစကားလို့ နှစ်မျိုးကိုင်းကွဲပြီးထွက်လာ ရမှာ ယခုခေတ်သုံး ဟီဗရူးဘာသာစကားဟာ မြောက် ဆီးမစ်တစ်ဘာသာစကားမှ ဆင်းသက်လာလှည့်လည် လာပြီး ဘာသာစကားတွေ ခွေငှားသွဲ့စွဲလာပြီး ယခင် အာရမီတ်(Aramic)ဘာသာစကား၊ ဂရိလက်တင် တွေနဲ့ ရောနှောပြီး ဆင်းသက်လာတာ ယစ်ဒစ်ရဲ့ (Yehudhi)ဘာသာ စကားပေါ်လာတယ်။ ဟီဗရူး ဘာသာစကားမှဆင်းသက်သော ယစ်ဒစ်ရဲ့သင် ပေး ဘဏ္ဍာနီ၊ ပရပ်ရှား (Prussia)ဒေသဘာသာစကားတို့ နေရာဖြစ်၏။ ဟောဘဏ္ဍာစကားပြောသောလူမျိုးကို ရေဟူဒါ အဲဒီရေဟူဒါတွေ ပြောတဲ့စကားကို ရေဟူဒီ လူမျိုးတွေက သုံးတယ်။ မင်းဒင်တို့မြန်မာ တွေက ယဟူဒီရဟူဒီ တစ်ခါတလေမှာ ရေဝတီ လို့တောင် သုံးလိုက်ပြန်သဗျ။ အဲဒီရေဟူဒါဆိုတဲ့ ဝေါဟာရက ထပ်ပြီးဆင်းသက်လာတာ ဂရိနဲ့ လက်တင်တို့ သုံးစွဲတဲ့ဂျူဒါ(Judah)ဝေါဟာရ မွေး

ဖွားလာပြန်ရော၊ အဲဒီ ဂျူဒါကမူတစ်ဖန် ဂျူး(Jew)ဟူသော လူမျိုးဆိုရာ ဝေါ ဟာရဖြစ်လာတယ်။ ဂျူဒါဆိုတာ ဂျူဒါပြည်၊ ဂျူဒါပြည်သားတို့ ကိုးကွယ်သော အယူဝါဒကို ဂျူဒါဝါဒလို့ခေါ်ရဲ့။ အဲဒီဂျူဒါရယ် ခရစ်ယာန်ရယ်၊ အစ္စလာမ်ရယ် သုံးပါးတစ်ဆူပေါ်ပေါ် ကြီးစံနေတော်မူတဲ့ ဂျေရုဆလင်ဟာ မြေမြတ်မဟာပါ။

ဒါပေမယ့် အခုတော့ စစ်မြေပြင် အရင်တုန်းကလည်း ဟစ်တိုက်တွေနဲ့ အီဂျစ်တွေနဲ့စစ်မြေပြင် နောင်ကိုလည်း စစ်မြေပြင်ထဝရစစ်မြေပြင်ဖြစ်ဖို့ အရပ်ကို သူတို့ကိုယ်တိုင်တည်ဆောက်နေကြလေရဲ့။ ဘာကြောင့်များ အရှေ့ အလယ်ပိုင်းမှာ မင်းဒင်လျှောက်ပြီး တော့လွမ်းသလားနေတာလဲဆိုရင် အဲဒီလို သမိုင်းဆိုင်ရာဒေသက မင်းဒင်တို့ဆီမှာ ဗြိတိသျှတွေမွေးဖွားခဲ့လို့ပါ။ အစ္စရေး နဲ့ ပါလက်စတိုင်းဆိုတာလည်း ဗြိတိသျှအင်ပါယာကပဲ မွေးထုတ်လိုက်တာ ပါ။ မင်းဒင်တို့ဆီက ရခိုင်ကမ်းမြောင်းဒေသ (Akyah) ဒီဇတြိုက်နဲ့ ဟိုဘက်ကမ်း က စစ်ကောင်း ဒီဇတြိုက်တို့နှစ်ခုပေါင်းပြီး တိုင်းကြီးပြည်တောင် တည်ထောင် ချင်ကြတဲ့သူတွေက တစ်မျိုး၊ အဲဒီတိုင်းကြီးပြည်တောင်ကို ခလီနား၊ အလီခင်၊ နရုနအလီတည်ထောင်ချင်တဲ့သူတွေက တစ်မျိုး၊ အဲဒီကြားထဲမှာ ဒီအစ္စရေး (ဂျူး)နဲ့ ပါလက်စတိုင်း(အာရပ်)တွေရဲ့ဘဝကို ကျကျနနလေ့လာစေချင်ပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ မင်းဒင်တို့နိုင်ငံမှာ မင်းဒင်တို့သမိုင်းမှာ မာမူမွတ် ဒါဝင်ရဲ့လို မြေကြီးကို ကိုယ်ပိုင်တဲ့မြေကြီးကို ကိုယ့်ခရီးဆောင်လက်ဆွဲအိတ်ထဲထည့်ပြီး သယ်ရတဲ့ဘဝမျိုးမရှိပါ။ ဒါပေမယ့် နောင်ကို ဘယ်လိုဖြစ်လာမယ်ဆိုတာ မသိနိုင် လို့ ကိုယ်ရပ်ထားတဲ့မြေကြီးကို ကိုယ်တိုင်ကာကွယ်ကြပါ။ လက်ခုပ်ထဲထည့် ပြီးတော့ တခြားနိုင်ငံကို သယ်ဆောင်သွားရမယ့်ဘဝမျိုး မင်းဒင်တို့မှာမရှိပါ။

ဒါပေမယ့် အခုတော့ ဒီမြေကြီးတွေဘေးမှာ ကျကျနနအခြေစိုက် စခန်းတွေ၊ အိမ်တွေ၊ ဒုက္ခသည်တွေ၊ မီးဖွားပြီးကာစကလေးတွေ၊ အကုန်လုံး ရောက်လာကြပြီ။ ကဲ ဘုရင်နိုင်ငံတော်ကြီး ဘာလုပ်မလဲ၊ ကိုယ်က ဘုရင်နိုင်ငံ တော်ကြီးတည်ထောင်ချင်တယ်ဆိုရင် ကိုယ့်အရင် ကမ္ဘာကိုပတ်ပြီးသွားနေတဲ့ လူတွေ၊ လူမျိုးတွေ၊ ဘယ်လောက်များသလဲဆိုတာ အရင်ရေတွက်ကြည့် လိုက်ပါ။ ဒါမှမဟုတ် အစ္စရေးပြည်ထဲမှာပဲ ပါလက်စတိုင်းလူမျိုးအဖြစ်နဲ့ နေထိုင်ပြီး ထရိုဂျင်မင်းရုပ်ကြီး ဘာလားပင်လယ်အော်ကမ်းစပ်မှာ ချထား တာကို ဘုရင်တိုင်းပြည်ထဲထည့်မလာဖို့ သယ်မလာဖို့လေ့အပ်ကာတော့ ခင်ဗျား တို့သဘောပေါက်မယ်ထင်တာပဲ။ ကမ္ဘာဦးက ဓမ္မဟောင်းနဲ့ ကမ္ဘာသစ်က ဂျေရုဆလင်မှာ သံရုံးစိုက်ကိုစိုက်မဖြစ်မယ့်ကိစ္စဟာ မျက်စိအားတိုး ဆေး၊ ဉာဏ်ရည်အားတိုးဆေး စားရုံလေးပဲစားပြီး ထိုင်ကြည့်ပါ။ သစ်မြစ်ထက်ဖွာတဲ့ တခြားသောလူမျိုးတွေထက် လူမြစ်ဖွာတဲ့ အမြစ်ပွားအရမ်းများတဲ့ မြေ လျှောက်မြစ်ပွားနာလူမျိုးတွေဟာ မင်းဒင်တို့ခေါင်းပေါ်မှာ ပန်းနှစ်ဖက်ပေါ်မှာ နံနိုးကြားထဲမှာရှိတယ်။ တစ်ခါတလေများမှာ ဒီနိုင်ငံရဲ့နိုင်ငံသားဆိုတဲ့ လူအ များစုကြီးရဲ့ အစာအိမ်အထိ အဲဒီမျိုးကြီးက အခြေတကျနေတယ်။ ဒါကို ကောသီရဲ့လား။

မြန်မာပြည်ရှိမြို့ပေါ်နေတဲ့ အခြေအနေအရပ်ရပ်ကိုကြည့်မယ်ဆိုရင် ရန်ကုန်မြို့ကြီးကိုချန်ထားခဲ့လို့မရနိုင်ပါဘူး။ တကယ့်လက်တွေ့ဘဝတွေရင် သန်ရန်ကန်နေရာတာရန်ကန်မြို့ကြီးကလူတွေပါပဲ။ ပြောမယ်ဆိုရင် ရန်ကုန်မြို့ကြီးက လူနေမှုဘဝတွေကိုကြည့်မှ မြန်မာနိုင်ငံရဲ့လူနေမှုဘဝတွေကို မြင်ရမှာပါ။ ဒီအချက်ကိုလျစ်လျူရှုထားခဲ့မယ်ဆိုရင် အကောက်မြင်ပြီး အနှစ်တွေကိုမမြင်သလိုဖြစ်နေပါလိမ့်မယ်။ ပြောမယ်ဆိုရင်မြန်မာပြည်ရဲ့မြို့တော်ဟာ ရန်ကုန်မြို့ကြီးပါပဲ။ နေပြည်တော်က တောကြီးတစ်ခုပါ။ မြန်မာပြည်သူတွေကိုယ်တိုင်လည်းကောင်း၊ ပြည်သူတွေမနေတဲ့တောင်မှာနေပြီး ကိုယ်တိုင်ပြောတာကိုပြန်စဉ်းစားကြည့်ပါ။ တောင်မှအနေများရင်လူမှုဘဝ၊ လူမှုဘဝတွေကိုဘယ်လိုမှမမြင်နိုင်တော့ပါဘူး။ ပြည်သူတွေကိုယ်တိုင်ပြောပြီး အော်နေကြတာပဲဖြစ်နေမှာပါ။ ပြည်သူနဲ့အတူဆိုတဲ့သူတွေ ကပြည်သူတွေနဲ့ ဝေးရာမှာနေတယ်ဆိုတာတွေ့ရမှာဖြစ်နေပါတယ်။ တိုင်းပြည်မှာပြည်တွင်းစစ်တွေတောင်တန်းဒေသတွေမှာဖြစ်နေကြတယ်။ တောင်ပေါ်တောင်တန်းဒေသနေတိုင်းရင်းသားတွေစစ်ဒဏ်ခံနေရသလို၊ မြို့ပြနေပြည်သူတွေလည်း လူမှုဘဝတွေနဲ့စစ်ဆင်နေကြရတာပါပဲ။ မြန်မာပြည်သူတွေကို လူမှုဘဝတွေနဲ့ရင်ဆိုင်တဲ့ စစ်မျက်နှာရှေ့တန်းမှာထားပြီးတော့၊ ပြည်သူကိုယ်တိုင်လည်းကောင်း ပြည်တော်မှာကျည်ကွယ်မျက်ကွယ်နေရာမှာပုခုံးနီနေကြသလိုဖြစ်နေပါတယ်။

ဒီပြည်သူတွေနဲ့အတူ ကဗျာဆရာတွေကလက်တွဲပြီး ဒုက္ခကျည်တွေကို စစ်မြေပြင်မှာ ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲဝင်နေကြတယ်။ မြန်မာပြည်ရဲ့ဒုက္ခတွေကိုရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲဝင်နေကြတဲ့ စစ်မြေပြင်ကိုကြည့်ရင်ရန်ကုန်မြို့ဟာမဟာ ဗျူဟာကျနေတာကိုတွေ့ရမှာပါ။ ဒီလိုဒုက္ခတွေကိုပြည်သူနဲ့အတူရင်ဆိုင်နေတဲ့ကဗျာဆရာတွေအများကြီးရှိနေကြပါတယ်။ ဒီလိုကဗျာဆရာတွေထဲမှာ ကဗျာဆရာ “မြေလတ်မောင်မြင့်သူ” က အဓိကနေရာကပါဝင်နေပါတယ်။ သူ့အမြဲအစဉ်မပြတ်ရေးနေတဲ့ “ဒီကနေ့ရန်ကုန်” အမှတ်စဉ်တပ်ပြီးရေးနေတဲ့ ကဗျာတွေကို ကြည့်ရင်ခေတ်ကို တာဝန်ကျနေတဲ့ကဗျာဆရာအဖြစ် မြင်နိုင်သတ်မှတ်နိုင်ပါတယ်။ သူလက်ရှိရေးနေတဲ့ ခေတ်ပေါ်ကဗျာတွေကိုခံစားကြည့်ကြစေချင်ပါတယ်။ “ဒီကနေ့ရန်ကုန်” ကဗျာတွေထဲကတစ်ပုဒ်လုံးမဟုတ်ဘဲ ပြည်သူနဲ့အတူဆိုတာ ကိုယ်ရောက်စွာပြတဲ့ အပိုဒ်တွေပဲထုတ်နုတ်ပြချင်ပါတယ်။ “ဒီကနေ့ရန်ကုန်(၁၃)” ကိုခံစားကြပါစို့။

လမ်းတွေတော့ ကောင်းသွားပြီဗျာတဲ့
ကျနော်တစ်ခွန်းပဲ ပြန်ပြောလိုက်တယ်
လူတွေကောင်းဖို့ပဲ လိုတော့တယ်
ဟုတ်တယ်
လူတွေကောင်းပြီလား
လမ်းဘေးရေမြောင်းထဲက အမှိုက်တွေကိုဆယ်ထုတ်ပစ်သလို
ရင်ဘတ်ထဲကအမှိုက်တွေကိုဆယ်ထုတ်ပစ်ရဲ့လား။

ရေမြောင်းတွေပိတ်ဆို့နေလို့မိုးရွာရင် လမ်းတွေရေကြီးနေတာကိုအမှိုက်တွေ ဆယ်ထုတ်လိုက်နိုင်တာဧကပါပဲ။ ဒီအမှိုက်တွေကို ပြန်စွန့်ပစ်မြဲစွန့်ပစ်နေကြရင်လမ်းဘေးရေမြောင်းတွေပြန်ပိတ်ဆို့နေဦးမှာပါပဲ။ လူတွေရဲ့အမှိုက်တွေကိုအလွယ်စွန့်ပစ်တဲ့အကျင့်တွေကိုပြုပြင်ရပါလိမ့်မယ်။ နောက်လူတွေကိုအုပ်ချုပ်နေတဲ့ လူတွေအကျင့်ပြင်ဖို့ကိုပြီးအဓိကကျနေပါတယ်။ ပြည်သူတွေရဲ့ဖျက်ဆီးခံခဲ့ရတဲ့အ ကျင့်စရိုက်ဆိုးတွေ ကိုအကျင့်စရိုက်ကောင်းတွေဖြစ်လာနိုင်ဖို့ကိုအုပ်ချုပ်နေတဲ့လူတွေကအမြဲညာတွဲပေးနေရမှာပါ။ အခုထိတော့ ပြည်သူတွေရဲ့စရိုက်ဆိုးတွေကိုပြုပြင်မယ့်လူတွေကိုယ်တိုင်က အကျင့်ပျက်စရိုက်ဆိုးတွေရှိနေပါသေးတယ်။ လမ်းဘေးရေမြောင်းနဲ့ရေမြောင်းထဲက အမှိုက်တွေဆိုတာရုပ်ဝတ္ထုတွေဖြစ်ပါတယ်။ ရုပ်ဝတ္ထုတွေကပြုပြင်လို့လွယ်ကူပါတယ်။ လူတွေရင်ထဲက အကျင့်စရိုက်ဆိုးတွေက တော့ပြုပြင်ရအင်မတန်ခက်တဲ့စိတ်တွေဖြစ်ပါတယ်။

ရုပ်ပိုင်းဆိုင် တစ်ကိုယ်ရည်အလှပြင်သလို
စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ တစ်ကိုယ်ရည် အလှပြင်ရဲ့လား
ကိုယ့်တန်ဖိုးကို သိအောင်ကြိုးစားသလို
သူတစ်ပါးတန်ဖိုးကို သိအောင်ကြိုးစားရဲ့လား
ရန်ကုန်သား ရန်ကုန်သားဆိုပြီး
ရန်ကုန်စကား
ရန်ကုန်အစား
ရန်ကုန်အကြားတွေနဲ့တဲ့
မြန်မာပြည်ရဲ့မဟာဗျူဟာကျတဲ့ ရန်ကုန်မြို့ကြီးကိုလေတွေနဲ့အကြားတွေနဲ့ပြုပြင်လို့မရနိုင်ပါဘူး။ အရင်ကတည်းက ရန်ကုန်သားအကြားဆိုပြီး ပြောတတ်ကြပါတယ်။ အခုအချိန်မှာတော့ ရန်ကုန်မြို့ကြီးမှာ လူတွေအတင်းတိုင်းဝင်နေကြပါတယ်။ လူတွေများနေတဲ့အချိန်မှာတော့ စရိုက်ပေါင်းစုံဖြစ်နေမှာပါ။ ဒီစရိုက်ပေါင်းစုံတွေကို ထိထိရောက်ရောက်ကိုင်တွယ်နိုင်ဖို့လိုပါတယ်။ အုပ်ချုပ်နိုင်ဖို့အရေးကြီးလိုအပ်နေပါတယ်။ အုပ်ချုပ်သူတွေကိုယ်တိုင်က လေတွေနဲ့ အကြားတွေနဲ့အုပ်ချုပ်ကိုယ်တွယ်နေကြမယ်ဆို အမှိုက်တွေဟောင်းပျိုး လေထဲမျောပါနေမယ့်ရန်ကုန်ဖြစ်နေမှာပါ။ အမှန်တကယ်က အမှိုက်အရှိအတိုင်း မြင်နိုင်ဖို့လိုပါတယ်။ “ဒီကနေ့ရန်ကုန်(၁၅)” ကဗျာမှာထောက်ပြသွားပါတယ်။

အမှိုက်ကောင်းလို
အကောင်းမရှိတာ ဘာဆန်းလို့လဲ
အကြောင်းသိရုံနဲ့ မလုံလောက်ဘူး
အကောင်းသိဖို့လည်းလိုတယ်
အကောင်းရှိဖို့လည်းလိုတယ်
လက်ညှိုးက လက်ညှိုးကို လက်ညှိုးထိုးတုန်းလား
ဆင်းရဲချမ်းသာ ညီမျှခြင်းက
မိုးနဲ့မြေလို
ကွာချင်တိုင်းကွာခြားမှုနဲ့
နေသားကျနေတယ်
ပြောင်းလဲဖို့ကြိုးစားရင်း ပြောင်းလဲသွားတဲ့ စရိုက်များ

စားဝတ်နေရေး ဆင်းရဲတွင်းထက်
စာရိတ္တ ဆင်းရဲခြင်းကပိုနက်တယ်။
အခုခေတ်ဟာပြောင်းလဲအောင်ကြိုးစားနေတယ်လို့ပြောနေကြမှာပါပဲ။ ပြောင်းလဲလာဖို့ ကဗျာဆရာထောက်ပြသလို၊ အမှိုက်ကောင်းလို အကောင်းမရှိတာ ဘာဆန်းလို့လဲဆိုသလို ဖြစ်နေတာကိုငြင်းလို့မရပါဘူး။ ပြောင်းလဲမှုမှာ အကောင်းရှိလာနိုင်ဖို့ကြိုးစားနိုင်မှပြောင်းလဲခြင်းအရှိကောင်းလာနိုင်မှာပါ။ အဆိုးတွေကိုပြုပြင်ဖို့မကြိုးစားဘဲ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်လက်ညှိုးထိုး အပြစ်ပြောနေကြမယ်ဆိုရင် လူတွေဆင်းရဲခြင်းတွင်းနက်နေကြပါဦးမယ်။ ပြည်သူတွေရဲ့စားဝတ်နေရေးထက်စာရိတ္တဆင်းရဲတွင်းနက်နေတာက ပိုဆိုးပါတယ်။ နေရာပေါင်းစုံမှာ အမှိုက်ကောင်းတွေမဖြစ်လာဘဲ ပိုပြီးစာရိတ္တတွေပျက်စီးလာပြီး နာမည်ပျက်သထက်ပျက်လာကြမှာပါပဲ။

အရှက်မဲ့လိပ်ပြာနဲ့ အသက်ကိုဖာထေးရင်း
ကျည်တောက်မစွပ်တဲ့ နာမ်ရုပ်နဲ့
ရခဲတဲ့ဒုလ္လဘကို
အမေ့ အိုးမည်းသုတ်နေကြတယ်။
အခုအချိန်မှာလူတွေရဲ့ ရှင်သန်ရပ်တည်နိုင်ရေးအတွက် ဘယ်သူသေသေ ငတောမာရင်ပြီးရောဆိုသလိုဖြစ်ကုန်ကြတာ စာရိတ္တဆင်းရဲတွင်း နက်သထက်နက်လာလို့ဖြစ်ပါတယ်။ လူ့ဘဝဆိုတာရခဲတဲ့ ဒုလ္လဘဖြစ်ပေမယ့်၊ အသေအပျောက်လွယ်တဲ့ အချိန်ကာလကြီးထဲမှာလူအသက်ကိုတန်ဖိုးထားကြသလိုဖြစ်နေပါပြီ။ ပြည်သူတွေအတွက်စားဝတ်နေရေး ဆင်းရဲခြင်းနက်တယ်ဆိုတာထက် ပိုနက်တဲ့စာရိတ္တဆင်းရဲခြင်းနက်တာကို ကဗျာဆရာကထောက်ပြသွားတာလူတွေသတိထားကြဖို့အရေးကြီးပါတယ်။ အခုအချိန်မှာကောင်းတဲ့ အပြောင်းအလဲကအရေးကြီးနေပါတယ်။ ဒီအပြောင်းအလဲရွေ့

ပြတင်းတံခါးအဖွင့် ဇာနည်အလွင်(၆၃) ဒီကနေ့ ရန်ကုန်ကာရန်များ

ကိုနိုင်း
နိုင်ခြင်း မရွေ့နိုင်ခြင်းအပေါ်မှာ တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်သူတွေအတွက်အရေးကြီးနေပါတယ်။ ဒါကိုပြည်သူနဲ့အတူဆိုပေမယ့်၊ ရှေ့ကဦးဆောင်သူတွေက ပိုအရေးကြီးနေပါတယ်။ “ဒီကနေ့ရန်ကုန်(၁၆)” မှာပြောပြထားပါတယ်။

ခေါင်းတွဲတွေက
အပြောင်းအလဲနဲ့ ရွေ့ကို ရွေ့နေပြီး
မပြောင်းလဲသေးတဲ့ တစ်ကြောင်းစွဲအယူတွေ
လိုအပ်ရင် ပြိုင်တူတုန်းဖို့
အသင့်ဖြစ်ပြီလား။
ဒီနေရာမှာတာဝန်ရှိနေသူတွေကပြည်သူတွေကိုပြန်မေးနေကြပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီလိုပါပဲ။ ပြည်သူတွေကတာဝန်ယူထားကြသူတွေကို ပြန်မေးနေကြတော့မှာပါ။ မပြောင်းလဲသေးရင် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်လက်ညှိုးထိုးပြီး အပြစ်ပြောနေတတ်တာလူသဘာဝပါပဲ။ တစ်ကြောင်းစွဲအယူတွေကို ဖျောက်ကြဖို့လိုပါတယ်။ တာဝန်ယူထားကြသူတွေရော၊ ပြည်သူတွေပါ တစ်ပြိုင်တည်းတူတုန်းကြဖို့လိုပါတယ်။ အားလုံးပြိုင်တူတုန်းမှအရွေ့ကိုမြင်ရမှာပါ။ အားလုံးအသင့်ဖြစ်ပြီလားဆိုတာတော့ ကဗျာဆရာအတွက်မေးခွန်းထုတ်စရာဖြစ်နေမှာပါ။

လူထုထဲမှာ လူလိုသူလို လူရာဝင်အောင်
ဟောဒီ
နေသားတကျ ဘဝတွေအတွက်
နည်းအလှတွေ
စိတ်အလှတွေ
မေတ္တာအလှတွေ
ဘယ်လောက်ရအောင် ယူခဲ့ပါသလဲ
မြောင်းထဲက ခေါင်းပေါင်းစ တလူလူတွေကိုတော့
ထားပစ်ခဲ့ပါ
ရန်ကုန်။
မြောင်းထဲမှာ ခေါင်းပေါင်းတလူလူဦးထောင်ကြရင်မြောင်းထဲကလူတွေပဲဖြစ်နေကြမှာပါ။ မြောင်းထဲမှာ နေခဲ့ရတဲ့လူတွေဟာလူထုထဲမှာ လူလိုသူလိုလူရာမဝင်နိုင်ပါဘူး။ ကဗျာဆရာထောက်ပြချင်တာကတော့၊ နည်းအလှတွေ၊ စိတ်အလှတွေ၊ မေတ္တာအလှတွေဆိုတဲ့ စိတ်နာမ်တွေပြုပြင်နိုင်ကြဖို့ကိုပြောချင်တာပါ။ ဒါပေမယ့် ပြည်သူအတွက်ပြုပြင်ဖို့ခက်နေသလို၊ ကုန်စေးနှုန်းတွေအဖက်ဖက်တက်နေတဲ့ ခေတ်ကြီး၊ စားဝတ်နေရေးတွေအတွက်ကလည်းခက်နေပါတယ်။ “ဒီကနေ့ရန်ကုန်(၁၇)” မှာပြောထားပါတယ်။

အမှန်တရားဆိုတာ
တရားအမှန်ကလာတာလို့ မယုံရသရွေ့
အမှားတစ်ရပ်ရပ်ထက်ပိုမလား။

အခုအခြေအနေမှာတော့ အမှားတစ်ရပ်ပေါင်းများပြားနေတာကို မျက်စိစုံမှိတ်ပြီးရင်ဆိုင်နေကြရပါတယ်။ တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့တက်နေကြတဲ့ ကုန်စေးနှုန်းတွေကဘယ်သူတွေဒုက္ခရောက်နေကြသလဲ။ ဘယ်သူတွေဖန်တီးနေကြတာလဲ။ ဘယ်သူတွေမှာတာဝန်ရှိနေသလဲ။ ဘယ်သူတွေတာဝန်ယူမေးရသလဲဆိုတာတွေကပြသနာတွေပါပဲ။

သင်္ကြန်ပြီတော့နဲ့
စားနေကျ မုန့်ဟင်းခါးက ဈေးတက်
သောက်နေကျ လက်ဖက်ရည်က ဈေးတက်
ဟင်းရွက်ကန်စွန်းကလည်း ဈေးတက်
မသိမသာလည်း တက်တယ်
သိသိသာသာလည်း တက်တယ်
ဟိုဟာလည်းတက် ဒီဟာတက်လို့
ညစာ၊ မနက်စာ ရွာစားရသူတွေအတွက်
ပိုခက်လာတယ်

ဘယ်လောက်ပဲအပြောင်းအလဲကို ကောင်းတဲ့ဘက်ကိုပြောင်းလဲလာနိုင်အောင်ကြိုးစားကြိုးစား၊ နေရတဲ့အချိန်နဲ့အမျှကုန်စေးနှုန်းတွေတက်နေကြရင်ပြည်သူတွေအတွက်ပြောင်းလဲခြင်းဟာပိုခက်ခဲလာကြတာကိုပဲ ထင်မှတ်နေကြမှာပါ။ ဒီလိုထင်မှတ်နေကြတဲ့အထဲမှာ ပြည်သူတွေပိုခက်ခဲလာတာကိုဘယ်သူတွေကို အပြစ်ပြောနိုင်ကြမလဲဆိုတာစဉ်းစားကြည့်နိုင်ပါတယ်။

အရှက်မဲ့ မျက်နှာပြောင်တွေသာ
မင်းဘဏ္ဍာ ကိုယ့်ဟာမှတ်နေချိန်
ယောက်ယက်ခတ်
အောက်ခြေတွေ ခမ္မာမှာတော့
ထတိမှန်း သိသိနဲ့ ချမ်းလွန်းလို့
မြိုမိတဲ့ ဆောင်းလို
ဆန်ဝယ်ဖို့ ဆန်တိုးရောင်းကိန်းကြို
ဆီဝယ်ဖို့ ဆီတိုးရောင်းကိန်းကြို
စီးမယ့်ဖိစပ်မတော်လို့ ဖနောင့်လှီးကိန်းကြို
ဒီလိုပဲပြီးရတော့မှာလား
ရန်ကုန်။

နောက်ဆုံးတော့ ပြည်သူတွေကဘယ်သူ့ကိုအပြစ်တင်ရမယ်မှန်းမသိတော့ သလိုဖြစ်နေကြပြီ။ အပြစ်ရှိသူတွေက မသိချင်ယောင်ဆောင်နေတတ်ကြပြီ။ တာဝန်ရှိသူတွေရော၊ တာဝန်မယူတတ်သူတွေရော၊ စာရိတ္တဆင်းရဲသထက်ဆင်းရဲလာကြသူတွေရော ကြောင့် ရန်ကုန်မြို့ကြီးမှာ ပါမက၊ မြန်မာ ပြည်တစ်ပြည်လုံးအမှိုက်တွေပွနေတော့တာပါပဲ။ ဆရာမြေလတ်မောင်မြင့်သူက “ဒီကနေ့ရန်ကုန်(၁၈)” မှာ ပြောသွားပါတယ်။

ပြာသာဒ်လောင်တဲ့မီးကို အမှိုက်ကစရင်
မီးလောင်ရာပင့်တဲ့လောက စရိုက်ပဲ
စရိုက်ဆိုတာ အမှိုက်တစ်မျိုး
လက်ညှိုးထိုးမလွဲရှိတယ်
ရုပ်အမှိုက်ကိုလောင်တာ ငြိမ်းရလွယ်တယ်
စိတ်အမှိုက်ကိုလောင်တာ ငြိမ်းရခက်တယ်
ဆိုပြီးပြောသွားပါတယ်။ လူတွေမှာကလည်း စိတ်အမှိုက်တွေကြောင့် လောကကြီးစရိုက်ဆိုးတွေ၊ စရိုက်ကြမ်းတွေနေရာ အမှိုက်ဖြစ်ပေါ်နေကြတာပါ။ အာဏာနဲ့ဖိနှိပ်ခံခဲ့ရတဲ့ခေတ်အမှောင်ကြီးထဲမှာ စိတ်တွေနီနီနီနီကြမ်းခဲ့ရပါတယ်။ အခုပြောင်းလဲရမယ့်လို့ ပြောနေတဲ့ခေတ်မှာ လည်းစိတ်ဆိုးတွေ၊ စရိုက်ကြမ်းတွေစိတ်တွေကို အချိန်ပိုပြုပြင်နိုင်သေးဘူးဆိုရင်တော့၊ ဘယ်အရာမဆို
တာဝန်ရှိမှန်းသိလျက် တာဝန်ယူမှုမရှိရင်
အမှိုက်ပဲ၊
အမှိုက်ကို
အမှိုက်မှန်းမသိရင်လည်း
အမှိုက်ပဲ၊
လူအမှိုက် စိတ်အမှိုက်
ဟိုအမှိုက် ဒီအမှိုက်
အမှိုက်တွေ တန်တလျား
ထိန်ပင်အမှိုက်ပုံအကြီးစားလား
ရန်ကုန်။

လောကကြီးမှာ စိတ်အမှိုက်တွေကိုရှင်းနိုင်မှ ရုပ်အမှိုက်တွေကိုရှင်းနိုင်ပါလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော်ကတော့ “ဒီကနေ့ရန်ကုန်” အဖြစ်အပျက်တွေဟာ မြန်မာပြည်ကြီးတန်တလျားမှာ ဖြစ်ပျက်နေတာပါလို့ပြောချင်ပါတယ်။ ဆရာမြေလတ်မောင်မြင့်သူကလည်း “ဒီကနေ့ရန်ကုန်” ကိုနိမိတ်ပုံအနေနဲ့ထားပြီး ဖြစ်ပျက်တတ်တာတွေကို၊ ဖြစ်ပျက်နေတာတွေကိုကဗျာတွေရေးပြီး ဖြေပြနိုင်ကြဖို့သတိပေးနေတာပါ။ ကဗျာဆရာကပြည်သူတွေနဲ့အတူနေပြီး ပြည်သူထဲမှပါဝင်နေတော့ “ဒီကနေ့ရန်ကုန်” မြင်ကွင်းကို ကွင်းကွင်းကွက်ကွက်မြင်နေနိုင်ပါတယ်။ သူ့မြင်နေရတဲ့ မြင်ကွင်းတွေအတွက်၊ ပြောင်းလဲရမယ့်ဆိုတဲ့ခေတ်ကြီးရဲ့တာဝန်ကျနေတယ်လို့ပြောလိုရပါတယ်။ ပြည်သူနဲ့အတူဆိုတာကိုကြေးကြော်မနေတဲ့ပြည်သူနဲ့အတူနေတဲ့ကဗျာဆရာမြေလတ်မောင်မြင့်သူတွေဖြစ်နေကြပါစေ။

ခံစားမိသောကဗျာများ
၁။ မြေလတ်မောင်မြင့်သူ(ဒီကနေ့ရန်ကုန်)ကဗျာများ။
စံတော်ချိန်နဲ့ပေါင်းသတင်းစာ။

တရားဆုံးဖြတ်ခမှုသတ်မှတ်မတ်မြောင့်စေချင်

မောင်လှိုင်ထွေး(ဥပဒေ)

စိန္တကောသုဦးဩဇာသားပြုစေသော ကဝိလက္ခဏသတ်ပုံကျမ်း သံပေါက်လင်္ကာအမှတ်စဉ်-၉၇၃ တသတ်သတ်စပ်နည်းတွင် ရှေးစပ်ထားသော လင်္ကာတစ်ပုဒ်ကို ခေါင်းစီးတင်ပါသည်။

ဥပဒေပညာရှင်ဒေါက်တာတင်အောင်အေးက “ထိုလင်္ကာသည် သတ်ပုံမှန်ကန်ရေးဦးတည်ချက်ဖြင့် ရေးရုံသာမက တရားမမှုခင်းစီရင်ရာတွင် ဓမ္မသတ်နှင့်အညီ စီရင်ဆုံးဖြတ်စေလိုရင်းကို တည်တည်ရှင်းရှင်း လိုရင်းညွှန်ပြထားသည်။ တစ်နားတစ်ထိုး၊ တစ်ကျောင်းတစ်ဂါထာ၊ တစ်ရွာတစ်ပုဒ်ဆန်၊ အကွဲကွဲအပြားပြား၊ အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ၊ အထွေထွေအလီလီ၊ မည်ညာသော တရားစီရင်ရေးလမ်းကြောင်းကို ဆန့်ကျင်လျက်၊ တရားဓမ္မသတ်နှင့်အညီ တရားစီရင်ခြင်းဟူသော ဥပဒေမူသဘောတရားကို လိုက်နာကျင့်သုံး ဆောင်ရွက်စေလိုဟန်ရှိ၏ဟု ဆိုနိုင်ပေသည်”ဟု ချီးမြှင့်ပါသည်။

လင်္ကာသည် သတ်ပုံမှန်ကန်ရေးသက်သာသာမဟုတ်ဘဲ တရားမမှုစီရင်ရာတွင် ဓမ္မသတ်နှင့်အညီ မြှောင့်မတ်မှန်ကန်စွာ စစ်ဆေးဆုံးဖြတ်ရန် တိုက်တွန်းထားသည်ဟု မှတ်ယူရပါသည်။

မိုင်းခိုင်းမင်းကြီး၏ ပိဋကတ်တော်သမိုင်းအရ ဓမ္မသတ်ကျမ်းပေါင်းစောင်ရေ၁၅စောင်၊ ရှိကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ဂါထာစုတ္တိယပါဠိနိဿယရှိသည့် ဓမ္မသတ်ပေါင်း ၅၇-စောင်၊ ဓမ္မသတ်လင်္ကာပေါင်း ၁၆-စောင်၊ ဓမ္မသတ်ဖြတ်ထုံးပေါင်း ၈၂-စောင်၊ ဓမ္မသတ်တရားပုံပေါင်း စောင်ရေ၁၀-စောင်၊ ဓမ္မသတ်ခွဲပုံပေါင်း စောင်ရေ ၁၀-စောင် စုစုပေါင်း ၁၇၅-စောင်ဖြစ်ပါသည်။

ဓမ္မသတ်နှင့်အညီ ဆုံးဖြတ်သည်ဆိုရာတွင် တတိယကျမ်း၊ မူတမ္မ၊ စာနာမူ၊ အဂတိကင်းမူ၊ ရဲရင့်မှုတို့ပါဝင်ပါသည်။ တော်ရုံပညာ တော်ရုံစိတ်ဓာတ်ဖြင့် အဆုံးအဖြတ်မပြုနိုင်ပါ။ ထက်မြက်ထူးချွန်သောပညာနှင့် စိတ်ဓာတ်ရှိသူတို့သာ ဓမ္မသတ်နှင့်အညီ ဆုံးဖြတ်နိုင်ပါသည်။

တရားရုံးများ လက်စွဲကို ၁၉၇၀ပြည့်နှစ်က တတိယအကြိမ် တည်းဖြတ်ပြီး မြန်မာဘာသာဖြင့် ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ထိုစာအုပ်တွင် ထိုစဉ်က တရားသူကြီးချုပ်ဒေါက်တာမောင်မောင်က အောက်ပါအတိုင်း မှတ်ချက်ပြု၍ အမှာစာရေးသားခဲ့ပါသည်။

“လုပ်ထုံးလုပ်နည်း စည်းစနစ်သည် တည်နေသောတရားဥပဒေကို မှန်ကန်မြန်ဆန်စွာ ကျင့်သုံးရန်၊ အာနိသ် ထက်မြက်စေရန် ထောက်ကူပါသည်။ တရားဥပဒေက မည်ရွှေမည်မျှပင် သင့်မြတ်နေစေ၊ နားကို စီမံခန့် ခွဲရာတွင်ဖြစ်စေ၊ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းတွင်ဖြစ်စေ၊ ချွတ်ချော်ခြင်း၊ ပျက်ကွက်ခြင်းရှိလျှင် တရားဥပဒေသည် သက်ဝင်လှုပ်ရှား၍ မနေ၊ စာရွက်ပေါ်တွင်သာ သက်သေသဖွယ် ဖြစ်နေပါမည်”ဟူ၍ဖြစ်ပါသည်။

တရားရုံးများလက်စွဲကို ၁၉၉၉ခုနှစ်တွင် စတုတ္ထအကြိမ်တည်းဖြတ် ထုတ်ဝေသောအခါ အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ နှစ်ဘာသာဖြင့် ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ထိုစာအုပ်တွင် ထိုစဉ်က တရားသူကြီးချုပ် ဦးအောင်တိုးက အောက်ပါအတိုင်း မှတ်ချက်ပြု၍ အမှာစာရေးသားခဲ့ပါသည်။

“ယနေ့တရားစီရင်ရေးဆောင်ပုဒ်များတွင်လည်း “ဥပဒေနှင့်အညီ ဆုံးဖြတ်ပါ။ လုပ်ထုံးညီညီဆောင်ရွက်ပါ”ဆိုသော ဆောင်ပုဒ်များမှာ အဓိကနေရာတွင် ပါဝင်လျက်ရှိသည်။လုပ်ထုံးညီညီဆောင်ရွက်နိုင်လျှင် အမှားနည်းမည်။ အမှားနည်းလျှင် အမှန်နှင့်နီးစပ်၍ တရားဥပဒေသက်ဝင်လှုပ်ရှားလာမည်။ ပြည်သူအများက ယုံကြည်ကိုးစားရမည့် တရားစီရင်ရေးဖြစ်ထွန်းလာမည်”ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

၁၉၉၈ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လတွင် တရားရေးဂျာနယ်(Judicial Journal) အတွဲ(၁)၊ အမှတ်(၁)ကိုထုတ်ဝေသည်။ ထိုဂျာနယ်တွင်ဦးကျော်(ညွှန်ကြားရေးမှူး၊ ပြည်ထဲရေး)က “အာဂလူ”ဟူသောဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်ရေးသားပါသည်။ ထိုဆောင်းပါးတွင် တရားသူကြီးများ တရားနှင့်မညီ၍ တံစိုးစားခြင်း၊ အဂတိလိုက်စားခြင်း၊ ကျင့်ဝတ်ပျက်ခြင်းတို့နှင့် ပတ်သက်၍ ရဲရင့်ပြတ်သားသောစာပိုဒ် တစ်ပိုဒ်ကိုရေးထည့်သတိပေးထားပါသည်။

“တရားသူကြီးများ တရားနှင့်မညီ၍တံစိုးစားခြင်း၊ အဂတိလိုက်စားခြင်း၊ ကျင့်ဝတ်ပျက်ခြင်းသည် တိုင်းပြည်ပျက်စီးခြင်း၏ အကြောင်းရင်းများဖြစ်ကြသည်။ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး လူ့အဆောက်အအုံကြီးပျက်စီး ခြင်း၊ တိုင်းပြည်ပြည်သားများ စာရိတ္တပျက်ပြားခြင်း၊ အုပ်ချုပ်ရေးယန္တရားပျက်ပြားခြင်း၊ တစ်တိုင်းပြည်လုံး လူမျိုးပါမကျန် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်တတ်ပေသည်”ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

သတ္တရာဇ် ၁၀၃၄ခုနှစ် တပေါင်းလဆန်း ၁၂ ရက်နေ့တွင် “မဟာသီဟသူရဓမ္မရာဇာဘွဲ့”ခံ သတ္တမမြောက် ညောင်ရမ်းမင်းဆက်“နရာဝရမင်း”နတ်ရွာစံသည်။ ထိုမင်းသည် မိဖုရားမရှိ ကိုယ်လုပ်မောင်းမမိန့် သားတော် သမီးတော်မရှိ ထီးမွန်နန်းလျာ ဆက်ဆံမည့်သူမရှိသဖြင့် ထီးနန်းဆက်ခံမည့်သူကို ရွေးချယ်အကြောင်းပေါ်လာသည်။

အတွင်းဝန်စည်သူနော်ရထာသည်“ယခုနောင်တော်ဘုရား နတ်ရွာစံချေပြီး အဆက်အသွယ်တော် မြှေးတော်လည်းမရှိ၊ မင်းညီမင်းသားတို့လည်းမိုးတူရွယ်မျှချည်းဖြစ်၍ ပြည်ထဲရေးမငြိမ်ရာ၊ ကျွန်တော်တို့လျှောက်သည်ကို ယူတော်မူပါ”ဟု နှမတော် ရုစိယပဘာကိုလျှောက်ပြီး သေနာပတိနန္ဒကျော်ထင်၊ ဗညားကျန်းတော၊ နေမျိုးကျော်ထင်၊ နေမျိုးနော်ရထာတို့နှင့်တိုင်ပင်၍ မင်းလျာရွေးသည်။

သီရိဓမ္မာသောကသည် ငြိမ်ဆိတ်ဆေးလေး၏။ ဓမ္မသတ်ပုံပြင်ရာဝင်ထုံးဟောင်း မကျွမ်းကျင်၊ မင်းသား စစ်သည်၊ ဗဟုသုတလေ့ကျွမ်း၏။ ကြက်တိုက်၊ အံခတ်သောက်စားမှု၌ ပျော်ရွှင်လေ့ရှိသည်။ မင်းရဲနရာမှာ မာန်ခက်ထန်သည်။ ရက်ရောကြမ်းကြုတ်သည်။ ပြည်ကြီးဝန်ကို မဆောင်နိုင်ရာ၊ ရမည်းသင်းစား မင်းရဲကျော် ထင်မူကား ခမည်းတော်ဘုရား ညီတော်နှမတော်မင်းနှစ်ပါးသားတော်လည်းဖြစ်သည်။ ဓမ္မသတ်ပုံပြင်ရာဝင်ထုံးဟောင်းလည်းကျွမ်းသည်။ စိတ်နှလုံးလည်းဖြူစင်သည်။ ယဉ်ကျေးသည်။ သစ္စာစကားအမှန်အကန်လည်း သုံးစွဲလေ့ရှိသည်။ ဣန္ဒြေနှင့်လည်း ပြည့်စုံသည်ဟုစိတ်ညီကြ၍ မင်းရဲကျော်ထင်ကိုရွေး၍ မင်းအဖြစ်တင်မြှောက်သည်။

ဤတွင် အမျိုးမြတ်ခြင်း၊ ဓမ္မသတ်ပုံပြင်ရာဝင်ထုံးဟောင်း ကျွမ်းကျင်ခြင်း၊ စိတ်နှလုံးဖြူစင်ခြင်း၊ ယဉ်ကျေးခြင်း၊ မှန်သောသစ္စာစကားကို ဆိုခြင်း၊ ဣန္ဒြေနှင့်ပြည့်စုံခြင်းဟူသော အချက်တို့ဖြင့် မင်းလျာကိုရွေးသည်မှာမြင်သာသည်။ ထိုသို့သော မင်းမှသာလျှင် တရားကိုဓမ္မသတ်နှင့်အညီ မြှောင့်မတ်စွာ စီရင်နိုင်သည်။ ပြည်သူတို့ စိတ်ဝမ်းကို အေးချမ်းအောင်အုပ်ချုပ်နိုင်သည်။

မနုဇ္ဈနာဓမ္မသတ်တွင် တရားသူကြီးအင်္ဂါ ၁၂ပါးကို ဖော်ပြထားပါသည်။

- ၁။ ဆန္ဒာဂတိသို့ မလိုက်ခြင်း
- ၂။ ဒေါသဂတိသို့ မလိုက်ခြင်း
- ၃။ မောဟဂတိသို့ မလိုက်ခြင်း
- ၄။ ဘယာဂတိသို့မလိုက်ခြင်း
- ၅။ ချစ်ဖွယ်သောစကားကို ဆိုတတ်ခြင်း
- ၆။ ကောင်းစွာဆိုလေ့ရှိခြင်း
- ၇။ တရားစောင့်ခြင်း
- ၈။ စကားမှန်ခြင်း
- ၉။ တည်ကြည်ရဲရင့်ခြင်း
- ၁၀။ တော်တည့်မြှောင့်သားခြင်း
- ၁၁။ လိမ္မာခြင်း
- ၁၂။ သီလကိုချစ်ခြင်းတို့ဖြစ်ပါသည်။

မနုဇ္ဈနာဓမ္မသတ်တွင် တရားသူကြီးမဖြစ်ထိုက်၊ မမြောက်ထိုက်သူခုနစ်ပါးကို ဖော်ပြထားပါသည်။

- ၁။ အမျိုးမြတ်သူကိုလိုက်၍ မနိုင်ဘဲ အနိုင်ပေးခြင်း
- ၂။ ကြေးငွေပဏ္ဏာတံစိုးများပေး၍ နှုံးမည့်သူကိုအနိုင်စီရင်ခြင်း
- ၃။ ဆွေမျိုးသားချင်းဖြစ်၍ နှုံးမည့်သူကိုအနိုင်ပေးခြင်း
- ၄။ သေဘေး၊ ပျက်ဘေးကိုကြောက်၍ နှုံးမည့်သူကိုအနိုင်ပေးခြင်း
- ၅။ ရန်သူဖြစ်သည်ဟု နိုင်အံ့သည်ကို အနှုံးပေးခြင်း
- ၆။ ဟုတ်သည်၊ မဟုတ်သည်ကို မသိမမြင်၍ စီရင်သောသူ
- ၇။ ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကိုသိလျက် လောဘနိုင်ငံသို့လိုက်၍ နှုံးစေဟုအာဏာပေး၍ ငြိမ်းခြောက်စီရင်သည်တွင် မဟုတ်သည်ကို

ပြီးစေတတ်သူတို့ဖြစ်ပါသည်။

တရားဓမ္မသတ်ကို ကျက်မှတ်လေ့လာသိရှိရုံမျှနှင့် မြှောင့်မတ်မှန်ကန်စွာ အဆုံးအဖြတ်မပြုနိုင်ပါ။ သီလ၊ သိက္ခာနှင့် ယဉ်ကျေးမှုရှိရန်လည်း လိုပါသည်။ တရားရေးဝန်ထမ်းတို့ကို ရွေးချယ်ခန့်ထားရာတွင် အသက်နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်မကျော်ရဟူသော ကန့်သတ်ချက်ကို ပယ်ဖျက်၍ အသက်နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်ပြည့်ပြီး သုံးဆယ်နှစ်ထက်မကျော်ရဟူသော ကန့်သတ်ချက်ဖြင့် အစားထိုးရန်လိုပါသည်။ လောကကြောင်း၊ ဓမ္မကြောင်းကို အတော်အတန်ထဲထဲဝင်ဝင်သိမှ စာနာစိတ်ရှိပါသည်။ စာနာစိတ်ရှိမှ တရားကိုမြှောင့်မတ်စွာစီရင်နိုင် ပါသည်။

တရားဆုံးဖြတ်ခမှုသတ်မှတ်မတ်မြောင့်စေချင်သော စိန္တကောသုဦးဩဇာကိုဦးစိုက်၍ တရားစီရင်မှုအပေါ် တွင် အများအပြား ကြည်လင်စေလိုသော ဆန္ဒနှင့်ရေးသားတင်ပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

မောင်လှိုင်ထွေး(ဥပဒေ)

ကုလသမဂ္ဂပတ်စာသစ်

မောင်နှစ်သိမ့်(တောင်ကုတ်)

- အင်ဒိုနီးရှား ကုလများ အရှေ့တီမော ပဲ့ထွက်သွား။
- ယူဂိုဆလားဗီးယား ကုလများ ကိုဆိုဗိုဟာ ပဲ့ထွက်သွား။
- မြန်မာပြည်အား ကုလများ အချုပ်အခြာအာဏာ သတိထား။
- အားနာကြောက်ရွံ့လျှော့ပေးလျှင် ရခိုင်နယ်မြေ ပဲ့လိမ့်မြင် မဆင်မခြင် ဖိလာက စကောရိုက်ကာ နှင်ပါဗျ ပြည်သူအားလုံး အာသီ။ ။

မောင်နှစ်သိမ့် (တောင်ကုတ်)

ဆေးရုံတွေနဲ့ နယ်တွေ့တွေ ဆက်ဆံရသော ပြည်သူတို့သာ အခြေအနေမှန်ကို အသိဆုံးဖြစ်ပါသည်။ ဝန်ကြီး၏အထက်ပါ ရှင်းလင်းချက်တွင် အလွန်မှန်သော အချက်တစ်ချက် ပါပါသည်။ 'Expire ဖြစ်တဲ့ ဆေးတွေ တောင် ကျွန်တော်တို့တွေ့ပါတယ်' ဆိုတာပါပဲ။ နယ်ဆေးရုံတွေမှာ ဆေး

ပြည်သူတို့အတွက် အရေးကြီးသော ဆေးဝါးများ ပြတ်လပ်နေခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အစားအစာတို့ လုံလောက်မှုမရှိခြင်းကြောင့် ထားရင်းထားရင်း သုံးသွားကာ နှေးပင်မစားရဘဲ လွင့်ပစ်လိုက်ရ သည့်သဘောပင်ဖြစ်ပါသည်။ ဆေးဝါးများ အသုံးပြုလိုက်ရတဲ့ Expire ဖြစ်သွားရသည်မှာ ပြည်သူ့ဘဏ္ဍာငွေများ လေလွင့်ရသည့်အတွက် လွန်စွာနွမ်းခြာဖွယ် ကောင်းလှပါသည်။ ဆင်းရဲသော တိုင်းပြည်လည်းဖြစ်၍ နိုင်ငံတော်နှင့် ပြည်သူတို့အတွက် လွန်စွာ နစ်နာလှပါသည်။ "ဘာကြောင့်လဲ ဆိုရင် ကျေးဇူးတရားမှ မရှိတဲ့သူတွေကို အလကားလုပ်ပေးနေရတာ။ ဆေးဝါးအလကားပေးနေရတာ"ဟု လူနာတွေ အပေါ် သဘောထားသူများလည်းရှိနေကြသည်။ ကိုယ့်ပစ္စည်းမဟုတ်ပါဘဲနှင့် လူနာများကိုဆေးဝါးပေးရသည်ကို တွန့်တိုနေသူများကိုလည်း တွေ့ဖူးပါသည်။ နိုင်ငံသားတိုင်းပိုင်သည့်ပစ္စည်းကို နိုင်ငံသားများ ကိုလိုအပ်ပါက ပေးရမည်သာဖြစ်ပါသည်။ မွေးလူနာတွေကိုဆိုလျှင် "နင်တို့အညစ်အကြေးကိုကိုင်ပေးရတာ"ဆိုပြီး လူနာနှင့်လူနာရှင်တို့ကို ရင်ရင်သီးသီးပြောသူများလည်း နယ်ဆေးရုံအချို့တွင် ရှိနေပါသည်။ ကျန်းမာ

လက်ခံပါသည်။ ထိုအတွက် အရပ်သားလူနာများကိုလည်း ဆေးဝါးများကို မတွန့်မတိုက်ပေးသင့်လှပါသည်။ ကျွန်တော်အမေက ကျန်းမာရေးဌာနတွင် ခရမ်းဝတ်သန့်ရှင်းရေးဝန်ထမ်း လုပ်ခဲ့ဖူးပါသည်။ အမေ တို့ခေတ်က "ဆေးဝါးတွေကို အလွယ်တကူယူလို့မရဘူး"လို့ပြောဖူးပါသည်။ ယခုခေတ်တွင် ဆေးဝါးအမျိုးမျိုး အပယ်ရှိသဖြင့် ယူကြတယ်လို့ပြောပါသည်။ ခွဲမွေးပေးလျှင် ပိုက်ဆံပိုတောင်းကောင်းမှန်းသိ၍ ခွဲမွေးဖို့ချင်သဖြင့် ဆင်နေသည့် ဆရာဝန်များလည်း နယ်ဆေးရုံအချို့တွင် ရှိနေပါသည်။ မွေးလူနာတို့ထံမှ ပိုက်ဆံယူပြီး ဆရာဝန်၊ ဆရာမနှင့် ဝန်ထမ်းတို့ခွဲဝေယူနေကြသည်များလည်း နယ်ပြည်သူ့ဆေးရုံအချို့တွင် ရှိနေပါသည်။ ပိုက်ဆံရမှန်းသိသောကြောင့်၊ ပိုက်ဆံတောင်းကောင်းမှန်းသိသောကြောင့် မွေးလူနာဆိုလျှင် ယူယူသလဲကြိုကြသည်။ အခြားလူနာဆိုလျှင် ကြိုသူပင်မရှိကြပါ။ ဂျပန်ဆေးရုံ(သားဖွားဆေးရုံ)ဟုပင် ပြည်သူများအေါ်နေ ကြရသည့် နယ်ပြည်သူ့ဆေးရုံအချို့ရှိနေပါသည်။ အမေတို့ခေတ်က ဆရာဝန်၊ ဆရာမတွေက လူနာရှင်ဆီက ပိုက်ဆံရတယ်ဆိုတာမရှိဘူး။ လူနာရှင်က စေတနာရှိလို့ ဝယ်ကျွေးတာလောက်တော့ ဆရာဝန်၊ ဆရာမနှင့် ဝန်ထမ်းတွေ စားကြရတယ်လို့ အမေပြောတာကို ကြားဖူးသည်။

ကျန်းမာရေးနှင့်အားကစားဝန်ကြီးဌာနအနေဖြင့်တစ်နှစ်လျှင် အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၃၇၀)တိလီသိန်းခန့် တန်ဖိုးရှိဆေးဝါးများကို ဝယ်ယူထားသည့်အတွက် ဆေးရုံများတွင် ဆေးတော်တော်များများရှိပြီး ဓာတ်ခွဲခန်းများတွင်ဆိုလျှင် ဆေးအားလုံးနီးပါးကို အလကားပေးကာ လုံးဝပိုက်ဆံမယူကြောင်း၊ နောက်ဆုံးပေါ်ကုသမှုများအတွက်သာ ပိုက်ဆံယူကြောင်း ခေါက်တာဖြင့်တွေ့ကဆိပါသည်။ ပြည်သူတို့၏ ကျန်းမာရေးစရိတ်အတွက် ယခင်ထက် ငွေကြေးပိုမိုသုံးစွဲပေးနေ၍ အစိုးရကို ကျေးဇူးတင်ရမည်ဖြစ်သော်လည်း ဆေးဝါးများကို ပြည်သူများပြည်ပြည်ဝဝ မသုံးရဘဲ ဆေးဝါးများ Expire ဖြစ်ကာလေလွင့်မှုများစွာဖြစ်နေ၍ ဘဏ္ဍာငွေသုံးစွဲမှု ရှိသလောက်ထိရောက်မှုမရှိဘဲ ဖြစ်နေသည်မှာတော့ နိုင်ငံနှင့်ပြည်သူအတွက် နစ်နာလှပါသည်။

နိုင်ငံနှင့်ပြည်သူကို မေတ္တာထားသော၊ ပြည်သူ့စကားကို အလေးထားသော၊ ဉာဏ်အမြော်အမြင်ကြီးသော နိုင်ငံတော်၏ အတိုင်ပင်ခံပုဂ္ဂိုလ်က ဝန်ကြီး၏ရှင်းလင်းချက်ကို ပြန်လည်သုံးသပ်ပုံမှန် လေးနက်မှုရှိလှသည်။ "ဗဟိုကဏ္ဍပေးတဲ့ ဆေးတွေဟာလုံလုံလောက်လောက်တင်မဟုတ်ဘူး၊ များလွန်းလို့ Expireဖြစ်တယ်တဲ့၊ ဆိုတော့ တိုင်းနဲ့ပြည်နယ်ဆေးရုံတွေကို ရောက်ရဲ့လားဆိုတာ ကြည့်ပေးဖို့လိုပါတယ်။ ဆေးရုံများတွင် ဆေးဝါးများကို စနစ်တကျသုံးစွဲမှု ရှိ/မရှိကို သက်ဆိုင်ရာတိုင်းဒေသကြီးနှင့် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးချုပ်များက ပြန်လည် ကြည့်ရှုရန် လိုအပ်ပါတယ်"ဟု လေးလေးနက်နက် မှာကြားသွားသည်မှ ထိရောက်မှုရှိလွန်းလှပါသည်။ နိုင်ငံတော်၏ အတိုင်ပင်ခံပုဂ္ဂိုလ်၏ တိုင်းပြည်နှင့်လူမျိုးအပေါ်ထားသောမေတ္တာ၊ စေတနာတို့ကိုတန်ဖိုး ထားလေးစားကြလျက် သူညွှန်ကြားသည့်အတိုင်းကို သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်တို့က တိတိကျကျ မှန်မှန်ကန်ကန် ဆောင်ရွက်ပေးကြပါက လူနာများသည် ဆေးဝါးများကို အမှန်တကယ် သုံးစွဲခွင့်ရကြပေလိမ့်မည်။ ဆေးဝါးများ Expire ဖြစ်ခြင်းမှလည်းကောင်း၊ ကာပြည်သူ့ဘဏ္ဍာငွေများကိုလည်းအလဟဿမဖြစ်စေတော့ဘဲ ပြည်သူ့ကျန်းမာရေးအတွက် အသုံးပြုသော ဘဏ္ဍာငွေများသည် သုံးရင်သုံးသလောက် ထိရောက်သွားပေလိမ့်မည်ဟု ထင်မြင်မိပါသည်။

ကျော်မိုးထွန်း

တွေက ပိုတောင် Expire ဖြစ်နေပါတယ်။ ကုန်အောင်မသုံးနိုင်လို့တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ မသုံးရလို့ပါ။ သုံးရအောင်ထုတ်မပေးဘဲ ဆေးစတိုက်မှာ သိမ်းထားရင်းနဲ့ Expire ဖြစ်သွားရတာပါ။ နယ်ဆေးရုံအချို့မှာ ဆေးစတိုက်ကိုတောင် ပုံမှန်မစစ်ဆေးတာတွေရှိတယ်လို့ ဆေးရုံဝန်ထမ်းတချို့ ပြောတာကိုကြားဖူးပါသည်။

တစ်ခါက ကျွန်တော်ကလေးအတွက် အရပ်ခေါ် နာနတ်သီးအားဆေးသုံးပုလင်းကိုဆေးရုံကရခဲ့ဖူးပါတယ်။ ပုလင်းမှာ နာနတ်သီးပုံပါ၍ နာနတ်သီးအားဆေးဟုခေါ်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ပြည်သူကို စေတနာထားတယ်၊ အားဆေးတွေပေါ့ပေါ့သိသိပေးတယ်ဆိုပြီး ကြည့်နူးမိခဲ့ပါသည်။ ဒါပေမယ့် Expiry date ကိုကြည့်တော့ရက်ပိုင်းပဲလဲပါတော့တယ်။ ရက်ပိုင်းအတွင်း သောက်လို့မကုန်ဘဲ လွင့်ပစ်ရမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။ အသုံးတည့်တည့်မတည့်တည့် သက်တမ်းကုန်ခါနီးမှ ဆေးကုန်သွားအောင်၊ သုံးစွဲမှုပြန်နိုင်အောင်ထုတ်ပေးခဲ့သဘောပါပဲ။ အစောပိုင်းက ထုတ်မပေးဘဲ ရက်ကုန်ခါနီးမှ ဟိုလူနာသုံးပုလင်း၊ ဒီလူနာလေးပုလင်း စသည်ဖြင့် ထုတ်ပေးနေကြသည်မှာ လူနာကို ဆေးကုရာမရောက်သည့်အပြင် လူနာတို့အနေ ဖြင့် မလိုအပ်ဘဲ ပိုသောက်မိကြပါက ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးကိုပင် ခံစားကြရမည်ဖြစ်ပါသည်။

ရောဂါဝန်ထမ်းများဖြစ်သည့်အတွက် လုပ်စရာရှိသည့်များကိုတော့ လုပ်ပေးရမည်သာဖြစ်ပါသည်။ ပြည်သူတို့လည်း ထိုကံသင့်သော နိုင်ငံသားအခွင့်အရေးတွေရသင့်လှပါသည်။ ပြည်သူဟူသည် အပေါင်းအရပ်ရပ်ရှိ အလေးအနက်ပြုအပ်လှပါသည်။ ပြည်သူဘဏ္ဍာငွေများကိုသုံး၍ အစိုးရယန္တရားကြီးတစ်ခုလုံးကို လည်ပတ်နေရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သမ္မတမှစ၍ အောက်ခြေဝန်ထမ်းအထိ ပြည်သူပေးသောလစာကို စားသုံးနေသူများ ဖြစ်ပါသည်။ ဝန်ထမ်းတို့အနေဖြင့် ပြည်သူပေးသောလစာကို စားနေကြသူများဖြစ်သည်ဟု မယူနိုင်ကြ၍ အပြုအမူတို့လွဲချော်နေဟန်ရှိပါသည်။ ထိုသို့ထင်ထင် မေတ္တာတရားများ ကိန်းအောင်းလာပါစေဟု ဆုတောင်းရပါသည်။

နယ်ဆေးရုံများတွင် ခရမ်းဝတ်သန့်ရှင်းရေးဝန်ထမ်းမှစ၍ ဆေးရုံဝန်ထမ်းအသီးသီးတို့က မိမိတို့ လိုအပ်သောဆေးဝါးများကို နားလည်မှုနှင့်ယူကြသည်များလည်းရှိနေပါသည်။ (အချို့ဆိုလျှင်ပြင်ပတွင် လုပ်စားဖို့ပင် ပုန်လီးကွယ်လို့၊ ယူဝင်ကြသည်များလည်း ရှိနေပါသည်။) စာရင်းဇယားတော့ရေးမှတ်ကြသည်။ လူနာများအတွက် ဆေးသုံးစွဲမှု စာရင်းကိုအထက်သို့တင်ပြနိုင်ရန်ဖြစ်သည်။ ထိုဝန်ထမ်းများသည်လည်း ပြည်သူများပင်ဖြစ်၍ မကျန်းမာပါက ပြည်သူ့ဆေးရုံက ဆေးဝါးများနှင့်ကုသခွင့် ရှိသည်ကို

တမျက်နှာ (၁၃) မှ အဆက်... ပညာရှင်တို့၏ တောင်သမန်ဝန်းကျင်... တင်ထွန်း(မန္တလေး)

ဘုရား။ ဆရာတော်နဲ့တွေ့ချင်တာတဲ့ဘုရား၊ မိတ်ဟောင်းဆွေဟောင်းထဲကပဲ' 'ဘယ်သူများပါလိမ့်'ဟုဆိုကာ ဆရာတော်က ထိုင်၍ကန်တော့နေသော ကျွန်တော်ကိုကျော်၍ ကျောင်းပေါက်ဝသို့ လှမ်းကြည့်သည်' 'ဆရာတော် ဦးပညာ၊ ကျွန်မကို မှတ်မိလားဘုရား' 'ကောင်းကောင်းမှတ်မိတာပေါ့၊ ဒီကိုလာရင် စာရေးဆရာ တက္ကသိုလ် မောင်စောလွင်နဲ့ ပါလာတတ်တဲ့ ပြင်သစ်အမျိုးသမီးကြီးပဲ။ မြန်မာစာဆရာမ ကြီး မဒမ်ဘဲနီမဟုတ်လား' 'ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား။ နေကောင်းတာတွေ့ရလို့ ကျွန်မဝမ်းသာလိုက်တာ။ အမကြီး ခေါ် အမာဆိုလည်းဝင်ခဲ့တယ်။ ခေါက်တာသန်းထွန်းရဲ့

ပုဂံလက်သစ်နှင့် ပုဂံအနုပညာတန်ဖိုးသိန်းရန် ဆောင်းပါးပါတဲ့ စာအုပ်ကလေးလက်ဆောင်ပေးချင်လို့။ ဆရာတော်အတွက်လည်း ယူလာတယ်။' ဆရာမကြီးက ကျန်းမာရေးတယ်ကောင်းတာပဲ။ ဆရာမကြီးမိတ်ဆွေ မောင်စောလွင် ဆုံးသွားတာ သိတယ်နော်။' 'သိတယ်လေ၊ ကျွန်မဖြင့် စဉ်းစားမိတိုင်းသတိရတယ်။ သိပ်သဘောကောင်းတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်' 'နေဦး၊ ဆရာမကြီးက ကျွန်တော်ကို စာအုပ်လက်ဆောင်ပေးတယ်။ ကျွန်တော်ကလည်း ကျွန်တော်ရေးတဲ့ 'တောင်သမန်ဝန်းကျင်' သမိုင်းဝင်နေရာများ စာအုပ်ဆရာမကြီးကို လက်ဆောင်ပေးဦးမယ်' ဆရာတော်သည် ပြောပြောဆိုဆို သူ၏စာအုပ်ကို မဒမ်ဘဲနီအား

ပေးလိုက်သည်။ ရှေးဟောင်းနောင်ဖြစ်များ ပြောနေကြသည်။ 'ဆရာမကြီးကို ပြစ်ရာတစ်ခုရှိတယ်' 'ဘာများပါလိမ့်' 'လာလိုက်နဲ့' ဟုဆိုကာ ဆရာတော်က တောင်လေးလုံးကျောင်းတိုက်အရှေ့ပေါက်မှလမ်းကိုဖြတ်ကူး၍ခေါ်ဆောင်သွားသည်။ ကျောင်းတိုက်နှင့်မျက်နှာချင်းဆိုင် ဓာတ်ပေါင်းစုစေတီပရိဝုဏ်ထံ မည်စည်ပင်နှင့် အုတ်ခုံငယ်ရှေ့၌ ရပ်လိုက်သည်။ '... အဲဒါ ဆရာမကြီးသုဇယ်ချင်း ကိုစောလွင်ကွယ်လွန်လို့ အမှတ်တရ ခိုက်ပျိုးထားတဲ့ မည်စည်ပင်လေ' 'အော်၊ သစ်ပင်တောင်အတော်ကြီးနေပြီပဲ။ သူ့မိတ်ဆွေတွေက သူ့ကိုအတော်ချစ်ခင်ကြတယ်နော်' 'ဟုတ်တယ်၊ အုတ်ခုံလေး ထပ်ဖြည့်ထားတာ၊ မကြာသေးဘူး' 'ဒါဆိုရင် ဆရာတော်ဦးပညာရယ်၊ မွန်စီယာရယ်၊ မဒမ်ရယ်၊ နောက်ပြီး သုဇယ်ချင်း တက္ကသိုလ်မောင်စောလွင်ရဲ့ အမှတ်တရသစ်ပင်ရယ်အတွက်ဓာတ်ပုံရိုက်ခွင့်ပြုပါ။ ဆရာတော်လက်ရာ 'တောင်သမန်ဝန်းကျင်' စာအုပ်ကလေးကိုလည်း လက်ထဲမှာအမှတ်တရ ကိုင် ထားပါရစေ ဘုရားဟု လမ်းသွားလမ်းလာတစ်ဦးအား အကူအညီတောင်း၍ အမှတ်တရဓာတ်ပုံရိုက်ဖြစ်သည်။ နောက်တစ်ခေါက်မဒမ်ဘဲနီ မြန်မာနိုင်ငံသို့ပြန်လာသောအခါ ဆရာတော်ဦးပညာကို ထိုဓာတ် ပုံပေးဖြစ်သည်။ 'ယနေ့တိုင်အောင် ဆရာတော်သီတင်းသုံးသည့်ကျောင်းတွင်းစားပွဲပေါ်တွင် မြင်တွေ့နိုင်သည်။ ကျောင်းအဝင်ဝ စက္ကူပန်းပင်ရိပ်က အေးမြသကဲ့သို့၊ ကျောင်းဝင်းတောင်ဘက်ခြမ်း သူဌေးဘုရားရင်ပြင်တော်နှင့် စေတီရိပ်က အေးမြလှသည်။ သက်ရှိပညာရှင်တို့ ဆုံစည်းကြသောနေရာဖြစ်သကဲ့သို့၊ ကွယ်လွန်သူ ပညာရှိတို့အား စဉ်ဆက်မပြတ် ဂုဏ်ပြုမော်ကွန်း ထိုးသောနေရာဖြစ်သည်။ တောင်သမန်အင်းစောင်းက ပညာရှင်တို့၏ သာယာသောကွန်းခိုရာဖြစ်သည်။ ခိုလှုံရာဖြစ်သည်။ ကွန်သာယာဖြစ်သည်။

ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်/ တင်ထွန်း(မန္တလေး)

ဒုလ္လံးအားလုံးနှင့် သင့်တူနိုးအခွင့်
ဥပဿာရုံသို့ဥပဿာရုံ သင့်တော်ဆုံးဖြန့်ဝေသော

ဇီဝက+ပြည်လုံးချမ်းသာ

ဇီဝက ပြဿနာများ
 တိုင်ကြားလျှောက်လှမ်းရန် သေမုလျှင်
 ၈၂၄၇ ၁၃၂၊ ၁၁၀၂၁၈၂၊ ၀၉၆၆၂၆
 ၈၆၀၂၀၀၇၆၃၃၁၂၆၂

(၁) အမောလုံ၊ ဒုလ္လံးအားတိုးဆေး အဆီ
 (၂) အမောလုံ၊ ဒုလ္လံးအားတိုးဆေး အမှုန့်
 (ဆေးခန်းသုံးကုသေး)

မောခြင်း၊ မူးခြင်း၊ ရင်ခွန်ခြင်း၊ နှလုံးတုန်ခြင်း၊ ချွေးစေးပြန်ခြင်း၊ နှလုံးအားနည်းခြင်း၊
 ရင်ထဲတလှုပ်လှုပ်ဖြစ်ခြင်း၊ စားမဝင်အိပ်မပျော်ခြင်းများ အတွက် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။

ဖုန်း- ၀၄၄ ၃၅၀၇၈ ၊ ၀၉ ၂၆၁၃၉၆၅၄၄ ၊ ၀၉ ၂၅၀၇၄၂၅၄၄ ၊ ၀၉ ၂၅၀၇၄၂၅၄၄ ၊ ၀၉ ၂၅၀၇၄၂၅၄၄

ယောနသံစင်ရော်

အပိုင်း(၉)

Richard Bach's Jonathan Livingston Seagull

ကဏ္ဍ (ခွဲ)ကြီးကြီးသည်
အခြေခံသဘောတရားများကို ဖော်ပြထားသည်။

I don't mind
being bones
and feathers.

I just want to know
what I can do in the air
and what I can't,

that's all.
I just want to know.

J. L. Seagull

ယောနသံ၏ ပြည်တော်ပြန်နောက်ပိုင်း တစ်လအကြာတွင် ငှက်အုပ်ကြီးထဲမှ ငှက်တစ်ကောင် သည် ကြားနေရင်းကိုဖြတ်ကျော်၍ ယောနသံထံ ပျံ ခြင်းအတတ်ကို လေ့လာသင်ယူလိုကြောင်းဖြင့် ခယဝပ် တွားလာ၏။ တဲ့ရင်းလုံးဝလံစင်ရော်ပင် ဖြစ်၏။ ငှက်အုပ် သည် သူ့အား ရွတ်ချခြင်း၊ အကြံပေးဆုံးမခြင်း ဖြစ်၏။ သူသည် ယောနသံ၏ရစ်ကောင်မြောက်တပည့် ဖြစ်၏။

နောက်တစ်ညတွင် ငှက်အုပ်ကြီးအတွင်းမှ ကတ်မေးနစ်စင်ရော်သည် သူ့လက်ဝဲဘက်တောင်ပံကို တရွတ်ဆွဲလျက် ထိုယိမ်းဤယိမ်းဖြင့် သောင်ပြင်ကို ဖြတ် ကျော်၍ ယောနသံ၏ခြေရင်းတွင် ပြုလေဝပ်ဆင်းကာ သေလွန်ခြင်းအသံမျိုးဖြင့် 'ကယ်တော်မူကြပါခင်ဗျာ၊ ပျံခြင်းအတတ်ထက် ကျွန်တော် ပိုပြီးလိုချင်တာ တခြား ဘာမှမရှိပါဘူး'ဟု တိုးတိုးလေးပြော၏။

ယောနသံက ဤသို့ သူ့အားပြော၏။ 'ဒီလို ဆို လိုက်နာ . . . ငါနဲ့အတူ မြေကြီးမှအပေါ်သို့ တက် လိုက်နာ။ ငါတို့ စပျံကြရအောင်။

'ဆရာ . . ဆရာ မသိသေးဘူးတင်တယ်။ ကျွန်တော်အတောင်၊ ကျွန်တော် ဒီအတောင်ကို လှုပ်လို့ မရဘူး'

'မေးနစ်စင်ရော်၊ မင်းဟာမင်းပဲ ဖြစ်နိုင်အောင် မင်းဟာ မင်းကိုယ်အစစ်ဖြစ်နိုင်အောင် ဒီမှာ အခုလွတ် မြောက်နေပြီကော၊ မင်းရဲ့လမ်းပေါ်မှာ မင်းကို ဘာကမ္ဘာ တားဆီးခြင်းမလုပ်နိုင်တော့ဘူးကွ။ ဒါဟာ မဟာစင်ရော် ကြီးတွေရဲ့ နိယာမဥပဒေပဲ။ တကယ်ကိုရှိတဲ့ဥပဒေကွ'

'ကျွန်တော် အခုပျံနိုင်ပြီလို့ ပြောနေတာလား ခင်ဗျာ'

'မင်း လွတ်မြောက်နေပြီလို့ ငါပြောတာ' ရွတ်ခြင်းပင် မေးနစ်စင်ရော်သည် တောင်ပံ များကိုမြန်လျက် ညအမှောင်ခါးလေထုထဲသို့ တက်လေ ၏။ သူသည် အမြင့်ပေးငါးရာမှ တစ်အားကုန် ဤသို့ ဟစ်ကြွေးလိုက်၏။

'ငါ ပျံနိုင်ပြီ။ ဟေ့ နားထောင်ကြစမ်း။ ငါပျံ နိုင်သဟေ့။ အောက်မှ ငှက်အုပ်ကြီးသည် ဤသူ့အသံ ကြောင့် အိပ်ရာမှနိုးလာကြ၏။

ငှက်အုပ်ထဲမှ ငှက်များသည် တဖြည်းဖြည်း

ယောနသံရှိရာသို့ တစ်ကောင်စ၊ နှစ်ကောင်စ ရောက်နေ ကြ၏။ နေထွက်ချိန်ရောက်သော် တပည့်များပိုင်းရပ်နေ သော စက်ဝိုင်းအပြင်ဘက်ပတ်လည်တွင် စင်ရော် ပေါင်း တစ်ထောင်နီးပါးရှိ၏။ သူတို့သည် မေးနစ်စင် ရော်ကို မယုံနိုင်သောမျက်စိဖြင့် ကြည့်နေကြ၏။ သူတို့ ကို အခြားစင်ရော်များမြင်သွားကြမည်ကိုလည်း သူတို့ မကြောက်ကြတော့။ ယောနသံစင်ရော်၏စကားများကို လည်း နားလည်ရန် ကြိုးစားအားထုတ်နေကြကုန်၏။

ယောနသံသည် အလွန်တရာမှ ဖိုးရိုးစင်းစင်း ဖြစ်သော အကြောင်းအရာများကို ပြောဆို၏။

'စင်ရော်တစ်ကောင် အဖို့ ပျံခြင်းအတတ် ပညာဟာ လျော်ကန်တဲ့အတတ်ပဲ။ စင်ရော်မျိုးရဲ့သဘာ ဝအစစ်အမှန်ဟာ လွတ်မြောက်ခြင်းတရားပဲ။ အဲဒီလွတ် မြောက်ခြင်းကို ဆန့်ကျင်တဲ့အရာဟူသရွေ့ကို ဘာပဲဖြစ် ဖြစ်၊ အယူသီးမှုပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အချုပ်အချယ်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ထုံး တမ်းအရ နည်းစနစ်လေအမူအရာ အပြုအကျင့်ပဲဖြစ် ဖြစ်၊ ဘယ်အသွင်ဘယ်ပုံနဲ့ရှိနေတာပဲဖြစ်ဖြစ် ပယ်ချစွန့် ပစ်ရမယ်'

'ပယ်ချစွန့်ပစ်ရမယ်' ငှက်အုပ်စုထဲမှ အသံ တစ်သံထွက်လာ၏။ 'ငှက်အုပ်ကြီးရဲ့ ဥပဒေဖြစ်နေလည်း ပဲ ဒီလိုပဲ လုပ်ရမှာလား။

ယောနသံက ဤသို့ဖြေကြား၏။ 'လွတ် မြောက်ရေးသို့ပို့ဆောင်တဲ့ဥပဒေသာ တစ်ခုတည်းသော ဥပဒေအစစ်ဖြစ်တယ်ကွ။ ဒါကလွဲလို့ တခြားဥပဒေအ သစ် မရှိ'

အခြားအသံတစ်သံကလည်း ဤသို့ ဆိုသေး ၏။ 'ကျုပ်တို့လည်း ခင်ဗျားလိုပဲ ပျံနိုင်မယ်လို့ ခင်ဗျား ဘာကြောင့် ပြောနိုင်သလဲ။ ခင်ဗျားဟာ တခြားစင်ရော် တွေထက် ပိုပြီးထူးခြားတယ်။ ပါရမီလည်းရှိတယ်။ နတ် ဒေဝါမျိုးလည်း ဖြစ်တယ်။ တခြားငှက်တွေထက်လည်း မြတ်တယ်။

'ဒီလိုဆို ဖလက်ချာ၊ လိုးဝဲလ်၊ ချာရီလင် စင် ရော်တို့ကို ကြည့်လိုက်စမ်း။ သူတို့ကိုလည်း ထူးတယ်၊ မြတ်တယ်။ ပါရမီရှိတယ်လို့ ဆိုဦးမှာလား။ စင်စစ်တော့ သူတို့ဟာ ကျုပ်လို့၊ ခင်ဗျားတို့လိုပါပဲ။ ဘာမှ ပိုမထူးပါ ဘူး။ ခင်ဗျားတို့နဲ့ သူတို့မှာ ခြားနားချက်တစ်ခုတည်းပဲ ရှိတယ်။ တစ်ခုတည်းဆိုမှ တစ်ခုတည်းပဲ။ အဲဒီခြားနား

ချက်ကတော့ သူတို့ဟာ သူတို့ကိုယ်သူတို့ စင်စစ်ဘာဖြစ် နေတယ်ဆိုတာ စနားလည်ကြပြီး အဲဒီနားလည်တဲ့ဟာ ကိုလည်း သူတို့ဟာ စပြီး လက်တွေ့ကျင့်သုံးနေကြတယ်' ဖလက်ချာစင်ရော်မှတစ်ပါး အခြားစင်ရော် အားလုံးသည် နေမထီ၊ ထိုင်မသာ၊ တလှုပ်လှုပ်တရွရွ ဖြစ်ကုန်၏။ သူတို့လုပ်ကိုင်လာခဲ့ကြသမျှ အားလုံးသည် ဤသည်မှလွဲ၍ တခြားဘာမျှမဟုတ်ပါကလားဟု သူတို့ ခုမှ သဘောပေါက်ကြကုန်၏။

ငှက်များသည် အစုလိုက် အပြုံလိုက် နေ့စဉ် နေ့တိုင်းလာ၍ မေးခြင်း၊ ကြည့်ညှိခြင်း၊ ပူဇော်ခြင်း၊ ရွတ် ချခြင်း လုပ်ကြကုန်၏။

တစ်နံနက်တွင် အထက်တန်းအမြင့်ပျံလေ ကျင့်ခန်းပြီး၍ ဖလက်ချာက ယောနသံအား ဤသို့ ပြော ၏။

'ခင်ဗျားဟာ မဟာစင်ရော်ကြီးရဲ့သားတော် ဟုတ်ရင် ဟုတ်၊ မဟုတ်ရင် နှစ်ပေါင်းတစ်ထောင် ရှေ့ ရောက်နေတဲ့စင်ရော် ဖြစ်ရမယ်လို့ ငှက်အုပ်ထဲမှာ တီးတိုး ပြောနေကြတာ ကြားခဲ့ရတယ်'

ယောနသံသည် သက်ပြင်းချလိုက်၏။ ဒါဟာ နားမလည်မှုရဲ့ ဘေးဒဏ်အဖြစ်ဆိုထင်ပါရဲ့။ ပင်လယ် စင်ရော်တွေဟာ ခက်သားပဲ။ သူတို့ဟာ မလိုတစ်မျိုး၊ လိုတစ်မျိုးကွ။ လိုရင် သူတို့က မင်းကို ဘုရားလို့သမုတ် ကြမယ်။ မလိုရင် မာရ်နတ်လို့ ခေါ်ကြပြန်တယ်။ ဖလက် ချာ မင်းရော ဘယ်လိုထင်သလဲ။ တို့ဟာ ခေတ်ရှေ့ ရောက်နေကြသလား'

အတော်ကြာကြာအသံတိတ်နေပြီးမှ ဖလက် ချာက ဤသို့ ဖြေကြား၏။ 'ဒီလို ပျံပျံနည်းမျိုးတွေဟာ သိသူဖော်စား မသိသူကျော်သွား ဆိုသလို၊ သိတဲ့သူ ဘယ်သူဆိုဖော်စားနိုင်အောင် တစ်သက်လုံးရှိနေတာပဲ။ အချိန်အခါ ခေတ်ဆိုတာနဲ့ ဘယ်လိုမှမသက်ဆိုင်ပါဘူး။ အများကြိုက်ဖြစ်နေတဲ့ ဖက်ရှင်ရဲ့ရှေ့ရောက်နေမှုသာ ဖြစ်ချင်ဖြစ်မှာ။ စင်ရော်အများစု ပျံပျံနည်းရဲ့ ရှေ့ရောက် နေမှုပေါ့'

ယောနသံသည် ခဏမျှ ပတ်လက်လျှော့ချရန် လှိမ့်လိုက်ပြီးလျှင် ဤသို့ပြော၏။ 'အေး . . . ဒါလည်း ဟုတ်တုတ်တုတ်ရယ်။ ခေတ်ရဲ့ရှေ့ရောက်နေတယ်ဆိုတာ လောက်တော့ မဆိုးဘူးပေါ့'

နောက်ရက်သတ္တပတ်တစ်ပတ်အကြာတွင် ဤသို့ ဖြစ်၏။ အမြန်ပျံပျံနည်း၏မဟာဘုတ်အချက်များ ကို တပည့်အသစ်တစ်စုအား လုပ်ပြနေစဉ်တွင်ဖြစ်၏။ ဖလက်ချာသည် ပေခုနှစ်ထောင်အမြင့်မှ ထောင်လိုက် ခိုင်ငံထိုးချရာမှာ ရရှိသောအဟုန်အရှိန်ဖြင့် မီးခိုးရောင် အဆင်းရှိ ကျည်ဆန်တစ်ဆန်ပမာ သောင်ပြင်အထက် လက်မအနည်းငယ်အမြင့်တွင် အလျားလိုက်ပျံနေစဉ် ငှက်သွင်တစ်ကောင်သည် အမေ အမေဟုတစာစာ အော်လျက် ဖလက်ချာ၏လမ်းကြောင်းထဲသို့ တိုက်ရိုက် ကြိုးဝင်ရောက်လာ၏။ ဖလက်ချာအဖို့ ရှောင်တိမ်းလိုက် ရန် တစ်စက္ကန့်၏ ဆယ်ဖို့တစ်ဖို့အချိန်သာ ရလိုက်၏။ ဖလက်ချာသည် တစ်နာရီလျှင် မိုင်နှစ်ရာကျော်နှုန်းဖြင့် ပျံလျက်သားဖြစ်နေရာမှ လက်ဝဲဘက်သို့ယူ၍ တိမ်း ရှောင်လိုက်ရာ လိပ်သံကျောက်ဖြင့် အတိပြီးသော ကမ်း ပါးပြတ်တစ်ခုကို ဝင်တိုးမိလေ၏။

သူ့အဖို့ ကမ်းပါးပြတ်သည် အခြားသောဘုံ တစ်ခု၏အဝတွင်ရှိသော မဟာရံတံခါးကြီးနယ် ဖြစ်၏။ ဝင်တိုးမိသောအခိုက်၌ ကြောက်ခြင်း၊ လန့်ခြင်း၊ မှောင် ခြင်း၊ မည်းခြင်း ဖြစ်၏။ သူသည် ထူးဆန်းသော ကောင်း ကင်ပြင်တစ်မျိုးတွင် မေ့တစ်ခါ၊ သိတစ်လှည့်ဖြင့် လွင့် မျောလျက်ရှိ၏။ စိုးရွံ့ခြင်း ကြောင့်ဝမ်းနည်းခြင်းဖြစ်၏။

ယောနသံနှင့် သူ့ပထမဆုံးတွေ့ရသည့်နေ့၌ သူ့ကြားခဲ့ရသောအသံကိုပင် ယခုပြန်ကြားရ၏။ 'တို့အ လုပ်ရဲ့အထာက ဒီလိုကွ။ တို့ဟာ တို့ရဲ့အကန့်အသတ် အချုပ်အချယ်တွေကို ကျော်နင်းနိုင်အောင် သေသေချာ ချာအစီအစဉ်နဲ့ စိတ်ရှည်ရှည်ထားပြီး တစ်ဆင့်ပြီးတစ် ဆင့်ကြိုးစားရတာ။ သင်တန်းအစီအစဉ်ရဲ့နောက်ပိုင်း အဆင့်ကိုမရောက်ခင် ခုလိုစောစောပိုင်းမှာ ကျောက် ဆောင်ကိုဖောက်ပြီးပျံတဲ့အတတ်မျိုးကို စမ်းကြည့်လေ ကြည့်ထ မရှိဘူး'

'ဟော . . . ဆရာယောနသံပါလား'

'မဟာစင်ရော်ကြီးရဲ့သားတော်လို့လည်း ခေါ် ကြပါသေးတယ်ဗျာ'ဟု သူ့ဆရာယောနသံက ခပ်တည် တည်ပင် ခနဲလိုက်သေး၏။

ယောနသံစင်ရော်၏ အပိုင်း(၁၀)ကို ဆက်လက်ဖတ်ပြမည်။

နှားစိုင်းပေးတဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးသင်ခန်းစာ

လူမျိုးသုဉ်းရှင်းလင်းမှုတွေလုပ်နေတယ်ဆိုတဲ့ စွပ်စွဲချက်ကိုယ်ချုပ်ကိုယ်တိုင်ပါမောက္ခမလေ

ကနေဒါနိုင်ငံရှိ ယောခပ်တက္ကသိုလ်က လူ့အခွင့်အရေး ပါမောက္ခ မာလေဂျက်ကော့ဘ်က မြန်မာနိုင်ငံမှာ မွတ်စလင်တွေအပေါ် လူမျိုးသုဉ်းရှင်းလင်းမှုတွေ လုပ်နေတယ်ဆိုတဲ့စွပ်စွဲချက်ကို ပယ်ချလိုက်ပါတယ်။

ပါမောက္ခ မာလေဟာ အသက်(၁၈)နှစ်အရွယ်မှာ မြန်မာနိုင်ငံက ထွက်ခွာခဲ့သူ ဖြစ်ပြီး အခု လက်ရှိ ယောခပ်တက္ကသိုလ်မှာ တန်းတူညီမျှရေး လေ့လာမှုဌာနမှာ သင်ကြားပို့ချနေတဲ့ ဆရာမတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။ သူ့အထူး ပြုသင်ကြားတဲ့ ဘာသာရပ်တွေကတော့ လူတန်းစားညီမျှရေး၊ လူ့အခွင့်အရေး ဘာသာရပ်တွေ ပါဝင်ပါတယ်။

ပါမောက္ခ မာလေဟာ လူ့အခွင့်အရေးစောင့်ကြည့်လေ့လာရေးအဖွဲ့ နိုင်ငံတကာ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် အဖွဲ့တွေရဲ့ မြန်မာနိုင်ငံအပေါ် စွပ်စွဲမှုတွေကို တုံ့ပြန်ချေပရာမှာ ကျော်ကြားသူလည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ကုလသမဂ္ဂမှာ အကျင့်ဖျက်ခြစားမှုတွေရှိနေတယ်လို့လည်း ပြီးခဲ့တဲ့ စက်တင်ဘာတုန်းက သူ့ရဲ့ တွစ်တာ လူမှုကွန်ရက်စာမျက်နှာမှာရေးသားခဲ့ပါသေးတယ်။

မြန်မာ့တပ်မတော်ရဲ့ လုပ်ရပ်တွေဟာ ရက်စက်တယ်လို့ နိုင်ငံတကာက စွပ်စွဲမှုအပေါ် ပါမောက္ခ မာလေက

'ဟုတ်တယ်၊ မြန်မာ စစ်တပ် ဂျက်စက်တယ်ဆိုတာ အီရတ်မှာ အမေရိကန် ပြုမူသလို ပါ။ အနောက်

တိုင်းသားတွေဟာ သူတော်ကောင်း ယောင်ဆောင်ကြတယ်'လို့ တုံ့ပြန်ခဲ့ပါတယ်။

'လိုအပ်တဲ့ အထောက်အထားတွေမပါဘဲ ပေါ့ပေါ့လေး ရေးထားတဲ့စာတမ်း အများကြီးနဲ့ အလုပ်မလုပ်ဘူး။ ရိုဟင်ဂျာတွေဟာ လူမဆန်စွာ မျိုးတုံး ရှင်းလင်းခံနေရတဲ့အကြောင်း ရေးထားတဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စာတမ်းအပေါ် လုံးဝယုံကြည်မှု ရှိတယ်' လို့ ကနေဒါနိုင်ငံတကာလွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်အဖွဲ့ အတွင်းရေးမှူး အဲလက်စ်နိုက်က ပါမောက္ခမာလေကို တုံ့ပြန်ပါတယ်။

ယောခပ်က လုပ်တဲ့ လူ့အခွင့်အရေးနဲ့ တန်းတူညီမျှရေး ပရိုဂရမ်တွေမှာ ဦးဆောင်ခဲ့တော့ ဒီလို အဓမ္မကျင့်မှုတို့၊ ဖိနှိပ်မှုတို့ဆိုတဲ့ စကားလုံးတွေအပေါ် သံသယဖြစ်စရာတွေ ရှိတယ်လို့ ပါမောက္ခမာလေက ရေးပါတယ်။

ပါမောက္ခ မာလေရဲ့ သုံးသပ်ချက်တွေအပေါ် လူ့အခွင့်အရေး လှုပ်ရှားသူတွေနဲ့ နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းတွေရဲ့ အပြင်းအထန် ဝေဖန်မှုတွေ ရှိပါတယ်။

လူမျိုးသုဉ်း သတ်ဖြတ်တယ်ဆိုတဲ့ စကားရပ်ကို နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းတွေက အသုံးပြုနေတဲ့ အပေါ်မှာလည်း ပါမောက္ခမာလေက မေးခွန်းထုတ်ခဲ့ပါတယ်။

'ကျွန်မကပညာရှင်ဆိုတော့ ရရှိတဲ့ အထောက်အထားတွေနဲ့ သုံးစွဲတဲ့ စကားလုံးရဲ့ အဓိပ္ပာယ်အပေါ် မေးခွန်းထုတ်ရပါမယ်' လို့ သူက ပြောပါတယ်။

'လူ (၅)သိန်း နယ်စပ်ဖြတ်ကျော် ထွက်ပြေးတယ်၊ ဟုတ်တယ်၊ မြန်မာနိုင်ငံက မွတ်စလင်တွေ အား

လုံး ထွက်ပြေးကြတာလား။ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီတော့ လူမျိုးသုဉ်း သတ်ဖြတ်တယ်ဆိုတာ အယ်လို ဖြစ်နိုင်သလဲ' လို့ ပါမောက္ခ မာလေက မေးခွန်းထုတ်ပါတယ်။

Credit: ကနောင်မြ

xxx

နှားစိုင်းပေးတဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးသင်ခန်းစာ

စပိန်နွားရိုင်းသတ်ကစားသမားအဖြစ်ကနေ နွားရိုင်းသတ်ပွဲ ဆန့်ကျင်တိုက်ဖျက်ရေးသမားဖြစ်သွားတဲ့ ဖြစ်ရပ်။

နွားရိုင်းသတ်သမားဟာ နွားရိုင်းကိုလှံချက်များစွာနဲ့ ထိုးနှက်ထားနိုင်ပေမယ့် တစ်ချို့မှာတော့ နွားရိုင်းက သေချာပေါက် ငှေ့သတ်နိုင်မယ့်အခြေအနေကို ဆိုက်ရောက်သွားတယ်။

ဒါပေမယ့် လှံချက်တွေနဲ့ အထိနာနေတဲ့နွားရိုင်းက တရားမျှတမှုကိုတောင်းဆိုသလို ဖျက်လုံးချင်းဆိုင် စိုက်ကြည့်တာကလွဲလို့ ဘာမှမလုပ်ခဲ့တာကြောင့် ကစားသမား အသက်ချမ်းသာရာ ရသွားတယ်။

သူဟာ တစ်ပြိုင်နက်တည်းပဲ ဒီကစားသမားအဖွဲ့ကို စွန့်လွှတ်ဖို့ဆုံးဖြတ်လိုက်သလို ဒီနွားရိုင်းသတ်ပွဲကို ဆန့်ကျင်တိုက်ဖျက်ရေး လှုပ်ရှားသူအဖြစ်ပါ ဆောင်ရွက်လာတယ်။

Credit : Kyaw Than

xxx

ပန်းဝင်ခါနီး ဘီးပေါက်သွားတဲ့ ပြိုင်ဘက် စက်ဘီးသမားကို ကျော်တက်ဖို့ ငြင်းဆန်ခဲ့သူ

စပိန်နိုင်ငံ ကန်တာဘရီယာမှာကျင်းပခဲ့တဲ့ စက်ဘီးပြိုင်ပွဲမှာ ဩဂတ်စတင်နာဗာရီဟာ အဆင့် (၄) နေရာမှာ ရပ်တည်နေခဲ့ပြီး ပန်းဝင်ခါနီးအချိန်မှာ သူ့ရဲ့ ရေမှာရပ်တည်နေတဲ့ပြိုင်ဘက် စက်ဘီး ဘီးပေါက်သွားတာကို တွေ့လိုက်ရပါတယ်။

ဘီးပေါက်သွားတဲ့စက်ဘီးသမား အစွမဲလ် အက်စ်တီဘန်ဟာ သူ့စက်ဘီးကိုပုခုံးပေါ်တင်ပြီး ပန်းတိုင်ကို အပြေးသွားခဲ့တဲ့အချိန်မှာ နာဗာရီက သူနင်းနေတဲ့ အရှိန်ကိုလျှော့ချလိုက်ပြီး ပြိုင်ဘက်ကိုကျော်တက်ဖို့ အခွင့်အရေးကို လက်လွှတ်ခံလိုက်ပါတယ်။

သူဟာ နောက်ကနေသာ စက်ဘီးကို ဖြည်းဖြည်းချင်းနင်းခဲ့ပြီး တတိယဆုကို ဘီးပေါက်ခဲ့တဲ့ အက်စ်တီဘန်ကိုပေးဖို့ ကြိုးစားခဲ့တာကိုလည်း ငြင်းဆန်သွားခဲ့ပါတယ်။ ပြည်တွင်းသတင်းစာတစ်စောင်ကို သူပြောလိုက်တဲ့စကားလေးကိုပါ ဖြည့်စွက် ဘာသာပြန်ပေးပါရစေရဲ့။

'ကျွန်တော် ဒီလိုမျိုးကြီးတော့ အနိုင်မလို့ချင်ပါဘူး။ သူတို့ ပန်းဝင်ခင် ကျော်တက်လိုက်ရမှာဟာ ကျင့်ဝတ်မောက်ဖျက်ရာရောက်ပါတယ်'

Credit:DAM

မြန်မာ့နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာန

အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊
ဧပြီလ ၁၃ ရက်၊ မင်္ဂလာ

အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ

အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ

အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ

အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ

အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ

အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ

အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ

အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ

အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ

အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ

အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ

အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ

အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ

အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ

အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ

အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ

အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ

အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ

အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ

အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ

အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ

အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ

အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ

အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ

အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ

အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ

အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ

အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ
အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူဒီလီ၊ မင်္ဂလာ

သန်းခေါင်ယံ

အိန္ဒိယလွတ်လပ်ရေးခေါင်းဆောင် နေရူးနှင့် မောင်ဘက်တန်၏ရန်ကုန်အား
၁၉၄၆ခုနှစ်က အိန္ဒိယပြည်နယ်ဒေလီလေဆိပ်၌မြင်တွေ့ရပုံ။

များပြားသော ဥယျာဉ်အမှုထမ်းဦးရေကို ကမ္ဘာ့သမိုင်း
တွင် ကျော်ကြားလှသော မြင်သစ်ပြည့်ရှင် လူဝီ(၁၄)ပင်
လျှင် ဗာဆီးနန်းတော်တွင် မခန့်ထားနိုင်ခဲ့ချေ။
ဘုရင်ခံချုပ်၏ကိုယ်ရံတော် မြင်းတပ်ဖွဲ့ဝင်
မြင်းသည်တော်ပေါင်း(၅၀၀)တို့မှာလည်း မြင်းများကို က
ကြီးတန်ဆာဆင်ရင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ မိမိတို့၏ကြက်
သွေးနှင့် ရွှေရောင်ကျွန်းနက်စိတ်များကို အချိုးကျကျပ်
ဆင်ရင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ လက်မလည်အောင် အလုပ်
များလျက် ရှိနေကြသည်။

မောင်ဘက်တန်သည် 'အိန္ဒိယတာရာဘွဲ့'၊
'အိန္ဒိယအင်ပါယာဘွဲ့'နှင့် 'ဝိတိုရိယဘွဲ့' စသည့် ရွှေတံဆိပ်များတပ်ဆင်ထားသော ကျွန်းနက်စိတ်စုံကို ခံညားစွာ
ဝတ်ဆင်ပြီးသောအခါ သူစိတ်ကူးသည် အတိတ်ကာလ
သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိသွားသည်။ သူသည် လွန်ခဲ့သော
(၂၆)နှစ်ခန့် (၁၉၂၁ ခုနှစ်)က သူ၏ဝမ်းကွဲနောင်တော်
ဝေလမင်းသားနှင့် အိန္ဒိယနိုင်ငံသို့ ရောက်ခဲ့ဖူးသည်ကို
ပြန်လည်သတိရမိသည်။ ထိုစဉ်က အိန္ဒိယအင်ပါယာကြီး
ကို ဘုရင်မင်းမြတ်ကိုယ်စားအုပ်ချုပ်ရသော ဘုရင်ခံချုပ်
၏စည်းစိမ်ဂုဏ်သိန်ကြီးကျယ်ခမ်းနားလှပုံကို မြင်ရသော
အခါ သူတို့အဖို့ အံ့ဩမဆုံးဖြစ်ခဲ့ကြရသည်။ ထို့ကြောင့်
လည်း ဝေလမင်းသားက 'ကျုပ်ဟာ အိန္ဒိယဘုရင်ခံချုပ်
စည်းစိမ်ကိုမြင်ရတော့မှ ရှင်ဘုရင်တစ်ပါးအနေနဲ့ ဘယ်
လိုနေသင့်တယ်ဆိုတာ နားလည်မိတော့တယ်'ဟူ၍ မှတ်
ချက်ချခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုစဉ် အသက်(၂၁)နှစ်မျှသာ ရှိသေးသော
ရေတပ်ဗိုလ်ကလေး မောင်ဘက်တန်သည် ကမ္ဘာပေါ်
တွင် လူဦးရေအများဆုံးနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံကို အုပ်ချုပ်နေ
သောဘုရင်ခံချုပ်၏ ခမ်းနားကြီးကျယ်မှုကို အားကျမိခဲ့
သည်။ ယခုမူ သူသည် ယင်းသို့သော ခမ်းနားကြီးကျယ်
မှု ဩဇာအာဏာအရှိန်အဝါကြီးမားမှုတို့ဖြင့် ကုံလုံပြည်

ဝသော ဘုရင်ခံချုပ်၏ပလ္လင်ပေါ်သို့ မိနစ်ပိုင်းအတွင်း
တက်ရောက်ရပေတော့မည်။ သို့သော် သူယခုရရှိတော့
မည့် ဘုရင်ခံချုပ်ရာထူးကား သူလူဝယ်ဘဝက ယူဆခဲ့
သလို အမဲလိုက်ခြင်း၊ ပိုလိုက်စားခြင်း၊ မင်းပွဲစိုးပွဲပါတီပွဲ
တွေ တက်ခြင်းစသော အပျော်အပါးလုပ်ငန်းများဖြင့်
မြူးဝေပြည့်ဝနေသော ရာထူးမျိုးလားလားမျှမဟုတ်။ သူ
ဘဝတစ်သက်တာတွင် အခက်ခဲဆုံးသောတာဝန်ကြီးတစ်
ရပ်ကို ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းရမည့် ရာထူးသာဖြစ်လေသည်။

တစ်စုံတစ်ယောက်က တံခါးလာခေါက်သော
ကြောင့် မောင်ဘက်တန်၏အတွေးသည် ရုတ်တရက်
အလျဉ်းပြတ်သွားသည်။ သူသည် နောက်သို့လှည့်၍
တံခါးဝမှပုဂ္ဂိုလ်ကို တည်ငြိမ်စွာ ဖိုက်ကြည့်နေသည်။ ထို
ပုဂ္ဂိုလ်ကား အခြားသူမဟုတ်။ သူ၏ချစ်ဘက်သက်လူ
ကြင်ယာတော် အက်ဒွင်နာပင် ဖြစ်သည်။ သူမ၏နီညို
ရောင်ဆံပင်များပေါ်မှ စိန်သရဖူသည် ပြုံးပြုံးမြက်မြက်
တောက်ပနေသည်။ အဖြူရောင်ပိုးသားနုဝတ်ရုံသည်
သူမ၏သွယ်ပျောင်းနွဲ့နွဲ့နောင်းသော ရွှပ်ကာကို အလှဆင်
ပေးထားသည်။ ဤရုပ်သွင်ကို မြင်လိုက်ရသောအခါ သူ
တို့၏လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲနေ့က အခမ်းအနားပြီး၍ ဘုရား
ရှိခိုးကျောင်းခန်းမှ တွန့်စက်တယ်လက်ချင်းယှက်ကာ ပြန်
ထွက်လာကြစဉ်က သူကြင်ယာ၏ရုပ်သွင်ကို မောင်ဘက်
တန်၏မျက်စိထဲတွင် ပြန်လည်မြင်ယောင်လာမိလေ
သည်။

အက်ဒွင်နာမောင်ဘက်တန်သည် ဘုရင်ခံချုပ်
ကတော်အဖြစ် ထိုက်တန်သောအရည်အချင်းများနှင့်
ပြည့်စုံသူဖြစ်သည်။ သူမသည် ရုပ်ရည်ချောမောသည်။
အသိဉာဏ်ထက်မြက်သည်။ အသိဉာဏ်အရာတွင် သူမ
၏ခင်ပွန်းသည်ထက်ပင် သာသေးသည်ဟု အချို့က
ယူဆကြသည်။ သူမ၏အဖိုး(အမေဗီဇဒင်) ဆာအား
နက်ကယ်စယ်မှာ ကျိကျိတက်ချမ်းသာသော သန်းကြွယ်

ကုတ်လပ်ရေး

အပိုင်း(၁၀)

တပ်မှူးချုပ်ကြီးမောင်ဘက်တန်အား ခုတ်ယူကာ ဝန်ထမ်းတစ်ယောက်က အသံထုတ်ပြီး ပေါ်တွင် တွေ့မြင်ရပုံ။

သုဌေးကြီးဖြစ်သောကြောင့် အဓမ္မများ သန်းချီရခဲ့သည်။ အမေဖြစ်သူမှာလည်း (၁၉)ရာစုနှစ်က ထင်ရှားခဲ့သော စေတနာရှင်နိုင်ငံရေးသမားများနှင့်ဆိုင်ရပြီး လော့ဒ်ပါးမားစတန်ဖိုးနီးမှ ဆင်းသက်လာသူဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ ဖိုးနီးဗီဇအားဖြင့် ရွှေဘိုပေါ်မှာစံရသောဘဝကို ရခဲ့သော်လည်း သူမ၏ကြည်စင်သောဘဝကောင်းကင်တွင် မိုးသားတိမ်လွှာများ ဖြတ်သွားခြင်းကို ခံခဲ့ရသည်။ သုဌေး၏လေးဘဝတွင် သူမ၏ ကွယ်လွန်သွားခဲ့ရာသည် သုဌေး၏အသက်နှင့်တော်တော်ဆင်တူသောကြောင့် စိတ်ထိခိုက်လွယ်သော သဘာဝသည် သူ၏အန္တရာယ်ကြောင့် အမြဲတော့မရှိခဲ့ပါ။ ထို့ကြောင့်လည်း သူမသည် အရာရာကို တည်တံ့ငြိမ်ငြိမ်စွာဆောင်ရွက်တတ်သော ခင်ပွန်းသည်နှင့်မတူဘဲ စိတ်လိုက်မာန်ပါ ပြောဆိုပြုမူတတ်သည်။ ဆက်ဆံဆက်ဆံ စိတ်မြန်လက်မြန်လုပ်ကိုင်တတ်သည်။

သူတို့ လက်ထပ်ပြီးနောက် (၁၄)နှစ်တာကာလအတွင်းတွင် မောင်ဘက်တန်မှာ ရာထူးတက်မမြန်ဘဲ ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန်သာ ရှိနေခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း အက်ဒွင်နာသည် ထိုစဉ်က အထက်တန်းလွှာအသိုင်းအဝိုင်း၏စရိုက်အတိုင်း ပါတီပွဲတွေတက်၊ ကပွဲတွေသွား၊ အပျော်ခဏ်းထွက်ရင်းဖြင့်သာ အချိန်ကုန်လေ့ရှိခဲ့သည်။ ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲ၊ ဧည့်ခံပွဲတွေတက်၍ နီးအိမ်ခြံနယ်လှည့်လည်သောအခါ အပြောင်းအလဲသဘောဖြင့် စွန့်ခွာစားစားလှည့်ရှားကြည့်ချင်သည်။ ပစ်ခတ်သမုဒ္ဒရာတွင် ရွက်သင်္ဘောလှည့်သည်။ လန်ဒန်မြို့မှ ဩစတြေးလျနိုင်ငံ ဆစ်ဒနီမြို့သို့ လေယာဉ်ပျံကိုယ်တိုင်မောင်းနှင်ပို့သွန်းသည်။ အင်ဒီးယားတောင်တန်းများကို မြင်းစီးပြီးဖြတ်ကျော်ရာ 'မြန်မာလမ်းမကြီး'အထိ ရောက်ရှိသော ပထမဆုံးဥရောပသူဖြစ်မှတ်တမ်းတင်ခံခဲ့ရသည်။

မူဆလီန်က အီသီယိုးပီးယားကိုစစ်တိုက်သောအခါ အက်ဒွင်နာ၏ဘဝအမြင်သည် ပြောင်းလဲသွားခဲ့

သည်။ လူတစ်ယောက်အနေဖြင့် လူမှုရေးနှင့် နိုင်ငံရေးလုပ်ငန်းတစ်ခုခုကို မလုပ်ဘဲသေသွားခြင်းသည် နိမ့်ကျသောဘဝဖြစ်သည်ဟုသောသဘောကို အလေးအနက်ခံယူလာသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုအချိန်မှစ၍ သူမသည် လူမှုဝန်ထမ်းလုပ်ငန်းများတွင် အားတက်သရောပါဝင်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ယင်းသို့ ဆောင်ရွက်သောကြောင့် သူမ၏အထက်တန်းလွှာဆွေမျိုးသားချင်းအသိုင်းအဝိုင်း၏ အမြဲအမြင်ကို ခံခဲ့ရသည်။

ခုတ်ယူကာ ဝန်ထမ်းတစ်ယောက်က အသံထုတ်ပြီး ပေါ်တွင် တွေ့မြင်ရပုံ။

ယခုအခါ သူမသည် နယူးဒေလီမြို့တော်တွင် သူမ၏ခင်ပွန်းသည် ဘုရင်ခံချုပ်နှင့်တကွ အရေးပါသော အခန်းမှ ပါဝင်ကပြနေတော့မည်ဖြစ်သည်။ သူမသည် ခင်ပွန်းသည်ဘုရင်ခံချုပ်အတွက် ယုံကြည်စိတ်ချရဆုံးသော 'အတွင်းရေးမှူး'အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အိန္ဒိယခေါင်းဆောင်များနှင့်ဆွေးနွေးရာတွင် အရေးပါဆုံးသော 'သံတမန်'အဖြစ်လည်းကောင်း ဆောင်ရွက်ရပေတော့မည်။ အက်ဒွင်နာမောင်ဘက်တန်သည် အိန္ဒိယနိုင်ငံမှထွက်ခွာသွားပြီးနောက် သူမ၏ခင်ပွန်းသည်ကဲ့သို့ပင် နာမည်ကောင်းကျန်ရစ်ခဲ့ပေလိမ့်မည်။ အိန္ဒိယပြည်သူတို့၏ ချစ်ခင်မြတ်နိုးမှုကို ရရှိပေလိမ့်မည်။ သူမသည် ဦးခေါင်းပေါ်တွင် စိန်စီသောသရဖူကိုတင်၍ ပိုးသားနုဝတ်

စုံကိုဆင်မြန်းလျက် အရာအထောင့်မှသော ဧည့်ပရိသတ်များအားလည်း လောကဝတ်ယူကာ ချီသောသောအပြုအမူဖြင့် ဧည့်ခံကျွေးမွေးပေးလိမ့်မည်။ သူမသည် စိန်ဂျွန်းသုနာပြုဝတ်စုံကိုဝတ်ဆင်ကာ ခုတ်ယူခြင်းကို စုပုံခံစားနေရသော အိန္ဒိယကျေးတောဒေသမှ ကာလဝမ်းရောဂါဖြင့် လူရပ်မပေါ် မေ့မြောနေသော ကလေးများအားလည်း သူမ၏ရင်ခွင်တွင် ပွေ့ပိုက်ကာ ချော့သိပ်ပေးလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့်လည်း မည်သည့်အင်္ဂလိပ်အမျိုးသမီးမှ မရခဲ့စေမှ သော အိန္ဒိယပြည်သူတို့၏မေတ္တာစေတနာများကို လေ့လာမောင်ဘက်တန်အနေဖြင့် ပြည်ပြည်ဝဝ ရရှိပေးလိမ့်မည်။

xxx

သူ၏ကြင်ယာတော်သည် ဘုရင်ခံချုပ်ကတော် အဆောင်အယောင်ဖြင့် သူထံသို့ လျှောက်လာနေသည်ကို မြင်ရသောအခါ သူတို့မောင်နှမ၏ ဆန်းကြယ်သော ဖူးစာကံဖန်လာပုံကို မောင်ဘက်တန်က တွေးနေမိသည်။

၁၉၂၂ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီ (၁၄)ရက်နေ့က ဖြစ်သည်။

ထိုနေ့တွင် အိန္ဒိယဘုရင်ခံချုပ် လော့ဒ်ဇီးဒင်းနှင့် လေဒီဇီးဒင်းတို့က ဝေလမင်းသားအားဂုဏ်ပြုဧည့်ခံပွဲ ကျင်းပသည်။ ထိုနေ့တွင် ရေတပ်ဗိုလ်ကလေးမောင်ဘက်တန်က သန်းကြွယ်သုဌေးသမီးကလေး အက်ဒွင်နာအက်ရှ်လီအား ရာသက်ပန်နီးမြေကျချစ်ခင်ရရန် လက်ဆက်ပါရစေဟု ခွင့်ပန်ခဲ့သည်။ ဤအကြောင်းကို လေဒီဇီးဒင်းက သိရသောအခါ မကြည်ဖြူချင်သောကြောင့် 'ဒီရေတပ်ဗိုလ်ကလေးက အနာဂတ်မှာ တိုးတက်လမ်းရှိမယ့်လူငယ်မဟုတ်' ဟု၍ပင် အက်ဒွင်နာ၏အုပ်ထိန်းသူအပေါ်ထံသို့ စာရေးခဲ့လေသည်။

ယခုပင်လျှင် အိန္ဒိယနိုင်ငံ၏ (၂၀)ဦးမြောက် ဘုရင်ခံချုပ်အဖြစ် တိသိက်ခံရတော့မည့် မောင်ဘက်တန်သည် လေဒီဇီးဒင်း၏စကားကို သတိရမိသောကြောင့် ပြုံးလိုက်မိသည်။ ထို့နောက် သူကြင်ယာတော်၏ လက်ကိုဆွဲကာ တစ်ချိန်က လေဒီဇီးဒင်းထိုင်ခဲ့သော ဘုရင်ခံချုပ်ကတော် ပလ္လင်ပေါ်တွင် သူကြင်ယာတော်ကိုထိုင်စေရန် လျှောက်လာခဲ့ကြလေသည်။

xxx

အိန္ဒိယနိုင်ငံသည် ခမ်းနားကြီးကျယ်သော ပွဲလမ်းသဘင်များဖြင့် ပေါ်ကြွယ်သောနိုင်ငံဖြစ်သည်။ ယနေ့မတ်လ တစ်ခုသောနံနက်၌ ဝိတိုရိယဘုရင်မ၏ မြစ်တော်ကို အိန္ဒိယဘုရင်ခံချုပ်အဖြစ် တင်မြှောက်သော အခမ်းအနားတွင် ဝိတိုရိယခေတ်၏ခမ်းနားကြီးကျယ်ခြင်းနှင့် မဂ်ဇက်၏သမ္မုရက်ရောင်ခြင်းတို့ဖြင့် ခြုံလွှမ်းထားလေသည်။ လှေကားဝမှသည် ဒါဘာခန်းမကြီးရှိရာ ခံအိမ်တော်အလယ်အထိ တပ်ပေါင်းစုံဂုဏ်ပြုတပ်ဖွဲ့ဝင်များနှင့် ကိုယ်ရံတော်တပ်ဖွဲ့ဝင်စစ်သားများ စိတန်းလျက်ရှိသည်။

ခမ်းမကြီးအလယ်တွင်ကား အနက်ရောင်ဝတ်စုံများဖြင့်လွှမ်းမိုးသော တရားလွှတ်တော်ချုပ် တရားသူကြီးများ၊ အိန္ဒိယပင်္ညာဉ်ခံအရာရှိကြီးများနှင့် ပြည်နယ်ပေါင်းစုံမဟာရာဇာဓိပတိများ၏ ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ဝင်များနှင့် ဂျပန်ဟာလာနေဇူးအပါအဝင် တွန့်ဂရက်အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်များက မိမိတို့နေရာအသီးသီးတွင် ရပ်လျက်ရှိနေကြသည်။

ဘုရင်ခံချုပ်လောင်း၏ ရှေ့မြှေးအခြေအခံများက ခန်းမဆောင်ဆီသို့ စတင်လျှောက်လာသောအခါ အသင့်ရှိနေကြသော ဘင်ခရာတပ်ဖွဲ့က စတင်တီးမှုတ်ကြတော့သည်။ ရှေ့ဆင်နောက်ဆင်ပင် ဘုရင်ခံချုပ်လောင်းနှင့် ကြင်ယာတော်တို့သည် ပလ္လင်များရှိရာ ခန်းမလယ်သို့ ကတ္တီပါကော်ဇောခင်းထားသောလမ်းအတိုင်း စစ်ရေးပြအစီအစဉ်အရ ဖြည်းဖြည်းချင်း ကြွချီလာကြသည်။ ကတ္တီပါဖုံလုံးများခင်းထားသော ကျောက်မျက်ရတနာစီပလ္လင်များရှေ့သို့ရောက်သောအခါ ဘုရင်ခံချုပ်လောင်းနှင့် ကြင်ယာတော်တို့သည် ထောင်ပေါင်းများစွာသော ပရိသတ်ဘက်သို့မျက်နှာမူလိုက်ကြသည်။ ထို့နောက် တရားလွှတ်တော် တရားသူကြီးချုပ်က မောင်ဘက်တန်ရှေ့သို့ ဖြည်းဖြည်းချင်း လျှောက်လာပြီးနောက် သူ၏လက်ယာလက်ကို အပေါ်သို့မြှောက်လိုက်သည်။ ပြီးလျှင် မောင်ဘက်တန်က အိန္ဒိယပြည်၏ဘုရင်ခံချုပ်အဖြစ် ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုလေသည်။

ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ခံအိမ်တော်အပြင်ဘက်ရှိ ဘုရင်အမြောက်တပ်မှ (၃၀) ချက်တိတ်ပစ်ဖောက်၍ ဂုဏ်ပြုလိုက်ရာ ခန်းမဆောင်တစ်ခုလုံးအမြောက်သံများဖြင့် ဟိန်းသွားတော့သည်။ တစ်ချိန်တည်း တစ်ပြိုင်တည်းတွင်ပင် အိန္ဒိယနိုင်ငံတစ်ဝန်းရှိ တပ်ခန်းအသီးသီးမှလည်း အချိန်တိုက်စီစဉ်ထားသည့်အတိုင်း ဂုဏ်ပြုအမြောက်များ ပစ်ဖောက်လိုက်ကြလေသည်။

ခံအိမ်တော်အမြောက်တပ်ဖွဲ့မှ (၃၀)ချက်မြောက်ပစ်ဖောက်ပြီးသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ဘုရင်ခံချုပ်သစ်သည် စကားပြောခွင့်တိုင်ဆီသို့လျှောက်လာခဲ့သည်။ သူ၏အထက်တန်းအတိုင်ပင်ခံပုဂ္ဂိုလ်များက တိသိက်ပွဲပြီးလျှင် မည်သည့်စကားမျှမပြောရန် အကြံပေးခဲ့ကြသည်။ သို့သော် လောလောဆယ် တိုင်းပြည်အခြေအနေမှာ မပြောမဖြစ်အခြေအနေမျိုးဖြစ်၍ သူက အတိုင်ပင်ခံများ၏အကြံပေးချက်ကိုဆန့်ကျင်ပြီး ပရိသတ်ရှေ့တွင် မိန့်ခွန်းမြှောက်ကြားရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

'အခုအချိန်ကစပြီး ကျုပ်ပန်းပေါ်ရောက်လာတဲ့တာဝန်ရဲ့ကြီးလေးခက်ခဲလှပုံကို ကျုပ်အကြွင်းမဲ့သဘောပေါက်မိပါတယ်။ အဲဒီတာဝန်ကြီးကို ဆောင်ရွက်ရာမှာ များစွာသောပြည်သူတွေရဲ့ များစွာသော စိတ်စေတနာတွေနဲ့ များစွာသော အကူအညီတွေကို မလွဲမသွေလိုအပ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အဲဒီစိတ်စေတနာနဲ့အကူအညီတွေ ရက်ရောစွာပေးကြပါလို့ အိန္ဒိယနိုင်ငံသူနိုင်ငံသားအားလုံးကို ကျုပ် ဒီနေရာက မေတ္တာရပ်ခံလိုပါတယ်'

ဘုရင်ခံချုပ်မိန့်ခွန်းပြောပြီးသောအခါ ကိုယ်ရံတော်တပ်ဖွဲ့ဝင်များက ခန်းမဆောင်၏ကျွန်းတံခါးကြီးများကို တွန်းဖွင့်လိုက်ကြသည်။ ဘုရင်ခံချုပ်နှင့် ကြင်ယာတော်တို့သည် ပလ္လင်မှထ၍ ကတ္တီပါကော်ဇောခင်းလမ်းအတိုင်း ခန်းမဆောင်မှပြန်ထွက်လာကြသည်။ ကော်ဇောခင်းလမ်းအတိုင်း လျှောက်လာစဉ် မောင်ဘက်တန်သည် သူ့ဘဝကို သူတွေ့လာမိသည်။ ယခုအခါ သူသည် ကမ္ဘာမြေပေါ်တွင် ဩဇာဏာဏာအရှိဆုံးလူသားတစ်ဦးဖြစ်ခဲ့လေပြီ။ ကမ္ဘာလူဦးရေ၏ငါးပုံတစ်ပုံမျှသော လူသားတို့၏ အသက်အိုးအိမ်နှင့်စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့သည် သူလက်ခုပ်ထဲသို့ ရောက်ရှိလေပြီ။

xxx

အိန္ဒိယနိုင်ငံအနာဂတ်ရေးအတွက် မိမိ၏အကြံအစည်များကို အိန္ဒိယခေါင်းဆောင်များအား မတင်ပြမိ မိမိ၏ဂုဏ်သိက္ခာကိုဦးစွာတင်မူဖြစ်မည်ဟု မောင်ဘက်တန်က သဘောရသည်။ မိမိအပေါ်တွင် အိန္ဒိယခေါင်းဆောင်များနှင့် ပြည်သူများက ယုံကြည်အားကိုးမှု၊ လေးစားချစ်ခင်မှုရှိပြီးမှ လိုရင်းလုပ်ငန်းကို ဆောင်ရွက်သင့်သည်ဟု သူက ဆင်ခြင်မိသည်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံမှပြန်သောအခါ ရင်ဘက်တွင် ကျည်ဖောက်ရာတွေဖြင့် ပြန်ချင်ပြန်ရလိမ့်မည်ဟု နေ့သံဟော့ထံလေဆိပ်တွင် သူက ကြိုတင်နိမိတ်ဖတ်ခဲ့သည်။ သို့သော် သူသည် ရှေးဇေတဘုရင်ခံချုပ်များနှင့်မတူ တစ်စုံတစ်ရာသောဘုရင်ခံချုပ်အဖြစ် သမိုင်းတွင် မှတ်တမ်းတင်ခံရပေလိမ့်မည်။ ဘုရင်ခံချုပ်၏တာဝန်ကိုဆောင်ရွက်ရာတွင် ကြီးကျယ်ခမ်းနားမှုမပါဘဲ မဖြစ်နိုင်ဟု သူကယုံကြည်သည်။ သူ့ကို အိန္ဒိယသို့ စေလွှတ်လိုက်ခြင်းမှာ ငြိတ်သွားလျှင်မျှ အိန္ဒိယနိုင်ငံမှ ထွက်ခွာရောက်ရှိတော်မူသောရန်ဖြစ်သည်။ သို့သော် သူက သိက္ခာရှိသောကိစ္စကားချေသင့်သည်။ သမိုင်းတစ်လျှောက် ဂုဏ်ဝင်ခဲ့ရသော ငြိတ်သွားရောက်သောဩဇာဏာဂုဏ်သိက္ခာတွေကို မူပျက်ထိန်းသိမ်းပြီး ကျက်သရေအပြည့်ဖြင့်သာ ထွက်ခွာချေသင့်သည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် စစ်အတွင်းက ပိတ်ပင်ထားခဲ့သော ဘုရင်ခံချုပ်ခန့်တော်အမူထမ်းများ၏တခမ်းတနားဝတ်စားဆင်ယင်မှုများကို ပြန်လည်ခွင့်ပြုလိုက်သည်။ အိန္ဒိယပြည်သူများကို လော့ဒ်ဇီးဒင်းက 'အရေးထောင်စစ်ဆင်ရေး'ဟု နာမည်ပေးခဲ့သည်ကိုလည်း 'စည်းနမ်းစစ်ဆင်ရေး'ဟု နာမည်သစ်ပေးလိုက်သည်။ ထို့ပြင် သူ၏နားခန်းနံရံများကိုလည်း သစ်လွင်တောက်ပသောအရောင်ဖြင့် ဆေးပြန်သုတ်သည်။ ယခင်ကအရောင်မှာ မှေးမှိန်တိုင်းမှိုင်းသောအရောင်ဖြစ်သည်။ ယခင်အခါများက ဤအခန်းတွင်ပြုလုပ်ခဲ့သော ဆွေးနွေးပွဲတိုင်း ပျက်ခဲ့ကြသည်။ ယခု သူနှင့်အိန္ဒိယခေါင်းဆောင်များ ဆွေးနွေးသောအခါ သစ်လွင်တောက်ပ၍ စိတ်ရွှင်လန်းစေသောအရောင်ကိုသာ မောင်ဘက်တန်က မြင်ချင်သည်။ ဘုရင်ခံချုပ်ခန့်တော်အုပ်ချုပ်ရေးလုပ်ငန်းအားလုံးကိုလည်း ဖျတ်လတ်သွက်လက်လျင်မြန်စွာဆောင်ရွက်နိုင်ရန် စင်စွာနာလှပုံစံမျိုး ပြန်လည်ပွဲစည်းလိုက်သည်။ လုပ်ငန်းဆိုင်ရာစည်းဝေးပွဲများကို နေ့စဉ်နံနက်တိုင်းကျင်းပသည်။ ဘုရင်ခံချုပ်၏စိတ်အားထက်သန်မှုအလုပ်ခွင်၌စိတ်ဝင်စားမှုနှင့်ပြသသောစာတစ်ချပ်၏အရင်းအမြစ်တို့ထိုးဖောက်သိမြင်နိုင်စွမ်းရှိမှုတို့ကြောင့် သူ၏အိုင်စီအက်အရာရှိကြီးများပင် အံ့သြကြရသည်။

Larry Collins and Dominique Lapierre တို့ ရေးသော FREEDOM AT MIDNIGHT ကို မောင်ပေါ်ထွန်း (မြန်မာပြန်) အပိုင်း(၁၀)ကို ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်။

မြန်မာပြည်ကို

ဓာတ်ပုံနှုတ်တိုက်စစ်ပွဲ၊ ကျည်ဆန်

HUNGER CRISIS:

South Sudan, Somalia, Yemen, Nigeria

ပြည်တွင်းစစ်ဖြစ်ပွားနေသော တောင်တန်းဒေသနှင့် မြို့ကြီးနေသော ကလေးငယ်၊

၁၉၇၂ ကတောင်ဒီလက်နက်စစ်ပွဲအတွင်း ထွက်ပြေးလာသော (၉)နှစ်သမီး Kim Phue ။

၂၀၁၇ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ (၂၁) ရက်နေ့ထုတ် အမေရိကန်အပတ်စဉ် Time မဂ္ဂဇင်း၏

၂၀၁၈ ခုမေလ (၂၂) ရက်နေ့မှာ ကမ္ဘာကျော် AI Amnesty International နိုင်ငံတကာလူ့အခွင့်အရေး စောင့်ကြည့်ရေးအဖွဲ့က မြန်မာနိုင်ငံ ရခိုင်ပြည်မှာ ၂၀၁၇ ဩဂုတ်လ (၂၇) ရက်နေ့မှာ ဖြစ်ပွားခဲ့တဲ့ ခမောင်းဆိပ်လူ့အရဲလိုက်အပြစ်လိုက်သတ်ဖြတ်မှုကြီးကို အထောက်အထားများ ချက်ပုံများ၊ သက်သေများနဲ့အတူ ထုတ်ပြန်လိုက်ပါတယ်။ အလွန်ထူးခြားတဲ့အချက်ကတော့ AI ရဲ့ထုတ်ပြန်ချက်ဟာ အထက်ပါခမောင်းဆိပ်နဲ့ ရဲဘော်ကျရွာလူသတ်မှုကြီးဖြစ်ပွားခဲ့ပြီး တစ်နှစ်ပြည့်ခါနီး (အတိအကျဆိုလျှင် ၁၀၀) ရောက်မှ သူတို့ထုတ်ပြန်ခဲ့တဲ့အချက်ဖြစ်ပါတယ်။

AI ဆိုတာ ကမ္ဘာပေါ်မှာဖြစ်ပွားခဲ့တဲ့ လူ့အခွင့်အရေးဆိုးဖောက်မှုတွေကို အချိန်နဲ့တစ်ပြေးညီကြေညာနေကျအဖွဲ့အစည်းဖြစ်ပါလျက် ရခိုင်ပြည်နယ် ခမောင်းဆိပ်လူသတ်ပွဲကိုတော့ တစ်နှစ်နီးပါးနောက်ကျပြီးမှ ကြေညာချက်ထုတ်ပြန်ခဲ့တဲ့အချက်ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီအချက်မှာ ဖြစ်နိုင်တာကတော့ AI က သူတို့တွေရှိထားတဲ့အချက်တွေကို ကြေညာဖို့ထုတ်လိုက်တဲ့အချိန်မှာ AI အပေါ် ဩဇာသက်ရောက်နိုင်တဲ့ အာဏာနဲ့ ငွေကြေးထောက်ပံ့သူအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုခုက မကြေညာသေးဖို့ ဒါမှမဟုတ် မကြေညာဖို့အားပေးခဲ့တာ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ AI ရဲ့ကြေညာချက် တစ်နှစ်နီးပါး နောက်ကျပြီးမှ ထွက်လာတဲ့အတွက် ရခိုင်ပြည်သူများ လူဆိုးဗီလိန် ဒဿင်ရီ ARSA က ဒီပွဲမှာ တစ်နှစ်နီးပါးလွတ်မြောက်ပြီး မင်းသားလိုလိုအထင်ရောက်ခံခဲ့ရတာရယ် မြန်မာနိုင်ငံတပ်မတော်အပါအဝင် လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့တွေနဲ့ အစိုးရက ဗီလိန်လူဆိုးအဖြစ် ကမ္ဘာကထင်သွားခံခဲ့ရတဲ့အထိ ဖြစ်ရပ်မှန်တွေ ဇောက်ထိုးဖို့မျှော်(Up Side Down) ဖြစ်သွားခဲ့ရပါတယ်။ အခုလို တစ်နှစ်နီးပါး နောက်ကျပြီးမှ AI ရဲ့ကြေညာချက်ထွက်လာလို့ စိတ်ဆိုးအဖြစ်တင်ချင်ပေမယ့် အခုလိုနောက်ကျသော်လည်း သူတို့က အမှန်တရားကို ထုတ်ဖော်ပေးလိုက်တာကိုပဲကြံဖန်ပြီး ကျေးဇူးတင်ရမယ့်အခြေအနေပါ။

မြန်မာအစိုးရနဲ့ မြန်မာတပ်မတော်ရဲ့သတင်းထုတ်ပြန်ရေးက မြန်ကြားရေးမူဝါဒဟာ ကမ္ဘာကို ဘယ်လိုမှမထိုးဖောက်နိုင်ခဲ့တာကို ဒီဖြစ်စဉ်က အကောင်းဆုံးသက်သေခံသောကောင်းဆိုးစာအဖြစ် မီးမောင်းထိုးပြပေး

ခဲ့ပါတယ်။

မြန်မာအစိုးရပြန်ကြားရေးဝန်ကြီးဌာန၊ တင်ဆက်သတင်းထုတ်ပြန်ရေးအဖွဲ့နဲ့ ပြည်တွင်းက မီဒီယာသတင်း ဂျာနယ်၊ ဝက်ဆိုက်အားလုံးဟာ ကမ္ဘာကြီးနဲ့ယှဉ်လိုက်ရင် ဆင်နဲ့ပုရွက်ဆိတ်လို အတော်ကွာခြားနေတာကို သိသာပေါ်လွင်သွားစေပါတယ်။

ရခိုင်ပြည်နယ် (၂၀၁၇) ဖြစ်စဉ်မှာ မြန်မာပြည်က မှန်ပါလျက်မှားတယ်လို့ အစွပ်စွဲခံရတာက သတင်းမီဒီယာစစ်ပြေငြိမ်းမှု မြန်မာပြည်ဟာ သူငယ်တန်းတောင်မအောင်နိုင်သေးဘူးလို့ သတ်မှတ်ရမှာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ပြည်တွင်းမှာထုတ်ဝေနေတဲ့ အပတ်စဉ်ဂျာနယ်တွေ၊ ပုဂ္ဂလိကနေ့စဉ်သတင်းစာတွေမဆိုထားနဲ့ အစိုးရက ထုတ်ဝေနေဆဲဖြစ်တဲ့ ကြေးမုံ၊ မြန်မာ့အလင်း၊ News Light of Myanmar သတင်းစာအားလုံးဟာ အများဆုံး စောင်ရေနှစ်သိန်းထက်မပိုပါဘူး။ ၂၀၁၅ မတိုင်ခင်က ကြေးမုံဟာ တစ်သိန်းနှစ်သောင်းအထိပဲ ရှိပါလိမ့်မယ်။ အခုအစိုးရခေတ်မှာ ကြေးမုံ၊ မြန်မာ့အလင်း လူဖတ်ပိုများလာတယ်ဆိုပေမယ့် စောင်ရေတစ်သိန်းနဲ့ နှစ်သိန်းထက်ပိုမရှိနိုင်ဘူးဆိုတာ သေချာပါတယ်။ မြန်မာပြည်လူဦးရေ (၅၃) သန်းနဲ့ထွက်ရင် သိန်း (၅၃၀၀၂) ပဲရှိပါတယ်။ တကယ်တမ်း သေချာစစ်ဆေးစေချင်ရင် ကြေးမုံ၊ မြန်မာ့အလင်းစတဲ့ အစိုးရထုတ်သတင်းစာတွေကို လူထုဖတ်နေရခြင်းရဲ့အဓိကအကြောင်းရင်းက သာရေး၊ နာရေးနဲ့ တရားတဘောင်ကိစ္စတွေ၊ အိမ်အရောင်းအဝယ်အမှုအခင်းကိစ္စတွေ၊ အစိုးရရဲ့ တင်ဒါလျှောက်ရေးလေလံကိစ္စတွေအတွက်ပဲဆိုတာ လူတိုင်းသိပါတယ်။ ကြေးမုံနဲ့မြန်မာ့အလင်းမှာ ကြော်ငြာထည့်မှ မိမိကိစ္စရေးထိပါ။ အမှုအခင်းအတွက် တရားဝင်တယ်လို့ခံယူကျင့်သုံးနေကြလို့ ထင်ပါတယ်။

ဒါ့အပြင် နောက်တစ်ချက်က ဘာသတင်းပဲပါ လာပါလား၊ ကြေးမုံနဲ့မြန်မာ့အလင်းမှာပါတယ်ဆိုမှ လူတွေက တရားဝင်တယ်လို့ ယူဆကြတဲ့အချက်လည်း အဓိက ဖြစ်နေပါတယ်။

ဒီလို အစိုးရမီဒီယာတွေက ပြည်တွင်းမှာမင်းမူနေပေမယ့် တကယ်တမ်းအမျိုးသားရေးအကျပ်အတည်း ပြည်ထောင်စုကြီးပြိုကွဲမယ့်အန္တရာယ်ကျရောက်နိုင်တဲ့ ရခိုင်ပြည်စဉ်ပေါ်ပေါက်လာတဲ့အခါမှာ အစိုးရမီဒီယာတွေ

လည်း ဘယ်လိုမှမစွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့တဲ့ ကမ္ဘာကထွေးတဲ့ တံတွေးခွက်မှာပဲနဲ့ OIC တံတွေးခွက်ထဲမှာ မျောသွားခဲ့ရတာ အရှင်းဆုံးသက်သေပါ။

ဒါကြောင့် ပြီးတာလည်း ပြီးစေတော့။ ရှေ့လျှောက် ပုဂ္ဂလိကမီဒီယာတွေ၊ ပုဂ္ဂလိကလွတ်လပ်တဲ့ သတင်းဌာနတွေ၊ မီဒီယာတွေအားကောင်းလာဖို့ အမြန်ဆုံးလုပ်ဆောင်ရတော့မှာဖြစ်ပါတယ်။ ပုဂ္ဂလိကသတင်းဌာနတွေ၊ ပုဂ္ဂလိကသတင်းစာတွေ၊ လွတ်လပ်တဲ့မီဒီယာတွေအားကောင်းပြီး နိုင်ငံတကာကို ယှဉ်ပြိုင်နိုင်ဖို့ဆိုတာ ပုဂ္ဂလိကမီဒီယာတွေကို အစိုးရက ရေလောင်းပေါင်းသင်ပြီး အားပေးမှုရနိုင်မယ့်အချက်ဖြစ်ပါတယ်။ နိုင်ငံတကာမှာ အစိုးရသတင်းထုတ်ပြန်ချက်တွေကို ဘယ်သူကမှ မယုံကြည်မကူးစားပါဘူး။

ရခိုင်ပြည်စဉ်ဖြစ်ပွားပြီး တစ်နှစ်နီးပါးကြာတဲ့အခါ မြန်မာအစိုးရပြန်ကြားရေးဝန်ကြီးဌာနနဲ့ တင်ဆက်သတင်းထုတ်ပြန်ရေးအပါအဝင် မီဒီယာတွေ သတင်းစာတွေ ဂျာနယ်တွေအားလုံးက အမြစ်အပျက်အမှန်တွေကို အစွမ်းကုန်ရေးသားထုတ်ဖော်တင်ပြခဲ့ကြပေမယ့် ကျုပ်တို့အားလုံးရဲ့အသံတွေဟာ ကမ္ဘာကိုမရောက်နိုင်ဘဲ လေထဲမှာတင် ပျောက်ပျောက်သွားခဲ့ပါတယ်။ ကျုပ်တို့ရဲ့အမှန်တရားနဲ့ရေးသားချက်ထုတ်ပြန်ချက်တွေဟာ မြန်မာပြည်နယ်နိမိတ်ရဲ့အပြင်ကို ဘယ်လိုမှမရောက်နိုင်ခဲ့ကြပါဘူး။

အခု မေလ (၂၂) ရက်နေ့ AI ရဲ့ကြေညာချက်ထွက်လာမှ Wall Street Journal၊ အယ်ဂျူးဇီးယား စတဲ့ သတင်းဌာနတွေက တစ်ပြိုင်နက်ထုတ်ပြန်ကြေညာလိုက်မှပဲ ကမ္ဘာကြီးက မြန်မာပြည်မှာ အမှန်ဖြစ်ပွားခဲ့တဲ့ ARSA ရဲ့လက်ချက်နဲ့ ဟိန္ဒူတွေ ခမောင်းဆိပ်ရွာမှာ အရဲလိုက်အပြစ်လိုက်အသတ်ခံခဲ့ရတာဆိုတာကို ယုံကြည်လက်ခံသွားခဲ့တာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါဟာ ထိရောက်တဲ့ မီဒီယာလက်နက်ရဲ့အစွမ်းထက်မှုကို အကောင်းဆုံးပြလိုက်ခြင်းပါပဲ။ ကျုပ်တို့တွေ ဆေးမျိုးရဲ့နဲ့ကျွေးပြီးကုသခဲ့ကြပေမယ့် ကျုပ်တို့ ပြည်တွင်းက ဘယ်ဆေးမှရောဂါကို မကုသနိုင်ခဲ့ပါ။

လူ့အခွင့်အရေးစောင့်ကြည့်ရေးအဖွဲ့

AI ရဲ့ ကြေညာချက်

၂၀၁၇ ဩဂုတ်လ (၂၅) နံနက် (၈) နာရီ

ဝန်းကျင်... ARSA အဖွဲ့သည် ရခိုင်ပြည်နယ် မောင်တောမြို့နယ် မြောက်ဘက်မှာရှိသော ဟိန္ဒူဘာသာကိုးကွယ်သူအများစုနေထိုင်သည့် ခမောင်းဆိပ်ရွာကို အကြမ်းဖက်တိုက်ခိုက်ခဲ့ပါသည်။ ARSA များသည် အနက်ရောင်များဝတ်ဆင်ထားကြပြီး ခမောင်းဆိပ်ရွာသား ဟိန္ဒူဘာသာဝင် ယောက်ျား (၅၃) ဦးကို ရက်စက်စွာသတ်ဖြတ်ခဲ့သည်။

ဟိန္ဒူအမျိုးသမီးရှစ်ဦးနှင့်ကလေးများကိုမူ အသက်ချမ်းသာပေးခဲ့ပြီး မွတ်စလင်ဘာသာသို့အမွေအတင်းသွတ်သွင်းခဲ့သည်။ ထိုဟိန္ဒူအမျိုးသမီးရှစ်ဦးသည် ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံဘက်ခြမ်းရှိ ပါကစ္စတန်ဆောင်ရွက်သည့် စခန်းတွင် ရက်အနည်းငယ်နေထိုင်ခဲ့ရပြီး ယခုအခါ မြန်မာနိုင်ငံဘက်အခြမ်းသို့ပြန်လည်ရောက်ရှိသွားကြပြီဖြစ်သည်။

အိမ်ပြန်အခွင့်အလမ်းအသစ် အသက် (၂၂) နှစ်အရွယ်အမျိုးသမီးက ခမောင်းဆိပ်ရွာလူသတ်ပွဲကို AI သို့ယခုလို ပြန်ပြောခဲ့သည်။

လုံခြုံရေးတွေနဲ့ ဓားရှည်ကိုင်ယောက်ျားတွေဟာ ကျန်မတို့ရဲ့လက်တွေကိုနောက်ပြန်ကြိုးတုပ်ပြီးဖမ်းဆီးသွားပါတယ်။ နှင်တို့နဲ့ရခိုင်တွေဟာ ဘာသာမတူကြားနဲ့ နှင်တို့ ဒီမှာနေထိုင်မရဘူး။ သူတို့က ရိုလက်ဂျာစကားပြောကြပါတယ်။ သူတို့နဲ့ မလှမ်းမကမ်းမှာပဲ သူတို့ယောက်ျားတွေ၊ မောင်တွေ၊ အစ်ကိုတွေကို သတ်ပစ်လိုက်ကြတာကို သူတို့အသံတွေကြားနေရပါတယ်။

အဲဒီတစ်နေ့ထဲမှာပဲ ဟိန္ဒူယောက်ျား (၄၆) ယောက်ဟာလည်း ရဲဘော်ကျရွာကနေ ပျောက်ခြင်းမလှပျောက်သွားကြတာ ဒီနေ့အထိ သူတို့သတင်းမသိရတော့ပါဘူး။

၂၀၁၇ စက်တင်ဘာလကုန်ကျမှ ခမောင်းဆိပ်ရွာမှာ အသတ်ခံလိုက်ရတဲ့ ဟိန္ဒူ (၄၅) ယောက်ရဲ့အလောင်းတွေကို ပြန်လည်တွေ့ရှိခဲ့ပါတယ်။ ရဲဘော်ကျရွာက ပျောက်ဆုံးသွားတဲ့ဟိန္ဒူ (၄၆) ယောက်ရဲ့အလောင်းတွေကို ဒီနေ့အထိ ရှာမတွေ့နိုင်သေးပါဘူး။

xxx

AI ရဲ့ ၂၀၁၈ ခုမေလ (၂၂) ရက်နေ့ကျမှ ထုတ်ပြန်ချက်ဟာ တစ်နှစ်နီးပါးနောက်ကျခဲ့တဲ့အတွက် မြန်မာအစိုးရ မြန်မာလက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့တွေနဲ့ မြန်မာပြည်

မိမိတို့၏သေနေ့ (သို့မဟုတ်) အစိုးရရဲ့ မိမိယာ

မိုးဟိန်း (သုရိယနေဝန်း)

၁၉၈၉ ခုနှစ် (၅) ရက်နေ့က ပီတင်းမြို့တို့နယ်ဆန့်ကျင်ဘက်ရှိ ကျောင်းသားဆန္ဒပြပွဲကို ဖြိုခွင်းရန် ရောက်လာသော တပ်ကားကြွေငှက် မတ်တတ်ရပ်ကာ ဆန္ဒပြနေသော တရုတ်ကျောင်းသားတစ်ဦး

၂၀၁၅ ခုနှစ် လတ်တလောရှိ ကျောင်းသားသပိတ်စခန်းကို ရဲတပ်ဖွဲ့မှ ဝင်ရောက်ဖြိုခွင်းနေပုံ

အပေါ် ကမ္ဘာက တစ်ဖက်သတ်စွပ်စွဲမှုတွေ တောက်လျှောက်ခံခဲ့ရတာဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီလို AI ရဲ့ ကြေညာချက်ကို ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးကလက်မခံဘဲ ငြင်းဆိုလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီခေမာင်းဆိပ်ရွာလူသတ်ပွဲကို ARSA အဖွဲ့လုပ်ခဲ့တယ်ဆိုတာမဖြစ်နိုင်ကြောင်း အတင်းနားပိတ်ပြီး ငြင်းဆိုလိုက်တာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဟာ (၂၄) ရက်၊ မေလ ၂၀၁၈ ခုမှာ ဒက္ကမြို့မှာပြုလုပ်တဲ့သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲမှာ 'AI ရဲ့ အစီရင်ခံစာဟာ ကျွန်တော်တို့ လုပ်ဆောင်ချက်တွေနဲ့ ထွက်ပြေးလာတဲ့ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ် မြန်မာပြည်ပြန်ပို့နိုင်ရေးကိစ္စအပေါ် အကျိုးသက်ရောက်မှုရှိတယ်လို့ ကျွန်တော်မယုံကြည်ဘူးလို့ ထပ်ကြေညာလိုက်ပါသေးတယ်။'

AI ရဲ့ ကြေညာချက်ကို အယ်ဂျာဇီးယား၊ CNN၊ AFP၊ CNA၊ Fox၊ News Channel၊ Sky News၊ The Straits Times၊ The Guardian၊ Daily Mail၊ The Daily Star၊ The Independent၊ The Wall Street Journal၊ The Washington Post၊ The Times of India၊ Time၊ Bangkok Post စတဲ့ နိုင်ငံတကာသတင်းစာသွာနေတဲ့ ကွန်ယက်သတင်းစာတွေကလည်း တစ်ပြိုင်နက်ဖော်ပြခဲ့ကြပါတယ်။

xxx

အစိုးရရဲ့ မိမိယာ (သို့မဟုတ်) ကျည်ဆန်မရှိတဲ့သေနတ် (သို့မဟုတ်) သင်္ကြန်အပြောက်

ရခိုင်ဖြစ်စဉ်မှာ မြန်မာပြည်ခံလိုက်ရတာက မြန်မာပြည်က မိမိယာတွေ အလွန်အားနည်းလို့ မထိရောက်လို့ ကမ္ဘာကို မပေါက်နိုင်တာက နံပါတ်တစ်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်တို့က စစ်တကောင်းနယ်က ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်တိုင်းရင်းသားများစွာတွေပါ။ သူတို့ထမင်းရွာစားဖို့ ရခိုင်ပြည်ထဲ နှစ်နဲ့ချီပြီး တဖြည်းဖြည်းခိုးဝင်လာခဲ့ကြသူတွေပါ။

၂၀၁၇ မှာ ARSA က ရဲခန်း(၃၀)နဲ့ စစ်ခန်းတစ်ခု တစ်ပြိုင်နက်တည်းတိုက်တယ်။ တိုက်တာက နိုင်ငံတိုက်တာမဟုတ်ဘူး။ ပွဲဆွဲအောင် ဓာတ်ဆီလောင်း

ပေးတာ။ စစ်မြို့ဖို့တိုက်တာ။ သူတို့ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ် အပြုလိုက်ထွက်ပြေးကြအောင် ပျားအုံကို တုတ်နဲ့ထိုးပေးလိုက်တာ။ ပျားအုံကို မီးမြှိုက်ပေးလိုက်တာ။

ARSA ရဲ့လုပ်ကွက်က ထိရောက်သွားတယ်။ မြန်မာစစ်တပ်ကလည်း သူ့အလုပ်သူလုပ်တာပဲ။ ကိုယ့်မြန်မာပြည်သားတွေရဲ့ အသက်ကိုးအိမ်ထဲခိုက်လာလို့ ရခိုင်မြောက်မှာ တရားဥပဒေမရှိတော့လို့ ချီတပ်ဖွဲ့နဲ့မနိုင်တော့လို့၊ သမ္မတက ခွင့်ပြုမိန့်တောင်းခံပြီးမှ စစ်တပ်က ရခိုင်မြောက်ပိုင်းထဲ နယ်မြေစိုးမိုးရေး၊ တရားဥပဒေစိုးမိုးရေးအတွက် သူဝင်ခဲ့တာ။ စစ်တပ်က သူ့အလုပ်သူလုပ်တဲ့အခါ ARSA ထောင်ထားတဲ့ထောင်ချောက်အတိုင်း ခိုးဝင်ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်ကလည်း သူတို့အလုပ် သူတို့လုပ်ကြတော့တယ်။ အဲဒါက ဘူးသီးတောင်၊ မောင်တောဟာ သူတို့ဇာတိ၊ သူတို့အိမ်၊ သူတို့မွေးရပ်မဟုတ်ဘူး။ ခိုးဝင်လာခဲ့တဲ့အတွက် သူတို့ဇာတိပုံညာကို ပြန်ပြေးကြတယ်။ ဥပမာပေးရရင် ထိုင်းနိုင်ငံမှာ တရားမဝင်တွေ တရားဝင်တွေ အလုပ်လုပ်နေတဲ့ မြန်မာ(၁၀)သန်းလောက်အထိ ရှိတယ်။ ထိုင်းရဲ့က တရုတ်အမင်းအဆီးကြမ်းတာတို့၊ ရပ်ကွက်ထဲဝင်စစ်တာတို့၊ လမ်းပေါက်ပိတ်ပြီး စစ်တာတို့များ လာရင် မြန်မာတိုင်းရင်းသားတွေ မဲဆောက်၊ တာချီလိတ်၊ ဘုရားသုံးဆူ၊ ရနောင်းဘက်ကို အစုလိုက်အပြုံလိုက် အိမ်ပြန်ပြေးကြတဲ့အဖြစ်မျိုးပဲ။

စစ်တပ်က သူ့အလုပ်သူလုပ်တဲ့အခါ ခိုးဝင်ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်ကလည်း သူ့ရပ်သူ့ရပ်ကို ပြန်ပြေးကြတယ်။ အဲဒါတိုင်းနဲ့မတူဘဲ အစုလိုက်အပြုံလိုက်ထွက်ပြေးကြတဲ့ အကြောင်းရင်းက ရပ်ရွာတွေမစွန့်ခွာရင် ARSA ကမီးရှို့တယ်။ သတ်မယ်ဖြတ်မယ် ခြိမ်းခြောက်မှုတွေရှိလို့ အဓိကထွက်ပြေးကြတာက ခါတိုင်းနဲ့မတူဘဲ ဘာကြောင့် အလုံးအရင်းနဲ့ပြေးရသလဲဆိုတဲ့ နောက်ကွယ်က ARSA က ရဲခန်း(၃၀)နဲ့ စစ်တပ်ခန်းတစ်ခုကို တိုက်ထားတဲ့အတွက် စစ်တပ်က သေချာပေါက်နယ်မြေကို အသေးစိတ်ရှင်းတော့မယ်ဆိုတဲ့ စိုးရိမ်မှုနဲ့ ARSA ရဲ့ ထွက်ပြေးဖို့ခြောက်လှန့်တာ နှစ်ခု ပေါင်းစုံသွားတယ်။

ပြေးကြတဲ့လူအုပ်ကြီးနဲ့ မိုးတွင်းရေတွေလွှဲနေတဲ့ လယ်ကွင်းတွေ ချောင်းမြောင်းတွေကို ခက်ခက်ခဲခဲ ကူးနေကြတဲ့ဓာတ်ပုံတွေကို တစ်ဖက်က စီမံချက်ရှိရှိ ရည်ရွယ်ချက်ရှိရှိနဲ့ စောင့်ပြီး ဓာတ်ပုံကောင်းတွေရအောင်

ရိုက်ပြီး ကမ္ဘာကိုတင်လိုက်တယ်။ လူအုပ်ကြီး ရေလျှံနေတဲ့ လယ်ကွင်းတွေထဲ ကူးဖြတ်နေတဲ့ပုံကို ဒရုန်းနဲ့ သေသေချာချာရိုက်ပြီး ကမ္ဘာကို တင်လိုက်တယ်။ အဲဒီပုံတွေ ပေါက်သွားတယ်။ ဒါနဲ့ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်က ၂၀ ရာစုမှာ ဇာတ်အနာဆုံးလုပ်ဇာတ်ကြီးအဖြစ် မြင်တော့တယ်။

xxx

၁၉၈၁-၇၅ ဝီယက်နမ်စစ်ပွဲထဲမှာ တောင်ဝီယက်နမ်က (၉)နှစ်သမီးလေး Kim Puch အဝတ်အစားမပါဘဲ စစ်ပွဲထဲပြေးထွက်လာပုံကို အမေရိကန်သတင်းထောက်က ဓာတ်ပုံရိုက်နိုင်ပြီး တင်လိုက်တာ ကမ္ဘာမှာ ပေါက်သွားတယ်။ ဒီဓာတ်ပုံဟာ အမေရိကန်ပြည်တွင်းမှာ မဆီမဆိုင်စစ်ပွဲဆန့်ကျင်ရေးအုပ်စုတွေအတွက် အရေးပါတဲ့ ဓာတ်ပုံတစ်ပုံ ဖြစ်သွားတယ်။

တောင်ဆူဒန်ပြည်တွင်းစစ်ကြောင့် လူတွေ ငတ်ပြတ်နေတဲ့အချိန်မှာ ဆာလောင်းပြီး အာဇာတ်လို့သေတော့မယ့် ကလေးတစ်ယောက်ကို သေမယ့်အချိန်စောင့်ပြီးစားမယ့် လင်းတကြီးရဲ့ပုံဟာ ကမ္ဘာကျော်သွားတယ်။ အဲဒီဓာတ်ပုံဆရာနဲ့ အဲဒီဓာတ်ပုံ ဓာတ်ပုံပုလစ်ဇာဆရာသွားတယ်။ နောက်ပိုင်း အဲဒီဓာတ်ပုံဆရာကို လူတွေက ဝိုင်းမေးကြတယ်။ အဲဒီကလေးငယ်လေးကို ကယ်နိုင်ခဲ့လားဆိုတော့ မကယ်နိုင်ခဲ့တဲ့ဓာတ်ပုံဆရာဟာ သူ့ကိုယ်သူသတ်သေသွားတယ်။

၁၉၈၉ ခုနှစ် ပီတင်းမြို့ တိန်အန်မင်ရင်ပြင်မှာ ကျောင်းသားဆန္ဒပြပွဲကို တရုတ်စစ်တပ်က သံချပ်ကာ ကားတွေနဲ့ ဝင်တိုက်ပြီးရှင်းတဲ့အခါ ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်တစ်ဦး တင်ကားရှေ့မှာမတ်တတ်ရပ်ပြီး လမ်းပိတ်ထားတဲ့ဓာတ်ပုံတစ်ပုံကြောင့် တရုတ်အစိုးရ ကမ္ဘာမှာ အကြီးအကျယ်သိကွာကျခဲ့ရပြီး ကမ္ဘာကျော်သွားတယ်။ ကမ္ဘာကို ကိုင်လှုပ်လိုက်တဲ့ ဓာတ်ပုံတွေပဲ။

ရခိုင်ပြည်မှာလည်း ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်ထွက်ပြေးနေတဲ့ဓာတ်ပုံတွေကြောင့် ရခိုင်အရေးမှာ မြန်မာအစိုးရ စစ်တပ်နဲ့ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ရဲ့ပုံရိပ်ပါ အလွန်ထိခိုက်တဲ့အထိ ကမ္ဘာက အထင်လွဲသွားကြတယ်။

ဒါတွေအားလုံးဟာ မိမိယာလက်နက်ကို OIC က ကောင်းကောင်းအသုံးပြုသွားတာပဲ ဖြစ်တယ်။ အနောက်အုပ်စုနဲ့ OIC က မိမိယာလက်နက်နဲ့ အနိုင်တိုက်သွားခြင်းပါ။

မြန်မာအစိုးရအနေနဲ့ မိမိယာလက်နက်ကို မသုံးတတ်ဘူး ဖြစ်နေတယ်။ မြန်မာအစိုးရလက်ထဲက မိမိယာဟာ ကျည်ဆန်မရှိတဲ့သေနတ်ကြီးနဲ့ တရမ်းရမ်းလုပ်သလို ဖြစ်နေပါတယ်။ အစိုးရလက်ထဲက မိမိယာကို ကမ္ဘာက အယုံအကြည်မရှိပါဘူး။ အစိုးရဆိုတာ သတင်းတွေပဲ ထုတ်ပြန်ရမှာဖြစ်ပြီး အဲဒီသတင်းထုတ်ပြန်ချက်တွေကို လွတ်လပ်တဲ့ပုဂ္ဂလိကမိမိယာတွေကိုပေးဖို့မှ ထုတ်ပြန်ပေးဖို့ပဲ လုပ်ရမှာပဲဖြစ်ပါတယ်။ အစိုးရက သူ့အလုပ်သူလုပ်ရင် ပုဂ္ဂလိကလွတ်လပ်တဲ့မိမိယာတွေကလည်း သူတို့အလုပ် သူတို့လုပ်တတ်လာပြီး သူ့ကွင်းကိုယ်ကွင်း သူ့နေရာ ကိုယ့်နေရာမှာ သွားလာနိုင်မှာဖြစ်ပါတယ်။

လွတ်လပ်တဲ့ ပုဂ္ဂလိကမိမိယာတွေကစားရမယ့်ကွင်းမှာ အစိုးရက ကျည်ဆန်မပါတဲ့သေနတ်ကြီးနဲ့ နေရာယူထားတဲ့အတွက် လမ်းပိတ်ဆို့ထားသလို ဖြစ်နေပါတယ်။ ဒီရခိုင်မြစ်ဝဗိုလ်ဟာ အစိုးရရဲ့မိမိယာတွေ လုံးဝအလုပ်မဖြစ်ဘူးဆိုတာ အကောင်းဆုံးသက်သေပါပဲ။

အစိုးရရဲ့မိမိယာတွေ အမြန်ဆုံးရပ်ဆိုင်းသင့်ပါတယ်။ အစိုးရက ပုဂ္ဂလိကလွတ်လပ်တဲ့ပြည်တွင်းပြည်ပ မိမိယာတွေကို ပြုစုဖွဲ့စည်းဆောင်ရွက်ပေးပေါင်းသင်းပေးရပါမယ်။ အခုအချိန်မှာ အစိုးရက အစိုးရအလုပ်မလုပ်ဘဲ လွတ်လပ်တဲ့မိမိယာတွေမှာအလုပ်ဝင်လုပ်နေဦးမယ်ဆိုရင် နောက်တစ်ပွဲမှာ ဒီထက်ပိုပြီးကြီးမားတဲ့ သင်ခန်းစာထပ်ကြုံတွေ့နိုင်ပါကြောင်း မေတ္တာရပ်ခံနေသားအပ်ပါတယ်။

အစိုးရအနေနဲ့ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့သတင်းတွေအပေါ် သဘောထားရပ်တည်ချက်တွေ ကြေညာချက်တွေကို အချိန်မီလွတ်လပ်တဲ့မိမိယာတွေသိအောင် မှန်မှန်ထုတ်ပြန်ပေးပါ။ နေပြည်တော်မှာတင်မဟုတ်ဘဲ လက်တွေ့ပြည်သူလူထုရဲ့ အဓိကမြို့တော်ဖြစ်နေတဲ့ ရန်ကုန်မှာလည်း သတင်းထုတ်ပြန်ပေးသင့်ပါတယ်။ ဒါဆို အစိုးရရဲ့ ထုတ်ပြန်ချက်ကို လွတ်လပ်တဲ့မိမိယာတွေက ထင်မြင်ချက်တွေနဲ့ ရေးသားဖြန့်ချိကြမယ်ဆိုရင် မိမိယာလောကဖွံ့ဖြိုးရှင်သန်ခွင့်လည်း ရလာပါလိမ့်မယ်။ အစိုးရလည်း ဂုဏ်သိက္ခာပိုမိုမြင့်မားလာနိုင်ကြောင်းနဲ့ အမျိုးသားရေးအန္တရာယ် အစိုးရရဲ့မိမိယာပေးပေါင်းဖြေရှင်းကြပါစို့။

မိုးဟိန်း (သုရိယနေဝန်း)

မြန်မာပြည်ကို စာတ်ပုံနဲ့ တိုက်သွားတဲ့စစ်ပွဲ

ROHINGYA INSURGENTS SLAUGHTERED ABOUT 100 HINDUS IN MYANMAR SAYS NEW REPORT

AI Amnesty International နိုင်ငံတကာလူ့အခွင့်အရေးစောင့်ကြည့်ရေးအဖွဲ့၏ အာဆာဒကြမ်းမက်သမားများ၏ခမောင်းဆိပ်စွာလူ့သတ်ပြုနှင့်ပတ်သက်၍ထုတ်ပြန်ကြေညာချက်

Myanmar: New evidence reveals Rohingya armed group massacred scores in Rakhine State
22 May 2018, 17:31 UTC

A Rohingya armed group brandishing guns and swords is responsible for at least one, and potentially a second, massacre of up to 99 Hindu women, men, and children as well as additional unlawful killings and abductions of Hindu vil-

lagers in August 2017, Amnesty International revealed today after carrying out a detailed investigation inside Myanmar's Rakhine State.
Based on dozens of interviews conducted there and across the border in Bangladesh, as well as photographic evidence analyzed by forensic pathologists, the organization revealed how Arakan Rohingya Salvation Army (ARSA) fighters sowed fear among Hindus and other ethnic communities with these brutal at-

tacks.
“Our latest investigation on the ground sheds much-needed light on the largely under-reported human rights abuses by ARSA during northern Rakhine State’s unspeakably dark recent history,” said Tirana Hassan, Crisis Response Director at Amnesty International.
Our latest investigation on the ground sheds much-needed light on the largely under-reported human rights abuses by ARSA during northern Rakhine

State’s unspeakably dark recent history.
“said Tirana Hassan, Crisis Response Director at Amnesty International.
“It’s hard to ignore the sheer brutality of ARSA’s actions, which have left an indelible impression on the survivors we’ve spoken to. Accountability for these atrocities is every bit as crucial as it is for the crimes against humanity carried out by Myanmar’s security forces in northern Rakhine State.”

စနေနေ့တိုင်းထုတ်ဝေသည်

THE SUN RAYS

Vol.1 No.200 WEEKLY NEWS JOURNAL 2nd June 2018

စာတိုပုံနှိပ်တိုက်စစ်ပွဲ

မိုးဟိန်း (သူရိယနေဝန်း)

ဓာတ်ပုံဆရာ Kevin Carter ခြေငှက်နှင့် ဆူဒန်နိုင်ငံတွင် ရိုက်ကူးခဲ့သော The Vulture and The Little Girl အမည် ဓာတ်ပုံ၊
ဤဓာတ်ပုံသည် ခြေငှက်နှင့် ပုလစ်အချင်းချင်း နောက်တစ်နှစ်တွင် ဓာတ်ပုံဆရာ Kevin Carter သည် မိမိကိုယ်ကို သတ်သေသွားခဲ့သည်။

သေဆုံးမှုမှူးကလေးလေးနှင့် စားရန် စောင့်နေသောလင်းတာ။

ကျည်ဆန်မရှိတဲ့သေနတ်

(သို့မဟုတ်)

အစိုးရရဲ့ မီဒီယာ